தமிழ்நாடு
சட்டமன்ற மேலவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU
LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

அதிகாரபூர்வமான வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

செவ்வாய்க்கிழமை, மார்ச் 13, 1984—தொகுதி 206-எண் 1
Tuesday, 13th March, 1984—Volume 206 - No. 1

சட்டமன்ற மேலவைச் செயலகம்,
புனித ஜார்ஜ் கோட்டை, சென்னை - 600 009.

LEGISLATIVE COUNCIL SECRETARIAT,
Fort St. George, Madras - 600 009.

விலை ரூ. 2.75]

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

Thiru SUNDAR LAL KHURANA.

Members of the Council of Ministers.

1. The Honourable Dr. M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister, in charge of Public, General Administration, Indian Administrative Service and other All India Services, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption, Planning, Molasses, Archaeology Excise and Prohibition excluding grant of Liquor Permit.

2. The Honourable Dr. V. R. NEDUNCHEZHIYAN, Minister for Finance, in charge of Finance, Legislature, Elections, Food, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.

3. The Honourable Thiru S. RAMACHANDRAN, Minister for Electricity, in charge of Electricity, Iron and Steel Control.

4. The Honourable Thiru K. A. KRISHNASWAMY, Minister for Dairy Development, in charge of Milk, Dairy Development, Registration and Stamp Act.

5. The Honourable Thiru S. D. SOMASUNDARAM, Minister for Revenue, in charge of Revenue, Commercial Taxes and Census.

6. The Honourable Thiru R. M. VEERAPPAN, Minister for Information and Religious Endowments, in charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forests, Cinchona and Grant of Liquor Permits.

7. The Honourable Thiru C. ARANGANAYAGAM, Minister for Education, in charge of Education including Technical Education and Official Language.

8. The Honourable Dr. K. KALIMUTHU, Minister for Agriculture, in charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering.

143892

9. The Honourable Thiru C. PONNAIYAN, Minister for Law and Industries, in charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits, Large Scale Industries and Mines and Minerals.

10. The Honourable Thiru P. KOLANDAIVELU, Minister for Local Administration, in charge of Municipal Administration Panchayats and Panchayat Unions, Community Development, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdhan and Highways.

11. The Honourable Thiru S. RAGHAVANANDHAM, Minister for Labour, in charge of Labour, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. The Honourable Dr. H. V. HANDE, Minister for Health, in charge of Health.

13. The Honourable Thiru S. MUTHUSAMY, Minister for Transport, in charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

14. The Honourable Thiru S. THIRUNAVUKKARASU, Minister for Handlooms and Co-operation, in charge of Textiles, Handlooms and Co-operation.

15. The Honourable Thiru S. N. RAJENDRAN, Minister for Environmental Polution Control, in charge of Environmental Polution Control and Passports.

16. The Honourable Thiru M. VIJAYASARATHI, Minister for Adi Dravidar Welfare, in charge of Adi-Dravidar Welfare, Stationery and Printing, Government Press, Newsprint Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

17. The Honourable Thiru R. SOUNDARARAJAN, Minister for Nutritious Meals, in charge of Nutritious Meals.

18. The Honourable Thiru S. R. E. RADHA, Minister for Public Works, in charge of Public Works Department and Establishment matters relating to Public Works Department, H[illegible] and Slum Clearance Board.

19. The Honourable Thiru M. R. GOVENDHAN, Minister for Backward Classes, in charge of Backward Classes.

20. The Honourable Thirumathi GOMATHI SRINIVASAN, Minister for Social Welfare, in charge of Social Welfare including Women and Children and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indian Overseas, Refugees and Evacuees and Correctional Administration.

21. The Honourable Thirumathi VIJAYALAKSHMI PALANISAMY, Minister for Khadi, in charge of Khadi.

22. The Honourable Thiru Y. S. M. YUSUF, Minister for Irrigation and Wakf, in charge of Agro Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Wakf.

23. The Honourable Thiru R. ARUNACHALAM, Minister for Rural Industries, in charge of Rural Industries, including Village and Cottage and Small Industries.

24. The Honourable Thiru K. KALAIMANI, Minister for Fisheries, in charge of Fisheries.

பொருளடக்கம்

	பக்கங்கள்
தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்	i—viii
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.	ix
தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்	xi—xiv
1. வினாக்களும்—விடைகள்	1—10
2. 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி	11—96
3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	96

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. சுந்தர்லால் குரானா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் மற்றும் இதர அனைத்திந்தியப் பணிகள், மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர்கள், காவல், இலஞ்ச ஒழிப்பு, திட்டம், சர்க்கரைப்பாகு கழிவு, தொல்பொருள் இயல், ஆயத்துறை மற்றும் மதுவிலக்கு, மது அருந்த அனுமதிச்சீட்டு வழங்கல் நீங்கலாக.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (நிதி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—

நிதி, சட்ட மன்றம், தேர்தல்கள், உணவு, இளைஞர் அணி, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு மற்றும் முன்னாள் இராணுவத்தினர்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மின்சாரம் மற்றும் இரும்பு, எஃகுக் கட்டுப்பாடு.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (பால்வளத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

பால், பால்பெருக்குத் திட்டம், ஆவணப் பதிவுத்துறை மற்றும் முத்திரைச் சட்டம்.

5. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

வருவாய், வணிக வரிகள் மற்றும் மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

செய்தி மற்றும் விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், இந்து அறநிலையத் துறை, வனங்கள், சின்கோனா மற்றும் மது அருந்த அனுமதி வழங்கல்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சிமொழி.

8. மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மைப் பொறியியல் பிரிவு மற்றும் வேளாண்-பொறியியல்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (சட்டம் மற்றும் தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள்-அளவைகள் பற்றிய சட்டம், குழுமங்கள் பதிவு, கடன் கொடுத்தல், சீட்டு நிதி இவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல் உள்ளிட்ட கடன் நிவாரணம், பெருந் தொழில்கள் மற்றும் சுரங்கமும், கனிவளமும்.

10. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

நகராட்சி நிர்வாகம், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புறக் கடன் சம்பந்தப்பட்டவை, பூமிதானம், கிராம தானம் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

தொழிலாளர் நலம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர்-வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு மற்றும் இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

13. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து இயக்கங்கள் மற்றும் துறைமுகங்கள்.

14. மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு (கைத்தறி மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

நெசவாலைகள், கைத்தறி மற்றும் கூட்டுறவு.

15. மாண்புமிகு திரு. சோ. நீ. இராசேந்திரன் (சுற்றுப்புறச் சூழல் தூய்மைக்கேடு தடுப்புத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

சுற்றுப்புறச் சூழல் தூய்மைக் கேடு தடுப்புத் துறை மற்றும் கடவுச் சீட்டு.

16. மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி (ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

ஆதி திராவிடர் நலம், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், செய்தித் தாள் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

17. மாண்புமிகு திரு. இரா. சௌந்திரராஜன் (சத்துணவுத் திட்ட அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

சத்துணவுத் திட்டம்.

18. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

பொதுப் பணித்துறை, பொதுப்பணித் துறை அலுவல்கள் சம்பந்தமாக மற்றும் மின்வசதி மற்றும் குடிசை மாற்று வாரியம்.

19. மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் (பிற்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

பிற்பட்டோர் நலன்.

20. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால்நடைப் பராமரிப்பு, இரவலர் இல்லம், அனாதை இல்லம், வெளிநாடுவாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம் மற்றும் சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

21. மாண்புமிகு திருமதி விஜயலட்சுமி பழனிச்சாமி (கதர்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

கதர்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி
(1)	(2)
1. அங்கமுத்து. திரு. ப.	நியமனம
2. அருணாசலம், திரு. க.	நியமனம்
3. ஆறுமுகம், திரு. சோ.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
4. ஆனந்தம், திரு. வி. வி. வி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
5. இராகவானந்தம், திரு. எஸ். (தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
6. இராதா. திரு. எஸ். ஆர். (பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
7. இராமமூர்த்தி, திரு. க.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை,
8. இராமலிங்கம், திரு. சி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
9. கண்ணப்பன், திரு. காசிசெட்டி	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
10. கலைமணி, திரு. க. (மீனளத் துறை அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
41. கோலப்பா, திரு. ஆர்.	நியமனம்.
12. சங்கரலிங்கம், திரு. ம.	திருநெல்வேலி-கன்வியாகுமரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
13. சந்தோஷம், திரு. த.	தமிழ்நாடு தெற்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
14. சவார்த்தனம், டாக்டர் இரா.	தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
15. சாதிக் பாட்சா, திரு. எஸ். ஜே.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
16. சிவஞானம், டாக்டர் ம. பொ. (மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்)	நியமனம்

22. மாண்புமிகு திரு. யா. சை. மு. யூசுப் (நீர்ப்பாசனத் துறை மற்றும் வக்ஃப் அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

வேளாண் பணி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறு பாசனம் உள்ளிட்ட நீர்ப்பாசனம் மற்றும் வக்ஃப்.

23. மாண்புமிகு திரு. இரா. அருணாசலம் (ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்—

கிராம குடிசை மற்றும் சிறு தொழில்கள் உள்ளிட்ட ஊரகத் தொழில்கள்.

24. மாண்புமிகு திரு. க. கலைமணி (மீனளத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மீனளம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் :

டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் :

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல் :

1. திரு. சி. இராமலிங்கம்.
2. திரு. எல். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
3. திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்.
4. திரு. க. அருணாசலம்.

மேலவைச் செயலாளர் :

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர் :

திரு. த. ப. டில்லிதுரை, பி.எஸ்சி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர் :

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர் :

திரு. ச. சுவாமிநாதன் எம்.ஏ.

வரிசை இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
49. வெற்றிடம்	சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
50. வெற்றிடம்	செங்கற்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
51. வெற்றிடம்	கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
52. வெற்றிடம்	கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
53. வெற்றிடம்	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
54. வெற்றிடம்	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
55. வெற்றிடம்	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
56. வெற்றிடம்	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
57. வெற்றிடம்	வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
58. வெற்றிடம்	வட ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
59. வெற்றிடம்	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
60. வெற்றிடம்	தென் ஆர்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
61. வெற்றிடம்	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
62. வெற்றிடம்	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
63. வெற்றிடம்	கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

(இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் அறுபத்தி [illegible]ஆவது கூட்டத்தொடர்.)

செவ்வாய்க்கிழமை, 1984 மார்ச் 13

மாசி 30, ருத்ரோத்காரி, திருவள்ளுவராண்டு-2015.

சென்னை, கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்ற மேலவை மண்டபத்தில், முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Trainees in Teacher Training Institute.

*82 Q.—DR. T. R. JANARTANAM (on behalf of THIRU P. R. Thomas): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Trainees in the Teacher Training Institutes in Madurai and Ramanathapuram Districts were on fasting on 19th September 1980 in front of the Office of the Chief Educational Officer, Madurai; and

(b) if so, the action proposed to be taken on their demands?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) [illegible].

(ஆ) கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு [illegible] விட்டன.

குடும்ப நல்வாழ்வு நிதியம்.

*83. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

ஆசிரியர்கள் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்படும் குறைந்த பட்ச குடும்ப நல்நிதியத்தை மேலும் உயர்த்தி வழங்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உள்ளதா?

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும். (1)	தொகுதி (2)
17. சித்தரபதி, திரு. ஆர். டி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
18. சீதாதேவி கிருஷ்ணசாமி, திருமதி.	நியமனம்
19. சுப்பிரமணியம், திரு. எம். பி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
20. சுவாமிநாதன், திரு. ஜி. (மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்)	தமிழ் நாடு கிழக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி
21. தாமஸ், திரு. பா. ரா.	மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
22. தாமோதரன், திரு. ம. ஆர்.	தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
23. தாரா செரியன், திருமதி.	நியமனம்
24. தால், திரு. வ. ஜே.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
25. நல்லசிவன், திரு. ஆ.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
26. மாசிலாமணி, திரு. மு.	நியமனம்
27. மாணிக்கம், திரு. ப.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
28. மியாகான், திரு. ஜே. எம்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
29. மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. க.	தஞ்சாவூர்-திருச்சிராப்பள்ளி-புதுக் கோட்டை ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
30. முத்து, திரு. எஸ்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
31. முத்துசாமி, திரு. செ.	சேலம்-தர்மபுரி-கோயம்புத்தூர்-நீல கிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
32. முனுசாமி, திரு. பி.	நியமனம்

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
33. யூசுப், திரு யா. சை. மு. (நீர்ப்பாசனத் துறை மற்றும் வக்ஃப் அமைச்சர்.)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
34. விமலாநிதி, செல்வி ஆ.	சென்னை-செங்கற்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
35. வெங்கடகிருஷ்ணன், திரு. ஓ. ரா.	வட ஆற்காடு-தென் ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
36. [illegible], திரு. ஜீ.	சென்னை பட்டதாரிகள் தொகுதி.
37. வல்லபுரி ஜான், திரு.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
38. வள்ளியப்பா, திரு. சுப.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
39. வீரப்பன், திரு. இராம. (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
40. வெங்கடேசன், திரு. க. என்.	நியமனம்
41. ஜேப்பியார், திரு.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை
42. ஹண்டே, டாக்டர் எச். வி. (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்)	சென்னை பட்டதாரிகள் தொகுதி.
43. வெற்றிடம்	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
44. வெற்றிடம்	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
45. வெற்றிடம்	சேலம்-தருமபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
46. வெற்றிடம்	சேலம்-தருமபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
47. வெற்றிடம்	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
48. வெற்றிடம்	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] பாலிடெக்னிக்குகளிலும் [illegible] ஆக எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது [illegible] கொண்டிருக்கிறோம். [illegible] புதிதாகத் துவக்குவதற்கு [illegible] வசதிகளும் [illegible]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : [illegible] கல்வி ஆண்டிலிருந்து [illegible] அங்கே போதிய [illegible]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] இருக்கிற ஆசிரியர்களை [illegible] முறையில் [illegible] கொண்டிருக்கிறோம். [illegible] கொண்டு [illegible] என்பதில் [illegible] இருக்கிறோம். [illegible] ஆசிரியர்களை [illegible] கொண்டிருக்கிறோம்.

பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கழிப்பிட வசதிகள்.

* 85. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. மு. முத்துசாமி சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் [illegible] பின்வரும் வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தருமபுரி மாவட்டத்தில் [illegible] நிலைப் பள்ளிகள் [illegible] பெண்கள் [illegible] களில் ஆசிரியைகள் [illegible] அவலமான நிலையில் உள்ளன என்பது [illegible]?

(ஆ) அப்படியானால், இந்நிலையை [illegible] நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] & [illegible] இல்லை [illegible] (Dry Latrines) [illegible] இவை [illegible] அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் கழிப்பிட [illegible] இவ

[illegible] (1982-83) ஆரம் [illegible] நிதி ஒதுக்கியுள்ளது. இது சார்ந்து [illegible] தருமபுரி மாவட்டத் [illegible] படுகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : [illegible] கழிப்பிடங்கள் அதிகம் [illegible] நிலை இருக்குமானால், [illegible] அல்லது [illegible] சுத்தமாக வைத்து [illegible] பள்ளிகளில் [illegible] இருக்கிறது என்றும் [illegible] குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] பள்ளிகளைப் [illegible] செய்து [illegible] மகளிர் பள்ளிகளைப் [illegible] இல்லை [illegible] உள்ளது என் [illegible] முன்னுரிமை [illegible] இந்த வசதியைச் செய்ய நாம் [illegible] செய்கின்ற வேலைகளை [illegible] பார்க்க வேண்டும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : [illegible] சுத்தம் செய்யும் பணியாளர்களை [illegible] இருப்பதால், அதிக ஆட்கள் இல்லை [illegible] நிலை இருக்கிறது என்பதை [illegible] நினைக்கிறார்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தனியாகக் கேள்வி போட்டால், விவரங்களைத் திரட்டி பதில் சொல்லலாம்.

சென்னை சட்டக் கல்லூரி.

* 86 வினா.—திரு. சோ. ஆறுமுகம் (திரு. ம. சங்கரலிங்கம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை உயர்நீதி மன்ற வளாகத்தில் உள்ள சட்டக் கல்லூரியை பல்லாவரத்திற்கோ அல்லது தாம்பரத்திற்கோ மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்குரிய காரணம் என்ன?

(உ) அவ்வாறு மாற்றுவதானால், உயர்நீதி மன்ற நடவடிக்கைகளை மாணவர்கள் கவனிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) சென்னை சட்டக் கல்லூரியை வேறொரு இடத்திற்கு மாற்றும் செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. ஆனால் குறிப்பாக பல்லாவரத்திற்கோ அல்லது தாம்பரத்திற்கோ மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இப்போது இல்லை.

(இ) உச்ச நீதி மன்றத்தின் (Supreme Court) ஒரு கிளை நீதி பீடத்தை (Branch) சென்னையில் திறவினால், அதை உயர்நீதி மன்ற வளாகத்திலுள்ள சட்டக் கல்லூரி கட்டிடத்தில் அமைக்கலாம் என அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

(உ) கல்லூரியை மாற்ற நேர்ந்தால், இதுபற்றித் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: உச்சநீதிமன்றத்தின் கிளை இங்கே அமைய வேண்டும் என்பது எல்லோருடைய வேண்டுகோள். அப்படி அமையவில்லையென்றால், சட்டக் கல்லூரி அதே இடத்திலே இருப்பதில் அரசுக்கு ஆட்சேபணை இல்லையா? சட்டக் கல்லூரியில் உள்ள மாணவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தந்து மேலும் செம்மைப்படுத்தும் நோக்கம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: உச்சநீதிமன்றத்தின் கிளை இங்கே வருவதால் நாம் சட்டக் கல்லூரியை மாற்ற வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். அப்படி வரவில்லையென்றால், மாற்றுவதாக உத்தேசமில்லை. சட்டக் கல்லூரிக்குத் தேவையான வசதிகள் குறித்து கல்லூரி முதல்வரின் மூலமாக அரசுக்குக் கோரிக்கை அனுப்பினார். அந்த வசதிகளைச் செய்து தர தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சட்டக் கல்லூரியில் படித்தவர்கள். அந்தச் சட்டக் கல்லூரியில் பராமரிப்பு போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கட்டிடம் பழுதடைந்திருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக தேவையான பராமரிப்பு நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: நான் அந்தச் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கவில்லை. சட்டக் கல்லூரியில் படிக்காமலே பட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். அந்தக் கல்லூரிக்குத் தேவையான வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில், அரசு செய்து தரும்.

கடலூரில் நிலத்தடி கழிவுநீர் திட்டம்.

* 87 வினா.—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. பி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென் ஆற்காடு மாவட்டம், கடலூரில் நிலத்தடி கழிவுநீர்த் திட்டம் (Underground drainage) செயல்படுத்தும் கருத்து ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Madras City Map.

* 88 Q.—THIRU S. J. SADIQ PASHA: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state:

(a) whether the Government of Tamil Nadu have approved an aerial survey programme to map the Madras Metropolitan area; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

உடுக்குறியிடாத வினாக்கள்

Aseptic Packaged Milk.

61 *Q.*—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Dairy Development be pleased to state:

(*a*) whether the Government are aware of the fact that aseptic packaged milk, which can be kept for a fortnight, has been introduced to consumers in Bombay by the Gujarat Co-operative Milk Marketing Federation; and

(*b*) if so, whether there is any proposal with the Government, to introduce such a packaged milk through the Tamil Nadu Dairy Development Corporation?

விடை—

(அ) நீண்ட நாட்களுக்குக் கெடாமல் பாதுகாக்கப்பட்ட பால் (Aseptic Packaged Milk) பம்பாயில் உள்ள வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கப் படுவதை அரசு அறியும்.

(இ) அதே முறையில் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர் இணையத்தின் மூலம் செயல்படுத்தும் திட்டம் ஏதும் தற்போதைக்கு அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த தினவிழா.

62. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு செய்தி அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) 1983 ஆம் ஆண்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த தின விழாவை தமிழக அரசு கொண்டாடியதா?

(இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) எழவில்லை.

தந்தை பெரியார் பிறந்தின விழா.

63. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) 1983 ஆம் ஆண்டு, தந்தை பெரியார் அவர்களின் பிறந்தின விழாவை தமிழக அரசு கொண்டாடியதா?

(இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

விடை—

(அ) ஆம்

(இ) எழவில்லை.

Writing Examinations during Medical Leave.

64 *Q.*—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether there is any Government Order or Service Rules which provide for taking disciplinary action against Teachers who write University Examinations during their Medical Leave;

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) the reasons for the same?

விடை—

(அ) இல்லை.

(இ) மற்றும் (உ) எழாது.

Diploma in Pharmacy Course.

65 *Q.*—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that facilities are available at Madras Medical College for reviving the Diploma in Pharmacy Course; and

(*b*) if so, whether there is any proposal to start such a course in the above college?

விடை—

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] தாங்கள் உட்பட எல்லா பணியாளர்களின் [illegible] திட்டம் மட்டும் [illegible] 100-லிருந்து [illegible] 125 ஆக [illegible] உயர்த்தப் பட்டுள்ளது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : [illegible] தலைவர் அவர்களே, [illegible] [illegible] என்பதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] தலைவர் அவர்கள் அதைப்பற்றி [illegible] இருக்கிற [illegible] தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வ. நல்லசிவன் : [illegible] அறிகிறேன். [illegible] [illegible] ஆதரவு [illegible] விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] 26 [illegible] 1979 [illegible] 400 [illegible] தாரை, நான் 13—3—1984-ல் [illegible] 100 [illegible] 29-2-1982 வரை 1—4—1982-லிருந்து [illegible] 100-லிருந்து ரூ. 125 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] நீங்கள். இதற்குக் கேட்க [illegible] இல்லை.

பல்தொழில் பயிலகங்களில் முறை வேலை படிப்பு.

*54 வினா.—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) [illegible] பல்தொழில் பயிலகங்களில் முறை வேலை [illegible] செய்துள்ளதா?

(ஆ) [illegible] பாலிடெக்னிக்குகளில் முறை வேலை முறை [illegible]?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] தலைவர் அவர்களே, 1981-82 [illegible] பாலிடெக் [illegible] பாலிடெக்னிக்கில் [illegible] முறை [illegible] திருப்திகரமாக [illegible] ஐந்து பாலி டெக்னிக்குகளில் இம்முறை [illegible]—

1. சி. ஐ. டி. [illegible] பாலிடெக்னிக், கோயம்புத்தூர்

2. [illegible] பாலிடெக்னிக், விருதுநகர்

3. நாச்சிமுத்து பாலிடெக்னிக், பொள்ளாச்சி

4. செங்கல்வராயன் [illegible] பாலிடெக்னிக், சென்னை

5. இராமகிருஷ்ண [illegible] பாலிடெக்னிக், கோவை.

[illegible] கருணையில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : [illegible] தலைவர் அவர்களே, [illegible] பாலிடெக்னிக்குகளாகவே இருக்கின்றன. [illegible] பாலிடெக்னிக்குகளில் [illegible] முறையைப் புகுத்தும் [illegible] பாலிடெக்னிக்கில் [illegible] முறையைப் [illegible] உருவாக்கித் தருவீரா?

சத்துணவுத் திட்டம்.

66. வினா—திரு. சி. ரா. வெட்கமிகாத்தன்: மாண்புமிகு சத்துணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் துவங்கப்பட்டதிலிருந்து 1—10—1982 வரை, இத்திட்டத்தினால் பயனடைந்த குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை மாநிலம் முழுவதிலும் மாவட்ட வாரியாக எத்தனை பேர்?

(இ) மாவட்ட வாரியாக ஆண்கள், பெண்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) இத்திட்டம் துவங்கப்பட்ட பிறகு 1—10—1983 வரை. மாநிலம் முழுவதும் பள்ளி செல்லும் வயதடைந்த குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை மாவட்ட வாரியாக எவ்வளவு அதிகரித்துள்ளது?

விடை—

(அ) மாவட்ட வாரியான எண்ணிக்கை கலம் 1-ல் @ கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) மாவட்ட வாரியான ஆண், பெண் எண்ணிக்கை கலம் 2-ல் @ கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) இத்திட்டம் துவங்கப்பட்ட பிறகு 1—10—1982 வரை தமிழ் மாநிலம் முழுவதும் பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 2,62,139 அதிகரித்துள்ளது. மாவட்ட வாரியான எண்ணிக்கை கலம் 3-ல் @ கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

@ 95-97 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

3. 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு-செலவு அறிக்கையின் மீது என் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக்

(முற்பகல் 9-40)

கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவு அறிக்கை முழுவதையும் படித்தால், இரண்டு வருட வறட்சியும், சமீபத்திலே பெய்த மூன்று மாத வெள்ளச் சேதமும் இல்லாதிருந்தால் தமிழகம் மிகவும் வளமாக இருந் திருக்கும் என்று தெரிகிறது. வறட்சி வெள்ள நிவாரணங்களுக்கும், தொழில், விவசாய வளர்ச்சிக்கும் மத்திய அரசு போதிய நிதி கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் கொடுத்திருந்தால் தமிழ்நாடு இன்னமும் செழிப்பாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் தரா விட்டாலும் தாராவிட்டாலும் நமக்கு ஒன்றும் பாதகமில்லை. அவர்கள் தரா விட்டாலும் நாம் மேலும் கூட நம்முடைய நிதி ஆதாரத்தை வைத்து தமிழ்நாட்டை முன்னேற்றிக் கொண்டிருக்கும் என்ற தோரணையிலே தான் இந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்ராயம். இதை நானாக எடுத்துக்கொண்டு சொல்லவில்லை. இந்த அறிக்கையிலே சில பாராக்களிலே அரசு சார்பிலே கூறப்பட்டிருப்பதையே நான் படித்துக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாவது பக்கத்தில் "மக்களின் துயர்களைத் துடைப்பதிலும், ஏழை எளிய நலிவடைந்த மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதிலும் பல்வேறு துறை களில் உற்பத்தி வளங்களைப் பெருக்குவதிலும், வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலும், நாட்டில் சட்டம்-ஒழுங்கு-அமைதி நிலைகளைக் காப் பாற்றுவதிலும், இந்த அரசு அக்கறையோடு அரும் பணியாற்றி வந்துள்ளதை அவை உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள்". இன்னும் 10-வது பாராவில் சொல்கிறார்கள் "திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு பல சிறந்த சாதனைகளைப் புரிந்து முன்னணியில் நிற்கின்றது" 127-வது பாராவை படித்துப் பார்த்தால் "தொடர்ந்து நடைபோட்டுச் செல்லும் அரிமா, ஓரிடத்தில் நின்று, தான் ஏறுநடைபோட்டு வந்த தொலை வைத் திரும்பிப் பார்த்து, தான் செல்ல வேண்டிய தொலைவை எடைபோட்டுப் பார்க்குமாம். அதுபோல. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சென்ற கால நிகழ் வுகளைச் சுட்டிக் காட்டும் பணியையும், எதிர்கால நிகழ்வுகளை பற்றி எடுத்துக் கூறும் பணியையும் செய்கின்றது". 128-வது பாராவில், "தமிழகம் எல்லா வகைகளிலும் செழித்து ஓங்கவேண்டும், தமிழ் மக்கள் எல்லா வழி களிலும், சிறப்புற்றுத் திகழ வேண்டும் என்பதை எண்ணத்தில் கொண்டு இதுவரை மேற்கொண்ட நற்பணிகள் பற்றியும். 1984-85 ஆம் ஆண்டில் மேற் கொள்ளப்பட இருக்கும் சீரிய பணிகள் பற்றியும் ஓரளவுக்குக் கோடிட்டுக்

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்) [1984 மார்ச் 13

காட்டினேன்". இப்படி எழுதும்போது தமிழ்நாட்டிலே தமிழ் மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டிய நற்பணிகள் அனைத்தையும் தமிழ்நாடு அரசு செய்ய முனைந்திருக்கிறது, செய்ய முடிந்திருக்கிறது, என்று ஒரு எதார்த்தம் அல்லாத கருத்து கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசின் நிலைமை, தமிழ்நாட்டுப் பொருளாதார நிலைமை அது தானா? இந்த அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே கூறியிருப்பது முழுவதும் தமிழ்நாட்டில் நடந்திருக்கிறதா? இந்த இரண்டு வறட்சியும் இல்லாது இருந்திருந்தால், சமீபத்திய மூன்று மாத கால மழையும் இல்லாது இருந்திருந்தால், தமிழ்நாடு அரசினுடைய செயல் விளக்கம் காரணமாக மாநிலம் ஒரு மிகச் சிறந்த நிலையில் இருக்கிறதென்ற ஒரு படத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அது தான் தமிழ்நாடு அரசியல் பொருளாதார வாழ்விலே எதார்த்த நிலைமையா என்பதை நாம் அறிய வேண்டியிருக்கிறது. இது உண்மையான நிலைமை அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்ராயம். அதற்கு மாறாக அரசியலில் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக தமிழ்நாட்டில் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதென்ற ஒரு படத்தைக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆழமான நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருக்கும் முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தோடு பிணைந்து உள்ளதுதான் இந்தியப் பொருளாதாரம். உலகத்தில் இரண்டு பொருளாதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சோஷலிசப் பொருளாதாரம், மற்றொன்று முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம். நம்முடைய இந்தியா உலகில் இருக்கிற முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்துடன் இணைந்த ஒரு நாடு. அப்படியானால் அந்த உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்பட்ட ஒரு நெருக்கடி இந்தியாவைப் பாதிக்குமா, பாதிக்காதா? நிச்சயம் பாதிக்கும். ஏனென்றால் இந்தியாவிலேயே ஒரு குளோரிபைடு முனிசிபாலிட்டி மாதிரி இருக்கிற ஒரு மாநிலத்தை அது பாதிக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் நம்முடைய அரசு உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியைப் பற்றியோ நெருக்கடியில் சிக்கியிருக்கிற இந்தியாவைப் பற்றியோ . . . .

மாண்புமிகு திரு. பா. சை. மு. யூசுப்: வங்காளமும் இருக்கு, விடு விக்கவில்லையென்று நம்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 13]

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: நான் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குள் என் முந்திக் கொண்டிரார்கள்? ஆக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு மாநில ஆட்சி மாதிரி பேசுகிறார்கள். அரசு என்னவோ, சுபிட்சமான ஒரு நாடு நடக்கிறது போலவும் அரசின் கையிலிருக்கிற அதிகாரத்தை எடுத்து தமிழ் மக்களுக்குக் கொடுத்து வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தது மாதிரியும் ரிப்போர்ட்டில் சொல்கிறார்களே, அதற்காகச் சொல்கிறேன், உங்களுக்கு ஒரு நெருக்கடி இருக்கிறதென்று. உலகப் பொருளாதாரத்தோடு இணைந்திருக்கிற இந்தியாவிலே ஒரு குளோரிபைடு முனிசிபாலிட்டி மாதிரி இருக்கிற ஒரு மாநிலம் நம்முடைய மாநிலம். தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, மேற்கு வங்காளத்துக்கும் இந்த உணர்வு இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேனே தவிர, தமிழ்நாட்டை மற்றும் சொல்லவில்லை. ஆகவே நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இந்த 1983 ஆம் ஆண்டைப் பற்றி உலக பாங்கு (World Bank) ரிப்போர்ட் என்ன சொல்கிறது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"The growth of the developing countries was lower than any year since the World War II."

இரண்டாவது உலக யுத்தத்துக்குப் பிறகு எந்த ஒரு வருஷத்திலும் இருந்ததைவிட இந்த ஆண்டு 1983 ஆம் ஆண்டு டெவலப்பிங் கன்ட்ரிஸ்—வளர்ச்சி அடையும் நாடுகளின் வளர்ச்சி மிகவும் மந்தமாக இருந்தது. இது உலக பாங்கு ரிப்போர்ட். வளரும் நாடுகளின் நிலைமை இந்தியா உள்பட 1983 ஆம் ஆண்டு மந்தமாக இருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட பொருளாதாரத்தில், இங்கே 28-1-1984 தேதிய இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்க் ரிப்போர்ட்டில் கரன்சி பற்றியும், ஃபைனான்ஸ் பற்றியும் ஒரு ரிப்போர்ட் வெளியாகியிருக்கிறது. பி.டி.ஐ. ரிப்போர்ட்டை அவர்கள் 'கோட்' பண்ணியிருக்கின்றார்கள்.

The Indian economy suffered a set-back following a sizable decline in agricultural output and degeneration in industrial growth during 1981-82 and 1982-83.

என்று இந்தியாவினுடைய நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். டெவலப்பிங் கன்ட்ரியாக இருக்கின்ற இந்தியாவின் நிலைமை எப்படி இருக்கின்றது என்று நம்முடைய ரிசர்வ் வங்கியின் ரிப்போர்ட்டிலேயே இருப்பதை மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறேன். 1983-ல் அக்ரிகல்சரல் புரொடக்ஷன் மோசமான நிலைமையில் இருந்தது. 'இன்டஸ்ட்ரியல்

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்) [1984 மார்ச் 13

தாரத்தைப் பற்றியோ உலகப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றியோ படிக்கின்றவர்கள், ஆராய்கின்றவர்கள் நான் சொல்கின்ற இந்த நிலைமைகள்தான் நம் நாட்டிலே இருக்கின்றன என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, பெர் கேபிடா இன்கம் இன்கிரீஸ் 3 சதவிகிதம் என்று சொன்னார்கள். 2 அல்லது 1.74 நம்முடைய ஜன உற்பத்தி என்று சொன்னார்கள். அந்த 2 சதவிகிதத்தைக் கழித்து, ஒரு சதவிகிதம் பெர் கேபிடா என்று சொன்னார்கள். நாம் புத்தகங்களைப் பார்க்கின்றபோது தெரிகிறது,

Three per cent increase in per capita income in spite of two per cent increase in population.

(முற்பகல் 9-50)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இதில் ஆக்சுவல் பிகர் ஒர்க் அவுட் (Actual figure workout) பண்ணுகிறபோது, Agricultural sector, industrial sector வருமானத்தைப் பார்க்கிறபோது, ஒரு சதவிகிதம்தான் increase in per capita income என்பது பொருளாதார நிபுணர்கள் கணக்கிட்ட குறிப்பாகும். இந்த நிலைமை இருக்கிறபோது, அப்படிப்பட்ட இந்தியாவிலேயிருக்கிற ஒரு மாநில அரசு தன்னுடைய மாநில மக்களுக்கு எதுவும் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய பொருளாதாரத்திலே சிறிய மாற்றத்தைச் செய்வதற்குக்கூட சிரமமிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் அதுபோன்ற ஒரு Picture-ஐ இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறதா? அதற்கு மாறாக அந்தக் காலத்தில், இராஜாக்கள் மந்திரிகளைக் கேட்பதுபோல "மந்திரி, நாட்டில் மழை பெய்ததா?" என்பது போலவும், மந்திரிகள் "ஆம் அரசே, மாதம் மும்மாரி மழை பொழிந்திருக்கிறது," என்று சொல்வதுபோலவும் தான் இந்நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது. எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்பது போல் இந்நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு படத்தைக் (Picture) கொடுத்திருக்கிறதே இந்த அரசு; இது நியாயம்தானா?

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்

எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்வதால், நம்முடைய அரசால் எல்லாம் செய்யமுடியும் என்கிற ஓர் எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியில் உண்டாக்குகிறார்கள். உண்மையைச் சொல்ல அஞ்சுகிறார்கள். மத்திய அரசு நிதி தர மறுப்பதால்தான், இவ்வளவு மோசமான விளைவுகள் என்பதை மறைப்பதன் காரணமாக, உண்மையான விளைவுகளை மூடி மறைக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில், ரேஷன் அரிசி விலையை பத்து சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறது இந்த அரசு. அதாவது கிலோ 2 ரூபாய் விற்றதை 2.20 என்று உயர்த்தியிருக்கிறது. நிலக்கரி விலையை 25 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு 11 கோடி ரூபாய் கூடுதலாகச் செலவு.

பட்ஜெட்டுக்கு முன்பாக பெட்ரோல் விலை உயர்வு. டீசல் விலை உயர்வு. பட்ஜெட்டுக்கு முன்னாலேயே அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரீதியில் சில ஆணைகளாகப் போட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு பகிரங்கமாக இரயில்வே கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 400 கோடி ரூபாய் அப்பட்டமாக வரி போட்டிருக்கிறார்கள். 1,200 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. அதாவது அத்தொகையை நோட்டு அச்சடிப்பதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2 மடங்கு நோட்டு அச்சடிப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். 1,500 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்தால், 3,000 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அடிக்கப் போகிறார்கள்.

1947-இல் எக்சைஸ் டேட்டி 97 கோடி ரூபாய்க்கு மத்திய அரசு போட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு 3,000 கோடி ரூபாய்க்குப் போட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 13

1960-61-ல் நேர்முகவரி 34 சதவிதமும் மறைமுக வரி 66 சதவிதமும் போட்டார்கள். அது படிப்படியாக உயர்ந்து 1981-82-ல் நேர்முக வரி 9 சதவிதமும் மறைமுக வரி 91 சதவிதமுமாக மாறியிருக்கிறது. சாதாரண மக்கள்மீது, அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிற பொருள்கள்மீது 91 சதவிதம் மறைமுகவரியை மத்திய அரசு போட்டிருக்கிறது. இது மத்திய அரசே தருகிற புள்ளிவிவரம். இந்த மாதிரி மத்திய அரசு விலைவாசியை உயர்த்துவதன் காரணமாகத்தான்—மறைமுக வரியை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாகத்தான் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் 60 சதவிதம் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று மத்திய அரசே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது.

இதுமட்டுமல்ல, விலைவாசி உயர்வால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் சாப்பிடுகிற அரிசியையாவது ரேஷனில் மாதம் 20 கிலோகூட கொடுக்க முனையவில்லை. 20 கிலோ அரிசி என்பது போதுமானது அல்ல. இருப்பினும் நம்மால் கொடுக்க முடிந்தது அவ்வளவுதான். அந்த 20 கிலோ கொடுத்தால், பாக்கியை மார்க்கெட்டில் பெற்றுக் கொள்வார்கள். அந்த 20 கிலோ கூட கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறோம் என்ற கவலையாவது இந்த பட்ஜெட்டில் பிரதிபலிக்கிறதா? அதற்கு மாறாக பழைய காலத்து ராஜா, மந்திரி பேசுவதுபோல, 'எப்படி இருக்கிறது நாடு' என்று ராஜா கேட்க, 'நன்றாக இருக்கிறது' என்று மந்திரி சொல்வதுபோல 'பட்ஜெட் ஸ்பீச்' இருக்கிறது. எங்கேயாவது தமிழ்நாட்டு மக்கள் படும் கஷ்டங்கள்பற்றி விவரம் இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வேலையின்மை. ஒன்று விலைவாசி உயர்வு; இன்னொன்று வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். இன்றைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கும் புள்ளிவிவரப்படி 1982 செப்டம்பர் மாதத்தில் 1 கோடியே 92 இலட்சம் பேர்கள் பதிவு செய்த, படித்த வேலையில்லாதவர்கள். 1983 செப்டம்பர் மாதத்தில் 2 கோடியே 12 இலட்சம் பேர்கள் பதிவு செய்த படித்த வேலையில்லாதவர்கள். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இங்கே பதில் சொல்லும்போது தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு 14 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் பேர்கள்

1964 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

படித்த, வேலையில்லாதவர்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி வேலையில்லாதவர்கள் எண்ணிக்கை வளரும்போது, தமிழ்நாட்டில் வேலைவாய்ப்பு எத்தனை பேருக்கு என்னும்போது 74,000 பேருக்குத்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இந்தியாவில் இருப்பதுபோல், தமிழ்நாட்டிலும் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படும்போது, அவர்கள் நிவாரணத்திற்காக மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறோம் என்று இந்த பட்ஜெட் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? அதற்கு மாறாக வேலையின்மையைச் சமாளிக்க சில இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வது பற்றி பெருமையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் செய்வது, கடலில் பெருங்காயம் கரைத்தது போல இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் இருந்து பேசும்போது, ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் புரியாமல் பேசுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், அவர்கள் இதற்கு பதில் சொல்ல முடியுமா என்று. அரசு வேலையின்மையைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வெல்பேர் மெஷர்ஸ். அதற்கு நம்மிடம் பணம் இருக்கிறதா? மருத்துவ மனையை விரிவாக்க அல்லது கட்ட நம்மால் முடியவில்லை. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். அம்பாசமுத்திரத்தில் தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் மருத்துவ மனை ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மருத்துவ மனை ஒரு இலட்சம் மக்களுடைய தேவைகளைக் கவனிக்கிறது. அந்தப் பக்கத்தில் வேறு பெரிய சர்க்கார் மருத்துவ மனை இல்லை. எனவே ஒரு இலட்சம் மக்களுக்கு மேற்பட்டு அந்த மருத்துவ மனை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 400 அவுட்-பேஷன்ட்ஸ் அங்கே வருகிறார்கள். அங்கேயுள்ள 4, 5 டாக்டர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை. அங்கே 30 படுக்கைகள் கொண்ட வார்ட் ஒன்று வேண்டுமென்று கடந்த 8 ஆண்டுகளாகச் சொல்கிறோம். இப்படி பல இடங்களில் இருக்கிறது. அதை அரசால் செய்ய முடிகிறதா? செய்ய முடியவில்லை,

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 13

புரோடக்ஷன்' மோசமாக இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு எப்படி புரொடக்ஷன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் இருக்கின்றபோது, நம்முடைய இந்த 'காம்ப்ளசண்ட் ஆட்டிட்யூட்' எப்படி இருக்கின்றது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய பொருளாதாரம் எப்படி தடுமாறிக்கொண்டிருக்கின்றது என்று பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட 'காம்ப்ளசண்ட் ஆட்டிட்யூடி'ல் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டும் இருக்கின்றது. சமீபத்தில் 'பிரசிடென்ஷியல் அட்ரஸ்' படிக்கப்பட்டபோது, நம்முடைய பிரசிடெண்ட் மத்திய அரசின் கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்கின்ற போது என்ன சொல்கின்றார்கள்? அதில் 5.4 சதவிகிதம் 'நேஷனல் குரோத்' இருக்கிறது என்று சொல்கின்றார்கள். நம்முடைய தேசிய வருமானம் 5.4 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். 5.4 சதவிகிதம் உயர்ந்திருப்பது அப்படி ஒன்றும் பெருமைப்படத்தக்கது என்ற விஷயம் அல்ல. அதுவும் ஜனாதிபதி கூறுவது உண்மையா, இல்லையா என்ற அந்த விவரங்களையும் நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முதல் ஆண்டு 1979-80-ஐ 'பேஸ் இயர்' என்று வைத்து 'புரோடக்ஷன்' எப்படி இருந்தது. தேசிய வருமானம் எப்படி இருந்தது என்று எடுத்துச் சொல்லும்போது, சொல்லியிருக்கின்றார்கள். 1979-80 ஆம் ஆண்டு ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பேஸ் இயரில் புரோடக்ஷன், தேசிய வருமானம் எப்படி இருந்தது என்று குறிப்பிடும்போது, நாட்டு பொருளாதார நிபுணர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்றால், அது மைனஸ் 5.31 சதவிகிதம் இருந்தது என்கிறார்கள். 1979-80 ஆம் ஆண்டில் அப்படி இருந்தது என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்த பேஸ் இயரைக் கணக்கிட்டு, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் 1979-80 ஆம் ஆண்டு முதல் வருடத்தை வைத்துக் கொண்டு, பின்னர் கணக்குப் போடுகின்றபோது, 5.4 சதவிகிதம் என்று வைத்து, ஒரு 'கன்வீனியன்ட் பிகர்' வைத்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி மிகவும் மந்தமாக இருந்த போதிலும் கூட, சரியாக வளர்ந்திருக்கின்றது என்று கன்வீனியன்ட் பிகர் வைத்துக்கொண்டு சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த மாதிரி ஜனங்களிடத்திலே ஒரு தவறான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்ற முயற்சியிலே மத்திய அரசும் இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியாவினுடைய பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்கின்றது என்னவென்றால், 1950-51 ஆம் ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால்,

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

3.5 சதவிகிதத்திற்கு மேலே வருடாந்திர தேசிய வருமானம், வளர்ச்சி இல்லை. 3 சதவிகிதத்திற்கு மேலே இல்லை என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். 1950-51 ஆம் ஆண்டு முதல் 33 வருடங்களாக இந்த வளர்ச்சி விதம் பற்றி கணக்கெடுத்துக் கொண்டால்கூட, அதற்கு மேலே நிலைமைகள் வளரவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தியாவின் எகானமிஸ்ட்கள் அனாலிஸிஸ்களைத் தான் நான் இங்கே சொல்கிறேன். இப்படி இருக்கின்ற இந்தியாவிலே, 33 வருடங்களாக 3.5 சதவிகிதம் அளவுக்கு மேல் வருடாந்திர வருமானம் உயராத அளவிலே, இந்தியாவிலே 2 சதவிகிதம் பாப்புலேஷன், ஜனத்தொகை கூடியிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு வருடமும் 2 சதவிகிதம் பாப்புலேஷன் கூடியிருக்கின்றது. பெர் கேபிடா இன்கம், தனி நபர் வருமானம் 1 சதவிகிதம் உயர்கிறது. இதுதான் 33 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்ற நிலைமை, சுதந்திர இந்தியாவினுடைய பொருளாதார நிலைமை. இப்படிப்பட்ட சுதந்திர இந்தியாவினுடைய நிலைமையிலே, மத்திய அரசு பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி வலிவாகக் கூறியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பொருளாதார நிலைமையிலே, மொத்தமாக 3.5 சதவிகிதம் வளர்ச்சி, 2 சதவிகிதம் பாப்புலேஷன் இன்கிரீஸ், ஒரு சதவிகிதம் பெர் கேபிடா இன்கம் வளர்ச்சி என்ற நிலைமை இருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். இன்று பொருளாதார வளர்ச்சி மோசமான நிலைமையில் தான் இருக்கின்றது. இந்தியாவிலே எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடம் தான் குவிந்திருக்கின்றன. அப்படி அதிகாரம் அதிகமாக அங்கே குவிந்திருக்கவேண்டாம் என்பதற்கான முயற்சி நாடு பூராவும் நடக்கின்றது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி, நம்முடைய மாநில அரசுக்கு, ஒரு முனிசிபாலிட்டிக்கு இருக்கின்ற அதிகாரம் அளவுக்குக் கூட அதிகாரம் இல்லாத மாநில அரசிடம் நாட்டு மக்கள் அதிகமான எதிர்பார்ப்புகளுடன் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அவர்களுடைய மாநிலத்தின் பக்கத்திலேயே இருப்பதன் காரணமாக, அவர்களுக்குத் தொலைவிலே தான், மத்திய அரசிடம் தான் நிதி ஆதாரங்கள் அளிப்பதன் அதிகாரம் இருப்பதுபற்றித் தெரியாது. அந்த நிலையிலே பக்கத்திலே இருக்கின்ற மாநில அரசுதான் அவர்களுக்கு எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு இருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த அளவில் இருக்கின்ற ஒரு மாநிலம் நம் மாநிலம் மட்டுமல்ல. மற்ற எல்லா மாநில அரசுகளும் இப்படித்தான் வகையில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் இந்த மாநில அரசிடம் தான் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். நான் ஆளுங்கட்சிகளைக் கேட்கிறேன். நான் சொல்கின்ற இந்த பேக்ட்ஸ் உண்மையா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்தியப் பொருளா

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 13

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் பிள்ளைகள் பள்ளிகளுக்கு வருவதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 3,82,000 பிள்ளைகள் பள்ளிகளுக்கு வருகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் போதிக்க போதிய ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களா? கல்வி அமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு இங்கே பதில் சொன்னார்கள். 60 முதல் 85 குழந்தைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று இருந்தால்தான் ஓரளவுக்கு மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியும் என்பதை அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். இன்றையதினம் ஒரு ஆசிரியர் 60 முதல் 80 மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 35 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்று போட வேண்டுமென்றால், இன்றைய தினம் 40,000 ஆசிரியர்களைப் புதிதாக நியமிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படும். ஆனால் அதற்குப் பணமில்லை என்று கல்வி அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையில் பதில் கொடுத்தார்கள். 402 கோடி ரூபாயைக் கல்விக்காக செலவழித்தும், சத்துணவுத் திட்டத்தால் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு 3,82,000 மாணவர்கள் வந்திருந்தும், 60 முதல் 85 மாணவர்கள் வரை ஒரு ஆசிரியரைத்தான் வைக்க முடிகிறது; இன்றைக்கு 40,000 வேகன்சிகள் இருக்கின்றன; ஆனால் ஆசிரியர்களை நியமிக்க பணமில்லை என்ற நிலைமை இந்த பட்ஜெட் உரையில் பிரதிபலித்திருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கல்விக்கு 402 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறோம். அது போதுமானதாக இல்லை. தமிழ்நாட்டு மக்களின் தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை என்று பட்ஜெட் உரையில் சொல்லி, தமிழ்நாட்டு மக்களை எஜுகேட் பண்ண வேண்டாமா? 402 கோடி ரூபாய் என்று பெருமையாகச் சொல்லி, அதை மறைக்கிறீர்களே; பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க ஆசிரியர்கள் இல்லை என்ற உண்மையை; அதற்குப் பணமில்லை என்ற உண்மையை; 8 ஆம் நிதிக் கமிஷனிடம் அதிகம் பெற நியாயமிருக்கிறது என்பதைப் பொது மக்களுக்குச் சொல்லவில்லையே; பொதுவாக 402 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-00)

ரோடுக்குத் தார் போடுகின்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே ரோடுகளைப் போடுவதற்கு தேவையான பணம் நம்மிடம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இடையில் மழை பெய்து ரோடுகள் எல்லாம் பழுதடைந்தன. எப்படியும் அவைகள்

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

அனைத்தையும் செப்பனிட்டாக வேண்டும். இதுகுறித்து மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் ஏற்கெனவே இந்த அவையில் சொல்லியிருக்கிறார். டன் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய்க்கு சில வருடங்களுக்கு முன்பு விற்ற தார், இப்போது 3,000 ரூபாய் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 6 மடங்கு விலையை மத்திய அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. மத்திய அரசு தன் இஷ்டம்போல் 6 மடங்கு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது. நமக்கு 1 இலட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது. ஒரு டன்னுக்கு 2,500 ரூபாய் வீதம் ஒரு இலட்சம் டன் தாருக்கு எவ்வளவு அதிகமாக ரூபாய் தேவைப்படும் என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஏற்கெனவே நாம் நிதிப் பற்றாக் குறையில் இருக்கிறோம். இந்நிலையில் ரோடுகளைச் செப்பனிடுவதும் அவசியம். அதற்கு கட்டாயம் தார் வேண்டும். இருக்கிற ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கே நம்மிடம் பணமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்நிலையில் அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு இவ்வாறு விலையை ஏற்றியிருப்பது நியாயம் தானா? இதைப்பற்றி ஏன் ஒன்றும் நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லவில்லையென்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 1980 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்றபோது—இந்த அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு மீண்டும் வந்தபோது, பொதுமக்களிடம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு உதவி செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், விவசாயிகளுக்கு 200 கோடி ரூபாய்க்கு கடன் ரத்து செய்யப்படும் என்றார்கள். ஆனால் இதுவரை 92 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் கடன் நிவாரணம் தரப்பட்டிருக்கிறது. சொன்னபடி 200 கோடி ரூபாய்க்கு நிவாரணம் தரப்படவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களின் வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதுபற்றி ஏன் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 13

அடுத்து, பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சிஸ்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 80 ஆயிரம் டன் அரிசி தேவை என்று தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். 40 ஆயிரம் டன் தந்துகொண்டிருந்ததைக் கூட 30 ஆயிரம் டன்னாகக் குறைத்துவிட்டார்கள்' என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மேலும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு போன ஆண்டு 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாயிற்று. அதற்குத் தேவைப்பட்ட பணத்தைக் கடன் கொடுத்த மத்திய அரசு வட்டிக்கடை போல 18 சத விகிதம் வட்டி போட்டு கறாராக வசூலித்தது. அதைப்பற்றிக் கூட நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லவில்லை. இன்னும் நமக்கு 8 மாதத்திற்கு அரிசி தேவை. சம்பா வேறு சரியாக விளையவில்லை. அரிசி நல்லபடியாக விளைகிற மாநிலங்களில் பெருமழை வேறு பெய்து உற்பத்தி இல்லாமல் போயிற்று. இந்நிலையில் இந்த அரசு பொதுவிநியோகத்திற்கு குடும்பக் கார்டு ஒன்றுக்கு எவ்வாறு 20 கிலோ விதம் தரப்போகிறது? அப்படி அரிசி தராவிட்டால், அதற்கு பதிலாக பணமாகத் தரப் போகிறார்களா?

அடுத்து, வெள்ள நிவாரணத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் 118 கோடி ரூபாய் கேட்டோம். ஆனால் மத்திய அரசு தந்தது 15 கோடி ரூபாய் தான். அதுபோல் வறட்சி நிவாரணத்திற்கு 209 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கேட்டோம். அவர்கள் தந்தது 50 கோடி ரூபாய் தான். இப்படியெல்லாம் மத்திய அரசு செய்வது நியாயம்தானா? இன்றைக்கு உள்ளாட்சித் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற ரோடுகளில் எந்த கம்பங்களிலும் லைட் இல்லை. மினுக் மினுக் என்று எரிகிற வகையில் கூட லைட் இல்லை. உள்ளாட்சித் துறையின் நிர்வாகம் அப்படி இருக்கிறது. இப்படி நிலைமை இருக்கிறபோது, மாநிலம் பொருளாதார நெருக்கடியில் இருக்கிறபோது, மத்திய அரசு ஏற்கெனவே 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை வரி போடுகிற உரிமையையும் நம்மிடமிருந்து பறிக்க முயற்சி செய்திருக்கிறதே. அதனால் நமக்கு 158 கோடி ரூபாய் வருமானம் போய்விடுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்களே, அதையும் பறிக்க மத்திய அரசு முயற்சி செய்கிறதே. இப்படிப்பட்ட அளவுக்கு மத்திய அரசு செய்கிறபோது, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் இந்த பட்ஜெட் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒரு இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை.

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வருகிறபோது, மத்திய அரசு என்ன சொல்கிறதென்றால், ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3,500 கோடி ரூபாய் மொத்த மூலதனம் செலவு செய்யப்போகிறோம் என்று ஐந்தாறு வருடத்திற்கு முன்பு முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இப்போது நாங்கள் 511 கோடியே 60 இலட்சம் ரூபாய் அதிகமாக மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கியிருக்கிறோம் என்று மாநில அரசின் சார்பில் இருக்கிற நிதியமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறாரே, அப்படியென்றால் என்ன அர்த்தம்? தமிழ் நாட்டில் அதிகமான திட்டங்களைப் போடுகிறோம் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறார்களே, அது உண்மையா இல்லையா? 6-வது திட்டத்தில் ரூ. 3,500 கோடி என்பது ஆரம்பத்தில் மத்திய அரசால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தொகை. இப்போது நாங்கள் மைய அரசிடம் வாதாடி ரூ. 511 கோடி அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னதன் மூலமாக, நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? இப்படிச் சொன்னதன் மூலமாக தமிழ் நாட்டில் அதிக திட்டங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகிறார்களே, அது உண்மையா? இதைக் கணக்கிடும்போது, ரூபாயை வைத்துக் கணக்கிடுவதா? ஃபிசிகல் டார்கெட்டை வைத்துக் கணக்கிடுவதா? இந்த ஆண்டு மத்திய திட்டக் குழுவினர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், Physical targets on plan have been cut down திட்டத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றக்கூடிய ஃபிசிகல் டார்கெட், நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்கள் வெட்டிக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பிளானிங் கமிஷன் சொல்கிறபோது, ரூ. 3,500 கோடி திட்டத்தில் நாம் அதிகமாக 511 கோடி ரூபாய் எங்களுடைய சாமர்த்தியத்தால் வாங்கிவிட்டோம் என்று சொல்லி, தமிழ் நாட்டில் போதிய தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற நிலைமையை மறைக்கிற அரசின் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுகிறது. மத்திய அரசு பணம் கொடுக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அது உண்மை இல்லையா? இப்போது நிலைமை அப்படி ஆகிவிட்டதே, இதற்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

இந்தியா பூராவும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பிளானிங் கமிஷன் ஃபிசிகல் டார்கெட்டின் அளவை வெட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு சொல்கிறபடி, தமிழ் மாநிலத்திற்கு மட்டும் ஃபிசிகல் டார்கெட் அதிகமாகிவிட்டதாகச் சொல்கிறார்களே, ஏன் இப்படித் தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறார்கள்? அப்படியே 511 கோடி ரூபாய் அதிகமாகத் தந்தாலும், "நாங்கள் கொடுத்த ஃபிசிகல் டார்கெட்டில் வெட்டிவிட்டார்கள்" என்ற உண்மையைச் சொல்லாமல் மத்திய அரசிடம் போய்,

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்) [1984 மார்ச் 13

இன்றைக்கிருக்கிற நிலைமை பெரிய தொழில்களின் செயல்முறை காரணமாக சிறு தொழில்கள் நசிந்து வருகின்றன, நலிந்து வருகின்றன. பல்வேறு காரணங் கள் காரணமாக பெருந்தொழில்களோடு சிறுதொழில்கள் போட்டியிட முடி யாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. எனவே இந்த உண்மை நிலையைப் பார்ப் பதற்குப் பதிலாக, பதிவு செய்யப்பட்ட சிறு தொழில்களின் எண்ணிக்கை யைச் சொல்லி மக்கள் மத்தியில் ஒரு தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்க விரும் பலாமா? இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, சிறு தொழில்களுக்கு இங்கே எந்த அளவுக்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்பதுபற்றிப் பேசினார்கள். குறிப்பாக கைத்தறிக்கு எவ்வளவுதான் ரிபேட் கொடுத்தாலும் இந்த ஆண்டு பல கோடி ரூபாய் பெருமானமுள்ள துணிகள் தேங்கியிருக்கின்றன என்ற விபரத்தையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். கைத்தறித் துணியை விற்பதற்கு இவ்வளவு சிரமப்படுகிறபோது சிறுதொழில் இந்த மாநிலத்தில் மிகவும் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது, என்று சொல்லலாமா? சிறுதொழில் வளர்ச்சி தமிழகத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, கைத்தறித் துணியை வாங்குகிறவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். இதுதான் உண்மையான நிலை. நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது, 22,000 ஆக இருந்த சிறுதொழில் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 40,000 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லி மக்களிடத்திலே ஒரு மாயையை உண்டாக்க முயற்சிக்கலாமா?

திரு. சி. இராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த நிலைமை சிறு தொழில் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறதா அல்லது அதன் அழிவைக் காட்டுகிறதா என்று கேட்டார்கள். நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டது, பாலியஸ்டர் துணி நம் நாட்டில் விற்பனைக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தால், கைத்தறித் துணியும், மில் துணியும், பருத்தித் துணியும் விற்பனையாகாமல் தேங்கி மக்கள் அவதிப் படுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். இரண்டாவது காரணமாக, வெளி நாடுகளிலிருந்து பார்சல் பார்சல்களாக பல வீடுகளுக்கு வருகிற மலர்ட் என்ற துணிகள் - அதிலும் குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிலிருந்து வரும் துணிகள் - எல்லாம் இங்கே விற்கப்படுகிற காரணத்தால், கைத் தறித் துணி தேங்கியிருக்கிறது என்று தெரிவித்தேன் என்பதை தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய ...... மக்களிடம் வாங்கும் சக்தியில்லை. இதுதான் உண்மையான காரணம். கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் மலிவாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இங்கே அனுப்பப் படுவதால் விற்கவில்லை என்று கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளோடு இணைத்துப் பேசி பிரச்சினையை வேறுபக்கம் திருப்புவது சரியல்ல. . . .

மாண்புமிகு திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : தலைவர் அவர்களே, வாங்கும் சக்தி தமிழ் நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லும் மாண்புமிகு உறுப்பினர், கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் உள்ள மக்கள் செருப்புகள், ஷூக்கள் ஆகியவற்றுக்குக்கூட அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால், வாங்குகின்ற சூழ்நிலையில் இல்லாமல் இருக்கி றார்களே, அங்கேயும் வாங்கும் சக்தி மக்களுக்கு இல்லை என்று சொல் கிறார்களா அல்லது வேறு காரணங்களைச் சொல்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : எட்டு வருஷத்திற்கு முன்பு எங்கள் கட்சியில் பெங்களூரில் இருந்தவர்.

மாண்புமிகு திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : நான் தொழிற் சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், தொழிற் சங்க வாதியாக இருந்தவன். மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கட்சியில் உறுப்பினராக இருந்ததில்லை. நான் தொழிற் சங்கவாதியாகவே இருக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ரொம்ப சந்தோஷம். தொழிற் சங்கத்திலிருந்த போது சோஷலிச நாடுகளைப்பற்றி அவருக்குத் தெரியும். ஆகவே அவர் கேட்ட கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்லாமலே அவருக்கு விவரம் தெரியும். சோஷலிச நாடுகளில் உள்ள பொருளாதாரத்தோடு நான் ஒப்பிட்டுப் பேச வில்லை. சோஷலிச நாடுகளில் 25 வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்த விலையே இப்போது இருக்கிறது. அந்த விலைவாசியில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. ஆகவே அந்தப் பிரச்சினைக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. நான், நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஐந்து கோடி மக்களைப் பற்றியும், இந்திய நாட்டில் உள்ள 70 கோடி மக்களைப் பற்றியும்தான் பேசுகிறேன். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் முழுவதற்கும் மத்திய அரசு தன்னுடைய முதலீட்டில் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தியுள்ள புதிய தொழில் மின்னணுக் பொறியியல் கருவிகள் உற்பத்தி நிறுவனம் ஒன்றுதான். இதற் காகப் போட்டுள்ள மூலதனம் ஒரு கோடியே ஆறு இலட்சம் ரூபாய். இது இந்த அரசினுடைய அறிக்கையிலேயே தெளிவாக இருக்கிறது. அந்த

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 13

"எங்களுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பணம் கேட்கிற போது, எவ்வளவு ஃபிசிகல் டார்கெட் கொண்டு போகிறோமோ அது குறைக்கப்படுகிறது" என்று சொல்லாமல், ரூபாயை அதிகமாகக் காட்டி, தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகமாகப் பணம் எங்களுடைய சாமர்த்தியத்தால் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்வது உண்மையா? அதனால்தான் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், நம்முடைய எஸ்டிமேட் கமிட்டிக்கும், பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டிக்கும் போனவர்களுக்குத் தெரியும், ஒரு திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்த பிறகு, அந்தக் காலக்கெடுவுக்குள் அதை நிறைவேற்றாமல் போனால், அந்தத் திட்டச் செலவு அதன் எஸ்டிமேட் போக 50 சதவீதம் 60 சதவீதம் உயருகிறது என்று நாமே பப்ளிக் கணக்கு கமிட்டியிலும் எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலும் பார்த்துவிட்டு, "இப்போது ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு, நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முடிவு செய்த ரூ. 3,150 கோடிக்குப் பதிலாக இப்போது ரூ. 3,600 கோடியைப் பெற்றிருக்கிறோம்" என்று சொல்வதும், "அது எங்களுடைய சாமர்த்தியத்தால்தான்" என்றும் சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால், அது "ஏமாற்றுவதற்கு" என்று சொன்னால் வருத்தப்படுவீர்கள். அந்த வார்த்தையைப் பயன் படுத்தவில்லை. ஆனால் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? அதற்கு என்ன அர்த்தம்? உண்மையிலேயே ஃபிசிகல் டார்கெட் எவ்வளவு தூரம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதற்காகத்தானே மேற்குவங்க நிதியமைச்சர் திரு. அசோக் மித்ரா வாதாடுகிறார்? அது உங்களுக்குத் தெரியாதா? நீங்கள் இதுமாதிரி குறைக்கிறீர்கள் என்று அவர் பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார். அதற்காகத்தானே டெல்லியில் தகராறு பண்ணிக்கொண்டு போனார்? ஆனால் திரும்பவும் இரண்டு வாரத்தில் அவரைக் கூப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள். நீங்கள் எங்களுடைய சாமர்த்தியத்தால் 511 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வாங்கிவிட்டோம் என்று கூறுகிறீர்களே, ஃபிசிகல் டார்கெட்டை மறைக்கிற காரியத்தைச் செய்கிறீர்களே, இது சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, தொழில் வளர்ச்சி. சிறு தொழில் வளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் ஏற்படவில்லை என்று முதலில் ஒப்புக்கொண்டு, பிறகு என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால், "31—3—1979-ல் 22,254 சிறு தொழில் பிரிவுகள் இருந்தன, 1983 கடைசியில் 40,925 பிரிவுகள் இருந்தன" என்று சொல்கிறார்கள். ஆக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரியின் வளர்ச்சி கூடியிருக்கிறது என்று தவறான எண்ணத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணிக்கை அந்த ஆண்டில் பதிவானது. இப்படி 1979-ல் இயங்கிக்

1984 மார்ச் 13] (திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

கொண்டிருந்த சிறுதொழில் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 22,254 ஆக இருக்க 1983-ல் அது 40,925 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று போடப்பட்டிருக்கிறதே இது உண்மையா? இந்த 40,000 சொச்சம் யூனிட்டுகளும் வேலை செய்கின்றனவா? மொத்தம் பதிவான சிறு தொழில் யூனிட்டுகளின் எண்ணிக்கையைச் சொல்லி இது தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது என்று சொல்வது யாரை ஏமாற்ற? இது சாதாரண மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகச் சொல்லப்படுகிறதா? இதைப் போய் சட்டமன்றத்தில் வைக்கலாமா என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-10)

1976-77-ல் "ஆன்யுவல் எக்கனாமிக் அப்ரைசல் ஃபார் 1977—78" என்று தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தாலே தரப்பட்ட விவரத்தில் ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 50 சதவிகிதம் தொழிற்சாலைகள் பங்ஷன் செய்யவில்லை என்று அரசாங்கமே அதில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இது 1976—77-ல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற "ஆன்யுவல் எக்னாமிக் அப்ரைசல் ஃபார் டமில் நாடு ஃபார் 1977-78" என்பதில் இருக்கிறது. அதில் 50 சதவீதம் தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே செயல்படுகின்றன என்று சொல்லிவிட்டு இப்போது அவர்களே, இங்கே தயாரித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையில் 1979 ஆம் ஆண்டில் 22,254 ஆக இருந்த தொழில் பிரிவுகள் 1983-ல் அது 40,925 ஆக வளர்ந்திருக்கின்றன என்று இப்படி தவறான எண்ணத்தை நாட்டு மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கலாமா? 1976-77ல் மொத்தம் 18,986 ஆக இருந்த தொழில் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 3000 அதிகமாகியிருக்கிறது என்று கணக்கிட்டுச் சொல்லி அதிலே 50 சதவீதம் தான் அதாவது 9,000 யூனிட்டுகள்தான் பங்ஷன் செய்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே என்ன விவரம் என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. அதையெல்லாம் ரெவ்யூ பண்ணினால்தான் உண்மையான விவரம் தெரியும். அரசாங்கமே ஏற்கனவே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது, அதாவது இந்தச் சிறுதொழில் பிரிவுகளில் 50 சதவீதம் தான் பங்ஷன் செய்கின்றன என்று. அப்படிப் பார்த்தால், தற்போது 40,000 சொச்சம் யூனிட்டுகள் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், சுமார் 20,000 யூனிட்டுகள்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று அர்த்தமாகும். எனவே இப்படித் தவறான எண்ணிக்கைகளைக் கொடுத்து ஜனங்களை ஏமாற்ற முனைகிறீர்கள். இப்படியெல்லாம் சொல்லி, தமிழ் நாடு ரொம்பவும் சேஃபாக இருக்கிறது என்ற அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கினால், நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளலாமா? ஜனங்களை ஏமாற்றலாமா?

கிறார்கள், இப்படிக் கூட்டம் போட்டுக் கேட்பதே தப்பு. இப்படிக் கேட்கிறவர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசை பயமுறுத்துகிறார்கள்" என்கிறீர்கள். நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்? திரு அண்ணாதுரையை மேற்கோள் காட்டிய நீங்கள், 15, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே கூறிய ஒரு கருத்து இன்றைக்கு ஒரு பெரிய ஆலமரமாக இந்தியாவில் உருவெடுத்து பல மாநில அரசுகள், அரசு மட்டத்திலேயே, அரசியல் கட்சிகள் மட்டத்தில் அல்ல, போராடக்கூடிய அளவுக்கு வருகிற காலத்தில், திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் வழி நடந்துவந்த அரசுக்கு இங்கே தலைமை வகிக்கிறீர்கள். அதை எதிர்த்து ஒரு குரல் கொடுப்பதற்குத் [illegible] இல்லாமல் பயந்து சாகுகிறீர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன்

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாநில சுயாட்சி அல்லது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த நம்முடைய தமிழக அரசு, மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் யாருக்கும் பயந்து சாவதில்லை. பயம் என்பதை அறியாத வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள். எந்த இடத்திலே எப்போது யாரை எதிர்த்து வேண்டுமானாலும் குரல் கொடுப்பதற்கும், நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கும் தமிழக அரசு இந்தப் பிரச்சினையிலே தெளிவாக இருக்கிறதென்பதைப் பல நேரங்களிலே நம்முடைய அரசு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முதல், 4, 5, 6 பத்திகள் எல்லாம் கூட அதைத் தான் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்கின்றன. உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிற வார்த்தைகள் அதிலே இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் கருத்தின் ஆழமும் அழுத்தமும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், தமிழக அரசைப் பொருத்த வரையில் இந்தப் பிரச்சினையிலே எந்தவிதமான கருத்து மாறுபாடும் கிடையாது. ஆனால் உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புகிறவாறு தெருவிற்கு வந்துவிட வேண்டுமென்று சொல்கிற சூழ்நிலையில் தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். தெருவிற்கு வருகின்ற நிலைமை ஏற்படுமே யானால், அப்போது தமிழக அரசு அல்லது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் யாருக்கும் தயவு தாட்சண்யம் பார்க்காது அந்த இடத்திலே வந்து மாநிலங் களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்கு நிற்பார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தனிப்பட்ட முறையில் முதல்வர் அவர்களுடைய தைரியத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு அரசுக்கு வேண்டிய 'பொலிட்டிக்கல் வில்' பிரச்சினையைப் பற்றி நான் பேசுகிறேன். தனிப்பட்ட ஒருவருடைய பிரச்சினையைப் பற்றியோ, தனிப்பட்ட ஒருவருக்குள்ள வீரத்தைப் பற்றியோ அல்லது நான் வீரமானவன் என்றோ பேசவில்லை. ஒரு அரசு, மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய கால கட்டம் வந்துவிடுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நீங்கள் விரும்புகிற மாதிரி பெட்டிஷன் போட்டு அனுப்பு வது, தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது எல்லாம் வேறு விஷயம். திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் கூறிய ஒரு கருத்து மட்டும் நிற்கிறதா? நம்முடைய கான்ஸ்டிடியூஷனில் சொல்லப்பட்டிருப் பதற்கு மாறாக மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்கிற கருத்து மட்டும் இருக்கிறதா? அல்லது மாநிலங்களினுடைய அதிகாரத் திலே கை வைக்கிற அரசுக்கு "நீங்கள் தராவிட்டால் நாங்கள் இப்படிச் செய்வோம்' என்று மத்திய அரசுக்குச் சொல்லி ....

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள். "வேறு சில காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகள் அல்லது கட்சிகள் ஏதோ தீவிரமான நடவடிக்கைகளிலே இருக்கின்றன, நம்முடைய அரசு அந்த நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக இல்லை, நாம் ஏதோ தீர்மானம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் அல்லது வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், அங்கே கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்று சொல்கின்றார்கள். அவர்கள் சொல்கின்ற அந்த அரசுகள் அல்லது கட்சிகள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கின்றார்கள்? தீர்மானம் போடுவதைத் தவிர வேறு எந்த கட்டத்திற்கு அவர்கள் வந்திருக் கின்றார்கள்? ஒருவேளை எங்களுக்கெல்லாம் தெரியாமல், இப்படி அதிகார மற்ற, மத்திய அரசுக்கு உட்பட்ட மாநில அரசுகள் மத்திய அரசு அதிகாரத் தின் கீழ் நாங்கள் இருக்கமாட்டோம் என்று அதை உதறிவிட்டு தெருவிற்கு வந்துவிட்டோம் என்று வந்திருக்கின்றார்களா? எந்த அரசாவது இன்றைக்கு அப்படித் தெரிவித்து நடுத்தெருவிற்கு வந்திருக்கின்றதா

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

[1984 மார்ச் 13

அளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை மத்திய அரசுக்கு இருந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாநில அரசு தன்னுடைய பட்ஜெட் புரபோசல்களை வைக்கின்றபோது, இப்படி நிதி நெருக்கடி (Financial constraints) காரணமாக தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அதிகமாக ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, மத்திய அரசின் இந்த நிதிக் கொள்கையின் விளைவாக பொருளாதார கொள்கையின் விளைவாக ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்ற உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் அதை மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மக்கள் எதிர்பார்ப்பார்ப்பதைச் செய்ய முடியாமல் இருப்பதற்குரிய உண்மையான காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டும். இதற்குக் காரணம் (Financial constraints) மத்திய அரசின் நிதிக் கொள்கைதான் என்பதை இந்த அரசு சொல்லத் தயாராக இல்லை. மத்திய அரசின் விரோதத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டாமென்று நினைப்பதால், நிறைவேற்றி விட்டோம் என்று தவறான விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து, 'அரிமா சமாச்சாரம்'. அரிமா நடந்து போய் பிறகு நின்று பார்த்து பின்னாலே திரும்பிப் பார்க்கும். ஆனால் இந்த மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில், அப்படி இல்லை. கடந்த மூன்றாண்டு ஆண்டுகளில் எந்தச் சாதனையும் செய்யவில்லை. ஆகவே நடைபெற்றிருந்த முந்தியுள்ள, ஐந்தாறு வருஷங்களுக்குரியவைகளைச் சொல்லார் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் அரிமாவைப் போன்ற காரியமாகத் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. கடந்த ஆறு வருஷ காலத்தில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்பதைத் திருப்பிக் காட்ட இயலாத நிலையில் ஐந்தாறு வருஷத்தையும் சேர்த்துப் பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதுதான் உண்மையான நிலை என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டின் உண்மையான பொருளாதார நிலை இதுதான். இந்த உண்மையை தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல என்ன பயம்? மத்திய அரசின் கொள்கை காரணமாக இன்றைய் விலைவாசி உயரப் போகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போடுகிறது. நிர்வாகச் செலவை உயர்த்துகிறது. அதன் காரணமாக விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு 20 கிலோ அரிசி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு கிலோ, ஐந்து கிலோதான் தருகிறார்கள். எவ்வளவுதான் சட்டமன்றத்தில் மறைத்தாலும், மாற்றிச் சொன்னாலும் சரி, இதை இவர்களால் மறைக்க முடியாது.

1984 மார்ச் 13]

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

சமீபத்தில் டிசம்பர் மாதம் 15ஆம் நாள் நடந்த மறியலின்போது சிலர் கைதானார்கள். ஆனால் இரண்டு நாளைக்கு முன்பு 20 ஆயிரம் பேர் கைது செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்களிடத்திலே எங்கே கோபம் வருகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சரியான பிரச்சினையை மக்களிடம் பரப்பாததால்தான் இரண்டு நாட்களாக அப்படி நடக்கின்றன. இருபதாயிரம் பேரை இரவோடு இரவாகக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அரசு 20 கிலோ அரிசி கொடுக்காததன் காரணமாக ஏற்பட்ட பயத்தினால்,

(முற்பகல் 10-20)

ஆண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்பது மாதிரி இங்கே சாதாரணமாக அது நடக்கிறது, இது நடக்கிறது என்று சொல்லி 20 ஆயிரம் பேர்களை இரண்டு நாட்களில் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஒரு லட்சம் தொண்டர்கள் தமிழ்நாட்டிலே மறியல் பண்ணினார்கள். அதனாலே இந்த மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரம் என்பதுதான் முக்கியமான பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினை வரும்போது என்ன பண்ணுகிறார்களென்று கேட்டால், திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுடைய ஆயுட் காலத்திலே எழுதி வைத்த மாநில சுயாட்சி அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அதை ஷோ பண்ணிக் காட்டுகிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் என்கிறபோது கருத்து மட்டும் தான் இருக்கிறது. கருத்து மட்டத்தைத் தாண்டி அந்தப் பிரச்சினைக்குப் போராட வேண்டிய கட்டத்திலே நிலைமை வந்துவிட்டது. இந்தியாவிலே ஆறு மாநிலங்களிலே காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகள் நிலைமைகளைச் சகித்துக்கொண்டு எதிர்பார்க்கிற மக்களுக்கு எதுவும் செய்ய முடியாமல் திண்டாடுகிறோம். ஆகவே 'எங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தாருங்கள்' என்று மனு போடவில்லை. தத்துவம் பேசவில்லை. நீங்களே துவக்கி வைத்தவர்கள். "ஒரு மாநிலத்துக்கு நிதி நிலைமை எவ்வளவு தேவை? வறட்சி ஏற்படுகிறபோது, வெள்ளம் ஏற்படுகிறபோது ஏற்கெனவே குறைந்த பொருளாதாரம் வைத்திருக்கக் கூடிய ஒரு மாநிலத்தால் அதைச் சமாளிக்க முடியாது. ஆகவே வெள்ளமும் வறட்சியும் ஏற்படுகிறபோது, நிவாரணச் செலவுகள் அனைத்தையும் மத்திய அரசு ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்" என்று நீங்களும் பேசுகிறபோது காங்கிரஸ் அல்லாத மாநில அரசுகளும் சேர்ந்து பேசினார்களே. இன்றைக்கு அந்தப் பிரச்சினை நீங்கள் துவக்கி வைத்தது ஒரு பெரிய விருட்சமாக, பெரிய மரமாக தேசம் பூராவும் ஒரு இயக்கமாக உருவாகி வந்து, மத்திய அரசு அதைக் கண்டு பயப்படுகிற அளவுக்கு, "இவர்கள் மத்திய அரசைப் பலவீனப்படுத்த முயற்சிக்

(திரு. இராம. வீரப்பன்) [1984 மார்ச் 13

அல்லது அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலே இறங்கி இருக்கின்றனவா? தீர்மானம் போடுவதைத் தவிர, வேறு பிரச்சினைகளிலே அவர்கள் தங்களுடைய தீவிரத்தைக் காட்டியிருக்கின்றார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தீர்மானத்திலே, வார்த்தைகளிலே, செயல்களிலே வேண்டுமானால் தீவிரத்தைக் காட்டுவதில் கொஞ்சம் வேறுபாடு இருக்கலாம். நாம் அதை வார்த்தைகளிலே காட்டுவதா, செயலிலே காட்டுவதா என்பதை காலம் தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மற்ற அரசுகள் என்ன செய்திருக்கின்றன என்று கேட்கின்றார்கள். இந்த அரசினர் தீர்மானம் போடக்கூட வரமாட்டேன் என்கின்றார்கள். தீர்மானம் போடுகின்றபோது வரமாட்டேன் என்கின்றார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? ஆளும் கட்சிக்குத் தெரியாததல்ல. ஒரு 'பொலிட்டிக்கல் அட்ஜெஸ்ட்மெண்ட்'க்காக, அதற்கு ஒரு ஆசை வைத்திருப்பதால், அப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தீர்மானம் போடுவதற்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும், நம்முடைய மாநில அரசும் தயாராக இருந்தன என்பதல்லாமல், அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, அதற்கு வழி அமைத்துத் தந்ததே தமிழக அரசு தான். ஆனால் அவர்கள் மாநில மத்திய உரிமைகளைப் பற்றித் தீர்மானம் போடுவதை விட்டு, ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியை எதிர்க்க, குறிப்பிட்ட தலைவரை எதிர்த்துப் போர்க்கோலம் பூணவேண்டுமென்று ஒரு முடிவு எடுத்த நேரத்தில், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள், மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். இது மத்திய அரசிடமிருந்து நம்முடைய மாநில அரசுகள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக நாம் கூட்டுகின்ற கூட்டமாக இருந்தால், அந்தக் கூட்டத்திற்கு மாநில சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் அழைத்தாக வேண்டும். அப்படி இல்லையானால், குறிப்பிட்ட கட்சியினர் அல்லது குறிப்பிட்ட பிரிவினர் குறிப்பிட்ட தலைவரை அல்லது குறிப்பிட்ட கட்சியை எதிர்க்கின்ற கூட்டமாகத்தான் அது இருக்குமே தவிர, மத்திய அரசுகளுடைய உரிமைகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற, மாநில முடிவுகள் எடுக்கின்ற கூட்டமாக இருக்காது என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

1984 மார்ச் 13]

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியைப்பற்றி போன தடவை சில தினங்களுக்கு முன்பாக முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் அப்போதே சொன்னேன். அவர்களே, கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். அவர்களே காங்கிரஸ் முதலமைச்சர் திரு. கருணாகரன் அவர்களை அழைத்தார்கள். அவர்கள் வராதது மட்டுமல்ல. இந்தத் தீர்மானத்தைப் போடுவதே தேசத்துரோகம் என்று திரு. கருணாகரன் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்களைக் கூப்பிடவில்லை. இப்போது 'ஒரு கட்சிக்கு எதிராக கூட்டம்' என்கின்றார்கள். நான் கேட்கிறேன். 1980-க்கு அப்புறம் என்ன பண்ணுகின்றீர்கள்? இந்த அரசை எதற்காகக் கலைத்தார்கள்? இந்த அரசுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். 1980 பிப்ரவரியிலே இந்த அரசு என்ன பாவம் செய்தது? இந்த மாநிலப் பேரவையை இந்த மாநில அரசை, மத்திய அரசு என்ன காரணம் காட்டிக் கலைத்தார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதை ஒத்துக்கொள்கின்றார்களா? அன்று என்ன பேசினார்கள்? "இந்த மத்திய அரசு சர்வாதிகார அரசு. எதேச்சாதிகார அரசு. அதனுடைய போக்கை மாற்ற வேண்டும்" என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி மத்திய அரசு அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கின்ற பிரிவைப் பயன்படுத்தி மாநில அரசுகளைக் கலைப்பதை இன்றைக்கும் சர்வாதிகாரம் என்றுதான் தமிழக அரசு சொல்லி எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசுகளை ஒட்டுமொத்தமாக கூண்டோடு அனுப்புவதுபோல் கலைக்கலாம் என்பதை இந்திய துணைக் கண்டத்திலே எடுத்துக்காட்டியதே 1977-லே அமைந்த ஜனதா அரசுதான். அதற்கு முன்னாலே ஏதோ ஒரு மாநிலத்தில்தான் கலைக்கப்பட்டதாக வரலாறு உண்டு. கூண்டோடு கைலாசம் அனுப்புவதுபோல ஒரு 5, 6 மாநிலங்கள் . . .

[1984 மார்ச் 13

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 9 மாநிலங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : 9 மாநில அரசுகளைக் கலைக்கலாம் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு கரும்புள்ளியை ஏற்படுத்தியது அன்றைக்கு இருந்த ஜனதா அரசு. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சேர்ந்து ஆதரித்த அரசு. இந்த அரசு அப்படி எடுத்த முடிவையும் கண்டித்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அமைந்த அரசு எடுத்த முடிவையும் கண்டித்திருக்கிறது. அப்படி கண்டித்ததன் விளைவாக மக்கள் மன்றத்திலேயே நாம் தீர்ப்பைப் பெற்று மீண்டும் ஆட்சியை அமைத்திருக்கிறோம். அந்தப் பிரச்சினையை என்றைக்கும் எதிர்ப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதிலே கருத்து மாறுபாடே கிடையாது. இந்த சாக்கை வைத்துக்கொண்டு சமயத்திற்கு ஏற்றவாறு யாராவது ஒரு குறிப்பிட்ட தலைவன் அல்லது கட்சியின் மீது காழ்ப்புணர்ச்சியை, வெறுப்பு உணர்ச்சியைக் காட்டி, ஒரு அரசியல் இயக்கமாக இந்த இயக்கத்தை மாற்றுவதற்கு, மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமை பெறுகின்ற இயக்கத்தை மாற்றுவதற்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இல்லை என்பதைத் தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தேவைக்கு அதிகமாகவே அந்த விஷயத்தில் போய் ஆயிற்று. இனியும் போக வேண்டாம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தேவைக்கு அதிகமாகத் தலையிடுகின்றார்கள். நான் என்ன பண்ணுவது ?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பரவாயில்லை. உறுப்பினர் விஷயத்திற்கு வரலாம்.

(முற்பகல் 10-30)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ஒரு விஷயம் மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். 1957 ஆம் ஆண்டு திரு. ஈ.எம்.எஸ். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த கேரள அமைச்சரவையை, அது பெரும்பான்மையாக இருந்தபோதும், கலைத்த பெருமை இன்றைக்குப் பிரதமராக இருக்கிறவர், அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்தபோதுதான். அவருக்கு இந்த அரசினரும் வக்காலத்து வாங்க ஆரம்பித்துவிட்டார்களே. 1967-ல் தன் கையிலே இருக்கின்ற அதிகாரத்தை காங்கிரஸ் எதேச்சாதிகாரமாகப் பயன்

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

படுத்துகிறது என்று சொல்லி, தமிழ் நாட்டு மக்களை காங்கிரசுக்கு எதிராகத் திரட்டிய அண்ணாவின் வாரிசாக உள்ள இந்த அரசினரே ஜனதா கட்சியைவிட காங்கிரஸ் கட்சி பரவாயில்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது காலத்தின் கோலம் என்பதைத் தவிர வேறல்ல என்று சொல்லிக் கொண்டு அடுத்த விஷயத்திற்குப் போக விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலைமையிலே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க மறுக்கும் மத்திய அரசுடைய போக்கை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய கட்டாயம் வந்துவிட்டது. மற்ற மாநில மக்களோடு, தமிழ் நாட்டு மக்களையும் மத்திய அரசுக்கெதிராகத் திரட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினருக்குக் கொடுத்த நேரம் முடிந்து விட்டது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : முடிக்கிறேன், முடிக்கிறேன். அடுத்து, இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் பற்றி, நாங்கள் அப்போதே சொன்னோம். தொழில் வளர்ச்சி அதிகமில்லை. 1983-ல் ஒரு விஷயம் நடந்திருக்கிறது. 1982-ல் 187 ஆக இருந்த வொர்க் ஸ்டாப்பேஜ் (Work stoppage) 1983-ல் 300 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. 1982-ல் 18 இலட்சம் மனித நாட்கள் இழப்பாக இருந்தது. 1983-ல் 30 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டுக் கணக்கைச் சொல்கிறேன். 80,000 தொழிலாளர்கள் 180 தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கு இருந்தார்கள். பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் சென்னை நகரில்தான். அதிலே மட்டும் 200 கோடியிலிருந்து 250 கோடி ரூபாய் உற்பத்தி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று மாநில அரசே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் 300 கோடி ரூபாய் சம்பள இழப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள். அரசுக்கு வருமானத்தில் 35 கோடி ரூபாய் நஷ்டம். கம்பெனிகளுக்கு 40 கோடி ரூபாய் நஷ்டம். இப்படி ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் தொழில் துறையில் இவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறபோது இதைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு வார்த்தை கூறியிருக்கிறார்களா ?

இந்தியா பூராவும் உள்ள பொருளாதார நிலைமையின் காரணமாக லாக்கவுட், குளோஷரினால் ஏற்பட்ட உற்பத்தி நஷ்டம், தமிழ் நாட்டையும் பாதித்திருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான விஷயமாயிற்றே. அது தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டும் இல்லையா ? பூனை கண்ணை மூடிவிட்டால் உலகம் இருண்டு விடுமா ? தமிழ் நாட்டில் இண்டஸ்ட்ரியல் ரிலேஷன்ஸ்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 13

எப்படி 1981, 1982, 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் இருந்தது என்பதைப் பார்க்கிற போது, 1983 ஆம் ஆண்டு 1981-க்கு ஆகிவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே, அது ஏன் ஏற்பட்டது? அதற்கும் இந்த அரசுதான் பூரண காரணமென்று சொல்லவில்லை. இந்த அரசு கையாண்ட முறையும் ஒரு காரணமென்று சொல்கிறேன்.

தொழில் தகராறு சட்டத்தில் 25-என் என்கிற ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அந்த ஷரத்து செல்லாது என்று டி அண்டு ஜி மில்லில் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்து, உயர்நீதிமன்றமும் மேற்படி ஷரத்து செல்லாது என்று கூறிவிட்டது. அதை வைத்து டி அண்டு ஜி மில்லில் ஆட்குறைப்பு செய்தார்கள். ஆனால் அதை எதிர்த்து மாநில அரசு உச்சநீதி மன்றத்திற்குப் போகவில்லை. இது ஒரு உழைப்பாளி மக்கள் அரசு என்று கூறுகிறது. ஆனால் அரசின் சம்மதம் இல்லாமலேயே, ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்தின் ஷரத்தை உபயோகித்து உயர்நீதிமன்றத்தில் ஆணை பெற்று ஆட்குறைப்பு செய்கிறபோது, அதை எதிர்த்து, உச்சநீதிமன்றத்திற்கு இந்த அரசு போகவில்லை. அதைப் பயன்படுத்தித்தான் நண்டர் திரு. விஸ்வநாதன் அவர்களை இந்த அரசுக்கு மிகவும் வேண்டிய திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள்—300 சிம்கோ மீட்டர் தொழிலாளர்களை விட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். சிம்கோ நிர்வாகம், லேபர் டிபார்ட்மெண்டிடம் இப்படித்தான் உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறதே, எனவே ஆர்டர் கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். லேபர் டிபார்ட்மெண்ட், உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு இருப்பதால், அந்த மாதிரி தர வேண்டாம் என்று பதில் தந்திருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் உச்சநீதி மன்றத்திற்குப் போகிறபோது, உச்சநீதிமன்றம் "நீ மீண்டும் 25-என் பிரகாரம் மாநில அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்" என்று முதலாளிக்கு உத்தரவிடுகிறது. அவ்வாறு சொன்னதற்குப் பிறகு, அந்த முதலாளி அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறார். தொழிலாளருக்குப் பாதகமான தீர்ப்பு வருகிற போது, அரசு அப்பீல் பண்ணவில்லை. தொழிலாளிக்கு பாதகமாக தீர்ப்பு என்றால், அப்பீல் பண்ணவில்லை. சுப்ரீம் கோர்ட் மாநில அரசுக்குப் போகச் சொன்ன பிறகு, இந்த அரசு ஆட்குறைப்பு செய்வதற்கு அனுமதி கொடுக்கிறது. இந்த மாதிரி தமிழ் நாட்டிலே லாக் அவுட், நோட்டீஸ், செய்கிற முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்வதன் காரணமாகத்தான் 1983ல் 30 லட்சம் மனித நாட்கள் இழப்பேற்பட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு சமாச்சாரம் வருகிறபோது, இவைகளை எல்லாவற்றையும் Sppress பண்ணி, பட்ஜெட்டில் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 13] (திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

அசெம்பிளி கூடுகிறபோது தமிழ் நாட்டில் எந்த வேலை நிறுத்தமும் இடையாது, எந்த லாக்அவுட்டும் இடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் கொள்கை தோற்றுவிட்டது. தமிழ் நாட்டில் ஆர்கனைஸ்டு லேபரை 'அட்டேக்' பண்ணிப் பண்ணி, அவர்களைப் பிரித்ததன் காரணமாக தமிழ் நாட்டு முதலாளிகளுக்கு தைரியம் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக 1983ஆம் ஆண்டில் என்றுமில்லாத அளவுக்கு 'மேன் டேஸ் லாஸ்' ஏற்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட முக்கியமான பொருளாதார நிலைமைகளைச் சொல்லாமல் இருப்பது ஃபுல் ரிப்போர்ட் ஆகுமா? தமிழ் நாட்டில் நிலைகமைகளை 'பட்ஜெட்' 'ரெப்ளெக்ட்' பண்ணியிருக்கிறதா? ஏன் அப்படி இல்லை? அரசினுடைய பாலிசியில் ஏற்பட்ட தோல்வியை மறைக்க முக்கியமான பொருளாதார சம்பவங்களைச் சொல்லவில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நேரத்தையும் தாண்டி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: தலைவரவர்களே, கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஸ்கீமில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் என்ன பண்ணுகிறார்களென்றால், நல்ல விவசாயிகளாகப் பார்த்து, அவர்களில் நான்கு பேர்களை 'சூஸ்' பண்ணி, அவர்கள் பயிரைப் பார்க்க களில் நான்கு பேர்களை 'சூஸ்' பண்ணி, அவர்கள் பயிர்களைப் பார்க்க வருகிறார்கள். அந்த விளைச்சலைப் பார்த்துவிட்டு இழப்பு ஏற்படவில்லை என்று காரணம் சொல்லி, நஷ்ட ஈடு தருவதில்லை. இப்படி 'சூஸ்' பண்ணுவது யாரென்றால், சர்க்கார் அதிகாரிகள்தான். நல்ல விவசாயிகளைத் தேர்ந்தெடுக்காமல், சராசரி விவசாயிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்கள் பயிர்களைப் பார்த்து, விளைச்சல் சரியாக இல்லை என்று அவர்கள் கண்டு பிடிப்பதில்லை. எனவே கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ்க்குப் பணம் பிடிப்பதை நிறுத்த வேண்டுமென்றும். அதனால் எங்களுக்குப் பயனில்லை என்றும்

சொல்லியிருக்கிறோம். கிரெடிட் சொசைட்டியில் கடன் கொடுக்கும்போதே இதைப் பிடிக்கிறார்கள். அரசு, கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஸ்கீம் குறிப்பிட்ட ஏரியாவில் அமுலுக்கு வருகிறதென்று சொல்லுகிறது. ஆனால் விவசாயிகள் இஷ்டப்படாமலேயே, அவர்களுக்கு கிரெடிட் சொசைட்டியில் கடன் கொடுக்கும்போது, இதற்கான பணத்தைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். அதை நிறுத்த வேண்டுமென்று எங்கள் கிராமத்திலேகூட தீர்மானம் போட்டு முதலமைச்சருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் தோல்வி அடைந்துவிட்டது. அது விவசாயிகளுக்கு ஏமாற்றம் அளிக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளாமல், மீண்டும் கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ்பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணியடித்தார்)

முதியோருக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கும் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1,99,639 பேர்கள் பலனடைகிறார்கள் என்ற கணக்கை மூன்று ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு தாலுக்காவுக்கு 200 பேர்களுக்கு மேல் கிடைக்காது. யாராவது செத்தால்தான் புதிதாக ஒருத்தருக்குக் கொடுக்க முடியும். மூன்று ஆண்டுகளாக 1,99,639 பேர்கள் என்பதற்கு மேல் போகவில்லை. யாராவது செத்தால்தான், அடுத்த ஆளுக்குத் தருவார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 1 மணி நேரத்திற்கும் மேலாகப் பேசினால் எப்படி? இன்றைக்கு ஏழு உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே விரைவில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : விவசாயத் தொழிலாளர்கள் காப்புறுதித் திட்டம் அதில் பாதிப் பணம் அரசு போடுகிறது; பாதிப் பணத்தை விவசாயி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் உயிரோடு இருக்கும்போது, மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டின்படி சம்பளத்தை உத்திரவாதப் படுத்த மாட்டார்கள். அதற்காக லேபர் டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்துங்கள் என்றால் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு, பாதிக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு விவசாயத் தொழிலாளியும் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பக்கத்து ஊரிலுள்ள கோர்ட்டுக்குப் போய்

சினிமா பார்க்கக்கூட பணம் இல்லாதவர்கள் தான். அவர்கள் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போய், கேஸ் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும்வரை மினிமம் வேஜஸ்-க்கு உத்தரவாதம் கொடுக்காமல், செத்த பிறகு கொடுக்கத் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குக்கூட, அவன் பாதி போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைப் போட்டால், நடைமுறையில் இதனைப் பயன்படுத்த முடியாமல்தான் இருக்கும். இது பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படும். தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படும். மக்களுக்குப் பயன்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

57 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரிகளை வாங்கிச் சாப்பிடும் மக்கள்மீதுதான் சுமத்துவார்கள். ஆகவே நான் இந்த

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மணியடித்தார்)

(முற்பகல் 10—40)

வரிகளை எல்லாம் எதிர்க்கிறேன். இது மூடி மறைக்கும் பட்ஜெட். அரசியல் பொருளாதார நிலைமைகளையெல்லாம் சொல்லாத பட்ஜெட். பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தமிழ் மக்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் பிரதிபலிக்காத பட்ஜெட், சொல்ல வேண்டிய காரியங்களைச் சொல்லாமல் மூடி மறைக்கிற பட்ஜெட் என்று கூறி, இந்த பட்ஜெட்டினுடைய அடிப்படையை ஆட்சேபித்து, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் உணர்ச்சிபூர்வமான கருத்துக்களை இங்கே சொன்னார்கள். கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்துகொண்டு அவருடைய கருத்துக்களை இங்கே உணர்ச்சிபூர்வமாகவும், ஆணித்தரமாகவும் சொல்லி வந்திருக்கிறார். ஆனால் இந்த முறை அவர் எப்போதும் பேசுகிற அளவுக்கு ஒரு படி மேலே போய் இன்னும் அதிகமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டு, கண்ணாடி பேனா கீழே விழுகிற அளவுக்கு உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசினார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வயசாயிற்று அல்லவா? (சிரிப்பு)

[1984 மார்ச் 13

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: உண்மையில் அவருக்குள்ள வருத்தம் எல்லாம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மத்திய மாநில உறவு குறித்து ஏன் மத்திய அரசோடு சண்டை போடவில்லை என்பது தான். அவர் பொறுமையிழக்கும் அளவுக்கு பேசியது மத்திய மாநில அரசு உறவு குறித்துதான். அது சம்பந்தமான பிரச்சினைகளையெல்லாம் நாங்கள் தெளிவாக ஏற்கெனவே எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், "நீங்கள் சண்டை போட்டால் போதாது, தெருவிலே நின்று மத்திய அரசோடு சண்டை போட வேண்டும்" என்கிற வகையில் இன்று மட்டுமல்ல, கடந்த நான்கு, ஐந்து நாட்களாகவே எப்போது அவருக்குப் பேசுகின்ற சந்தர்ப்பம் வந்தாலும் அப்போதெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தபோதெல்லாம் சட்டமன்றத்தை அவர்கள் தெருவுக்கு இழுத்த காட்சியை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். மாநில அரசை மத்திய அரசு ஏதோ முனிசிபாலிட்டி போல் பார்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். மேலும் பட்ஜெட்டைப்பற்றி பேச ஆரம்பிக்கிறபோது இந்த மாநில பட்ஜெட்டைப் பற்றித்தானா அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று நாமெல்லாம் ஐயுறுகிற அளவுக்கு அகில உலகப் பொருளாதாரம் பற்றியும், சோசலிச சித்தாந்தம் பற்றியும் அங்கு இருக்கிற தனி மனித உரிமை பற்றியும், தனியுடமை சித்தாந்தம் பற்றியும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு மேலாக இந்தியப் பொருளாதாரம் பற்றியெல்லாம் பேசி, கடைசியில் மாநிலப் பொருளாதாரத் துறைக்கு வந்தார்கள். கிட்டத்தட்ட பத்து நிமிடம் அவர்கள் உலகப் பொருளாதாரம் பற்றியும், அரை மணி நேரம் அகில இந்தியப் பொருளாதாரம் பற்றியும் பேசினார்கள். கால் மணி நேரம் மாநிலப் பொருளாதாரம்பற்றியும் அவர்கள் பேசியிருக்கக் கூடும். எனக்குள்ள வருத்தம் எல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களிடத்தில் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள்கூட மிகுந்த மதிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, மிகவும் தன்மையாகப் பழகுகிறவர்கள். அவர்களுடைய பதவிக் காலம் அண்மையில் முடியப் போகிறது. அவர்கள் மேல்சபைக்கு வேட்பு மனு செய்திருப்பதாக பத்திரிகையில் நாம் பார்த்தோம். அவர்கள் மீண்டும் மேல்சபைக்கு வர வேண்டும் என்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. அவர் ராஜ்ய சபைக்குப் போட்டியிட்டிருந்தால், இங்கு பேசுகின்ற பேச்சுக்களை அங்கு பேசுவதாக இருந்தால், இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்குமே என்பதுதான் என் எண்ணம். (சிரிப்பு)

1984 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே வேட்புமனு தாக்கல் செய்துவிட்டார்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தாக்கல் செய்திருந்தால் கூட, இன்னொரு நாமினேஷன் போடுவதில் தவறு ஒன்றும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. பின்னால் இரண்டில் ஒன்றை ரத்து செய்யலாம். அவர்கள் இங்கே பேசிக் கொண்டிருப்பதை டெல்லியில் பேசினால் நன்றாக இருக்கும். இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே மத்திய மாநில உறவுகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: நான் இங்கே பேசியதைக் குறிப்பிட்டு அவர் அவருடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப, நான் அந்த அளவில் அகில உலகத்தைப் பற்றிப் பேசியதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாடு குறித்து குறைவாகக் குறிப்பிட்டதாகவும் சொன்னார்கள். யதார்த்தமாக நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரம் அகில இந்தியப் பொருளாதாரத்தோடு சம்பந்தப்படவில்லையா? அகில இந்தியப் பொருளாதாரம் உலகப் பொருளாதாரத்தோடு சம்பந்தப்படவில்லையா? இந்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையால் தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும் அளவில் இருக்கிறதா இல்லையா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அம்மாதிரி நினைக்கக்கூடிய நிலைமையில் நான் இல்லை. ஆனால் இந்த சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக உள்ளவர்கள் உலகப் பொருளாதாரத்தோடு இந்தியப் பொருளாதாரம் ஒட்டியிருக்கிறது என்பதையும் மத்திய பொருளாதாரத்தோடு மாநிலப் பொருளாதாரம் ஒட்டியிருக்கிறது என்பதையும், மாநிலப் பொருளாதாரத்தோடு பஞ்சாயத்துப் பொருளாதாரம் ஒட்டியிருக்கிறது என்பதையும், பஞ்சாயத்துப் பொருளாதாரத்தோடு தனிப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதாரம் ஒட்டியிருக்கிறது என்பதையும் அறிந்து வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள்தான் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். அவர்கள் பேசும்போது பொருளாதார நெருக்கடி பற்றியும் நமக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாத நிலை பற்றியும், பொருளாதாரக் குறைவு பற்றியும் குறிப்பிட்டுவிட்டு, அகில இந்திய அளவில் விலையேற்றத்திற்கான காரணங்களைச் சொன்னார்கள். ஏன் இப்படி விலையேற்றம் ஏற்பட்டதென்று அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தியாவின் நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்துப் பார்த்து, எவ்வளவு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி இந்திய நாட்டின் பொருளாதார நிலையின் காரணமாக விலையேற்றம் ஏற்பட்டிருக்

கிறது, அதன் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் அவர்களே சொன்னார்கள். இவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டு, விலைவாசிப் போராட்டத்தில் 'நாங்கள் ஒரு லட்சம் பேர் போராடுவோம்' என்ற கருத்தையும் அதில் 20 ஆயிரம் பேரை அரசாங்கம் கைது செய்தார்கள் என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். முதல் இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் தான் இணைந்திருக்கிற காரணத்தால் எந்த விதமான மாறுதலைச் சந்திக்க சக்தியோ வாய்ப்போ அல்லது மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய நிலைமையோ இல்லை என்ற நிலையில்லாமல் எதற்கும் மாநில அரசை மட்டுமே குறை கூறிக்கொண்டு எல்லாவற்றுக்கும் நீங்கள்தான் காரணம் என்று சொல்வதை விட்டுவிட வேண்டும். விலைவாசிப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை சொன்னோம். மாநில அரசாங்கத்தையும் குறை சொன்னோம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசுதான் விலைவாசிக்கு முழுப் பொறுப்பு என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், 'வரிகள் போடுகிறீர்கள்' என்றும் சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டில் பொதுமக்களுக்கு ரூ. 57 கோடி வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லி விட்டு, சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு 150 கோடி செலவு செய்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிவிட்டு, அதே நேரத்தில் 80 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர்தானே இருக்கிறார், 35 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வேண்டாமா என்று கேட்டு, அதற்காக 42 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யுங்கள் என்றும் சொல்வதைப் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசு நிதிநிலை காரணமாக [illegible] தேவையான வருமானமில்லையென சொல்லிவிட்டு, அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று [illegible] விட்டு, [illegible] . . .

திரு. அ. நல்லசிவன் : நான் சொல்லுகிறேன் [illegible] கிறேன். மாநில அரசின் நிதி [illegible] செய்ய முடியவில்லை. இந்த [illegible] மத்திய அரசின் நிதி [illegible] கொடுக்க வேண்டும் [illegible] மதிப்பில்லை. [illegible] தமிழக மக்களின் [illegible] வேண்டுமென்று கேட்பதற்குப் பதில் [illegible] என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நிதிப் பற்றாக்குறை என்பது மாநில அரசுக்கு மட்டுமல்ல, மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிறது என்று மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. பிரணாப் முகர்ஜி, தம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார். தேவையான நலத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். ஆனால் இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நேர்முக வரியையோ மறைமுக வரியையோ போட முடியாத அளவுக்கு மத்திய அரசு இருக்கிறது. ஆகவே 40,000 கோடி ரூபாய் அளவில் தற்போது நிதிநிலை அறிக்கையைப் போட்டு அதில் 2,000 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதில் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும்.

1950-51-லே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்துப்பார்த்தால், ரூ. 410 கோடி அவர்களுக்கு மொத்த வருமானம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலைமையில், 1984-85 ஆம் வருட பட்ஜெட்டில், அவர்களுடைய மொத்த வருமானம் ரூ. 40,250 கோடி, இன்னும் இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவிருக்கிறது என்று சொல்லி பற்றாக்குறை காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த 35 வருட இடைவெளியில் கிட்டத்தட்ட 100 மடங்கு அதிக அளவுக்கு வருமானத்தைத் தேடவும், அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை மத்திய அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்திலே மாநில அரசில் கிட்டத்தட்ட அதே 100 மடங்கு செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு அதற்கேற்றவாறு நிதிநிலை அறிக்கை தயாராகியிருக்கின்றது. ஏன் இந்த நிலைமை என்றால், அதற்கு தனிப்பட்ட முதலாளித்துவ கேபிடலிஸ்ட் பொருளாதாரத்தை இந்தியாவில் வைத்திருப்பதால், பல்விதமான சங்கடங்கள் ஏற்படுவதாக ஒரு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்தியப் பொருளாதாரம் கேபிடலிஸ்ட் எக்கானமியா, சோஷலிஸ்ட் எக்கானமியா அல்லது மிக்சட் எக்கானமியா என்ற கருத்தை அவர்கள் தெளிவுபட உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். கேபிடலிஸ்ட் எக்கானமி என்ன என்பதை அவர்கள் சொல்லித்தான் நான் கற்றுக்கொள்கிறேன். இந்தியப் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது ஒரு 'மிக்சட் எக்கானமி' என்ற கருத்தைத்தான் இதுவரையில் வலியுறுத்தி . . .

திரு. அ. நல்லசிவன் : 'மிக்சட் எக்கானமி' என்பது கேபிடலிஸ்ட் எக்கானமியின் ஒரு பகுதி தான். காரணம் என்னவென்றால், உற்பத்தி சாதனங்கள் எல்லாவற்றையும் தனியார் கண்ட்ரோல் செய்வதில், மிக்சட் எக்கானமியாக இருந்தாலுங்கூட, அது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[redacted] (முற்பகல் 10-30)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இது பொருளாதாரத் தத்துவம் பற்றியது. எனவே இதில் நான் மிகவும் ஆழமாகப் போக விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இங்கே எதோ வகுப்பு நடத்தப்படுவதைப்போல் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: சோவியத் ரஷ்யாவிலும், சீனாவிலும் இருக்கிற பொருளாதார முறை என்னவென்றால், நாட்டிலிருக்கிற உடைமைகளையெல்லாம் அரசே எடுத்துக்கொண்டு, நாட்டில் இருக்கிற அவ்வளவு பேர்களுக்கும் அரசுத் துறையில் வேலையை அரசே தந்து பொருளாதாரம் முழுவதையும் அரசே கையாளுகிற காரணத்தால் அது சோஷலிசப் பொருளாதாரமாகிறது. அதைப் போலவே தனியார் நாட்டில் பொருளாதாரம் முழுவதையும் தங்கள் கையிலே எடுத்துக்கொண்டு செயல்பட்டால், அது தனியார் முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் ஆகிறது. ஆனால் இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயம் தவிர்த்த மற்ற உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், 60 சதவிதம் தனியார் கையிலும், 40 சதவிதம் பொதுத் துறையிலும் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இதை நாம் ஒரு 'மிக்சட் எகானமி', கலப்புப் பொருளாதாரம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் இன்றையதினம் இந்திய நாட்டில் இருக்கிற உண்மையான நிலைமை 'மிக்சட் எகானமி' கூட அல்ல இதைக் கலப்புப் பொருளாதாரம் என்று சொல்வதைவிட ஒரு 'வெல்பேர் எகானமி' என்று சொல்வது தான் சரியாக இருக்கும். மக்கள் நல பொருளாதாரம் தான் இங்கே இருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் நாம் அதைத்தான் பார்க்கிறோம். அப்படிச் செய்யும்போது, நாட்டு மக்களிடையே பலவிதமான எதிர்பார்ப்புகள் ஏற்படுவது என்பது இயற்கை. அப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்புகள் அதிகமாகவும் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. [illegible] அவர்களேகூட இங்கே பேசும்போது, அதிகமான மருத்துவமனைகள் கட்ட வேண்டுமென்றும், அதிகமான பள்ளிகளைத் திறக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். அதைப்போலவே, குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு போட வேண்டும் என்பதோடு, 35 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று நியமிக்க வேண்டும் என்றும், எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி வேலையில்லாதவர்களுக்கு [illegible] தொகை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பல்வேறு விதமான கோரிக்கைகளை மக்கள் வைக்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கைகள் நாளாவட்டத்தில் பெருகி வருகிற நிலை

மையையும் நாம் பார்க்கிறோம். எனவே ஒரு அரசு இவ்வளவையும் செய்ய விரும்புகிறபோது, பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மத்திய அரசானாலும் சரி, மாநில அரசானாலும் சரி, இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஏராளமான பொருளைச் சேகரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய நிலைமை என்ன என்பதையும், நம்முடைய கவலை என்ன என்பதையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கத்தின் நிதி வாயில்களைப் பார்க்கும்போது, நீட்சியில்லாத வரிவிதிப்பு இனங்கள் எல்லாம் மாநில அரசின் கையிலும், நீட்சியுள்ள வருவாயை அதிகமாகக் கொண்டு வந்து சேர்க்கிற வரிவிதிப்பு முறைகள் எல்லாம் மத்திய அரசின் கையிலேயும் இருக்கின்றன என்றும் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட இன்னும் தெளிவாக எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் நிதியமைச்சராக இருந்தால், இதை எப்படி எழுதுவாரோ எனக்குத் தெரியாது. இதைவிட வேறு எப்படி இதைச் சொல்ல முடியும் என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதிக வருவாய் வருகிற வரி இனங்கள் முழுவதும் மத்திய அரசின் கையிலே குவிந்து கிடக்கின்றன. அதே நேரத்தில் நீட்சியில்லாத வருவாய் இனங்கள் மட்டுமே மாநில அரசாங்கத்தின் கையிலே இருக்கின்றன என்று இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதிலும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற விற்பனை வரியைத் தவிர, உருப்படியான எந்த ஒரு வரிவிதிப்பு வாயிலும், மாநில அரசாங்கத்திடம் இல்லை. அதைக் கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நன்கு தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் பேசும்போது, "திட்டச் செலவுகளுக்காகவும், திட்டமில்லாத செலவுகளுக்காகவும் மாநில அரசுகள் இன்னும் அதிகமான வரி போட வேண்டும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். "மாநில அரசுகள் எவ்வளவு வரி போட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் போடாமல், அவைகள் மத்திய அரசான எங்களிடம் மிகைப்பற்று கேட்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் செய்வது தவறு" என்று நாடாளுமன்றத்திலேயே பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே இருக்கிற நிலைமையில் மாநில அரசு இன்னும் அதிகமான வரி போட வேண்டும். அப்படிப் போட்டால்தான் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியும். ஆனால் அப்படி வரி போட்டால், இங்கே என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். பெட்ரோலியம்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1984 மார்ச் 13

பொருள்கள் மீது வரி போட்டால் அல்லது வியாபாரிகளுக்குக் கூடுதல் விற்பனை வரி விதித்தால், அதன் காரணமாக சுமார் ரூ. 57 கோடி திரட்ட முற்பட்டால், உடனே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் போன்றவர்கள், "நீங்கள் வரி போடுகிற காரணத்தால் அது மக்கள் தலையில் தானே விழுகிறது, அதன் காரணமாக மக்களுக்கு ஏராளமான சிரமம் ஏற்படுகிறது, எனவே இந்த வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும்" என்றும் வாதாடுகிறார்கள்.

ஒரு பக்கத்திலே பேசும்போது, மக்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற காரணத்தால், அரசாங்கம் மேற்கொள்கிற அனைத்திலும் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களும் கூட ஆளும் கட்சியாக டிரெஷரி பெஞ்சுக்கு வரலாம். அப்படி வரும்போது, எப்படிச் செயல்பட முடியும் என்பதையும் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

வரியும் போடக் கூடாது, ஆனால் மக்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்றால், அது மத்திய அரசானாலும் சரி, மாநில அரசானாலும் சரி எப்படி செய்ய முடியும் என்றுதான் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு மத்திய நிதி யமைச்சர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப மாநில அரசுகள் கூடுதலாக வரி விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அதிலும் குறிப்பாக விவசாயிகளிடமிருந்து வருமானவரி 'அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ்' என்று வாங்க வேண்டும் என்று இதற்காகப் பல கமிட்டிகளைக்கூட போட்டார்கள்.

அந்தக் கமிட்டியினர் விவசாயிகளிடம் நிறைய பணம் இருக்கிறது, அந்தப் பணத்தை வரிவிதித்துப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களுக்கும் தெரியும், எனக்கும் தெரியும். கிராமப்புறங்களில் பார்த்தால், 15 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று வைத்துவிட்டு, அதற்கு மேல் "ஊரில் உள்ளவர்கள் பெரும் பணக்காரர்கள். அவர்களிடம் இன்னும் அதிகமாக வரி வசூல் செய்ய வேண்டும்" என்றால் எப்படி? அங்கே நில வரியை வசூல் செய்ய முடியவில்லை. கொடுத்த கடனை வசூல் செய்ய முடியவில்லை. குத்தகையைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கும்போது, இன்னும் அதிகமான வரியை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால், எந்த மாநில அரசால் செய்ய முடியும்?

'அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ்' பற்றி அறிஞர் கொடுத்துள்ள விவரங்

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

களைப் பார்க்கும்போது, வசூல் செய்வதை விட செலவு அதிகமாக உள்ள நிலையைப் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசே வரிகளைப் போட்டு அந்த வரி இனங்களிலிருந்து மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அதிகாரம் அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அந்த மாதிரி அதிகாரம் அரசியல் சட்டத்தின் 269-வது பிரிவில் இருக்கிறது. வரி இனங்களைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசு வரியைப் போட்டு தானே எடுத்துக்கொள்வது என்பது ஒன்று, மத்திய அரசு வரி போட்டு அந்த வரிகளிலிருந்து மாநிலங்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பது என்பது இன்னொன்று. மத்திய அரசு வரியைப் போட்டு மாநில அரசுகளே எடுத்துக்கொள்வது என்பது மற்றொன்று. இதிலே அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவு 269-ன்படி மேலும் சில பொருள்களுக்கு மத்திய அரசு வரி போட்டு மாநிலங்களுக்கு 100 சதவிகிதம் அளவிற்குக் கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று அறிஞர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மாதிரி மத்திய அரசு வரி போட்டு மாநிலங்களுக்குத் தரலாம். ஆயத் தீர்வையைப் பொறுத்த வரையில், வரக்கூடிய வருமானத்தில் நாற்பது சதவிகிதம் வரை மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த ஆயத் தீர்வையை எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் போடவில்லை. எவ்வளவு பொருள்களுக்கு நாம் போட வேண்டுமோ அவ்வளவு பொருள்களுக்கும் போடாமல் குறைந்த அளவிற்கே தற்போது போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல பொருள்களுக்கு மத்திய அரசு போட முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அது மாதிரி மத்திய அரசு பல பொருள்களை அதிலே சேர்த்து வரி இனங்களை அதிகரித்து அதிலேயிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தில் மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுத்தால், மாநில அரசுகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984-85 ஆம் ஆண்டின் மத்திய பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, வருமான வரியில் 5 சதவிகிதம் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் சர்சார்ஜைக் குறைக்கவில்லை. அதே விகிதத்தில்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். காரணம், வருமான வரியில் 85 சதவிகிதம் மாநிலங்களுக்குச் சேரக்கூடிய பங்கு. ஆனால் சர்சார்ஜைப் பொறுத்தவரையில், முழுவதும் மத்திய அரசுக்குப் போகிறது. ஆகவே சர்சார்ஜைக் குறைக்காமல் அப்படியே வைத்துக்கொண்டு பூரா தொகையையும் மத்திய அரசினர் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் டேக்ஸைப் பொறுத்த வரையிலும், எந்தவிதமான குறைப்பும் செய்யவில்லை. காரணம், கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் பூராவும் மத்திய அரசுக்குப் போகிறது. [illegible] வரியை அதிகரித்திருக்

கிறார்கள். ஏனென்றால், சுங்க வரி பூராவும் மத்திய அரசுக்குப் போகிறது. ஆனால் ஆயத் தீர்வையை அதிகமாக்கவில்லை. இப்படி மத்திய அரசினுடைய நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, எந்தெந்த வரி இனங்கள் மத்திய அரசுக்கு முழுவதுமாகக் கிடைக்குமோ அதை அதிகரித்து, எந்தெந்த வரிகளை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் குறைத்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் நல்ல முறையிலே மாநில-மத்திய உறவு முறைகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய-மாநில உறவுகள் என்பது நேற்று இன்று ஏற்பட்டதல்ல என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களுக்கும் தெரியும். 1919 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய-மாநில உறவுகள் பற்றி ஆங்காங்கே பேசப்பட்டு 1935 ஆம் ஆண்டிலே இதற்கான திட்டங்கள் போடப்பட்டு, எப்படியெல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. 1971 ஆம் ஆண்டிலே ராஜமன்னார் குழு அப்போதிருந்த அரசால் நியமிக்கப்பட்டது. அதன்பிறகு மத்திய அரசால் சர்க்காரியா கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராஜமன்னார் கமிஷன் இந்த மாநில அரசால் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குழுக்களைப் பொறுத்த வரையில், சில கருத்துக்களை ஆங்காங்கே எடுத்துச் சொல்லி அதை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு முறையாகத் தெரிவித்து, அரசியல் சட்டத்தில் மட்டும் திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். சில மாநில அரசுகள் சண்டை போடுவதால் திருத்தங்களைச் செய்ய முடியாது. எல்லா மாநில அரசுகளும் ஒருமித்திருந்து மத்தியிலே உள்ள பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன் அரசியல் சட்டத் திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். அரசியல் சட்டத் திருத்தம் செய்யாமல் மத்திய-மாநில உறவுகளை நாம் மாற்ற இயலாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்த பிறகு, ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுகளுக்கும் திட்டம் போட்டு அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டதைத் தான் நிதி நிலைத் திட்டத்திலே நாம் கொண்டு வருகிறோம்.

(முற்பகல் 11-00)

ஆகவே ஒரு நிதி அமைச்சர் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு படம் பிடித்து அங்கே பிளானிங் கமிஷனிலே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் நிதி அமைச்சர்கள் ஆண்டுக்காண்டு நிதி நிலை அறிக்கை கொண்டுவருவார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் மாநிலத்திலே நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையையும் கொண்டு

வருகிறோம். "எவ்வளவு பணத்துக்கு நீங்கள் முதலீடு செய்ய வேண்டும், என்னென்ன துறைகளுக்கு முதலீடு செய்ய வேண்டும், எவ்வளவு பணத்தைப் பெற வைக்கவேண்டும்" என்பதெல்லாம் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த வரிகளைப் போட வேண்டுமென்று சொல்வதைத் தவிர, திட்டக் குழு அறிவுரையாக நாம் செய்யவேண்டிய வேலைகளை 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தெரிவிக்கிறது. இப்போது ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைகிற நிலைமை. நம்முடைய திட்டத்தின் மூலம் கிட்டத்தட்ட 5.5 சதவீதம் தான் பொருளாதார வளர்ச்சி இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோம். இதைவிட இன்னமும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் பின்தங்கிய நாடுகளை அல்லது வளர்ச்சியுறுகிற நாடுகளையும், இந்திய நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், கடந்த 4 ஆண்டுகளிலே நல்ல முறையிலே பொருளாதாரம் ஓரளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்ற கருத்தை உலக வங்கியும் மற்றவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, விலைவாசி உயர்வைப் பொறுத்தவரையில், இன்ஃப்ளேஷன் ரேட்டைப் பொறுத்தவரையிலே, கடந்த 2 ஆண்டுகளாக அதனுடைய நிலைமை குறைவாக இருந்தது என்பதையும் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். சென்ற ஆண்டு அல்லது சென்ற ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு 2.5 சதவீதம் பணவீக்கம் தான் நம்முடைய நாட்டிலே இருந்தது. இந்த ஆண்டு 8.5 சதவீதம் அல்லது 9 சதவீதம் இன்ஃப்ளேஷன் இருக்குமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே உலக நாடுகளை வைத்துப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற இன்ஃப்ளேஷன் ரேட் என்பது அவ்வளவு அதிகமானதல்ல என்ற ஒரு கருத்தையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, இயற்கையின் சீற்றத்தைப்பற்றி நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது, ஏதோ இயற்கையினுடைய சீற்றம், வறட்சி, பெருமழை இதனால் ஏற்பட்டுள்ள செலவுகள் எல்லாம் இல்லாமல் இருந்தால், எல்லாம் சுபிட்சமாக இருக்குமென்பதைப் போல நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைத் தயார் செய்து விட்டார்கள் என்று நமது உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். வறட்சிக்கு ரூ. 114.25 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோமென்று மாநில அரசு சொல்கிறது. அதற்கு மத்தியிலிருந்து

கிடைத்தது ரூ. 67 கோடிதான். மழையின் காரணமாக ரூ. 128 கோடி நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். ரூ. 38 கோடி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அண்மையில் ஏற்பட்ட பெரு மழை காரணமாக கிட்டத்தட்ட 120 கோடி ரூபாய் நமக்குச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இவ்வளவும் வைத்துப் பார்க்கிற போது, அறிக்கை காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 250 கோடி ரூபாய் மாநில அரசு செலவு செய்ய வேண்டிய ஒரு கட்டாயத்தில் இருந்திருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தின் வருவாய், அதனுடைய செலவுகள், நிதிநிலை கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் கோடி. இந்த 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாயில் திடீரென்று ரூ. 250 கோடி செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த மாநிலத்திற்கும் அதனாலே பிரச்சினை வரக்கூடியது தான். ஆகவேதான் நான் ஒரு கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, 'ஃபேமின் ரிலீஃப் பண்ட்' என்பதாக 1936 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 'ஃபேமின் ரிலீஃப் பண்ட்' என்ற அந்தச் சட்டத்திலே இதுபோல் இயற்கை உற்பாதங்கள் ஏற்பட்டால் அதற்குச் செலவு செய்வதற்காக என்று சொல்லி 35 இலட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று, அதாவது ஒரு வைப்பு நிதியைப் போல் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1936 ஆவது ஆண்டுக்குப் பிறகு இன்றையதினம் வரை 1984 ஆவது ஆண்டு இந்தச் சட்டமும் மாற்றி அமைக்கப்படவில்லை; அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற 35 இலட்ச ரூபாயும் அதிகரிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில் குறைந்தது 10 கோடி அல்லது 20 கோடி ரூபாய் இந்த நிதியிலே வைக்க வேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்போதுதான் ஏதாவது இயற்கை உற்பாதங்கள் ஏற்பட்டால், அந்த உற்பாதங்களிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்க உடனடியாகச் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை மாநிலங்களுக்கு ஏற்படும். அதுபோல் மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், இயற்கை உற்பாதங்கள் தேசிய நிதி என்ற பெயரிலே துவக்க வேண்டுமென்று ஆறாவது நிதி ஆணைக் குழு தெரிவித்தது. மத்திய அரசு அதற்குத் தேவையான பணத்தை மத்தியிலே ஒதுக்கீடு செய்து மாநில அரசுகள் கேட்கிற சமயத்திலே தேவையான அளவு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை அங்கே உருவாக்க வேண்டுமென்று ஆறாவது நிதிக் கமிஷன் சொல்லியது. அதை மத்திய அரசும் ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் பின்னாலே அந்த நிதியை நாங்கள் அமைக்கப்போவதில்லை; அதற்குப் பதிலாக நாட்டிலே எங்கெங்கெல்லாம் இயற்கை உற்பாதங்களாலே மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படக் கூடிய பகுதிகள் இருக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஒதுக்கீடு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதிருக்கிற நிலையில் மாநில அளவிலோ, மத்திய அளவிலோ இதுபோன்ற இயற்கை உற்பாதங்கள் ஏற்படுகிறபோது, உடனடியாகச் செலவு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு எந்த நிதியும் இல்லை. அந்த நிதியை நாம் துவக்க வேண்டும். இன்னொன்றையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநில அரசைப் பொறுத்த அளவிலே, இதுபோன்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றபோது, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் வரியிலாகவே பணம் கேட்கக்கூடிய ஒரு முறை நமக்கு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே எந்தெந்தப் பகுதிகள் தாழ்வான நிலையில் இருக்கின்றனவோ, எங்கெங்கெல்லாம் இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றனவோ அந்தப் பகுதிகளில் மத்திய அரசிடம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாகப் பணம் பெற்று செலவு செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு குறிப்பை நான் அரசுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றை நான் சொல்ல வேண்டும். வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் எப்படி வேலை கொடுத்துவிட முடியும்? ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை என்று சொன்னால், நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பல இலட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுவும் நான் தஞ்சாவூரிலிருந்து வருபவன்: எவ்வளவு பேர்கள் அங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் மிகவும் மோசமான, சிரமமான நிலையில்தான் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் அறிந்தவன். நாகப்பட்டினம் பகுதிகள் அல்லது அதுபோன்ற பகுதிகளில் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் 100 நாட்கள்கூட வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு இது ஒரு திட்டம் மட்டும் போதுமா என்று கேட்டால், யாரும் அது போதும் என்று சொல்லமாட்டார்கள். ஒன்றுமே இல்லாத சந்தர்ப்பத்திலே இதுமாதிரி ஒரு திட்டம் வந்திருக்கிறதே என்று திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பாராட்ட வேண்டும். ஒரு திட்டமும் இல்லாத நேரத்திலே, இந்த மாதிரி திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்களே, இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்றதே என்பதற்காக பாராட்டு தெரிவிக்க வேண்டும். பெனேசியா panacea என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள். ஒரு மருந்து கொடுத்தால் எல்லாவிதமான வியாதிகளும் போய்விடும் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல ஒரு மருந்து இருப்பதாகச் சொல்வார்கள். அதுமாதிரி ஒரு மருந்து கொடுத்து நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அவ்வளவு பிரச்சினைகளையும், அவ்வளவு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் தீர்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கே அது தெரிந்திருக்கும். அவரே என்ன மருந்து என்று சொல்லிவிடலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவ்வளவு வியாதிகளையும் தீர்க்கவேண்டிய மருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால், கடினம் தான். எதையும் 'ரிலேட்டிவ்' ஆகத்தான் பார்க்க முடியுமே தவிர அப்சல்யூட்டாகப் பார்க்க முடியாது. எந்தெந்த மாநிலத்திலே என்னென்ன செய்கின்றார்கள், எந்தெந்த மாநிலம் நம் மாநிலத்தைவிட இன்னும் சிறப்பாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சிறப்பு எந்த அளவிலே அமைந்திருக்கிறது, நம்முடைய மாநிலத்திலே சிறப்பு எப்படி குறைவாக இருக்கிறது என்று மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அல்லது மாநிலத்திற்கு என்ன சிறப்பு என்று எடுத்துப் பார்த்துச் சொன்னால், நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதை விட்டுவிட்டு எதைச் செய்தாலும் குற்றம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், இதைவிட என்ன செய்ய முடியும் என்று கேள்வி கேட்பது இயற்கை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்று மட்டும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே, நம்முடைய பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் என்ன சொல்கின்றார்கள் என்றால் விவசாயத் துறையிலே மிக அதிகமான பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களை எல்லாம் 'இன்டஸ்ட்ரீஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய, தொழில் இடங்களில் கொண்டுவந்து சேர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கெல்லாம் அங்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். நம்முடைய நாட்டிலுள்ள எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்ஜிலேகூட கிட்டத்தட்ட 2 கோடி பேர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் எவ்வளவு ஆண்டு காலம் இந்த நிலைமைகள் இருக்கும் என்று பார்க்கிறோம். எல்லோருக்கும் நம்மாலே வேலை கொடுக்க முடியும் என்று நாம் கருதவில்லை. ஜப்பான் நாட்டிலே, தாய்வான் நாட்டிலே, கொரியா நாட்டிலே அதுபோன்ற நாடுகளிலே என்ன செய்திருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால், வேலையில்லாமல் அல்லது குறைவான வேலை, அன்-எம்ப்ளாயிட் அல்லது அண்டர் எம்ப்ளாயிட் ஆக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு விவசாயத் துறையிலேயே இன்னும் அதிகமாக வேலை கொடுக்க முடியும், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலமாக இரண்டு பேர்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே இன்னும் ஒருவனுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்ற கருத்தை தாய்வானிலே, கொரியாவிலே தெளிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய அரசு கூட விவசாய விளைச்சலைப் பெருக்கி அதன் மூலமாக இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்கு விவசாயத் துறையிலேயே வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய ஒரு

காரியத்தைச் செய்தால், கிராமங்களில் இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில்களைப்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 20 ஆயிரம் தொழில்கள் இருந்தன என்று சொன்னார்கள். இப்போது 40 ஆயிரம் தொழில்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே எவ்வளவு தொழில்கள் 'சிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ்' என்ற கேள்வியைக் கேட்டு, அதில் 50 சதவிகிதம் தொழில்கள் 'சிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ்' என்ற கருத்திலே, நோயுற்ற தொழில்கள்தான், ஆகவே இந்த அரசில் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் திருப்பிப் படித்துப் பார்த்தேன். நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது, அதில் எவ்வளவு தொழில்கள் பதிவாகியிருக்கின்றன என்பதைத்தான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்களே தவிர, எவ்வளவு தொழில்கள் மொத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லவில்லை. யாரையும் ஏமாற்றுவது போல போடவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் "தொழில்கள் எவ்வளவு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன, அதில் எவ்வளவு நோயுற்று இருக்கின்றன" என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டால், உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது சரியாக இருக்குமானால், 50 சதவிகிதம் அல்லது 20 ஆயிரம் தொழில்கள் நோயுற்று இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். அதில் போட்டிருப்பது 40 ஆயிரம் தொழில் ரெஜிஸ்டர்ட். 20 ஆயிரம் தொழில்கள் அதிகப்படியாக இருக்கின்றன. 20 ஆயிரம் தொழில்கள் அதிகமாக ஆகியிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால், 100 சதவிகிதம் தொழில் அதிகரித்திருக்கிறது, சிறு தொழில்கள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று வருகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்ற கணக்குப்படி பார்த்தால்கூட, அதிலே 50 சதவிகிதம் தொழில்கள் நோயுற்ற தொழில்களாக இருந்தாலும் 40 ஆயிரம் தொழில்களிலே, 20 ஆயிரம் தொழில்கள் நலிந்த தொழில்களாகவும் 20 ஆயிரம் தொழில்கள் நடக்கின்ற தொழில்களாகவும் நாம் வைத்துப் பார்த்தால், 80 ஆயிரத்திலே 40 ஆயிரம் நடக்கும் என்று இருந்தால். . .

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : 1979-ம் ஆண்டு ஆண்டில் 40 ஆயிரம் என்றால், 2[illegible] ஆயிரம் அளவுக்கு இப்போது வந்திருக்கின்றது என்றால், அது 20, 22 ஆயிர[illegible] கூடிய பேரிருக்கின்றன, குறைந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்[illegible] விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 40 ஆயிரம் என்பது 20 ஆயிரம் என்றாலும், 20 ஆயிரம் என்பது 10 ஆயிரம் என்றாலும், இன்றைக்கு 100 சதவிகிதம் அளவுக்கு சிறுதொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும். சிறுதொழில்களை ஆரம்பிக்கின்றபோது, இந்த மாதிரி பலவீனமான தொழில்கள் எல்லாம் ஏன் நோயுற்ற தொழில்களாக ஆகின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நிறுவனங்களில் பணம் கொடுக்கின்றார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

சிப்காட்டிலே பணம் கொடுக்கிறோம். சிட்கோவிலே பணம் கொடுக்கிறோம். எல்லோரும் சேர்ந்து தொழில் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லி தொழிலை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆரம்பித்து தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால். தயார்செய்கிற பொருள்களை விற்பனை செய்ய வேண்டும். எப்படி விற்பது என்பது தெரியாமல். மார்க்கெட்டின் கபாசிட்டியே இல்லாமல் இருப்பவர்கள், உற்பத்தியை மட்டுமே நம்பிக்கொண்டு, பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு தொழிலை நடத்துகிறார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர்கூட பெல் (B.H.E.L.) -இல் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார், சில நாட்களுக்குமுன் வீட்டில் வந்து பார்த்துச் சொன்னார், ஒரு கோடி ரூபாய்க்குத் தொழிலை ஆரம்பித்திருப்பதாகக் கூறினார். நான் அவ்வளவு வசதியில்லையே என்று எண்ணி, எப்படி ஆரம்பித்தீர்கள் என்று கேட்டேன். "பேக்வோர்ட் ஏரியாவுக்கு 10 சதவிகிதம், டெக்னிகல் சோஜு வேட் என்ற முறையில் 5 சதவிகிதம் என்று கிட்டத்தட்ட 95 சதவிகிதத்திற்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மீதமுள்ள 5 சதத்திற்கான ரூ. 5 லட்சத்தை மற்றவர்களிடமிருந்து வாங்கிப் போட்டேன். அந்தப் பணத்தைக்கூட தற்சமயம் எடுத்துவிட்டேன்" என்று சொன்னார். "இந்தத் தொழிலை எப்படி நடத்துவீர்கள், நாளை நஷ்டம் வந்தால் என்ன செய்வீர்கள்?" என்று கேட்டேன். அதைப்பற்றி எந்தவிதமான பயமும் இல்லையாம். நான் எங்கெங்கு கையெழுத்து வேண்டுமென்று கேட்டார்களோ அங்கெல்லாம் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறேன். நான் ஏனென்று கேட்டேன். "ஏனென்றால் எனக்குச் சொத்தே கிடையாது. 95 லட்சத்திற்குக் கையெழுத்துப் போடு என்று சொன்னார்கள். 95 லட்சத்திற்குக் கையெழுத்துப் போட்டாகிவிட்டது. தொழில் நடக்கவில்லை என்று சொன்னால், அந்தத் தொழிலை எடுத்து அவர்களே நடத்தட்டும்" என்று சொன்னார். நான் "இந்தத் தொழிலில் ஆயிரம் பேர், 1,500 பேர் வேலை செய்வார்களே, அவர்கள் நிலைமை

என்னவது?" என்று கேட்டேன். உடனே அவர், இந்த 1,500 பேர்கள் வேலை பார்த்த தொழில் நலிவுற்ற தொழில் என்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் போன்றவர்களையெல்லாம் அழைத்து அரசிடம் வந்து "எங்களுக்கு வேலை வேண்டும்" என்று கேட்பார்கள். ஆகவே அரசு அதை நலிவுற்ற தொழிலாக எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுப்பதற்காக அவற்றை ஏற்று நடத்தும் என்றார்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இதுதான் மிக்சட் எகானமியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசாங்கத் துறையும் அப்படித்தான் இருக்கிறது, இது நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல, சோஷலிச ரஷ்ய நாட்டிலும், சீன நாட்டிலும் கூடப் பார்த்தால், பல தொழில்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்று குறைபாடு, திரு. குருஷ்சேவ் காலத்திலிருந்தே இருக்கிறது. அது வேறு சித்தாந்தம். அதற்குள் இப்போது போனால், அதற்கொரு அரை மணி நேரம் ஆகும். அப்படிச் சொல்கிறார். ஆகவே அவர்களுக்குப் பொறுப்பில்லை. தயாரித்த பொருள்களை எப்படி விற்பது என்றுகூட. . .

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கலப்புப் பொருளாதாரம், சோஷலிசப் பொருளாதாரம் என்பதைப்பற்றிச் சுவையான ஒரு விவாதத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அத்தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் மூலம் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளலாம் என்பதற்காகத் தெரிவிக்கிறேன்.

சீன நாட்டில் இப்போது நிலங்கள் எல்லாம் அரசுக்குச் சொந்தமாக இருந்த நிலைமையை மாற்றி, தனியார்களிடத்திலே. விவசாயிகளிடத்திலே. நம்முடைய நாட்டில் உள்ள நிலைமையைப்போல குத்தகைக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதி தானியத்தை அரசுக்குத் தந்துவிட்டு. மற்றவற்றை அவர்களே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்கிற ஒரு புதிய திட்டம் அமுலுக்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா? அப்படியானால் அது எந்தப் பொருளாதாரம் என்பதை விளக்கினால், உதவியாக இருக்கும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சீனாவிலே அவர்கள் சொல்வதுபோல, நிலத்தை விவசாயத்திற்குக் குத்தகைக்குக் கொடுப்பதுபோல இல்லை. அங்கு நிலச் சீர்திருத்தம் வந்தபோது, பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் நிலங்களை எடுத்து, பாடுபடுகிறவர்களுக்கு, குடும்பத்தோடு பாடுபடுகிறவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து, பிறகு அந்த நிலங்கள்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 13

தனியார்களிடத்திலே இருக்கவேண்டாம் என்பதற்காக கூட்டுறவு முறையிலே, கூட்டாக விவசாயம் செய்தால், தனியாக விவசாயம் செய்வதைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதை, சர்க்காரே சில மாதிரி பண்ணைகள்மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் காட்டவேண்டுமென்பதற்காக நாடு முழுவதும், தனியார் பண்ணைகளைக் கூட்டுப் பண்ணைகளாகக் கொண்டுவந்து, கூட்டுப் பண்ணைகளை நவீனப்படுத்துவதன்மூலம்—மெகானைஸ் செய்வதன் மூலம், நிலத்தின் மீது விவசாயிகளுக்கு ஒரு பற்று அவசியம் இல்லாத அளவிற்கு, நகரத் தொழிலாளி மாதிரி, மெகானைஸ் செய்கிறபோது, நிலத்தின்மீது இப்போதுள்ள மோகம் விவசாயிக்குப் போய்விடும் என்பதுதான் சோசலிச சமுதாயத்தில் இருக்கிறது. எனவே அப்படித்தான் அங்கே இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் சொல்வதுபோல் ஏதுமிருப்பதாக எனக்குத் தகவல் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் அதையெல்லாம் பத்திரிகையிலேயே பார்த்தோம். என்னவென்று சொன்னால், விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே, எல்லாம் கூட்டுப் பண்ணைகளாக இருக்கிறபோது, அவர்களுக்குத் தேவையான உணர்ச்சி, உற்சாகத்தோடு அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்ற காரணத்தினாலேயே வீடுகளைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய நிலம், அவர்கள் நிலங்களிலே விவசாயம் செய்தது போக பாக்கி இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் ஆகியவற்றில் அவர்கள் தனியாக உற்பத்தி செய்து, அவற்றை அவர்களே எடுத்துக்கொண்டுபோய் மார்க்கெட்டிலே விற்கவேண்டுமென்கிற கருத்து சீனாவிலே பேசப்பட்டு, நடைமுறைக்கும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்களுக்கும் தெரியும். வீடுகளைச் சுற்றியிருக்கக்கூடிய தோட்டங்களில் பழங்கள் போன்றவற்றைப் பயிரிட்டு மார்க்கெட்டிலே கொண்டுபோய் விற்கக்கூடிய பழக்கம் கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டுகாலமாக ரஷ்யநாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ப. மாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி நம்முடைய அவையில் தனியாக விவாதம் நடப்பதற்கு வாய்ப்பு குறைவாக இருக்கிறது என்பதன் காரணமாக நான் தலையிடவில்லை. ஆனாலும், சீனாவிலே விவசாயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாறுதல்களைப்பற்றி நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மைதான். ஆனால் அந்த மாறுதல்களின் தன்மைகளை பத்திரிகைகளைக் கொண்டு எப்படி புரிந்துகொள்வது என்பதுதான் விஷயம். முன்பு சீனாவிலே கூட்டுப் பண்ணை முறையிலே மெடீரியல் இன்சென்டிவ், விவசாயிகளுக்குத் தர வேண்டிய தனி ஊக்கம்

1984 மார்ச் 13] [திரு. ப. மாணிக்கம்]

என்பது மறுக்கப்பட்டது. இன்னொரு அமைப்பு முறையில் கம்யூன் என்பதில் எல்லாவற்றையுமே பொதுமைப்படுத்துவது என்ற நிலை இருந்தது. இதன் காரணமாக உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது. அதனாலே கூட்டு விவசாயம் என்பதில் தனியார்களுடைய அக்கறையும் இருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு அதில் ஊக்கம், ஏற்படவேண்டும். அதற்காக மெடீரியல் இன்சென்டிவ்—இல்லாத அம்சத்தை—இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி கூட்டு சமுதாய வாழ்க்கையிலும் கூட மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே முன்னால் இருந்தது கொஞ்சம் கடினமான நிலைமை. அது பற்றித்தான் உலக ரீதியாக பல விவாதங்கள் நடந்தன. அவர்களின் நீண்ட நெடிய அனுபவத்தால், அதாவது கசப்பான அனுபவத்திற்குப் பிறகு அந்த மாறுதலைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிலங்களைத் தனியாரிடம் திரும்ப ஒப்படைத்து, பழைய நிலைக்கு அவர்கள் திரும்பிச் செல்லவில்லை. இடையில் ஏற்பட்ட கடின நிலைமையை மாற்றி, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, நியாயமான ஒரு கோட்பாடு இருக்கிறது. லெனின் வகுத்துக் கொடுத்தது அது. இடைக் காலத்திலே கூட்டு விவசாயத்தைக் கொண்டுவருவதிலேகூட, தனியாருக்கு முதலிலே தன்னுடைய நிலத்திலே அக்கறையும், ஊக்கமும் இருக்கவேண்டும். அந்தக்கட்டத்தைத் தாண்டாமல், சோஷலிஸ்ட் விவசாய முறையைக் கொண்டு வரக்கூடாது. அந்தக் கட்டத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு அல்லது ஸ்கிப் ஓவர் செய்துவிட்டு, சீனாவில் அவசரப்பட்டு எடுத்த முறையின் காரணமாக ஏற்பட்ட குறைபாட்டை இப்போது நீக்குகிறார்கள். அதில் மெடீரியல் இன்சென்டிவ் என்பது உண்டு. சோவியத் யூனியனில்கூட ஒரு காலத்தில் தவறு ஏற்பட்டு, ஸ்டாலின் அவர்கள் காலத்தில் அது திருத்தப்பட்டது. இப்போதுகூட 2 வகை கூட்டு விவசாயம் இருக்கிறது. ஒன்று ஸ்டேட் பார்ம், இன்னொன்று கலெக்டிவ் பார்ம். அரசாங்கப் பண்ணை என்பதிலே அவர்கள் அப்படித்தான் செய்வார்கள். சொந்த நிலமில்லை. கூட்டுப் பண்ணை என்பதில் அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட பகுதி உண்டு. ஆனால் உற்பத்தி முறை என்பது கூட்டுமுறைதான். கருவிகள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் வீடு என்பது அங்கும் சரி. இங்கும் சரி தனிதான். வீட்டைச் சுற்றியுள்ள தோட்டம் என்பது அங்கும் சரி, இங்கும் சரி, தனிதான். அந்த முறையில் அபிவிருத்திகளை இப்போது சீனாவில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், விவசாயிகளுக்கு மெடீரியல் இன்சென்டிவ் வேண்டுமென்பதற்கும்தான். இதனால் பழைய நிலவுடைமைத் தத்துவத்திற்குத் திரும்பச் செல்லவில்லை. ஆனால் இந்த முறை அபிவிருத்தி செய்ய உதவியாக இருக்கிறது.

[1984 மார்ச் 13

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவை முன்னவர் அவர்கள், தொழில் நடத்து பவர்களானாலும், விவசாயம் செய்பவர்களானாலும், தங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று எண்ணுவார்களானால், இன்னும் கொஞ்சம் உற்சாகமாகப் பணியாற்றுவார்கள் என்றும், தனியார் தத்துவம், கேபிடலிஸ்ட் தத்துவம் என்று சொன்னாலும், தொழில் செய்பவர்களுக்கு லாபம் இருக்க வேண்டு மென்ற உணர்ச்சியைத்தான் சொன்னார்கள். அதனால்தான் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலேகூட, அவர்கள் வீட்டைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் விளையும் விவசாய விளை பொருள்கள், அவர்கள் வளர்க்கும் ஆடுகள், மாடுகள், பன்றிகள் போன்றவை சந்தைக்கு வரும்போது, அதிக அளவுக்கு வருகின்றன என்பதால், ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். ரஷ்ய நாட்டிலேகூட தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்; பேக்டரி தனியாக இருந்தால், போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினைகளெல்லாம் பேசப்பட்டது. யூகஸ்லோவியா நாடு ஒரு கம்யூனிஸ்ட் நாடு என்று ஒத்துக்கொண்டால், அங்கே வியாபாரத்தைத் தனியார் நடத்தும் அளவுக்கு மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்பதைக் காணமுடியும். கிழக்கு ஐரோப்பாவில் உள்ள கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துப் பார்த்தால், ஒவ்வொன்றும் ஒரு தத்துவத்தைச் சொல்லுகின்றது. எது உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் தத்துவம்; எது உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் தத்துவமல்ல; தனியாருடைய ஊக்கத்திற்கு எந்த அளவுக்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம், எந்த அளவிற்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடாது என்பது புரியாததாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இங்கே இருப்பதால், இது பற்றித் தனியாக ஒரு 'விவாதம்' எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானும் வருகிறேன்.

திரு. ஜி.. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நாம் எல்லாம் சந்தர்ப்பம்

(முற்பகல் 11-20)

வரும்போது பேசலாம். ஆனாலும் ஓரளவுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். சிறுதொழில்களை நடத்தும்போது அரசே உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள் களுக்கு மார்க்கெட் வசதியைச் செய்யவேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை விற்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால், சிறுதொழில்கள் நலியாது. இதனை இரண்டு விதத்தில் செய்யலாம். ஒன்று அவர்களே மார்க்கெட்டில் எக்ஸ்பர்ட் வைத்துக்கொள்ளலாம். இம்மாதிரி தொழில்களைத் தொடங்குபவர்கள் எல்லாம் அங்கே போய் எப்படி மார்க்கெட்டில் விற்பது என்பதை அறியலாம். பொதுவாக பொருள்களை விற்பதற்கான வசதிகள்

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

இருக்கவேண்டும். அரசு அதற்குரிய வழிமுறைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக எந்தப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறோமோ அந்தப் பொருள்களை விற்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி அறியவேண்டும். முதலில் அந்தப் பொருளுக்கு மார்க்கெட் இருக்கிறதா, விலை போகுமா. எப்படி விற்கும், எவ்வளவு விற்கும் என்பதையெல்லாம் தெரிந்து தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். 'நான் பி.ஏ. படித்திருக்கிறேன், பி.எஸ்ஸி. படித்திருக் கிறேன். ஆகவே எனக்குத் தொழில் நடத்தத்தெரியும், 100 பேரை வைத்து தொழில் நடத்துகிறேன்' என்று சொன்னால் மாத்திரம் போதாது. மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதுசம்பந்தமாக குழு ஒன்று அமைத்து சம்பந்தப்பட்டவர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதிலே மிகவும் முனைப்போடு முழு ஆர்வத்தோடு பாடுபடு கிறார்கள். அவர்களுக்கு தலைவர் அவர்கள் மூலமாக ஒன்றைத் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன். செய்கிற பொருள்களை விற்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளை முதலில் செய்ய வேண்டும். இப்போது "ஃப்ரீ டிரேட் சோன்" என்று ஆரம் பிக்க இருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசும் வழிவகை செய்திருப்பது நமக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. இங்கே தொழிலை ஆரம்பித்து பொருள்களை உற்பத்தி செய்துவிட்டு வெளிநாடுகளுக்குப்போய் விற்பதற்கான முயற்சி களைச் செய்கிறார்கள். வெளிநாடுகளுக்கு இதுசம்பந்தமாக அதிகாரிகள் கூட போய் வந்திருக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டிலேயுள்ள பல தொழில் நிபுணர்கள், வணிகர்கள் கென்யா, ஆப்பிரிக்கா, ஹாங்காங், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலே தொழில்களை நடத்துகிறார்கள். அதுமாதிரி 'செல்லாராமை' குறிப்பிடலாம். அவர்கள் எல்லாம் விற்பனை நிலையங்களை, டிரேடிங் சென்டர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா விலே பெரிய அளவில் நம்மவர்கள் தொழில் நடத்துகிறார்கள். முதலில் நம்முடைய அதிகாரிகளை அவர்களிடத்தில் அனுப்ப வேண்டும். எந்தவித மான பொருள்கள் அவர்களுக்குத் தேவை, எந்த விலைக்குத் தேவை, எந்த அளவுக்குத் தேவை போன்ற விஷயங்களை அவர்களிடத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். குறைந்தபட்சம் 5 வருடமாவது அவர்கள் நம் பொருள் களை வாங்குவதாக காண்டிராக்ட் வாங்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய பொருள்களை அவர்களுக்கு அனுப்புவது நல்லது. அதற்கு மாறாக 'ஃப்ரீ டிரேட்' என்கிற பெயரில் நம்முடைய பொருள்கள் வெளிநாடு களுக்குப் போய் 'டிமான்ட்' இல்லாமல் போவது, சப்ளை சரியாக இல்லாமல் போவது, விரைவில் பிரச்சினை, தரத்தில் பிரச்சினை இப்படி எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகக் கூடிய நிலைமை வரக் கூடாது. அதிலே நாம் மிகவும் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

[1984 மார்ச் 19

திரு. ப. மாணிக்கம்: இந்த முறை குறித்து இந்த அவையிலே முன்பு சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது உறுதிமொழியாக அமைச்சரால் அளிக்கப்பட்டது. மார்க்கெட்டுக்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யும் என்று உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டது. அந்த முறையில் இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு மார்க்கெட் செல், மார்க்கெட் ஸ்டடி வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினாரா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மார்க்கெட் ஸ்டடி, மார்க்கெட் செல் என்பது ஒன்று. 'கன்டினியுவஸ் மார்க்கெட்டிங் அட்வைஸ்' என்பது மற்றொன்று. குறிப்பிட்ட பொருள் இவ்வளவு விற்கும் என்பது மார்க்கெட் ஸ்டடி. அது பற்றிச் சொல்பவர்கள் ரிப்போர்ட் தயாரிக்கிறார்கள். தயாரித்து 2 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கும். 6 மாதத்திற்கு முன்பு தயாரிக்கப்பட்ட ரிப்போர்ட்டாகவும் இருக்கும். ஆனால் இந்த 6 மாத காலத்திற்குள் பல விதமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். யார் சொன்னது, எந்த அரசாங்க அதிகாரி பார்த்தது என்பது தெரியாது. எப்படி மார்க்கெட் இருக்கிறது, எப்படி விற்பது என்பதுபற்றி அவசியம் 'மார்க்கெட் அட்வைஸ்' வேண்டும். தொடர்ந்து 'ஸ்டடி' இல்லாவிட்டால் தொடர்ந்து பொருள்களுக்கு நாம் நிலையான மார்க்கெட்டைக் கொடுக்க முடியாது.

THIRUMATHI TARA CHERIAN: On a point of clarification. Sir. lakhs and lakhs of rupees are given by SIPCOT and other financial institutions. But because they do not look into the market potential and the demand and supply position, the products have not been sold. Therefore, the persons who are already running small units become millionaries at the expense of the Government Does the Hon. Deputy Chairman agree with this?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, சிப்காட்டோ, டி.ஐ.ஐ.சி.யோ மார்க்கெட்டைப் பார்க்காமல் கொடுப்பதாகச் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. ஒரு புராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் கொடுக்கும்போது, அவர்களே கேட்கிறார்கள். எவ்வளவு விற்பீர்கள் என்று கேட்பார்கள். இவ்வளவு விற்கும் என்று சொன்னால், எப்படி விற்பீர்கள் என்று கேட்பார்கள். ஏதோ ஒரு கருத்தைச் சொல்வோம். இப்போது பிராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் எழுதுவதற்கென்றே பலர் இருக்கிறார்கள். எப்படியெப்படி எழுதுவது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்போது கம்ப்யூட்டர் இருக்கிறது. அதற்கு என்று ஒரு மொழி இருக்கிறது. அதோடு பேசும்போது, நாம் தமிழில் பேசினால் அதற்கு புரியும் கிடைக்காது. அதுமாதிரி அரசாங்கத்தோடு பேச அரசாங்க பாஷையில்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]
1984 மார்ச் 19]

பேச ஒரு மொழி வேண்டும். அந்த மொழி தெரிந்தவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு) அவர்கள் எப்படியெப்படி புராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் கொடுக்க வேண்டுமோ அப்படி கொடுக்க ஆள் இருக்கிறது. எனென்றால் கொடுக்க வேண்டுமோ அப்படி கொடுத்தால் புராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் முழுமை பெறும். ஆம் 'இப்படி கொடுத்தால்தான் புராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் கடன் கிடைக்கும்' என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப் போதுதான் கடன் கிடைக்கும் என்று ஆசை வேண்டுமென்று ஆசை பார்க்கிறபோது, நம்மிடம் பல தொழில்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று ஆசை வரும். அதனால் அவசரப்படவும் வேண்டும். அரசாங்கத்தில் மேலேயிருந்து 'தொழில் தொடங்கப்படும் என்றவுடன் கமிட்டி போன ஆண்டு எவ்வளவு' என்று கேட்போம். மார்ச் மாதம் முடிவடைவதற்குள், இந்த ஆண்டு எவ்வளவு என்று கேட்போம். இரு பட்டது, இந்த ஆண்டு 10 ஆயிரம் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இன்னும் 10 ஆயிரம் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக்கொண்டு ரிப்போர்ட்டை பார்க்கும். அந்த சமயத்தில் நாம் ஒரு ஆண்டு ரூ. 25 இலட்சத்தைத் தொழில் போடும்போது, எப்படியாவது அந்த ஆண்டு நிலையில் அவர்களும் இருக்கும்போது, தொடங்கக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற நிலையில் அவர்களும் இருக்கும். இன்று நேற்றல்ல. இந்த அரசாங்கம் என்று கடன் கொடுத்துவிடுகிறது. இன்று நேற்றல்ல. இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. இல்லை. எல்லா அரசாங்கத்திலும் இதே நடைமுறைதான் இருக்கிறது. நான் சொல்ல அகில இந்திய அரசாங்கத்திலும் இப்படித்தான் நடக்கிறது. நான் சொல்ல வருவது வாணிபம், செய்யக்கூடிய தொழில்களில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருட்களை வாணிபம் செய்வது மிக முக்கியமானது. அளவில் மார்க்கெட்டிங் இல்லை. மார்க்கெட் செய்வது மிக முக்கியமானது. மார்க்கெட்டிங் பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால் தனியாக உட்கார்ந்து பேச வேண்டும். ஆகவே மார்க்கெட் வசதிகள் நிறைய ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

நிறைய விஷயங்கள் பேச வேண்டும். இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு, ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

சித்த மருத்துவத்தைப்பற்றி சிலர் சொன்னார்கள். சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. சித்த மருத்துவத்தில் இரண்டு விதம் இருக்கிறது. ஒன்று, சாஸ்திரிய சித்த மருத்துவம், இன்னொன்று பேட்டன்ட் அண்டு புரொபரைட்டரி சித்த மருத்துவம் என்பது. அதுமாதிரி சாஸ்திரிய சித்த மருத்துவத்தை அலோபதியிலும் இரண்டுவிதம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது போன்ற நிலைமைகள் தயாரித்து விற்கின்றன. நம்மிடையே மருந்துகள் அவர்களுக்குள்ளாகவே 'அடக்கிவிடுகின்றன'. எழுதும்படி இருக்கக்கூடிய சித்த மருந்துகளை, ஆங்கில மருத்துவர்கள் கூட எழுதும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். நம்முடைய நாட்டு டாக்டர்கள் கூட அல்ல, வெளிநாட்டு அலோபதி மருத்துவர்கள் கூட எழுத வேண்டும். அப்படி எழுத வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த மருந்துகள் எப்படி அந்த மருந்துகளின் தரம் என்ன, டோசேஜ் என்ன என்பதைக் கணிக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1984 மார்ச் 13

என்று சொல்ல வேண்டும். சித்த மருத்துவத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதனுடைய பார்மகாலஜி என்னவென்று கேட்பார்கள். எப்படி அந்த மருந்து வேலை செய்கிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். அதனால் ஏதாவது கெடுதல் ஏற்படுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஆராய்ச்சி செய்து அந்த மருந்தைக் கொடுத்தபின், ஆங்கில மருத்துவத்திற்கும் சித்த மருத்துவத்திற்கும் இடைநிலையில் ஆங்கில மருந்துகளை விட இது எப்படி நல்லது என்ற கேள்வியைக் கேட்பார்கள். உதாரணமாக ஆஸ்துமாவுக்கு சித்த மருந்து கொடுத்தால், அது எந்த மருந்து, எந்த இலையிலிருந்து எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். மஞ்சள் காமாலை என்ற நோய்க்கு நமது நாட்டில் கீழாநெல்லியை ஒரு எலுமிச்சம்பழம் அளவுக்கு அரைத்துச் சாப்பிட வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். ஏன் அந்த எலுமிச்சம்பழ அளவு. மாத்திரை அளவு போதாதா என்று கேட்டால், அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். கீழாநெல்லி பல இடங்களில் விளைகிறது. கடல் பகுதியில் உள்ள செடிகளில் நிறைய சத்து இருக்கலாம். கீழாநெல்லியின் சார்பு செடிகள் பலவிதமாக இருக்கின்றன. உயரமான செடியில் சத்து வேறு விதமாக இருக்கலாம். இதை 'ஸ்டாண்டர்டைஸ்' செய்வதில்லை. மாத்திரை மாதிரி சாப்பிடக்கூடாதா என்றால், அதை 6 பங்காகவோ, 8 பங்காகவோ, 12 பங்காகவோ எக்ஸ்ட்ராக்ட்டாக மாற்றி அதைச் செய்ய முடியாதா என்று பார்க்க வேண்டும். இன்னொன்று கூட சொல்லலாம். நண்பர் திரு. நல்லசிவன் போன்றவர்கள் இதை ஆதரித்தால், அது நிச்சயமாக நாம் ஆலோசனை செய்யவேண்டிய ஒன்றாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில மருந்துகளில் காக்கை மூக்கின் நுனியளவு என்று கொடுப்பார்கள். அது அண்டங்காக்கையா, வேறு காக்கையா, எந்தக் காக்கையின் மூக்கு நுனி என்று தெரியாது. அந்த [illegible] பார்முலா கஷ்டமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு என்ன செய்கிறோம் என்றால், அண்ணா காலத்தில் சித்த ஆராய்ச்சிக்காக ஒரு ஆணை வெளியிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் நமது சென்னை அரசின் பொது மருத்துவமனையில் முக்கிய மருத்துவராக இருப்பவர்கள் இதுபோன்ற மருந்துகளை எடுத்து சோதனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வளவு நாளைக்கு எவ்வளவு மருந்துகள் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள் என்றால், ஐந்தாறு வகைகள் தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மருந்துகளிலும் மார்க்கெட்டுக்கு எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், ஒன்றிரண்டு கூட மார்க்கெட் ஆகி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைத் தவிர, சித்த மருத்துவத் துறையில் மத்திய சித்த மருத்துவத் துறைக்கு ஒரு டைரக்டர் இருக்கிறார். இதைத் தவிர தஞ்சையில் உள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில், அங்கே இருப்பவர்

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

(முற்பகல் 11-30)

களும் சித்த ஆராய்ச்சி செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். என்ன சித்த ஆராய்ச்சி என்றால் அதற்கு இரண்டு புரொபசர்களைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கேயும் ஒரு மூலிகைப் பண்ணையை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே மூலிகைப் பண்ணை வைத்திருப்பது நல்லதுதான். நாங்களும் சித்த மருத்துவ மருந்துகளைப் தயார் செய்கிறோம். எனவே எங்களுக்கு மூலிகை தேவைப்பட்டால், அவர்களிடம் நாங்களும் கொஞ்சம் மூலிகையை வாங்கிக்கொள்ளலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் அண்ணா ஆஸ்பத்திரியின் டைக்டர் இங்கே ஒரு மூலிகைப் பண்ணையை வைத்திருக்கிறார். அங்கே ஒரு மூலிகைப் பண்ணை இருக்கிறது. இந்த மூலிகைப் பண்ணையிலிருந்து கிடைக்கும் மூலிகைகளிலிருந்து மருந்து செய்யும் இடத்தைப் பார்த்தால், "இம்ப்காப்" போன்று ஒன்றுதான் நன்றாகச் செயல்படுகிறது. அதை வளர்ச்சி செய்வதற்கான வழியோ வாய்ப்போ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே இப்படி ஒரே மருந்தினை பல இடங்களில் செய்கிறார்கள். கீழாநெல்லியை எடுத்து ஐ.சி.எம்.ஆர்.-லும் செய்கிறார்கள். ஸ்ரீனிவாசமூர்த்தி இன்ஸ்டிடியூட்டிலும் ஐ.சி.எம்.ஆரிலும் செய்கிறார்கள். அதையே தமிழ் நாடு யூனிவர்சிடியிலும் செய்கிறார்கள். மொத்தத்தில் 20,000 க்கும் மேற்பட்டு இலைகள் இருக்கின்றன என்றும், அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒரே இலையை எடுத்துக்கொண்டு 3, 4 பக்கத்தில் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். ஐ.சி.எம்.ஆர்.-ல் மத்திய மருந்து ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை நான் லக்னோவில் வைத்திருப்பதைப் பார்த்தேன். அதைப் போலவே ஜம்முவில் ரீஜினல் கவுன்சில் ஆஃப் டிரக் ரிசர்ச் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் பார்த்தேன். அங்கே கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவு செய்து ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே என்ன நடக்கிறது என்றால், ஆங்கில மருத்துவ ஆராய்ச்சியும் நடக்கிறது. ஆயுர்வேத மருத்துவ ஆராய்ச்சியும் கூட நடக்கிறது. சித்தமருத்துவ ஆராய்ச்சி ஏதாவது நடக்கிறதா என்றால் ஒன்றுகூட செய்யவில்லை என்கிறார்கள். எனவேதான் ஐ.சி.எம்.ஆர்.-ல் ஒரு விங்கை, ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை தமிழகத்தில் அமைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைத் தமிழக அரசு செய்ய வேண்டும். அதில் சித்த வைத்திய மருத்துவம் பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அல்லது தமிழக அரசே முறைப்படி நின்று ஒரு பெரிய அளவில் இங்கே ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைப்பாகச் செய்ய வேண்டும் [illegible]க்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குழந்தைகளுக்கான சத்துணவுத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு சத்துணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரை இங்கே இருந்தார்கள். இப்போது இங்கே காணோம். என்றாலும் குழந்தைகளுக்கான இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் மிகவும் நல்ல திட்டம் என்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனாலும் அதில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று குறைபாட்டைப்பற்றியே பலர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போது சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏதாவது குறைபாடுகள் ஏற்படுவது சகஜம். ஆனால் எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்கள் அதையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காகத் தனியானதொரு துறை வேண்டும். இப்போது இந்தத் திட்டம் பல துறைகளின் மூலம் இயங்கி வருகிறது. அதாவது கல்வித் துறை, சோஷல் வெல்பேர் துறை போன்ற பலவற்றின் மூலம் இயங்கி வருகிறது. சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக என்றே நாம் ஒரு அமைச்சரை நியமித்திருக்கிறோம் என்றாலும், அவருக்கு என்று தனியானதொரு துறை இல்லாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. அவருடைய தலைமையின்கீழ் இதற்காகவென்றே தனியானதொரு துறை இயங்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தத் திட்டத்திற்காக என்று உயர் மட்ட ஆலோசனைக் குழு என்று ஒன்று இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் இது மிகவும் சிறப்பாக இயங்கி வந்தது. நானும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி தாரா செரியன் போன்றவர்களெல்லாம் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 6, 7, 8 கூட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற்றன. நாங்களும் நல்ல முறையில் சிறப்பான கருத்துக்களைச் சொல்லி, அரசுத் தரப்பிலும் அவர்களும் தங்கள் கருத்தைச் சொல்லி, ஆரம்ப கட்டத்தில் இத்திட்டம் மிகச் சிறப்பாக அமைந்தது. பின்னாலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதன் தலைவராக இருந்து வர இயலாமல் ஒரு நிலை உருவான காரணத்தால், 4, 5 மாதங்களாக அந்த உயர்மட்ட ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டம் நடைபெறவில்லை. இப்போது அந்த உயர்மட்டக் குழுவிற்கு மாண்புமிகு சத்துணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் துணைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற அரசாணையைப் பார்த்தேன். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உயர் மட்டக் குழுவின் கூட்டத்தை விரைவில் கூட்டி உறுப்பினர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்

கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுவதற்கான வகையில் பல கருத்துக்களை நாங்கள் உள்ளத்தில் வைத்திருக்கிறோம். எனவே அவைகளைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தால், தெரிவிக்க விரும்புகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு. . . .

மாண்புமிகு திரு. இரா. சௌந்தரராசன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உயர் மட்டக் குழுவின் கூட்டத்தை விரைவில் கூட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பினைத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கை மீது உரையாற்றுவதற்கு முன்பு இன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழகத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு அருகில் வத்திராயிருப்பு பகுதியில் வெள்ளத்தின் காரணமாக 21 பேர் மாண்டதையும் அங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேரில் சென்று அக்குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் தெரிவித்திருக்கிற நிலையையும், அந்தமானில் 500 தமிழர்களின் கடைகள் சூறையாடப்பட்டதால் அவர்கள் அந்தக் கடைகளை இழந்து வீதியில் இருக்கிற நிலையையும், இலங்கையில்—எங்கேயோ எப்போதோ யுத்தம் வருமோ என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையில்—பக்கத்தில் இருக்கிற தமிழர்களை இரண்டு பக்கத்திலிருந்து தொடர்ந்து..., இன்று ஸ்ரீலங்காவில் வட்டமேஜை மாநாடு கூடி பேசுகிற நிலையையும், நல்ல முடிவு காணப்படும் என்ற முயற்சிக்கு முன்பு புத்த பிக்குகள் எல்லாம் தமிழர்களை எதிர்க்கத் தயாராகுங்கள் என்று தூண்டிவிடும் திரு. ஜெயவர்த்தனே ஒரு பக்கமும், இந்தியாவில் இவர்களுக்கெல்லாம் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி தூண்டிவிடும் அங்கேயிருக்கிற பிரதமர் பிரேமதாசா இன்னொரு பக்கமும், இதன் காரணமாக 500-க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர்கள் அங்கே கைதாகி இருக்கிற நிலையில் வட்டமேஜை மாநாட்டில் எதுவும் நடக்காது என்ற சூழ்நிலையில் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிதான் பேசுகிறார் என்று நம்புகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழ் நாட்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எப்படி ஒரு பட்ஜெட் இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றியெல்லாம் விமர்சனம் செய்தார்கள்.

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1984 மார்ச் 13

"Games people play at Budget time" என்ற நூலில் Sigmund G. Ginisburg என்பவர் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். எப்படி ஒரு நிதியமைச்சர் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்படுகிற நேரத்தில் இயங்குவார் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். 'அவர் தோட்டக்காரராக விளங்கலாம். ஆனால் தோட்டக்காரன் செடியை அழகுபடுத்துகிற போது செடியின் தலையை வெட்டக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கை தேவை என்பார்கள். வாத்து வேட்டைக்காரராக விளங்கலாம். வாத்துக்களைப் பிடிக்கும்போது, பொம்மை வாத்துக்களை மிதக்கவிட்டு அதிலே வாத்துக்களும் ஏமாற வேண்டும், பார்வையாளர்களும் பொம்மை வாத்துக்களைத்தானே அடிக்கிறார்கள் என்று ஏமாற வேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்க வேண்டும்" என்று சொல்கிறார். சூதாட்டக்காரனைப் போல நம்பியிருக்க வேண்டும் என்கிறார். முதலீடு அதிகம் செய்து வெற்றியை எதிர்நோக்கியிருக்க வேண்டும் என்கிறார். 'Big risk to win' என்ற கருத்தில் செயல்பட வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அறுவை சிகிச்சை மருத்துவரைப் போல வெளியே வருகிறபோது, கொஞ்சம் ரத்தக் கறை இருந்தாலும், முகத்தைப் பார்த்து முடிவு தெரியாத நிலைமையில் விளங்க வேண்டும். இராணுவ வீரனைப் போல, தலைவனுக்கு உடைய எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடிய வகையில் ஒவ்வொரு அடியும் பிசகாது எச்சரிக்கையாக எடுத்து வைக்க வேண்டும். மூழ்குகின்ற மனிதனுக்குத் தேவைப்படுகின்ற பாதுகாப்பு போல பாதுகாப்பை அளிக்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட பாதுகாவலராக, பணத்திற்கு மட்டுமல்ல பாதுகாப்பு, நாட்டுக்கும் பாதுகாவலராக விளங்க வேண்டும். இறுதியாக என்னால் முடிந்ததைச் செய்துவிட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய தன்மையில் நேர்மையாளராக விளங்க வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார். இதில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்களுக்கு 'நேர்மையாளர்' என்ற வார்த்தை மிகப் பொருத்தமாக அமையும் முறையில் அவர் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்.

அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நிதியமைச்சர் சொன்ன வாசகத்தை எண்ணிப் பார்த்தேன். 'மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆன்ற அறிவோடும், ஆழ்ந்த சிந்தனையோடும், பரந்த நோக்கத்தோடும், நல்ல எண்ணத்தோடும், பாங்கான பண்போடும் எடுத்துரைக்கும் கருத்துக்கள் நாட்டை நல்வழிப்படுத்தவும், மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கவும் பெரிதும் பயன்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று கூறியிருப்பதால், கொஞ்சம் எச்சரிக்கையோடு, ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் குறளைச் சொல்லி,

"முதலில் மிகுந்த துன்பம் வந்தாலும் அது கண்டு தளராமல் முடிவில் இன்பம் பயக்கும் செயல்களைச் செய்தல் வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறார். இருந்தாலும்

"உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு"

என்ற தன்மையில் அரசு இயங்க வேண்டுமென்று நாடு எதிர்பார்க்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டுவித நிலைகளில் அனுபவம் பெற்றிருக்கிறது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட அனுபவம், வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு அனுபவம். இந்த இரண்டு நிலைகளிலும் இந்த அரசு பெற்றிருக்கிற அனுபவம் இந்த அரசு விஞ்ஞான நோக்கில் செயல்பட வழி காட்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். வறட்சிக் காலத்திலே சமாளிக்கவும், வெள்ளக் காலத்திலே பாதுகாப்புடன் நடந்துகொள்ளவும் இது ஒரு பயிற்சி என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களின் மீது நான் பேச விரும்புகிறேன். "டிஸ்ட்ரிக்ட் கெசட்டியர்" என்பது வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இடைக் காலத்தில் கவனம் செலுத்தாமல் விடப்பட்டுள்ளது. தற்போது புதிய மாவட்டங்கள் அமைந்துள்ள நிலையில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் நிலை, அவற்றின் வளர்ச்சிகள், அங்கே கிடைக்கின்ற பொருள்கள், என்னென்ன பொருள்களை வெளியே விற்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் உள்ளன என்ற விவரங்கள், என்னென்ன தொழில்கள் துவங்க இருக்கின்றன என்ற விவரங்கள் அடங்கிய வெளியீட்டை வெளியிட்டால், துணையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வெள்ள நேரத்தில் குளங்கள் நிறைகின்றன. அதிலே குடிசைகள் மிதக்கின்றன. அதிலே கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராணுவத்தினருக்கு உதவிகளைச் செய்வதுபற்றிப் பாராட்டுகிற நேரத்தில், இராணுவத் தொழிற்சாலைகளை பாதுகாப்பான பகுதியில் அமைப்பது நல்ல நடைமுறையாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட புலத்திலே அடிக்கடி யுத்தம் வருவதால் இராணுவத்தைச் சார்ந்த தொழில்களை தென் நாட்டிலும், தமிழகத்திலும் வைப்பது நல்லது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் அண்மையில் திருச்சியில் ஒன்று துவங்கியிருப்பதற்காக பாராட்டுகிறேன். அரவங்காடு கார்டைட் தொழிற்சாலை மிகப்

புரிய வைத்திருப்போமேயானால், நிச்சயம் இந்த அளவு வந்திருக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே, கர்நாடக மாநிலத்திலே என்ன நடந்ததென்றால், சமஸ்கிருத மொழிக்கு கர்நாடகத்திலே எந்த இடம் தரலாம் எந்த நிலை தரலாம் என்பதற்காகத்தான் புரபஸர் கோகாக் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்தார்கள். தமிழ் நாட்டைப் போல, பிற மாநிலங்களைப் போல பல மாநில மொழி பேசுபவர்கள் எந்தவித இடையூறும் இல்லாமல் இருந்தபோது இப்படி ஒரு குழு அமைத்தார்கள். அந்த புரபஸர் பிற மொழிகளுக்கு நாம் இடம் தருவதைப் போல கன்னட மொழிக்கு பிற இடங்களிலே தருவதில்லை என்ற தவறான கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. மராட்டியத்திலே 300 பள்ளிகள் கன்னடத்திலே சொல்லித் தருகின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலே பிற மொழிகளுக்கெல்லாம் வாய்ப்பும் தந்திருக்கிறோம். கொள்ளேகால், கோவை, ஓசூர் போன்ற இடங்களிலே அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் குழு என்ன பரிந்துரை செய்ததென்றால், ஒன்று முதல் மொழி கன்னடம். கன்னட மொழியில் அனைவரும் 150 எண்கள் பெற வேண்டும். இரண்டாவது மொழியாக ஆங்கிலம், தமிழ், உருது, தெலுங்கு, மராட்டி—இவற்றில் 100 எண்கள் பெற வேண்டும். மூன்றாவது மொழியாக ஹிந்தி அல்லது பிற மொழி—இவற்றில் 50 எண்கள். இதைப்பார்த்த உடன் பிற மொழிக்காரர்கள், அதாவது தமிழ், உருது, மராட்டி பேசுகிறவர்கள் எல்லாம், தெலுங்கு பேசுகிறவர்கள் எல்லாம் "நம்முடைய மக்கள் நம்முடைய மொழியைப் படிப்பதற்கு இந்த மாநிலத்திலே இடம் இல்லாமல் செய்துவிடும்" என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். உடனே அப்பொழுதிருந்த அரசு என்ன அறிவித்தது என்றால், கன்னடம் அல்லது தாய் மொழி 150 எண்கள், கன்னட மொழி இரண்டாவது மொழி 100—அது கட்டாயம் அனைவருக்கும், மூன்றாவது கன்னடர்களுக்கு ஹிந்தி அல்லது பிற மொழி 100 என்று பிரித்த நிலையை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கர்நாடகத்திலே வாழ்கிற கன்னடர்கள் அல்லாதவர்கள் அத்தனை பேரும் கன்னட மொழியில் 100 எண்கள் கட்டாயம் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; அமைதியாக இருந்தது. ஆனால் அதையும் எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தி கன்னடம் மட்டுமே 125 எண்கள், பிற மொழிக்காரர்களுக்கு 25 எண்கள்—அதிலே அவர்களுக்கு அனுமதி உண்டு. இன்றைக்கு இரண்டாவது, மூன்றாவது மொழியாக இதர மொழிகள் என்ற ஒரு மாற்றுதல் வந்தபோது தான் அங்கே மக்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். அங்கே இருக்கிற கோலார் தங்க வயல்களிலே எல்லாம் தமிழர்கள் துடிதுடித்தார்கள், பலர் இறக்க நேரிட்டது. இன்றைக்கு இப்போது வழக்கு மன்றத்திலே அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக

அங்கே இருக்கின்ற திரு. ராஜ்குமார் அவர்கள் எல்லாம் போராட்டம் நடத்தினார்கள்., ஆனால் அந்தக் கட்டம் முடிந்து இன்னொரு கட்டம் தொடங்கியது. கிளாஸ் 3, கிளாஸ் 4 பிரிவில் பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்களுக்குக் கன்னட மொழி தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது குறித்து இரண்டாவது போராட்டம். ஆனால் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் வேலைக்கு வந்து 6 மாதத்திற்குப் பிறகு மொழித் தேர்வு எழுதிக்கொள்ளலாம். அதனுடைய காலத்தையும் நீட்டித்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்தியாவிலே பிறமொழியாளர்களுக்கு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இருக்கின்ற சலுகையைச் சுட்டிக்காட்டியபோது, "இல்லை, கூடாது" என்று அண்மையிலே ஆர்ப்பாட்டம் நடந்தது. அதிலேயும்கூட, யாரும் இறக்கவில்லை என்று செய்தி வந்தாலும்கூட, திரு. செல்வராஜ் என்ற ஒரு தமிழர் இறந்தார். சந்தித்தவன் பெயர் சனார்த்தனம். அங்கே பலர் அடிபட்டார்கள். காயப்பட்டார்கள். அதையெல்லாம் நாம் பெரிதுபடுத்தவில்லை. காரணம் ஏதோ சம்பவம் நடந்துவிட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக்கூட சந்தித்துச் சொன்னேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குரிய முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள். அப்போது அமைதி இருந்தது. ஆனால் இப்போது எனது மாவட்டமான நீலகிரியிலே ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதே நேரத்திலே இன்னொரு சம்பவத்திலே அதிகாரிகள் எல்லாம் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அது இன்று நீதி விசாரணைக்கு வந்திருப்பதால், நான் விளக்கமாகச் சொல்லப் போவதில்லை. அதனுடைய உண்மையெல்லாம் இந்த நாடு பின்னர் தெரிந்து கொள்ள முடியும். கர்நாடகத்திற்குப் போய் இன்று 30 தமிழ் படங்கள் ஓடாத கட்டமெல்லாம் அங்கே உருவாகி இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை நாம் எண்ணிப்பார்க்கின்றபோது, யாரையும் குற்றம் சொல்லத் தேவையில்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு நிகழ்ச்சி என்று வந்தவுடன், இரண்டைத்தான் கேட்பார்கள். "காவல் துறை அதிகாரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? நீதி விசாரணை உங்களால் வைக்க முடியுமா?" என்கின்றார்கள். இந்த இரண்டையும் இந்த அரசு செய்த பிறகும் கர்நாடகத்திலே இன்றளவுக்கும் கிளர்ச்சி நடக்கிறது என்றால், இதற்குக் காரணமாக அங்கே அறிக்கை விட்டு, தமிழ்ப் படங்களை திரையிடக்கூடாதென்று சொன்ன ராஸ்த்திரி போன்றவர்களை நிச்சயம் தடுப்புக் காவல் சட்டத்திலே கைது செய்யவில்லை என்றால், இந்த நாட்டிலே ஒரு மொழியாளர்களும், மற்ற மொழியாளர்களும் போராடுகின்ற ஒரு கால கட்டமாகிவிடும் என்பதைப் பற்றித்தான் மாநில உரிமைகள் என்று சொல்கிற கருத்திலே தயவுகூர்ந்து சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான கட்டம். இந்தத் தலைவர்கள் எல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதுபோல, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டியிருப்

பழங்காலத்திலிருந்து இங்கே இருக்கிறது. அதனுடைய வளர்ச்சி வேறு பகுதிக்குப் போவதைத் தவிர்த்து தமிழகத்திற்கே வரும் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

மத்திய வருமானம், மாநில வருமானம் என்று குறிப்பிட்டு, உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டின் நிலையை விளக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு வருமானம் இல்லாமல் எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசை எதிர் நோக்கி, இருக்கின்ற வருமானத்திலே தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய வருமானத்தைப் பெருக்க இரண்டு நிலைகளிலே நாம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். ஒன்று, விவசாயிகளிடமிருந்து வருமானத்தைப் பெருக்குவது. இரண்டு, தொழில்களைப் பெருக்கி வருமானத்தைப் பெருக்குவது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்று, திட்டத்திற்குப் புறம்பான செலவுகளை மத்திய அரசு எப்போதும் கண்டித்து வருகிறது.

(முற்பகல் 11-40)

நான்-பிளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. திட்டத்துக்குப் புறம்பான செலவு என்பது, நான்-பிளான் எக்ஸ்பென்டிச்சர் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. காரணம் பெரும் வறட்சியோ, பெரும் மழையோ எதிர்பாராத ஒரு நிலை என்பதையும் அதைத் தவிர்க்க முடியாத நிலைகளிலே இந்த அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்பதையும் அதே நேரத்திலே நான் நினைத்துக் கொண்டேன். பொதுவாக அதிகாரிகள் ஆண்டாண்டுக் காலமாக இருக்கிறார்கள். பல அரசுகளுக்குத் துணையாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, இக்பாலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அந்த மாமன்னன் 'எனக்குக் கத்தரிக்காய் என்றால் ரொம்பப் பிடிக்கும்' என்று சொன்ன உடன், உடனே பக்கத்திலிருந்த இக்பால் "ஆம், காரணம் அதனுடைய பிடிப்பிலே ஒரு உண்மை இருக்கிறது. கத்தரிக்காயினுடைய தலை கிரீடம் போல இருக்கிறது. ஆகவே மன்னனுக்கு உரியது கத்தரிக்காய்" என்று மகிழ்ச்சியில் சொன்னாராம். இதைப் பார்த்த சமையல்காரன் 4, 5 கத்தரிக்காயை சமைக்கச் சமைக்க மன்னனுக்குக் கோபம் வந்து, "எனக்கு கத்தரிக்காய் என்றாலே வெறுப்பாக வருகிறது" என்று சொன்னபோது, மன்னவன் இது கிரீடம் போல் இருக்கிறதென்று சொன்ன அதே அதிகாரி பிறகு என்ன சொன்னார் என்றால், "கத்தரிக்காயின் மேலே இருப்பதைப் பார்த்தால் ஆணி அடிப்பதைப் போல இருக்கிறது; இப்படி ஆணி அடித்த காய் யாருக்குத் தான் பிடிக்கும்" என்பதைப் போல—அதிகாரிகள் சில எண்ணங்களைத் தொடர்ந்து தெரிவித்திருந்தாலும் கூட நம்முடைய உள்ளுணர்வு என்னவும், நம்முடைய உண்மையான நோக்கங்கள் என்ன, நம்முடைய மக்களுக்குப்

பெறுகிற அதிகாரங்கள் என்ன, என்ன என்பதை மிகத் தெளிவாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியமாகும். அதை விட அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஏற்ற நேரமும், நிலையும், நினைப்பும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய நெறிமுறையில் நின்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதை அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை அவையில் முன்னவர் அவர்கள் கூட இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். அதனாலே யார் எதைச் சொன்னாலும், கத்தரிக்காயைப் பற்றிக் கதை சொன்னாலும் கூட, காரியத்திலே கண்ணாய் இருக்க வேண்டுமென்கிற முறையிலே நம்முடைய மாநிலங்களுக்குப் பெறவேண்டிய அதிகாரங்கள், அதற்குரிய நேரங்களில் வந்திருக்கின்றன என்பதையும், நாம் குழு அமைத்திருக்கிறோம். சர்க்காரியா குழுவும் இருக்கிறது என்கிற நிலைகளிலும் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, இதிலே இருக்கிற அடிப்படை உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்று அஸ்லாமாகட்டும் அல்லது வேறு இடங்களிலேயாகட்டும், நடந்த கர்நாடக நிகழ்ச்சிகளாகட்டும் ஒரு அடிப்படையை நமக்கு உணர்த்துகிறது. என்ன உணர்த்துகிறதென்றால், மாநிலங்களை நாம் பிரித்தோமே தவிர, மொழி வாரியாகப் பிரித்தோமே தவிர, அப்படிப் பிரித்த மாநிலங்களிலே அந்தந்த மொழி வாரி மக்களுக்கு பாதிப்பு இல்லாத வாழ்க்கை. அச்சமில்லாத நிலை, அவர்களுக்கு தங்களுடைய நிலை என்ன என்பதையெல்லாம் நாம் தெளிவுபடுத்தாததன் காரணமாகத் தான், இன்று கர்நாடகத்திலும் கூட ஒரு குழப்பம் நடந்திருக்கிறது. அங்கே பார்க்கப்போனால் கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் தமிழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்ப்போர்கள் நினைக்கக் கூடும் இங்கேயும் நாம் நம்முடைய மொழிக்காக வாதாடுகிறோம், அங்கேயும் வாதாடுகிறார்கள், இதிலே என்ன தவறு இருக்கிறதென்று மேலெழுந்த வாரியாகச் சொல்லிவிடக் கூடும். இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பேசுகிறபோது, நான் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு பேசுகிறேன். காரணம், என்னுடைய நீலகிரி மாவட்டத்திலே, ஊட்டியிலே 10 ஆயிரம் கன்னட மொழி பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி தமிழகத்திலேயும் 20 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதையெல்லாம் பேசாமல் விட்டுவிடுவதால், யாரும் தவறாக எண்ணிவிடக் கூடாது. காரணம், என்னைப் பொறுத்தவரையில், 1958-லேயிருந்து ஸ்ரீலங்காவிலே தமிழன் தாக்கப்பட்டான்; ஆனால் 1959-ல் இருந்து நாம் குரல் கொடுத்திருந்தால் 3 ஆயிரம் பேர்களைச் சாகடிக்கிற தைரியம் அங்கே வந்திருக்காது. கர்நாடகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 22 ஆண்டுக் காலமாக தமிழன் தாக்கப்படுகிறான். 1960—லே பெரிய கலவரம், குழப்பங்கள் எல்லாம் நடந்தன. அவ்வப்போது நாம் எடுத்துச் சொல்லி, அங்கே இருக்கிற பாமர மக்களுக்குப்

பதைப் போல, பிற மாநிலத்தவரைப் பொறுத்த மட்டில், சென்னை நகரிலே அல்லது முக்கியமான நகரிலோ யாராவது ஒரு நிலத்தை வாங்க முடியாத என்ற அளவுக்கு விலை உச்ச கட்டத்திற்குப் போயிருக்கின்ற இந்தக் கால கட்டத்தில், இதையெல்லாம் கவனிக்கையாகக் கருதி, பிற மாநிலத்திலே வாழு கின்ற நம்முடைய மக்களுக்கு, இங்கே இருக்கின்ற பிற மாநிலத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற [illegible] உரிமையை அங்கே பெறுவதற்கு நாம் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

வேளாண்மையைப் பொறுத்தமட்டில், மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். [illegible] விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய மக்கள் தொகையைக் குறைப்பது பற்றித் தெரிவித்தார்கள். அப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆராய்ச்சி யாளர்கள் இப்போது இதிலேயேபற்றி ஒரு கருத்தை, விவசாயத் துறை யிலே ஒரு நோக்கத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். என்னவென்றால், நம்முடைய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் எல்லாம், [illegible] டிரியா, வைரஸ் போன்றவைகளால் வரக்கூடிய நோய்களைத் தவிர்ப்பதற்காக ஒட்டுச் செடி என்று புதிய செடி வகைகளை உருவாக்குகின்றன. அவை களை விவசாயிகளிடையே [illegible] அதைக் கண்டுபிடிக்க 10 ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. ஆனால் அதை விட ஒரு புதிய டிஷ்யூ கல்ச்சர் என்று இருக்கின்றது. அந்த [illegible] என்பதில் 40 வகைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தியாவிலே 4 வகைகள்தான் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. அவைகளை அதிகமாக பயன்படுத்தினால் நோய் வந்து பாதிப்பதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்கின்றார்கள். அந்த முறையை நாமும் இங்கே ஏன் மேற்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கின்றார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற [illegible] தொழிற்சாலைகள் இந்த 4 வகைகளை மட்டும் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, புதிய முறைகளைப் புகுத்தி வைக்க மறுத்துவிடுகின்றார்கள். [illegible] என்பது அந்தச் [illegible] [illegible] தெளிப்பு மருந்துகளை தெளிப்பதைவிட நேரடியாக [illegible] வைத்தியம் செய்யும் முறைகளை [illegible] ஆராய்ச்சி [illegible] வேண்டும் [illegible] அதுதான் நாம் விவசாயத் துறையிலே செய்யவேண்டிய முக்கிய காரியம்.

வெள்ளத்தாலும், வறட்சியாலும் பாதிக்காத பயிர்களை, புதிய பயிர் வகைகளை நம் மாநிலத்திற்கு ஏற்ற வகையில், நாம் தயார் செய்ய வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்னமும் பயிரைப் பொறுத்தமட்டில், 3 அறுவடைகள் என்று உருவாக்கி வைத்திருக்கிறோம். இப்போது என்ன சொல்கின்றார்கள் என்றால், அதனால் மண் வளம் கெட்டு விடுகிறது. இரண்டு முறைகள் அறுவடை என்ற நிலையை உருவாக்கி, 3 முறைகள் பயிர் செய்து அறுவடைகள் நடந்தால் எவ்வளவு பலன் பெறு வோமோ அந்த அளவுக்குப் பெறத்தக்க காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து. காய்கறி விநியோகத்தை முன்பு இந்த அரசு தொடங்கியிருந்தது. அதைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். கோவா போன்ற மாநிலங்களிலே எல்லாம் இந்த விநியோக முறை காய்கறி விநியோகத்தில் வெற்றி பெற்றிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அதை மீண்டும் கொண்டு வர அரசு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-50)

கூட்டுறவுக் கடன் விநியோகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடன் விநியோகம் முறையாக நியாயமாக நடக்குமானால், தமிழ் நாட்டிலே 30 ஆயிரம் வட்டிக் கடைகளுக்கு இடம் இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பார்க்கிற இடமெல்லாம், சிறு ஊர்களானாலும், வெளி மாநிலத்தினர் இங்கே வட்டிக்கடை வைத்து, நம் மாநில மக்களின் பாத்திரங்கள், பண்டங்கள், அணிகள் உட்பட அடகுக்குப் போகிற நிலை மையைப் பார்க்கிறோம். எனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கின்ற முறைகளை எளிதாக ஆக்கி, மக்களுக்கு உதவுகிற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் எந்த அங்காடிக்கும் போங்கள், எந்த நகரிலே காய்கறி விற்பனை விற்கும் இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் போங்கள். ஒரு ஆள் நிற்பான். காலையிலே நூறு ரூபாய் கொடுப்பான், மாலையிலே 120 ரூபாய் வாங்கிக்கொள்வான். இப்படி தனிப்பட்ட கொள்ளைக்காரர்கள் அங்கே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இவர்களிடம் சிக்கி அழிந்துபோகிற தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பாதுகாவலாக விளங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காட்டு வளம். காட்டு வளத்தைப் பொறுத்தவரையில், முது மலைக் காடுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். வெலிங்டனிலே ஒரு காலத் திலே ஏதோ ஊருக்கு வெளியே இருந்த இராணுவ முகாம் கூட கூடலூர்

கற்றுலாவைப்பற்றி, செய்திப்படம் எடுப்பதைப்போல வீடியோ கேசட் மூலம் நம் தமிழகத்தின் எழிலையும், அழகையும் எடுத்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். கலை, பண்பாடு வளர்வதற்கு பிற மாநிலங்களில் இருக்கிற தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கு அதிக உதவி செய்ய வேண்டும். தமிழறிஞர்களின் பேருரைகளை எல்லாம், பலர் கேசட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் அரசு பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்கு முயற்சி இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்த ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பவள ஆண்டு. அண்ணா அவர்களின் அரசாக இருக்கும் இந்த அரசு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் எழுத்தோவியங்களைத் தொகுத்துத் தர வேண்டும். காந்தியார் எழுத்தையெல்லாம் தொகுத்துத் தந்ததுபோல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் எழுத்தையெல்லாம் தொகுத்துத் தரும் அரிய முயற்சியை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் தனியார்கள் முயற்சி எடுத்து, பெரிய அளவிலே மக்களுக்கு வழங்க முடியவில்லை என்பதால், அதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். இங்கேயுள்ள இந்த மாநில மக்களுக்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் பற்றி எப்படி விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்பதில், நம்மைக் காட்டிலும் வேறு யாரும் திறமையாகச் செய்ய முடியாது. ஆனால் 'சவுண்ட் & டிராமா' என்று மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டு, அதிலே 30-க்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்களை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களை இதற்கான விளம்பரத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நம்முடைய மக்களுக்கு எந்த முறையிலே சொல்ல வேண்டுமென்பது நமக்கு அதிகம் தெரியுமென்பதால், அந்தக் காரியத்தை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது லேப்ராஸ்கோப் முகாம்கள் நடத்துகிறார்கள். அது திருவிழா போல நடக்கிறது. அரசு மக்களுக்கு இத்திட்டத்தில் ஊக்கம் தருவதால் 'இனி நாங்கள் பிள்ளை பெறுவதில்லை' என்று மக்கள் கூறுவதும் போன்ற நல்ல காரியங்கள் நடக்கும் நிலையில், லேப்ராஸ்கோப் முகாம்கள் திருவிழா போல நடக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலையில்லாமல், மருத்துவமனைகளிலேயே இவற்றைச் செய்யலாம். அந்த முகாம்களைப் பார்த்தவர்கள் அதன் சிரமங்களை அறிவார்கள். அதை விளக்கத் தேவையில்லை.

சித்த வைத்தியம்பற்றி இங்கே தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு அதிலுள்ள ஆர்வம் பலருக்குத் தெரியும். சென்னையிலே உள்ள சித்த வைத்தியக் கல்லூரிக்கு ஒரு பண்ணை இருக்கிறது. அங்கே குடிசைகள் வந்துவிட்டன. அந்த இடம் அந்தக் கல்லூரியை விட்டுப் போகாமல் அதைக் காக்க வேண்டும்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: அந்தப் பண்ணையில் மருந்துச் செடிகள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா? குடிசைகள் மட்டும்தான் இருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: கொஞ்சம் செடிகளும், நிறைய குடிசைகளும் இருக்கின்றன. இருக்கின்ற செடிகளும் போவதற்கு முன்னால் அந்தப் பண்ணையை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் அல்லது அந்தக் குடிசைகளையாவது மாற்ற வேண்டும். முதியோர் உதவித் தொகையான 35 ரூபாயை உயர்த்த வேண்டும். ஊனமுற்றவர்களுக்காக நாடு தழுவிய குழு தேவை.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், மற்ற மாநிலங்களில் மற்ற நாடுகளில் என்னென்ன வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். காவல் துறையினர், சட்டம், ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதோடு மக்கள் ஒழுக்கத்திற்குக்கூட அவர்கள் துணையாக இருக்க வேண்டும். வெளி நாடுகளில் பார்த்தால், மக்கள் நலன்களுக்கு அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. நம்முடைய காவல் நிலையங்களிலே, ஓய்வு நேரத்தில், டீ குடித்து, பொழுதைப் போக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆனால் ஜப்பானிலே, காவல் நிலையங்களுக்குப் பக்கத்தில் விளையாட்டு மைதானங்களை நிறுவி, அங்கே ஓய்வு நேரங்களிலே கராத்தே போன்றவைகளை அவர்கள் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனத்திலே கொண்டு, ஆவன செய்ய வேண்டும்.

துரிதமாக வழக்குகளைத் தீர்க்க புதிய நீதி மன்றங்கள் அமைப்பதோடு, தேங்கியுள்ள வழக்குகளை மனதிலே கொண்டு இதனைச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பணி கொஞ்சம் சீரிய முறையிலே இருக்க வேண்டும். அங்கே வந்து, படித்த இளைஞர்கள் படும் அவதியைச் சொல்ல முடியாது. அவர்களை அங்கே அதிக நேரம் காக்க வைக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

பகுதிக்குப் போகுமானால், அங்கே இருக்கிற மற்றவர்கள் நுழைந்து காடுகளை அழிப்பதைக்கூட தடுக்க முடியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட இந்த மாத இறுதியில் அங்கே வர இருக்கிறார்கள். முதுமலையை இன்னமும் அழகுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், ஆண்டு முழுவதும் பயணிகள் வருகிறார்கள். வருபவர்கள் அந்த எழிலைக் காண, ஊட்டியிலேயிருந்து ஹெலிகாப்டர் செல்கிற வகையில், ஊட்டியிலிருந்து கம்பியில் செல்கிற வகையில் திட்டங்கள் திட்டப்பட்டால் அன்று அங்கு வருகிற பயணிகள் மூலம் வருமானம் இந்த அரசுக்குக் கிடைக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு தவித்த பிரிவினருக்கு மலைவாழ் மக்களுக்கு உதவுகிற முயற்சியை மேற்கொள்வது குறித்து நான் ஒரு விவரத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீலகிரியைப் பார்த்தால், நாகாலாந்திலிருந்து 200 பேர் வந்து ஸ்வெட்டர் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் அங்கு வாழ்கிற மலைவாழ் மக்களுக்கும் பயிற்சியைக் கொடுத்தால், அவர்கள் பொருளாதார வளமும் பெருகும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீன் வளம். மீன் வளத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பவானிசாகரில் நீர் வற்றிய காரணத்தால், பலவகை மீன்கள் அழிந்து போயின. அங்கு வளர்த்த மீன்களை முன்பு கல்கத்தா போன்ற நகரங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்போது மீண்டும் அந்த முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு சிறிய மீன் கடைகளையும் திறந்திருந்தார்கள். அதுபோல் திறக்க, புதிய அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாசனம். பாசனம் என்பது இருக்கின்ற நீரைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவது என்பதுதான். இப்போதிருக்கிற ஆராய்ச்சி. நீர் இருக்கிறது. பின்னால் வீணாகிறது. பயன்படுத்தத் தவறிவிடுகிறோம். மழை பெய்கிறது. தண்ணீர் ஓடுகிறது. அதைத் தேக்கி வைக்கத் தவ[illegible]கிறோம். அதனாலே இப்போதிருக்கிற நீரை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பது இப்போது உலகளாவிய ஓர் அறிவு. அதிலே முயற்சி மேற்கொள்ளுவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரம். இந்த பட்ஜெட்டைக் குறித்து, பத்திரிகையிலே மூன்று முக்கியமான விவரங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது கல்வி, ஓய்வூதியம் குடும்பநலத்திற்காக, மின்சக்தி ஆகிய மூன்று முக்கிய நோக்கங்கள் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழகத்திற்கு மின்சாரத்தினுடைய தேவையைக்குறித்தும் நாம் தீர்மானமாகக் கொடுத்து, வலியுறுத்தியிருக்கிறோம்.

தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில், நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, நம்முடைய தொழில் கொள்கை, எப்படிக் கடன் பெறுவது என்பதில் கைதேர்ந்தவர்களாக ஆக்கிவிடுகிறோமே தவிர, அதைப்பெற்று தொழிலை எப்படி வளர்ப்பது என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். சிப்காட்டினுடைய பணிகளையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, ஊட்டியிலே ஆரம்பித்தார்கள். இன்னமும் அது சரியாக இயங்கவில்லை. சிறு தொழிலிலே மிகுந்த அக்கறை காட்டவேண்டிய மாநிலம் நம் மாநிலம் என்ற முறையிலே அதிலே செயல்பட வேண்டும்.

அடுத்து, கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில், இந்திய அரசு சுதந்திரத் திற்குப் பிறகு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் கைத்தறியாளர்களின் துன்பத்தைப் போக்க முன்வந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கைத்தறியாளர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு ஊக்கம் தர வேண்டும் என்பதும், இந்தியாவிலே கைத்தறித் துறையிலே அதிகம் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த மாநிலம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டுவசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தமட்டில், நான் வேண்டிக்கொள்வது, நகருக்கு வெளிப்புறங்களிலாகட்டும், மாடி வீடுகள் கட்டுவது ஒரு புறம் இருந்தாலும், தனித்தனி வீடுகள், சிறிய வீடுகள் கட்டியும், அதிலே முதல் தவணை பெரிய தொகையாக இருப்பதை சாதாரண மக்கள் சமாளிக்க முடியாத நிலைமை இருப்பதால், அந்நிலையினை மாற்ற முடியுமா என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

துறைமுகத்திலே மாலுமிகள் நிலைமையும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. தமிழகத்திலே சுமார் 3,000, 4,000 பேர் ஒரு கப்பலிலே பணியாற்றி வந்தவர்கள் மறுபடியும் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்கள் வாய்ப்பு பெற வேண்டுமானால், அவர்கள் இங்கேயிருந்து கல்கத்தாவுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கிற வேலைவாய்ப்பு நிறுவனத்தில் பதிவு செய்துகொண்டால், ஒரு வேலை கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம், கிடைக்காவிட்டாலும் இல்லை. அவர்கள் மூன்று மாத காலமாக மத்திய அரசு தந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போராட்டம் வெற்றிபெற வேண்டும்.

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1984 மார்ச் 13

ஆனாலும் அங்கே இதுவரை எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை. தொடர்ந்து அங்கே துன்பப்படும் தமிழ் மக்களுக்கு, மாணவ மாணவியர்களுக்கு, இளைஞர்களுக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிற தன்மைகளையும், உதவிகளையும் நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். இதற்காக தேக்கி வைத்திருக்கிற நிதியை ஏற்கெனவே வந்தவர்களுக்கும் இனிமேல் வர இருப்பவர்களுக்கும் உதவும் வகையில் செலவு செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசும் தேவையான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். அதே நேரத்தில் மலேசியா, சிங்கப்பூர் இன்னும் அதுபோல் இருக்கின்ற 13 நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் தமிழகத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையின் வாயிலாக தமிழகத்தின் வளர்ச்சிக்காக திட்டங்களைத் தீட்டி வளர்ச்சிப் பாதையில் நாம் முன்னேற்றமடையும் அதேநேரத்தில் உலகம் முழுவதிலும் வாழ்கிற தமிழர்களையும் நாம் நினைப்போம், அவர்களுக்கு இனி வரும் நிதிநிலை அறிக்கைகளிலும் உறுதுணையாக இருப்போம் என்கிற நம்பிக்கையைக் கூறி அமர்கிறேன்.

Thirumathi TARA CHERIAN: Hon. Deputy Chairman, Sir, I thank you for giving me this opportunity to participate in the general discussion on the Budget.

Before I proceed, I would like to congratulate our Hon. Chairman and the Hon. Speaker of the Assembly on creating separate Secretariats for the two Houses of the Legislature. This will go down in the history of the Tamil Nadu Legislature. They have done the right thing and I am happy about it. At the same time, I would like to congratulate Thiru C. K. Ramaswamy, our Secretary, who has been promoted as Commissioner and Secretary on the upgradation of the post, in the same way as Thiru Alagarswamy, Secretary of the other House, has been promoted. Both of them deserve the promotion. Sometimes, I feel sorry for the officers of the House who sit here like monuments of patience. Whether they like the tenor of the discussion or not, they sit here quietly. For that, they even deserve the award of a medal. I would also like to congratulate our Editor of Debates, Thiru Kothandaraman, on his being promoted as Deputy Secretary. I have known him for many, many years. He is so polite and courteous and he has given a lot of emulation to others. I have myself learnt a lot from him. I am glad that he has rightly been made a Deputy Secretary and will be considered for further promotion.

1984 மார்ச் 13]

MR. DEPUTY CHAIRMAN: Thiru Delhi Dorai also has been promoted as Deputy Secretary.

Thirumathi TARA CHERIAN: Yes. Sir, I congratulate him and I hope he will also become Secretary.

Sir, I have been a Member of this House for the past nearly four years. At present, we are only three women-Members here representing the fairer sex. I hope that, after elections are held to the local bodies, more women-Members will come here. Women are capable of putting everything in the proper perspective, and the public also will hear what they say. At the time when I took over as Chairman of the Tamil Nadu State Social Welfare Board, I found that even our Hon. Chief Minister was not well apprised of the work of the Social Welfare Board and of its purpose because he once told me, "Amma, you are also doing the same work which we in the Government are doing." Sir, the Tamil Nadu Social Welfare Board is unique in the sense that it has been integrated with the Social Welfare Department of the Tamil Nadu Government, unlike the State Social Welfare Advisory Boards in other States. With your permissions I would like just to give a small idea, about the working of the Social Welfare Board because many people do not know what the Social Welfare Board stands for. Women's participation in service to the community has a long tradition in our country. The real awakening came during the leadership of Gandhiji. Women came out to fight against social disparities and the social bias. The significant role played by voluntary organisations in the development of social welfare came to be recognised. The Government, after Independence, realised that the social welfare work could no longer be left to a few social workers. It was accepted that a planned and systematic approach was essential. So, a beginning was made in the year 1933 by the constitution of a Central Social Welfare Board. Subsequently, Social Welfare Boards were formed in all districts. Sir, you will be surprised to know that even in a small Branch of the Board we have a Secretary and a Welfare Officer. We work as a family and, by that, we are able to achieve the objectives and aims of the Social Welfare Board. The Social Welfare Board has as its objective the upliftment of women, particularly the widows, and the upliftment of destitutes, children, physically handicapped persons, mentally retarded persons and those who live below the poverty line. We get only an annual financial assistance from the Government, both by way of plan assistance and as special assistance. We, in

[Thirumathi Taru Cherian] [1984 மார்ச் 13

turn, give grants for many good schemes which fulfil the objectives of our organisation. At the same time, we ensure that the persons who are benefited by the grants are enabled to live with self-respect and become good citizens without depending on anybody. This kind of service is being done by our organisation.

(பிற்பகல் 12.10)

We look after the Home for the aged and also the Home for the handicapped people and also a Children's Clinic. A sum of Rs. 5,000 is given for cost of medicine and we hope it will be raised to Rs. 10,000. The Government Department is also doing that. In this country, from the northern end to the southern end and from the east to the west, however much the Government may do, the Government machinery cannot achieve full success, because we have the right type of personnel who will work day and night with a missionary zeal. All our people meet together once a year and at that time we exchange our ideas and experiences which will be useful for the next year's programme. There are so many things which could be achieved easily if the Government and voluntary agencies co-operate with each other. Then, Sir, we have Mahila Mandal which has extended its work to the interior parts of the country. There are also Balwadis and we do not stop with giving nutritious food to the children, but in respect of 35 or 40 children in the creches and Balwadis, we cook food and give them to eat and the children are given play toys and are also given education. The small children are being taken care of till the mothers return from work at 3 p.m. or 4 p.m. Often we have the morthers' meetiny also. Handicapped children are helped to the extent possible. I hope and pray that enough money will be made avaiable for helping a large number of handicapped people. We have our Central Board in Delhi and we are funded by that Board. The Government of Tamil Nadu also allot a certain sum of money. They give for very many good causes. I am sorry to say that eventhough they know our work, they do the work in their own way and do not implement the schemes through voluntary associations. I am not casting aspersion on anybody. We have given loans without interest to people for purchase of 5 cows and in this manner, they are able to eke out their livelihood and are able to repay the loan also in small instalments. We have conducted courses for education of adult women. We have also our Orientation courses for them. We collaborate with the State Government and we make use of the things made available to us and we see to it that those women are able to take up a career and

1984 மார்ச் 13] [Thirumathi Tara Cherian]

they are able to develop themselves as citigems with a district personality. The women deserve a better deal at the hands of the Government. Only a low percentage of jobs are given to women under the Food for Work programme and other programmes. This is not proper because women form neary 50 per cent of the population. All jobs should be equitably distributed between men and women.

Sir, in the Social Welfare Board, we have a small cell to promote cultural activities. After all, man does not live on breal alone, He needs many other things like cultural entertainments, etc. This is an area where the voluntary organisations can do much useful work. The voluntary organisations can see to it that the small children are given a change to prove their talent in histrinics. This activity of the voluntary organisations involves only a small expenditure. But, the money spent on this is not a wasteful expenditure because the benefit goes back to the future citizens of the country. I request the Government to show some encouragement to this activity of the voluntary organisations because the people are ultimately benefited.

Sir, mention has been made in the Budget Speech about the promotion of Tamil culture. A bronze statue of Mahakavi Subramania Bharathiyar is going to be erected and a Temple is going to be renovated. But, it is disheartening to find that the maintenance of the Saraswathi Mahal Library building at Thanjavur has been neglected. A portion of that building has fallen down during the recent heavy rains. The Saraswathi Mahal Library is having very ancient collections and it is known all over the world. Raja Serfoji who founded that Library was a man of many talents. In cricket parlance, we can call him an all-rounder. He made grants of vast areas of land both for the benefit of people belonging to his own community and for the benefit of other religions. The Saraswathi Mahal Library founded and nurtured by him has got a national importance. Therefore, the Government of India and the Government of Tamil Nadu should see that it is preserved in its pristinity.

Sir, during the last occasion also, I spoke about the discontinuance of the practice of digging holes on the roads to errect welcome arches. The holes are dug indiscriminately at all inronvenient places. As a result, many accidents occur and many persons have broken their limbs by tripping over the holes. Therefore, the Government must notify some specific places for the purpose of putting up welcome arches. In those places also, people should not

[Thirumathi Tara Cherian] [1984 மார்ச் 13

be allowel to dig holes on the road. Instead, there should be some thing like a permanent foundation on which the arches could be put up. I hope that the Government will do something about this.

Sir, as regards electricity, the supply of electricity is now erratic. People do not know the timings during which they will get electric supply. Because of this, they are suffering a lot. Therefore, it would be a good measure if the Government could notify through different media the timings in which different areas would get supply of electricity.

Sir, Prohibition has been relaxed in our State and there is an order stating that liquor shops should not be located near schools and hospitals. I would only request the Government to see that this order is properly enforced.

As regards Health, I would like to say that the Voluntary Health Service Hospital at Adayar is doing excellent work. Everyday, hundreds of persons attend this hospital and they are given good medical treatment. The credit for the excellent way in which this hospital is working goes to Dr. Sanjivi. It seems that, by a recent order, the Government of Tamil Nadu have slashed the grant given by them to such an extent that the hospital may not be able to function properly. I request the Government to reconsider the decision and see that the grant is restored to its original level

(பிற்பகல் 12.20)

There are also many sub-Centres and though it will be only a small number, they are also very useful.

So far as Social service is concerned, I would like to say that the Tamil Nadu Government should appreciate the good work done by many voluntary organisations. Crores of rupees are being spent by the Government. Why not some portion of the amount be given to voluntary organisations? I have seen very many senior officers of the I.A.S. cadre in the department. They are doing their work well and getting their pay. But I think the time has come to recognise that there are certain types of persons who alone will be able to throw themselves heart and soul in work like rehabilitation of T.B. patients and leprosy patients. People with missionary zeal are required for this work. Christian Missions and the Ramakrishna Mission people should be given this type of work.

1984 மார்ச் 13] [Thirumathi Tara Cherian]

One other thing which worries me and on which I have spent sleepless nights is this. I should not be misunderstood on this point. The Government spend large sums for giving hearing aids and sewing machines to various people who are in need of them. But we have not got even one workshop where these things could be repaired whenever necessary. There is no kind of follow-up or inspection, once they are given to the beneficiaries. Whatever may be the utility or value of the materials we give, when the poor people have no food to eat, they easily part with them or pledge them for paltry sums. We have got our members in almost all the districts. It would be useful if a scheme is evolved by which there could be a follow-up and inspection of the materials given, so as to ensure that the benefit of the materials is not lost to them. This work will be carried out by our members and there are others also who will come forward to help us. I am not criticising the Welfare Department and I know the kind of work they are doing.

I would not take much of the time of the House. I have got only a few more things to say. There is much talk about industry, SIPCOT and SIDCO. It was mentioned at a public meeting—I am subject to correction—that the amounts lent to small units are not at all repaid and some people have come millionaries without repaying the loans. This is happening not only in Tamil Nadu.

Regarding handloom, my hon. Friend Thiru Ramalingam is not here and he usually talks about it. No government can force any person by saying, "You must wear handloom, this or that". If a man likes terry-cotton, we cannot prevent him from wearing it. Everyone should be allowed to wear what he likes and to follow his own way of life. For instance, the Muslims grow a beard and wear 'Lungis' and they cannot be asked to change their ways. The hon. Member Thiru Ramalingam is not here and I think he is sitting outside. I know that there is a gift of handloom cloth. I have seen enormous stocks of handloom cloth kept in godowns. Having seen the way in which they are stocked in godowns, even if they are sold in an auction. I would not go and buy it. During Deepavali and Pongal, I have been closely watching the demand for handloom cloth. Once there was an Exhibition of handloom cloth and Thiruvalargal Natchimuthu and Arunachalam asked me to visit that Exhibition. The sale of handloom cloth can go up only if we understand the taste of the people by conducting a survey on a scientific basis. The handloom cloth should suit the taste of the people and we cannot thrust any-

thing on the people over and over again. Now, several Handloom Weavers' Co-operative Societies have been started. Yet, business in private shops is flourishing. During festival seasons like Pongal and Deepavali, there are more customers in the private shops than in the co-operative societies. There is a reason for this. The yarn given to these co-operative societies is not of the proper variety. Often, we find that in a 'Koranadu' saree, there is a mixture of yarn meant for Chinnalapatti saree or even chiffon. It is only because of all these that sales in the co-operative societies go down. But, just because there are low sales, the young girls who work as sales girls in these co-operative societies should not be penalised. They are not recruited through the Employment Exchange. They are kept as temporary employees even for five years and are paid a low salary. In many cases, these young girls are the bread-winners of their families and, therefore, they should be given a better deal. I have spoken to the Hon. Minister about this and I think the Hon. Minister also promised that he would look into it.

MR. DEPUTY CHAIRMAN : I hope the hon. Member is attracting the attention of the Hon. the Labour Minister.

THIRUMATHI TARA CHERIAN : Sir, right now, he is discussing something with some hon. Members. But I am sure he is also hearing me. He is capable of doing two things at the same time.

MR. DEPUTY CHAIRMAN : It is not only two things. He is capable of doing many things at one and the same time.

Thirumathi TARA CHERIAN : Sir, I would like to say a few words about the transport services. Now, there is a healthy competition between the services run by private operators and those run by the State Transport Corporations. This is a welcome feature. If all the routes are nationalised, the Government may not be able to operate buses on all the routes. Secondly, Sir, whatever claim may be made by the Government, it is a fact that road accidents are on the increase. Many accidents occur due to the non-observance of the rules of the road by the drivers. Lights are not dimmed when vehicles come in opposite direction and black spots are not put in the front lights of the vehicles. I would like the Government to do something for the enforcement of the various regulations which the roadusers have to observe.

Sir, much has been said about the vocationalisation of education. A good education will enable people to come up in life both socially and economically. For providing a good type of education, we have to change both the form and norms of education. If vocationalisation is introduced in a proper way both at the level of Standard VI and at the level of Standard VIII, the students will be much benefited and they will become useful citizens.

Sir, as regards administration of justice, it is said that thousands of cases are pending in Courts for many years together. The Government should do something to ensure quick disposal of cases so that people may get redress in these Courts without much delay.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

Thirumathi TARA CHERIAN: Sir, we hear about cases of death of persons in lock-up and we hear about torture of persons while in custody of the police. We do not know the real story behind it. I feel the time has come for our senior experts in the field to look into the problem and find out a solution. Whatever it may be, the policemen require more amenities like housing and they should be attended to.

Thenr egarding child labour, this matter is often talked about. Our Hon. Labour Minister once said that a Committee was appointed under the chairmanship of the Collector of Ramanathapuram. I wondered why the Collector of Ramanathapuram was appointed Chairman of the Committee. Probably I think the problem was considered to be acute in Sivakasi. The welfare measures for the children are being implemented in full swing in Sivakasi and those children are getting full attention. But I can show thousands of children who are not at all looked after and who are used as porters in Railway stations and bus stands for a mere two annas. Such children have no place to stay and sleep and they are liable to be used by goondas for major thefts and other offences. I would like to offer to the Government that I am prepared to put up a shed for those children to stay. We have sufficient number of people to look after them. We see many welfare schemes are implemented at a cost of crores of rupees. All the moneys do not go to the persons for whom they are intended. To that effect a Report has been

வரி விதிப்பைப் பொறுத்தமட்டில், பெட்ரோல், டீசல் என்பதோடு விமானத்திற்கான பெட்ரோலுக்கும் விற்பனை வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதென்று கருதினேன். அப்படி இல்லை. எனவே விமானத்திற்கான பெட்ரோலுக்கான வரியை உயர்த்தி, பெட்ரோல், டீசலுக்கான வரியைக் குறைக்க முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

உழவர்களுக்கான காப்புறுதித் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று சொல்லி, அதை விரைந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுற்றுப்புறச் சூழல் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அண்மையில் ஒரு மாநாடு ஸ்விட்சர்லாந்தில் நடந்தது. அந்த மாநாட்டிலே எடுத்த முடிவுகள் நல்ல பலனைத் தருமென்று கருதுகிறேன். காரணம், இப்போது சுற்றுப்புறம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதில் உலக நாடுகள் விரிவான கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படுகின்றன. இங்கிலாந்தில் ஓடும் லாரிகள், கார்கள் ஆகியவற்றில் பின்னாலே ஓர் இயந்திரத்தைப் பொருத்தி, எந்த அளவுக்குப் புகையைப் போக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, தண்டிக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் கழிவுப் பொருள்களால் நிலம், நீர் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலையிலிருந்து எவ்வளவு காலன் கழிவு நீர் வெளியே போகிறதோ, அதற்கேற்ப வரி போடுகிறேன் என்று சொன்னால், அதற்கு பயந்து அவர்கள் கழிவு நீரை வெளியே அனுப்பாமல், மாற்றி அனுப்புவார்கள். அதனாலே என்ன இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள இயந்திரங்களை மாற்றி மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டும். இன்னொன்று என்னவென்றால், ஏதாவது புதிய வரி விதிப்பு இருந்தால், அதை அவையுக்குக் கொண்டு வருவதைப் பற்றி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தால், பொதுமக்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்

(நண்பகல் 12-00)

இன்னொன்றையும் நான் சொல்கிறேன். சீன மொழியில் 'வேஸ்ட்', வீண் என்ற சொல்லே இல்லை. அவர்கள் எந்தப் பொருளையும் வீணாகப் போடுவதில்லை. மாவோ கூட இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். பன்றியைப் பற்றி அவர் சொல்லும்போது "வாக்கிங் பெர்டிலைசர் பேக்டரி" என்று சொல்லியிருக்கிறார். சியாங்கே சேர் நகரில் மனிதப் பொருள்களைக் கொண்டு 5 ஆயிரம் டன் கேஸ் தயாரிக்கிறார்கள். அதுபோல் நம்மிடம் உள்ள பொருள்களைக் கொண்டு நாமும் குளோரின் தயாரிக்க முடியும்.

அடுத்து, தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், 'டொமஸ்டிக் மார்க்கெட்டிங் எக்ஸ்பேன்சன்' இருக்கிறது. நாம் ஆயிரம் டன் சிமெண்டைத் தயாரித்து ஜப்பான், இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுடன் போட்டியிடுவதை விட்டுவிட்டு, வளரும் மூன்றாவது நாடுகளான ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும். வளர்ந்த நாடுகளையெல்லாம் பார்த்து அவர்களைப் போல நாமும் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவது மில் முதலாளியின் குழந்தையைப் பார்த்து மில் தொழிலாளியின் குழந்தை தானும் அதுபோல் நடக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவதுபோல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு கோவையில் லேத் செய்கிறார்கள். நாம் வளர்ந்த நாடுகளை விட 20 ஆண்டுகள் பின்தங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தப் பொருள்கள் ஆப்பிரிக்கா போன்ற வளரும் நாடுகளுக்குப் பயன்படும். வளர்ந்த நாடுகளில் கம்ப்யூட்டர் போன்ற கருவிகள் வந்தாலும் கூட லேத்துகளை அவர்களால் பொருத்த இயலாது. நாம் பொருத்துவது எளிது. அதுபோல் இப்பொழுது லெட்சுமி மில் இரண்டாவது தொழிற்சாலையை 10 கோடி ரூபாய் செலவில் ஆரம்பித்து, 5 ஆயிரம் பேர் அதன்மூலம் வேலை வாய்ப்பைப் பெற இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி காரியங்களுக்கு நம்முடைய அரசு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும். வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்கிற திட்டம் நம்முடைய சமுதாய அமைப்புக்கேற்றவாறு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வெளிநாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், 16 வயதானவுடனேயே, ஆணாக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி, வீட்டை விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். பெற்றோர்கள் அரசிடமிருந்து பொருளாதார உதவியைக் கேட்டுப் பெறுகின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே மகன் சிறிய வேலையில் இருந்தால் கூட, தன்னுடைய தாய், தந்தை மற்றும் குடும்பத்திலுள்ள அத்தனை பேரையும் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். அதற்கேற்ப நம்முடைய சமுதாய அமைப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள தொழிலை பிற மாநிலங்களிலுள்ள தொழிலுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து நமக்கு பாதிப்பு ஏற்படாத அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும். பிற மாநிலங்களில் இருக்கிற வேகத்தைப் பார்த்து அதற்கேற்றவாறு நம்முடைய மாநிலத்திலும் செய்ய வேண்டும். அதுதான் நம்முடைய தொழில்கள் வளர்வதற்கு உறுதுணை செய்யும்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஸ்ரீலங்காவில் வட்டமேஜை மாநாடு கூட்டுவதுபற்றி அறிவித்தார்கள். ஸ்ரீலங்கா தமிழர்கள் படும் இன்னலைப் பற்றி ஸ்ரீலங்கா கல்வி அமைச்சர் திரு. பாசராம் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஸ்ரீலங்கா தமிழர்கள் பிரச்சினையை உலகத்தின் பார்வைக்குத் திருப்ப வேண்டும், அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்

[Thirumathi Tara Cherian] [1984 மார்ச் 13

presented in Parliament. Such a criticism is made not only against Tamil Nadu Government but against many other State Governments. If it is possible, the Government of Tamil Nadu should come forward to help us and we can do what is possible for us to ameliorate the conditions of child labour.

In the Budget speech, there is much mention about sharing of resources and powers between the States and the Centre. Of course, States should have adequate powers for implementing many schemes. The question is whether what is stated in the Budget speech will be taken note of and I think this is a million dollar question. Tamil Nadu is seeking autonomy. What we need is that an experienced person in the field or a constitutional expert should be asked to make a report and place it on the table of the House so that we may know what kind of autonomy and what kind of powers are required by the State Government. This is very necessary. We are asking for broad gauge line from Karur to Tuticorin. So far as power produced in Kalpakkam Unit II is concerned, we have set a good example to get a resolution passed in both Houses unanimously on that demand. I suppose such resolutions could be passed on what we need.

Sir, one more thing. It is stated that in the Budget discussion, we can talk from King to cabbage. Coming to communal reservation I hope I will not be misunderstood when I say that caste can be used as a vote-catching device. This is what was said long ago. The percentage of reservation has been increased from time to time. I do not say, 'Do not do anything for them'. At the same time, we should not forget that even in the so-called high classes, there are poor people. In those communities, we see many young children who, even though they are starving, have a thirst for education. I would say that I would not mind if a man steals for the purpose of giving education to his children. In my opinion, the only way to solve this problem is to expand the existing educational institutions and also to give a chance for private institutions to come up.

Sir, in this connection, I would like to mention another thing also and I hope you will listen to me. In the Christian community, there are many sub-classes and some of them are very backward. Last year just before an election, a particular community—the Christian Nadar community—was declared a backward community. The others have been left out. I think that, as a Member of this House, I have a right to ask of the Hon. the Finance Minister the question why this was done. I can show thousands of persons who are not

1984 மார்ச் 13] [Thirumathi Tara Cherian]

One other thing which worries me and on which I have spent sleepless nights is this. I should not be misunderstood on this point. The Government spend large sums for giving hearing aids and sewing machines to various people who are in need of them. But we have not got even one workshop where these things could be repaired whenever necessary. There is no kind of follow-up or inspection, once they are given to the beneficiaries. Whatever may be the utility or value of the materials we give, when the poor people have no food to eat, they easily part with them or pledge them for paltry sums. We have got our members in almost all the districts. It would be useful if a scheme is evolved by which there could be a follow-up and inspection of the materials given, so as to ensure that the benefit of the materials is not lost to them. This work will be carried out by our members and there are others also who will come forward to help us. I am not criticising the Welfare Department and I know the kind of work they are doing.

I would not take much of the time of the House. I have got only a few more things to say. There is much talk about industry, SIPCOT and SIDCO. It was mentioned at a public meeting—I am subject to correction—that the amounts lent to small units are not at all repaid and some people have come millionaries without repaying the loans. This is happening not only in Tamil Nadu.

Regarding handloom, my hon. Friend Thiru Ramalingam is not here and he usually talks about it. No government can force any person by saying, "You must wear handloom, this or that". If a man likes terry-cotton, we cannot prevent him from wearing it. Everyone should be allowed to wear what he likes and to follow his own way of life. For instance, the Muslims grow a beard and wear 'Lungis' and they cannot be asked to change their ways. The hon. Member Thiru Ramalingam is not here and I think he is sitting outside. I know that there is a gift of handloom cloth. I have seen enormous stocks of handloom cloth kept in godowns. Having seen the way in which they are stocked in godowns, even if they are sold in an auction, I would not go and buy it. During Deepavali and Pongal, I have been closely watching the demand for handloom cloth. Once there was an Exhibition of handloom cloth and Thiruvalargal Natchimuthu and Arunachalam asked me to visit that Exhibition. The sale of handloom cloth can go up only if we understand the taste of the people by conducting a survey on a scientific basis. The handloom cloth should suit the taste of the people and we cannot thrust any-

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்) [1984 மார்ச் 13

காட்டினேன் ". இப்படி எழுதும்போது தமிழ்நாட்டிலே தமிழ் மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டிய நற்பணிகள் அனைத்தையும் தமிழ்நாடு அரசு செய்ய முனைந்திருக்கிறது, செய்ய முடிந்திருக்கிறது, என்று ஒரு எதார்த்தம் அல்லாத கருத்து கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசின் நிலைமை, தமிழ்நாட்டுப் பொருளாதார நிலைமை அது தானா? இந்த அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே கூறியிருப்பது முழுவதும் தமிழ்நாட்டில் நடந்திருக்கிறதா? இந்த இரண்டு வறட்சியும் இல்லாது இருந்திருந்தால், சமீபத்திய மூன்று மாத கால மழையும் இல்லாது இருந்திருந்தால், தமிழ்நாடு அரசினுடைய செயல் விளக்கம் காரணமாக மாநிலம் ஒரு மிகச் சிறந்த நிலையில் இருக்கிறதென்ற ஒரு படத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அது தான் தமிழ்நாடு அரசியல் பொருளாதார வாழ்விலே எதார்த்த நிலைமையா என்பதை நாம் அறிய வேண்டியிருக்கிறது. இது உண்மையான நிலைமை அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்ராயம். அதற்கு மாறாக அரசியலில் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக தமிழ்நாட்டில் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதென்ற ஒரு படத்தைக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆழமான நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருக்கும் முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தோடு பிணைந்து உள்ளதுதான் இந்தியப் பொருளாதாரம். உலகத்தில் இரண்டு பொருளாதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சோஷலிசப் பொருளாதாரம், மற்றொன்று முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம். நம்முடைய இந்தியா உலகில் இருக்கிற முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்துடன் இணைந்த ஒரு நாடு. அப்படியானால் அந்த உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்பட்ட ஒரு நெருக்கடி இந்தியாவைப் பாதிக்குமா, பாதிக்காதா? நிச்சயம் பாதிக்கும். ஏனென்றால் இந்தியாவிலேயே ஒரு குளோரிபைடு முனிசிபாலிடி மாதிரி இருக்கிற ஒரு மாநிலத்தை அது பாதிக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் நம்முடைய அரசு உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியைப் பற்றியோ சிக்கியிருக்கிற இந்தியாவைப் பற்றியோ . . . .

மாண்புமிகு திரு. பா. சை. மு. யூசுப்: மங்களமூர் இதற்கு, விதி விலக்கல்லவென்று நம்புகிறேன்.

[1984 மார்ச் 13] (திரு. எ. எஸ். வெங்கடேசன்)

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 200வது பாராவில் நீதிமன்றங்களில் வழக்குகளைத் துரிதமாக முடிக்க அரசு புதிய நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்தவும் உறுதி பூண்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துரிதமாக தீர்ப்பு கூறினால் மட்டுமே நீதி கிடைத்து விடாது. நீதியை நல்லமுறையில் வழங்க இந்த அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஏழை மக்களுக்கு நீதி கிடைப்பது என்பது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. புதிய நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்துவது என்பது நல்ல திட்டம்தான் அநேகமாக இந்தியா முழுவதும் ஏழைகளுக்கு இலவசச் சட்ட உதவி என்ற முறை இருந்து நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது. இங்கே தமிழ் நாட்டிலும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தை விரைவு படுத்தி ஏழை மக்களுக்குச் சரியான நீதி கிடைக்க இந்த அரசு அதுமாதிரி வழக்குகளைத் துரிதமாக முடிக்க வேண்டும். கோர்ட்டுகள் அதிகமானதால் மட்டுமே நீதி கிடைத்துவிடாது. நேர்மை, நியாயம், நாணயமுள்ள நல்ல நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், சப் மாஜிஸ்டிரேட், முனிசீப் போன்றவர்கள் பலர், குமாஸ்தாக்களாக இருந்து பதவி உயர்வு பெற்றவர்கள். இவர்கள் 15 ஆண்டு காலமாக தற்காலிக அடிப்படையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகள் மூலம் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கும்போது சரியானவர்களாகப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நீதி, நேர்மை, நாணயம் உள்ளவர்களையே நீதிபதியாகப் போட வேண்டும். அவர்கள் அதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா என்றும் அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். அதற்கான நல்ல பயிற்சிகளும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். இதுபோன்ற பயிற்சிகளை அளித்தால், துரிதமாக நியாயமான தீர்ப்பு கிடைக்கும். இதை அரசு மனதில் கொண்டு நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தில் பல பல புதிய துறைகள் புதிதாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென கேட்டுள்ளார்கள். நமது தலைமைச் செயலகத்தில் பல துறைகள் இருக்கின்றன. சட்டத் துறை இருக்கிறது. ஆனால் நீதித் துறை மட்டும் இல்லவே இல்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. லா டிபார்ட்மெண்ட் சட்டத்தைத் தான் கவனிக்கிறது. அது நிர்வாக Administrative துறை அல்ல. நீதித்துறை (டிபார்ட்மெண்ட் ஆப் ஜஸ்டிஸ்) செய்யவேண்டிய வேலையை இங்கே உள்துறைதான் (ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட்) செய்கிறது. அதை 'லா டிபார்ட்மெண்ட்' செய்வதில்லை. உள்துறையில்தான் போலீஸ்காரர்களை நியமிக்கிறார்கள், நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் அந்தத்

[திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்] [1984 மார்ச் 13

முறை கவனஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தேன். அதற்கு அப்போது அரசு தரப்பிலிருந்து நிச்சயமாக எல்லோருக்கும் இதன் பயன் கிடைக்கும் வகையில் வழிவகை செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதுவரை அவர்கள் சொன்னது நிறைவேறவில்லை. 'நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட அதுபற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. ஆளுநர் உரையில் இதனை கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட, நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததற்குக் காரணம் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்காக பண ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் கொடுத்தால், நன்றாக இருக்கும். உடனடியாக சீரான பென்ஷன் திட்டத்தை அமுல்படுத்தாவிட்டாலும் 'இன்டரிம் ரிலீப்' (Interim Relief) தற்காலிக உதவி உடனே கொடுக்க உத்தரவிடவேண்டும். ஓய்வூதியம் பெறுவதில் கூட முதலிலேயே ஓய்வுபெற்றவர்களுக்கும் இப்போது ஓய்வுபெறுபவர்களுக்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. முதலில் அந்தக் காலத்தில் ஓய்வுபெற்றவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவு. தவிரவும் அப்போது 55 வயதிலேயே ஓய்வுபெற்றார்கள். ஆனால் இப்போது 58 வயதில்தான் ஓய்வுபெறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சம்பளக் கமிஷன் வரும்போதும் ஊதியம் வேறு உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஓய்வுபெறும் வயது அதிகமாக்கப்பட்டுள்ளதாலும். சம்பளம் அதிகமாகியுள்ளதாலும், முன்பு ஓய்வூதியம் பெற்றவர்களை விட இப்போது ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள் அதிக பென்ஷன் பெறுவதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. முதலில் ஓய்வுபெற்ற ஒரு [illegible] பதவியில் இருந்தவர் எவ்வளவு ஓய்வூதியம் பெற்றாரோ அவரை விட அதிகமாக அதே பதவியிலிருந்து இப்பொழுது ஓய்வுபெறுகிறவர் பெறுகிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால் முதலில் ஓய்வூதியம் பெற்றவர் இருந்த பதவியை விட குறைந்த பதவியில் இருந்துகொண்டு இப்பொழுது ஓய்வுபெறுபவர் பெறும் பென்ஷன் அதிகமாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற நிலைமைகளை மாற்றி பென்ஷன்களை சமப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு ஒரு பென்ஷன் கமிஷன் ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். அப்படி [illegible]விட்டால் இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் ஊதியக் குழுவிலேயே இதையும் சேர்த்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு தனியாக சட்டதிட்டங்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 100வது பாராவில் நீதிமன்றங்களில் வழக்குகளைத் துரிதமாக முடிக்க அரசு புதிய நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்தவும் கருதியுள்ளது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துரிதமாக தீர்ப்பு கூறினால் மட்டுமே நீதி கிடைத்து விடாது. நீதியை நல்லமுறையில் வழங்க இந்த அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஏழை மக்களுக்கு நீதி கிடைப்பது என்பது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. புதிய நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்துவது என்பது நல்ல திட்டம்தான் அநேகமாக இந்தியா முழுவதும் ஏழைகளுக்கு இலவசச் சட்ட உதவி என்ற முறை இருந்து நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது. இங்கே தமிழ் நாட்டிலும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தை விரைவு படுத்தி ஏழை மக்களுக்குச் சரியான நீதி கிடைக்க இந்த அரசு அதுமாதிரி வழக்குகளைத் துரிதமாக முடிக்க வேண்டும். கோர்ட்டுகள் அதிகமாவதால் மட்டுமே நீதி கிடைத்துவிடாது. நேர்மை, நியாயம். நாணயமுள்ள நல்ல நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், சப் மாஜிஸ்டிரேட், முன்சீப் போன்றவர்கள் பலர், குமாஸ்தாக்களாக இருந்து பதவி உயர்வு பெற்றவர்கள். இவர்கள் 15 ஆண்டு காலமாக தற்காலிக அடிப்படையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகள் மூலம் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கும்போது சரியானவர்களாகப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நீதி, நேர்மை, நாணயம் உள்ளவர்களையே நீதிபதியாகப் போட வேண்டும். அவர்கள் அதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா என்றும் அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். அதற்கான நல்ல பயிற்சிகளும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் இதுபோன்ற பயிற்சிகளை அளித்தால், துரிதமாக நீதியான தீர்ப்பு கிடைக்கும். இதை அரசு மனதில் கொண்டு நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தில் பல பல புதிய துறைகள் புதிதாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென கேட்டுள்ளார்கள். நமது தலைமைச் செயலகத்தில் பல துறைகள் இருக்கின்றன. சட்டத் துறை இருக்கிறது. ஆனால் நீதித் துறை மட்டும் இல்லவே இல்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. லா டிபார்ட்மெண்ட் சட்டத்தைத் தான் கவனிக்கிறது. அது நிர்வாக Administrative துறை அல்ல. நீதித்துறை (டிபார்ட்மெண்ட் ஆப் ஜஸ்டிஸ்) செய்யவேண்டிய வேலையை இங்கே உள்துறைதான் (ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட்) செய்கிறது. அதை 'லா டிபார்ட்மெண்ட்' சேர்வதில்லை. உள்துறையில்தான் போலீஸ்காரர்களை நியமிக்கிறார்கள், நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் அந்தத்

துறையிலிருந்து அந்தப் பிரிவுகளைப் பிரித்து, புதிதாக 'டிபார்ட்மெண்ட் ஆப் ஜஸ்டிஸ்' என்று ஒரு துறை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்வளவு வருஷம் யாருமே அதைப்பற்றி சிந்திக்கவில்லை. லா டிபார்ட்மெண்டுக்கும் நீதிபதிகள் நியமனத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

அடுத்ததாக, துரிதப் போக்குவரத்து ரயில் திட்டம். இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் பலமுறை பலரால் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதுகுறித்து ஒரு தனி விவாதமே நடந்தது என்று நினைக்கிறேன். முதலிலே திருவொற்றியூரிலிருந்து திருவான்மியூர் வரை போடவேண்டுமென்று திட்டமிருந்தது. இப்போது அதை மாற்றி மெட்ராஸ் பீச்சிலிருந்து லஸ் வரை இருக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கான திட்டத்தில் 1983-84-ல் ரூ. 53.46 கோடி அனுமதிக்கப்பட்டது. ரயில்வே போர்டுகூட அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிப் பூர்வாங்க வேலையை எடுத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்தது. அதிலே தமிழக அரசும் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துவருகிறது. நிலம் ஒதுக்க முன்வந்துள்ளது. இருந்தபோதிலும் மத்திய அரசு அவ்வளவு அக்கறை செலுத்தவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை

(பிற்பகல் 12-50)

மத்திய அரசு உதாசீனம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள பட்ஜெட்டில் இத்திட்டத்திற்கு சுமார் 75 லட்சம் ரூபாயைத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கல்கத்தாவில் உள்ள பாதாள ரெயில்வே திட்டத்திற்கு ரூ. 80 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சர்குலர் ரயில்வே திட்டத்திற்கு 5 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டபடி, நம்முடைய மாநில அரசு இந்தத் திட்டத்திற்காக மிகுந்த அக்கறை காட்டி அதற்கான நிலம்கூட கொடுத்திருக்கிறது. எனவே இதைப்பற்றி மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் தொடர்பு கொண்டு எவ்வளவு துரிதமாக இந்த ரேபிட் டிரான்சிட் சிஸ்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து நிறைவேற்ற முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மதுவிலக்கைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தற்போது எங்கே பார்த்தாலும், அதிகமான அளவில் மதுக்கடைகள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் ஒரு இடத்தில் பார்த்தேன். ஒரு பெரிய கோயில். அதற்குப் போகிற இடத்தில் "நோ என்ட்ரி" என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பக்கத்தில் 2 தெருக்கள் தள்ளி 'என்ட்ரி' என்று போட்டிருக்கிற தெருவில் கள்ளுக் கடையையும்,

சாராயக் கடையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது சென்னையில் உள்ள வடபழனி கோயிலுக்குப் போகும் தெரு. அதைப் பார்த்தபோது, எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. மக்களை அந்த அளவுக்குப் பழக்கப்படுத்திவிட்டதால், அவர்களை மீட்பது கஷ்டம்தான். இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட பழக்கத்திலிருந்து மக்களை மீட்பதற்கு ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று அரசு யோசிக்க வேண்டும். குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாகிவிட்டவர்கள் 'அடிக்ட்ஸ்' என்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களையெல்லாம் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து மீட்பது என்பது கஷ்டம்தான். இருந்தாலும் அடையாறில் "ரங்கநாதன் கிளினிகல் ரிசர்ச் பவுண்டேஷன்" என்று ஒரு அமைப்பு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை வைத்து நடத்துபவரின் கணவர் மதுவுக்கு மிகவும் அடிமையாகி அதன் காரணமாக இறந்துவிட்டார். எனவே தன்னுடைய நிலைமை மற்ற பெண்களுக்கும் வந்துவிடக் கூடாதே என்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக அந்த நிறுவனத்தை அவர் நடத்தி வருகிறார். அதில் மதுவுக்கும், குடிப்பழக்கத்திற்கும் அடிமையாகி இருப்பவர்களை அதிலிருந்து மீட்பதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார். எனவே அத்தகைய நிறுவனத்திற்கு அரசு வேண்டிய வகைகளில்—குறிப்பாக நிலம் அளித்தல், நிதி உதவி செய்தல் போன்ற உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே "ஆல்கஹாலிக் அனானிமஸ்" என்று உலகம் முழுவதும் இருக்கிற மதுவுக்கு அடிமையானவர்களை மீட்பதற்காக என்று செயல்படுகிற நல்ல அமைப்புக்கும் நம்முடைய அரசு எல்லா வகைகளிலும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி அதிக நேரம் பேசாமல் என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை 14—3—1984 காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-52)

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும். ஆணைகளும்

112. 1980–81 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் ஆண்டுக் கணக்குகளும், தணிக்கை அறிக்கையும் (ஆங்கிலம்), (தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 17/1961) 125 (2) (a) ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப் பட்டது).

113. 1981–82 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ் நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் ஆண்டுக் கணக்குகளும், தணிக்கை அறிக்கையும் (ஆங்கிலம்), (தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 17/1961) 125 (2) (a) ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப்பட்டது).

114. 1982–83 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ் நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்தின் முப்பத்தி நான்காவது ஆண்டு அறிக்கை, (ஆங்கிலம்) (1956 ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619 ( ) ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப்பட்டது).

115. 1981–82 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சென்னையிலுள்ள தமிழ் நாடு மின் அணு நிறுவனத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டு அறிக்கை (தமிழ் & ஆங்கிலம்), (195 ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619 (A ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப்பட்டது).

ஆ. அறிக்கைகள். அறிவிக்கைகள் எனைய தாள்கள்.

60. உடுக் குறியிடப்படாத 61 முதல் 66 வரையிலான வினாக்களுக்கு விடைகள்.

இணைப்பு.

(10ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிடாத வினா 56-க்கான விடையைக் காண்க)

கலம்-1.

முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம்.

பயனடைந்த குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை மாவட்ட வாரியாக. (எண்ணிக்கை இலட்சத்தில்)

1.	செங்கல்பட்டு	5.39
2.	வட ஆற்காடு	6.50
3.	தென் ஆற்காடு	7.31
4.	தர்மபுரி	3.37
5.	சேலம்	4.11
6.	பெரியார்	2.07
7.	கோயம்புத்தூர்	2.06
8.	நீலகிரி	0.78
9.	மதுரை	6.34
10.	திருச்சிராப்பள்ளி	3.75
11.	தஞ்சாவூர்	5.15
12.	புதுக்கோட்டை	2.08
13.	இராமநாதபுரம்	4.59
14.	திருநெல்வேலி	5.53
15.	கன்னியாகுமரி	1.94
16.	சென்னை	2.31
	மொத்தம் ..	64.18

தமிழ்நாடு
சட்டமன்ற மேலவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU
LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

அதிகாரபூர்வமான வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

புதன்கிழமை, மார்ச் 14, 1984—தொகுதி 206-எண் 2
Wednesday, 14th March, 1984—Volume 206 - No. 2

சட்டமன்ற மேலவைச் செயலகம்,
புனித ஜார்ஜ் கோட்டை, சென்னை - 600 009.

LEGISLATIVE COUNCIL SECRETARIAT,
Fort St. George, Madras - 600 009.

விலை ரூ. 2.75]

கலம்-2.

முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத்திட்டத்தில் பயனடைந்த ஆண்கள் பெண்கள் மாவட்டம் வாரியாக.

வரிசை எண்.	மாவட்டம்.		ஆண்கள்.	பெண்கள்.
1.	செங்கல்பட்டு	..	3.00	2.39
2.	வட ஆற்காடு	..	3.38	3.12
3.	தென் ஆற்காடு	..	3.79	3.52
4.	தர்மபுரி	..	1.86	1.51
5.	சேலம்	..	2.29	1.82
6.	பெரியார்	..	1.14	0.93
7.	கோயம்புத்தூர்	..	1.60	1.36
8.	நீலகிரி	..	0.41	0.37
9.	மதுரை	..	3.34	3.00
10.	திருச்சிராப்பள்ளி	..	1.95	1.80
11.	தஞ்சாவூர்	..	2.70	2.45
12.	புதுக்கோட்டை	..	1.13	0.95
13.	இராமநாதபுரம்	..	2.44	2.15
14.	திருநெல்வேலி	..	2.93	2.60
15.	கன்னியாகுமரி	..	0.98	0.96
16.	சென்னை	..	1.16	1.15
	மொத்தம்	..	34.10	30.08

கலம் 3.

திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட பிறகு அதிகரித்துள்ள பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை மாவட்ட வாரியாக

வரிசை எண்.	மாவட்டம்	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	மொத்தம்.
1.	செங்கல்பட்டு	11,191	11,645	22,836
2.	வட ஆற்காடு	13,455	10,088	23,543
3.	தென் ஆற்காடு	19,078	17,364	36,442
4.	தருமபுரி	9,098	8,442	17,540
5.	சேலம்	10,384	9,032	19,416
6.	பெரியார்	2,048	765	2,813
7.	கோயம்புத்தூர்	6,222	6,021	12,243
8.	நீலகிரி	2,963	2,537	5,500
9.	மதுரை	14,955	12,416	27,371
10.	திருச்சிராப்பள்ளி	9,391	7,140	16,531
11.	தஞ்சாவூர்	11,974	9,756	21,730
12.	புதுக்கோட்டை	5,897	4,164	10,061
13.	இராமநாதபுரம்	12,843	10,324	23,167
14.	திருநெல்வேலி	8,994	10,250	19,244
15.	கன்னியாகுமரி	2,594	2,108	4,702
	மொத்தம் ..	1,41,087	1,22.052	2,63,139

பொருளடக்கம்

	பக்கங்கள்
1. வினாக்கள்—விடைகள்	101 — 1[illegible]
2. அறிவிப்புகள்—	
(1) சென்னை மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் குறித்து. ..	11[illegible]
(2) சட்ட மன்ற மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் பயணப்படி மற்றும் தினப்படி ஆகிய விவரங்கள் குடந்தை கூட்டுறவுச் சங்க துணைப் பதிவாளருக்கு அளித்தல் குறித்து.	113
(3) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு குறித்து	123
3. கவன ஈர்ப்பு—	
மதுரை வடகரைப் பகுதியில் உள்ள சலவைத் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் வைகை ஆற்றில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் பாதிக்கபபட்டுள்ளது குறித்து.	114—115
4. 1984–85-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி	115—182
5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	183

[1984 மார்ச் 14

Developing Thanjavur as Tourist Centre.

*Q—Dr. T. R. JANARTHANAM (on behalf of Thiru D. Santosham) : Will the Hon. the Minister for Information and Religious Endowments be pleased to state.

(a) whether there is any proposal to develop Thanjavur as a Tourist Centre ;

(b) if so, the details thereof; and

(c) whether the Tamil Nadu Hotel situated there is properly equipped and maintained, so as to give satisfactory service to the Tourists?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : (அ) தற்பொழுது பரிசீலனையில் இல்லை.

(ஆ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

(இ) தமிழ் நாடு ஓட்டல் சகல வசதிகளுடன் அமைக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : சுற்றுலா மையமாக அறிவிப்பதென்றால், அரசு அதற்காக என்னென்ன வசதிகள் செய்து தரும்? தமிழ் நாடு ஓட்டல் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் இது போன்ற ஓட்டல்களை அதிகமாக அமைக்கும் திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : கேள்வி தஞ்சாவூரை சுற்றுலா மையமாக அபிவிருத்தி செய்யும் கொள்கைக் குறிப்பு இருக்கிறதா என்பது. சுற்றுலா மையம் என்று குறிப்பாக எந்தப் பகுதியையும் நாம் அறிவிப்ப தில்லை. பொதுவாக அங்கே இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற தொல் பொருள் நினைவுச் சின்னங்கள் அல்லது இயற்கை அமைப்புகள் ஆகியவை களை வைத்து எந்த அளவிற்குப் பயணிகள் விரும்பி வருகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தான் அது விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு அங்கே வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஆனால் மாவட்ட சுற்றுலாத் தலங்கள் (excursion centres) என்ற [illegible] வகையில் மாவட்ட மக்கள் விடுமுறைக் காலங்களில் போய் தங்கி களித்[illegible] பொழுது போக்க வசதியாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இரண்டு இடங்[illegible] களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். அதைத் தவிர பாரில அளவிலே

1984 மார்ச் 14]

தேசிய அளவிலே, உலக அளவிலே சுற்றுலா மையங்கள் என்பது இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற அந்தச் சூழ்நிலையில் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அப்படி சுற்றுலாப் பயணிகள் வருவதை வைத்து அங்கே அடிப்படை வசதிகள் (infrastructure facilities) செய்து தரப்படுகின்றன.

தஞ்சையைப் பொறுத்த வரையில், புகழ் பெற்ற ஆலயமும் அதைச் சுற்றி நல்ல சிறப்புமிக்க இயற்கைக் காட்சிகளும், சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களும் இருப்பதால், அதைச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்குரிய மையமாக அரசு கருதியிருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் நாடு ஓட்டல் அங்கே நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதைப் போலவே பல ஓட்டல்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. தேவைப்பட்ட இடத்திலே படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப் படுகிறது. இளைஞர்கள் விடுதி என்ற அமைப்பின் மூலம் குறைந்த செலவில் தங்கும் வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், அதைப்பற்றிய கருத்துக்களைத் திரட்டி நல்ல விவரங்களைத் தர முடியும்.

வேப்ப மரங்கள்.

*91 வினா—திரு. க. அருணாசலம் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) வேப்ப எண்ணெய் வளத்தைப் பெருக்கும் பொருட்டு, வேப்ப மரங்களை மானாவாரிப் பகுதிகளில் வளர்ப்பது குறித்து செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(இ) எண்ணெய் வித்துக் குறைவை நிறைவாக்குவதில் வேப்ப வித்துக் களின் இடம் பற்றி ஆராய்ச்சி ஏதும் நடைபெற்றுள்ளதா?

(ஈ) ஆம் எனில், அதன் முடிவுகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : (அ) மற்றும் (ஆ) வேப்ப மரங் களை மானாவாரிப் பகுதிகளில் வளர்ப்பது குறித்து செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் ஆய்வில் இல்லை.

(இ) எந்தெந்த வருடாந்திரப் பயிர்களுடன் வேப்ப மரத்தைப் பயி ரிடும் பயனடையலாம் என்பது பற்றியும் மற்றும் வேளாண்மை காடுவளர்க் கும் திட்டத்தின்கீழ் எரிபொருள், தீவனம், மரம் ஆகியவற்றிற்காக வளர்க்கப் படும் மரங்களில் வேப்ப மரத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாமா என்பது பற்றியும் தமிழ் நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஆராய்ந்து வருகிறது.

(எ) திட்டங்களின் கீழ் கிடைக்கப்பெறும் முடிவுகள் அவ்வப்போது மேற்கொள்வதற்காக அவ்வப்போது கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. க. அருணாசலம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, மானாவாரிப் பிரதேசங்களில் வேப்ப மரங்களைப் பயிரிடுவதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக இந்த மரம் பயனுள்ளதாக இருப்பதை அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். மானாவாரிப் பிரதேசங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் பரவலாக இருக்கின்றன. வேப்ப மரம் பயிரிடுவதனாலே வளர்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. ஒரு பணி நேரம் அல்லது அரை பணி நேரம் செலவிட்டு வசதியாகப் பொறுக்குகிறவர்களுக்கு மற்ற வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. பிற நபர்களைக் கூடப் பொறுக்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு அறிவும் வளர்கிறது. இதைப்போன்ற அவசியத்து இப்போது ஆராய்ச்சி இல்லாமல் இருந்தாலும், இனிமேலாவது அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து விரிவாக நம்முடைய மாநிலத்திலே மானாவாரி நிலங்களில் வேப்ப மரங்களைப் பயிர் செய்வதைப் பற்றி இந்த அரசு ஆராய்ச்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதாவது காடு வளர்ப்பு பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் புதுவிதமான மரங்களுக்கு இடம் கொடுத்திருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. அந்த இடங்களில் கூட வேப்ப மரங்களை வைக்கலாமா என்பதுபற்றியும் கூட இந்த அரசு ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அரசின் நடவடிக்கையில் இல்லை என்று தான் குறிப்பிட்டேன். வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அதுபற்றி ஆராய்ந்து வருகிறது. ஆனால் வேப்ப மரம் அதிகமான நிழலைக் கொடுக்கின்ற காரணத்தால், அது வயல் வரப்புகளில், பண்ணை ஓரங்களில் வைக்கிறபோது, பயிர்கள் பாதிக்கப்படுமென்கிற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. தேசிய நெடுஞ்சாலைகளில், அதுபோலச் சாலையோரங்களில் அவைகளை வைப்பதுபற்றி அரசு திட்டவட்டமாக ஆராய்ந்து வருகிறது. அதிலே கிடைக்கக்கூடிய வேலை வாய்ப்புகளைப் பற்றிப் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அது பெரும்பாலும் பழம் கிடைப்பது தான். சூலை மாதங்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவை அறுவடைக் காலங்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், கிராமப்புறத்து மக்கள் அந்த நேரத்திலே இந்த

முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. அதோடு வேப்ப எண்ணெய் என்பது உணவு எண்ணெயாக இல்லாத காரணத்தினால், அதை அதிகமாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அவைகளைப் பதனிட்டு, அவைகளுக்கு ஆகின்ற செலவுகளையும் அதனால் கிடைக்கக் கூடிய ஆதாயத்தையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கின்றபோது, ஆதாயம் குறைவாக இருக்கிறதென்று சொல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. என்றாலும் இவைகள் எல்லாவற்றையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு வேப்ப மரத்தை அதிகமாக வளர்ப்பதற்குரிய செயல் திட்டத்தை அந்தப் பல்கலைக் கழகம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. க. அருணாசலம் : தலைவர் அவர்களே, வேப்ப எண்ணெய் உணவு எண்ணெயாகப் பயன்படுவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார் எண்ணெயாகப் பயன்படுவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். டில்லியில் இருக்கிற பொட்டானிகல் கார்டன் ஆராய்ச்சி நிலையத்திலே ஆராய்ச்சி பண்ணி, அதிலே இருக்கிற கசப்பைத் தனியாக எடுத்துவிட்டால், உணவாகவும் பயன்படுத்தலாம், பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதோடுகூட பரம்பரையாக நம்முடைய நாட்டிலே பலர் அதை மருந்தாகவும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றியும் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி நடத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, வேப்ப எண்ணெயில் இருக்கிற கசப்பை எடுத்து அதை உணவு எண்ணெயாகப் பயன்படுத்துவதை விட நேரடியாகவே உணவு எண்ணெயாகப் பயன்படுத்துவதற்குரிய எண்ணெய்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிற கருத்துக்கள் எல்லாம் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஆராய்ச்சிக்கு அனுப்பப்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Parthenium

*92 Q.—THIRU S. J. SADIQ PASHA : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Tamil Nadu Agricultural University has identified Parthenium as a useful green manure and that it increases the paddy yield; and

(b) if so, the details thereof?

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

புதன் கிழமை, 1984 மார்ச் 14

பங்குனி 1, ருத்ரோத்காரி—திருவள்ளுவராண்டு 2015.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

நட்சத்திரக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரியத்தில் பணம் கையாடல்.

*89. **வினா—திரு. ஜே. சாதிக் பாட்சா:** மாண்புமிகு செய்தி அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தமிழ் நாடு சுற்றுலா வாரியத்தில் 1981 மற்றும் 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கையாடல் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இது குறித்து அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: (அ) மற்றும் (இ) தமிழ் நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தில் தலைமை கணக்கு அலுவலர் மற்றும் செயலாளராகப் பணியாற்றிய திரு. பி. ராம்ஜி மீது குறித்த கால வைப்பு நிதியிலிருந்து 1980-81-ல் ரூபாய் 1.00 இலட்சம் கையாடல் செய்ததற்காகவும், கணக்குகளைப் பொய்யாக வைத்ததற்கும், குற்றம் சாட்டப்பட்டு காவல் துறையினரால் 6—2—1982-ல் சென்னை நகர் குற்றவியல் இணை நீதிபதி, நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்கு நிலுவையில் உள்ளது.

ரூ. 1,16,350 மதிப்புள்ள சுற்றுலாப் பயணச் சீட்டுகள் விற்ற தொகையை 23—8—1983 முதல் 1—9—1983 வரை வங்கியில் வைப்புத் தொகையாகச் செலுத்தவில்லை. இது சம்பந்தமாக வி. ஜானகிராமன், ஆர். சந்தோஷ் குமார் என்ற மேற்பார்வையாளர்கள், எ. கோவிந்தன் என்ற இளநிலை உதவியாளர் ஆகியவர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். காவல் துறையில் புகார் கொடுக்கப்பட்டு குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) பார்த்தீனியத்தை நெற்பயிருக்கு பசுந்தாளுரமாக அளித்ததில் கிடைத்த ஆராய்ச்சி முடிவுகள்.

(யூரியாவுடன் ஒப்புநோக்கு)

எண்.	விபரம்.	விளைச்சல் ஹெக்டருக்கு டன்னில்
1.	தழைச்சத்து எதுவும் அளிக்காத நெற்பயிரின் மகசூல்.	4.3
2.	யூரியா மூலம் தழைச்சத்து 50 கிலோ எக்டருக்கு அளித்ததின் மகசூல்.	5.5
3.	பார்த்தீனியம் மூலம் 50 கிலோ எக்டருக்கு	6.3
4.	யூரியா மூலம் தழைச்சத்து 100 கிலோ	5.9
5.	பார்த்தீனியம் மூலம் தழைச்சத்து 100 கிலோ	5.6
6.	பார்த்தீனியம் மூலம் தழைச்சத்து அதிகமாக 50 கிலோவும், யூரியா மூலம் தழைச்சத்து 50 கிலோ மேலுரமாகவும் அளித்ததில் மகசூல்	5.8

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, பார்த்தீனியம் நச்சுத் தன்மை உள்ளதென்று சொல்கிறார்கள். இப்போது வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அதைப் பயனுள்ள வகையிலே பயன்படுத்த முடியுமென்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் முன்வந்து இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய முடிவை ஏற்றுக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் நெல் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்காக இந்தத் திட்டத்தைப் பரவலாக நிறைவேற்ற முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, ஆராய்ச்சி முடிவு பற்றி கோ. 43 நெற் பயிருக்கு சம்பாப் பருவத்தில் இதைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற வகையிலே கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சாண எரிவாயு சாதனத்திலும் பயன்படுத்தலாம். நார்களைத் தனியாகப் பிரித்து எடுக்கலாம். அட்டை தயாரிக்கலாம் என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆகவே உரிய வகையிலே இதைப் பயன்படுத்துவதற்கு அரசு செயல் திட்டத்தை மேற்கொள்ளும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பார்த்தீனியம் நச்சுச் செடி என்று நகரங்களிலே, பல இடங்களிலே, கோவை போன்ற இடங்களிலே வந்ததாக மக்கள் பீதி அடைந்திருக்கிறார்கள். அதனாலே பயனுடையது என்று கருதுகிறபோது, ஒரு பெரிய திட்டத்தின் மூலமாக அனைத்துச் செடிகளையும் அப்புறப்படுத்துகிற முயற்சியை அரசு விரைவில் மேற்கொள்ளுமா ?

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அதை அப்புறப்படுத்தி பயனற்றதாக ஆக்குவதைவிட, அதையும் ஒரு உரமாகப் பயன்படுத்தலாமே என்பதுதான் அரசினுடைய கருத்து.

செவிலியர் பயிற்சி மாணவி மரணம்.

*93 வினா—திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) சென்னை அரசினர் பொது மருத்துவமனையுடன் இணைந்த செவிலியர் மாணவியர் விடுதியில் தங்கியிருந்த, பயிற்சி பெற்று வந்த மாணவியர்களில் எவரேனும் 1983-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் திங்களில் இறந்து போனார்கள் என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், அதற்குரிய காரணம் யாது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) ஆம்.

(இ) எமிலி பெர்னாண்டஸ் என்ற இரண்டாம் ஆண்டு செவிலியர் பயிற்சி மாணவி ஒருவர் உடல் நலக்குறைவு காரணமாக 1—9—1983 அன்று காலை 8.30 மணிக்கு சென்னை அரசு பொது மருத்துவமனையில் காலமானார்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, உடல் நலக் குறைவு என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்ன உடல் நலக் குறைவு என்று தெரிவிக்க வேண்டும். அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 'அட்மிட்' செய்யப்பட்ட பிறகு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சை சரியில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதைப்பற்றிய விவரங்களை அளிப்பார்களா ?

THE HON. DR. H. V. HANDE: Emily Fernandes, Second Year Nursing Student of the Nursing School attached to Government General Hospital, Madras was admitted at 8.30 a.m. on 30th August 1983 in the Nurses-Pupils Ward No. 39 at Government General Hospital, Madras with the history of head ache. She was given appropriate medicine and was examined by the Doctor of the Unit and also by the Serology Specialist. Unfortunately, she died at 8.30 a.m. on 1st September 1983 despite medical treatment. The report of the Professor of Medicine is also attached.

என்று அந்த ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. மருத்துவமனையின் ரிப்போர்ட் இருக்கின்றது. மருத்துவமனையில் சரியான முறையில் சிகிச்சை அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் இறந்து விட்டதாகத் தெரி விக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, அந்த மாணவி இறந்ததைப் பற்றி உடனடியாக அந்த மாணவியினுடைய குடும்பத்ினருக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்றும், அதனால் அந்தக் குடும்பத்தினர் அந்த மாணவியை வந்து பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டது என்றும் சொல்கின்றார் கள். அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, இந்த 'கம்ப்ளெயின்ட்' கூட என்னிடத்திலே தரப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியபோது, இதுபற்றி விசாரித்தேன். அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு உடனடியாகத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டது என்று எனக்குச் சொன்னார்கள்.

மரபுவழி மருத்துவர்கள்.

* 94. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 31—8—1983 முடிய இந்திய மருத்துவ மத்திய கழகத்தில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள மரபுவழி மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு ?

(இ) அவர்களின் திறனை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) 31—8—1983 முடிய தமிழ் நாடு இந்திய மருத்துவ மத்திய கழகத்தில் 11,702 மரபுவழி மருத்து வர்கள் பதிவு செய்துகொண்டுள்ளனர்.

(இ) பெரும்பாலும் பி. 2 வகை (மரபுவழி/பாரம்பரை) மருத்துவர்கள் சொந்தமாக இந்திய மருத்துவ தொழில் செய்பவராவர். இவர்கள் ஊராட்சி, கிராம மருந்தகங்களில் மருத்துவர்களாக நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். மேலும் அரசாங்க மருந்தகங்களுக்கு 'ஏ' வகுப்பு மருத்துவர்கள் கிடைக்காத தினால் அம்மருந்தகங்களுக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு பெற்ற பி. 2 பதிவு மருத்துவர்களை (மரபுவழி/பரம்பரை) ஒப்பந்த அடிப்படையில் மருத்துவா களாக நியமனம் செய்யலாமென ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. மு. மாசிலாமணி : தலைவர் அவர்களே, மரபு வழி மருத்துவர்கள் என்று சொல்லும்போது, பாரம்பரை குலத் தொழிலாகச் செய்து வருகின்ற நாவித சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மருத்துவர்கள் இதிலே உள்ளடங்கி இருக்கின் றார்களா ? ஆம் எனில், அதிலே எத்தனை பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, அவர் களும் இதில் உள்ளடங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை பேர்கள் என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு ஒட்டுமொத்தமாக, 'தமிழ் நாடு போர்ட் ஆஃப் இந்தியன் மெடிசன்ஸ்' என்று இருப்பதில், அவர்கள் பி 2 கிளாஸ், பிராக்டிஷ னர்ஸ், டிரடிஷனல் டிரெயின்ட், ஹெரிடிடரி பிராக்டிஷனர்ஸ் 31—3—1983-ல், சித்தா பொறுத்தவரையில், பி கிளாஸ் 8,097, சி கிளாஸ் 219, ஆயுர்வேதா பி கிளாஸ் 1,899, சி கிளாஸ் 55, யுனானி பி 2 கிளாஸ் 628, சி கிளாஸ் 4,

திரு. மு. மாசிலாமணி: தலைவர் அவர்களே, அந்த மருத்துவர்கள்
னுடைய எண்ணிக்கையில் தாய்க் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பெண்கள்
உள்ளனரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: ஆம்.

THIRU J. M. MIAKHAN: May I know from the Hon. Minister
whether there are any new entrants, whether in addition to the tradi-
tionally trained hereditary Vaids, there is any new person entering the
profession and whether there is any entrance examination to see
whether they are qualified for this job?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே,
களுக்கு நாம் தேர்வு வைக்கின்றோம். அவர்களுக்காக என்று ஒரு சட்டத்தை அவர்
கொண்டு வந்தோம். அதிலே கொஞ்சம் வேதனைக்குரிய நிலைமை என்ன
வென்றால், இங்கே நாம் 1983 ஆம் ஆண்டு, அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி
மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினோம். ஆனால் இன்னும் அதற்கு
மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்காமல் இருக்கிறது. 'பிரசிடெண்ட்ஸ் அசென்ட்'
தராமல் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் வெவ்வேறு கேள்விகள் எழுப்பப்பட்
டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய இரண்டு சட்ட மன்றங்களும்
இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி, அதைச் சட்டமாக்க வேண்டும் என்று
அனுப்பியிருக்கின்ற ஒன்றில், சில கேள்விகளை எழுப்பி, அதற்கு 'பிரசிடென்
ட்ஸ் அசென்ட்' கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிலே இவ்வளவு
வேகமாக முன்னேற முடியவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள்
இந்த எண்ணிக்கையில் பெண்களும் அடங்கும் என்று சொன்னார்கள்.
பெண்களின் எண்ணிக்கையைச் சொல்ல முடியுமா? பெண் மருத்துவர்
களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, பெண்
மருத்துவர்கள் எவ்வளவு என்ற குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. பெண்களுக்கு
முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மரபு வழி மருத்துவர்கள் எண்ணிக்கை
தமிழகத்தில்தான் அதிகமாக இருக்கும் என்று தெரிகிறது. இவர்கள் வேலை
வாய்ப்புகள் பெறுவதற்கு பயிற்சி வகுப்பு நடத்துகிற எண்ணம் அரசுக்கு
உண்டா? பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் நற்சான்றிதழ் வழங்கி அதன்மூலம்
இவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்து தருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இதே கேள்வியைத்தான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் கேட்டார். பயிற்சி தரப்படும். பிறகு அவர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்படுவர். கன்சாலிடேடட்டாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 240 கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு முதன்முதலாக நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு தான் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து வருகிறது. இதுவரை அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இதைப் பார்த்துச் சில இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அதிலே 'ஏ' கிளாஸ் டாக்டர்கள் வரவில்லை. ஆகவே காலியாக இருக்க வேண்டியதில்லை. மரபு வழி பயிற்சி மருத்துவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். திட்டவட்டமாக அவர்கள் உத்தரவு போட்டுத்தான் இந்தக் காரியத்தை நாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். இது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கால்நடை மருத்துவமனை, பின்னலூர்.

*95. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. சி. ரா. லெட்சுமி காந்தன் சார்பில்): மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிதம்பரம் வட்டம், பின்னலூர் கிராமத்திலிருக்கும் கால்நடை மருத்துவமனைக் கட்டிடம் பழுதடைந்துள்ளதால், அதனை உடனடியாகப் பழுது பார்ப்பதோடு, போதுமான கட்டிட வசதியும் செய்து தர வேண்டும் என்று 26—5—1982-ல் அந்த ஊர் கிராம மக்களிடமிருந்து அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: (அ) சிதம்பரம் வட்டம், பின்னலூர் கிராம மக்களிடமிருந்து 26—5—1982 நாளிட்ட கடிதம் ஏதும் பெறப்படவில்லை. ஆனால் 23—2—1982-ல் அரசுக்கு ஒரு கோரிக்கை வந்தது. அதில் அக்கிராமத்திலுள்ள கால்நடை மருத்துவமனையை பழுது பார்த்து மீண்டும் செயல்பட வைப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வரும் நோக்கில், கால்நடை மருத்துவமனை கட்டிடம் பழுது பார்க்கும் வரையில், பின்னலூர் தாய்சேய் நல விடுதி (அல்லது) துணை சுகாதார நிலையம் இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றில் இயங்கிச் செயல்புரிய ஆவன செய்யுமாறு கோரப்பட்டது.

(இ) மேற்படி முறையீடு கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டது. 1940-ம் வருடம் இக்கட்டிடம் கட்டப்பட்டதாலும், மேலும் பழுதடைந்துள்ள நிலையிலுள்ளதாலும் மேற்கொண்டு மருத்துவமனை செயல்படச் சாத்தியக்கூறு இல்லை என சிதம்பரம் உதவி செயற் பொறியாளர் சான்று கூறியுள்ளார். ஆகவே, பின்னலூர் கால்நடை மருந்தகம் 1—5—82 முதல் திரு. மருதவாணன் பிள்ளை அவர்களால், வாடகையின்றி வழங்கப்பட்டுள்ள புதிய கட்டிடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. பின்னலூரில் கால்நடை மருந்தகம் புதிதாகக் கட்டுவதற்கு செலவின் மதிப்பீட்டை அனுப்புமாறு சிதம்பரம் பொதுப் பணித்துறை செயற்பொறியாளர் கோரப்பட்டுள்ளார். அது பெறப்பட்டவுடன் தக்க மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 9—3—1984 அன்றைய வினாப் பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்ட வினா.

Tri Planting Rod Device.

* 80. *Q.*—Thiru P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a Tri Planting Rod device has been introduced in paddy cultivation in Tamil Nadu; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : (அ) ஆம். 'ட்ரை பிளேண்டிங் ராடு' எனப்படும் நடவு கோல் கோவை வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, குடுமியான்மலையில் நடைபெற்ற வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்களின் கூட்டத்தில் செயல்விளக்கமாகச் செய்து காட்டப்பட்டது. இக்கருவி இன்னும் செயல்விளக்க நிலையிலே உள்ளது.

(இ) தற்பொழுது இக்கருவி தஞ்சை மாவட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு, அங்குள்ள விரிவாக்க அலுவலர்களுக்கு செயல்முறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. உழவர்களிடம், நல்ல வரவேற்பு இக்கருவிக்கு இருப்பின் இக்கருவியை சென்னையில் உள்ள உலைகளில் தயாரித்து விநியோகிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதை குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) சென்னை மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக பேரவைக் குழுவிற்கு மூன்று உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சென்னைப் பல்கலைக் கழக பேரவைக் குழுவிற்கு மூன்று உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு இரண்டு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், நியமனத் தாள்கள் 9—3—1984 அன்று நண்பகல் 12 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமென அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அன்று நண்பகல் 12 மணி வரை மேற்கண்ட இரண்டு பேரவைக் குழுக்களுக்கும் எந்த ஒரு நியமனத் தாளும் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்கப்படவில்லை. எனவே இத் தேர்தல்கள் மீண்டும் நடத்தப்படும் என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) சட்டமன்ற மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் பயணப்படி மற்றும் தினப்படி ஆகிய விவரங்கள் குடந்தை கூட்டுறவுச் சங்க துணைப் பதிவாளருக்கு அளித்தல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : குடந்தை கூட்டுறவுச் சங்க துணைப் பதிவாளர் 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு கூட்டுறவுச் சங்க சட்டத்தின், பிரிவு 71-ன் கீழ் நிலுவையிலுள்ள மேல்வரி விசாரணை தொடர்பாக, சட்டமன்ற மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சில நாட்களுக்கான பயணப்படி மற்றும் தினப்படி ஆகிய விவரங்கள் தனக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுள்ளார்கள். மேற்படி விவரங்கள் அடங்கிய பயணப்படி பதிவேட்டின் பகுதி உண்மை நகல் ஒன்று குடந்தை கூட்டுறவுச் சங்க துணைப் பதிவாளர் அவர்களுக்கு அனுப்ப அவை ஒப்புதலளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 9—50)

3. கவன ஈர்ப்பு

மதுரை வடகரைப் பகுதியில் உள்ள சலவைத் தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் வைகை ஆற்றில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து.

திரு. சி.ஆர். கோலப்பா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கிறேன்:

"மதுரை வைகை வடகரைப் பகுதியில் உள்ள பாரதி நகர், தத்தனேரி, செல்லூர், கைலாசபுரம், ஆழ்வார்புரம், குருவிகாரன்சாலை, வண்டியூர் போன்ற இடங்களில் 5000 சலவைத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் வைகை ஆற்றில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாலும், சலவைத் தொழில் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் 400 கிணறுகள் அடியோடு நாசமாகிவிட்டதாலும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னல் குறித்து"

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, விவரமான அறிக்கை @ அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா: தலைவரவர்களே. சலவைத் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க, அவர்களுக்கு மேடான இடங்களில் குடியிருப்பு வசதிகளை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: தலைவரவர்களே, சமீபத்திலே பெய்த பெரு மழையின் காரணமாக ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதங்களைப் பார்வையிடவும், நேரிலே நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், அவரோடு மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், தலைமைச் செயலாளர், வருவாய்த் துறையிலே அதற்கென்று பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஆணையர் போன்றவர்களெல்லோரும் சென்று, நேரிலே பார்வையிட்டு, அந்த மக்களையெல்லாம் சந்தித்து, ஆறுதல் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவிகள் வழங்கிட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக சலவைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள் குறித்து விசாரித்து, உடனடியாக அவர்கள் சலவைத் தொழிலைச் செய்ய டோபிகானாக்கள் கட்டித் தரவும், மேலும் பல வசதி

@ 184-185 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

களைச் செய்து கொடுக்கவும், அவர்கள் எப்போதுமே இத்தகைய ஆபத்துகளுக்கு உள்ளாகாத வகையில் ஆற்றங்கரையில் மேட்டுப் பகுதியில் அவர்களுக்கு வீடுகள் அமைத்துத் தரவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா: தமிழக அரசின் சார்பில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதற்காக நான் சலவைத் தொழிலாளர்கள் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. க. அருணாசலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை 3-ஆம் தேதி இந்த அவையில் அளித்தபோது, நமக்கு 1984-85 ஆம் ஆண்டில் பற்றாக்குறையாக 167 கோடி ரூபாய் இருக்குமென்று தெரிவித்தார்கள். இந்த 167 கோடி ரூபாய் எப்படி வந்தது என்பது பற்றியும் விவரமான தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1982-83 ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பற்றாக்குறை 89 கோடி ரூபாயாக இருந்தபோதிலும்கூட, அது இறுதியில் நான்கு கோடியாக அமைந்தது என்று தெரிவிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இந்த 167 கோடி ரூபாயும் எப்படியும் சரிக்கட்டப்பட்டுவிடும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் ஐந்தாம் மாதம் ஏற்பட்ட இயற்கையின் சீற்றத்தால், ஏற்பட்ட பேரிழப்பால் நம்முடைய பற்றாக்குறை இன்னும் அதிகமாக ஆகலாமென்று நினைக்கிறேன். இந்த இழப்புகள் எல்லாம் பொதுவாக, சாதாரணமாக நடந்ததையொட்டி, அதற்காக நம்முடைய அரசு நிவாரணம் அளிக்கிறது. ஆனால் பெரிய நகரங்களில் மட்டும் நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறது. நான் இம்மாதம் 11, 12 ஆம் தேதிகளில் பெரியகுளம் போயிருந்தேன். அங்குள்ள மக்கள் ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள். 20, 30 வருடங்களில் இந்த மாதிரி வெள்ளம் ஏற்பட்டதில்லை என்று சொன்னார்கள். வராகன் மற்றும் பாம்பாற்றில் இம்மாதிரி வெள்ளம் இதற்கு முன்பு வந்ததில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். சங்கனாபட்டி என்கிற கிராமத்தில் 100 குடும்பங்களுக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 70 வீடுகள் அடியோடு போய்விட்டன. அங்கு நிவாரண வேலைகள் எல்லாம் நல்லபடியாக நடைபெற்று வருகின்றன. வராகன் ஆற்றின் நடுவில் சுவர்கள் நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. சுவர்கள் ஆற்றின்

[திரு. க. அருணாசலம்] [1984 மார்ச் 14]

நடுவில் இருப்பதால் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுகிறது [illegible] சொல்லி, சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் அதை அகற்றச் சொன்னால், எங்களுக்கு சம்பந்தமே இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். [illegible] அவர்கள் கண்மாய் வழியாக பக்கத்தில் இருக்கிற கரையை அரித்துக்கொண்டு தண்ணீர் ஓடியதால், ஆற்றின் பாலத்தை மக்கள் பயன்படுத்த [illegible] போய் விட்டது. ஊரே இதன் காரணமாக துண்டிக்கப்பட்டு [illegible] அதை வெகு வேகமாக, அவசரமாக முடித்திருக்க [illegible] செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் [illegible] நல்ல மாதிரியாக வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் [illegible] விதமாக் இருந்தால்தான், இப்படி நடந்தது. இதற்காக [illegible] வேசில் இருக்கிற ஒருவரை போய்ப் பார்த்துச் சொன்னபோது [illegible] கோரிக்கையைக் கவனிக்கவில்லை. ஆற்றின் நடுவில் [illegible] உடனடியாக அப்புறப்படுத்தினால், இல்லையேல் [illegible] நடக்காது என்று சொன்னபோது, “அது என்னுடைய வேலையல்ல, அதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் [illegible] என்று சொல்லிவிட்டார். [illegible] இதற்கு முன்பு எப்போதும் [illegible] காந்தி நகர் என்கிற நகர் இருக்கிறது. அங்கு பெரும்பான்மையாக ஆதி திராவிடர்களும் பின்தங்கிய மக்களும் வாழ்கிறார்கள். [illegible] வீடுகள் எல்லாம் தண்ணீரில் மூழ்கின. [illegible] இருந்தது. வீட்டின் திண்ணை, சுவர்கள் எல்லாம் [illegible] அவற்றைச் செப்பனிட முடியாத நிலையில் மக்கள் [illegible] களுக்காக 200 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று [illegible] அவர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள 20 [illegible] களுடைய குடும்பங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. [illegible] இடிந்து விழுந்தன. அவர்களை வீட்டிப் பாங்கான [illegible] சொன்னதற்கு அவர்கள், “நாங்கள் எல்லோருமாக [illegible] தொழிலாளர்கள் இருக்கிறோம், எங்கள் அனைவருக்கும் [illegible] ஏற்படுத்தித் தாருங்கள்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். [illegible] வர்களுக்கும், ஆதி திராவிடர்களுக்கும் உதவி செய்ய [illegible] 25 சதவிகிதம் தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். [illegible] சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த உதவியைச் [illegible] இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். [illegible] 100 டோபிகானா கட்டப்பட வேண்டும். இப்பொழுது [illegible] மட்டும்தான் இதனைக் கட்டுகிறார்கள். அது போதாது. [illegible] இத்தகைய வசதியைச் செய்து தர வேண்டும். வடகரை, தென் கரை போன்ற

[1984 மார்ச் 14] [திரு. க. அருணாசலம்]

இடங்களில் வசிப்பவர்களுக்கும் இந்த வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டும். [illegible] இதனால் [illegible] ஏற்படலாம். எதிர்காலத் [illegible] இதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையில் இதை நான் சொல்லுகிறேன்.

அதிமுக இங்கே நேற்றைய தினம் புதுவை விஜயம் பற்றிச் சொன்னார்கள். சுவையாக நேற்று இந்த அவையிலே விவாதம் நடந்தது. மாநில மத்திய அரசு [illegible] அதிகாரம் [illegible] பார்த்து ‘யூனியன் லிஸ்ட்’ என்ற ஒன்று இருக்கிறது. “ஸ்டேட் லிஸ்ட்” என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதேபோல ‘கன்கரண்ட் லிஸ்ட்’ என்ற ஒன்று இருக்கிறது. இதை கூட்டாட்சி என்று மத்தியிலுள்ளவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. யூனியன் ஆட்சி என்று தான் சொல்கிறார்கள். நமது நாட்டுக்குக் கூட்டாட்சி தான் சிறந்தது என்று சொல்லித்தான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்கூட பெரும் பணி செய்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் இதற்காகவே தன்னுடைய [illegible] ஆற்றலையும் செலவிட்டார்கள். இன்னும் கூட்டாட்சி ஏற்பட வேலை செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற கட்சியும் இதர கட்சிகளும் இந்த நாட்டிலே கூட்[illegible] [illegible] செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். [illegible] இப்படியிருக்க எதிர்க்கட்சியினர் அவர்களுடைய கொள்கையை [illegible] வேண்டுமென்று [illegible] வேண்டுமென்று சொல்கிற

(முற்பகல் 10—00)

நண்பர்கள் ஒன்றுறையிலே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். மத்திய அரசு பலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்று நம்பிக்கையால் இதைச் சொல்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அரசு [illegible] இன்னாது [illegible] அப்படி [illegible] இப்பொழுது எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு [illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள். [illegible] அப்படி ஒவ்வொரு பகுதியாக [illegible] பார்த்தால் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிய புள்ளி [illegible] மாண்புமிகு [illegible] மிக விளக்கமாக எடுத் [illegible] இருப்பது [illegible] தான் வேண்டும். ஆனால் அதிலுள்ள குறை [illegible] எடுத்துக் கொண் [illegible] ஆண்டுகளிலாவது [illegible] குறைகளைப் போக்கிக்கொள்ளலாம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சத்துணவுத் திட்டம் என்ற ஒன்றைச் சேர்த்திருக்
கிறார்கள். இந்த வருடம் விசேஷமாக 11 வயது முதல் 15 வயது வரையுள்ள
பிள்ளைகளுக்கும் இந்தச் சத்துணவைப் போட ரூபாய் 20 கோடி புதிதாகச்
சேர்க்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சேர்த்து உரிய
காலத்தில் அது அமலாக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச்
சத்துணவை அந்த வயதுள்ளவர்களுக்குப் போடுவதால், கல்வித் திறன் அதிகரிக்
குமா என்று சொல்லவில்லை. சத்துணவால் ஏற்படும் ஆற்றல் மூலம் அவர்
களைப் பயனுள்ள வகையில் அழைத்துச் செல்கிறோமா என்று பார்க்க
வேண்டும். இப்போது கல்வித் துறையில் தொழில் கல்வியை நாம் புகுத்தி
அதன் மூலம் தொழில் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்க இந்த அரசு முயன்று வரு
கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சத்துணவை 15 வயது வரை
யில் போடுவதால், அவர்களுடைய உழைக்கும் திறன் கெட்டுப்போய், அவர்
களைக் கையாலாகாதவர்களாக ஆக்குவது, அதன் மூலம் வேலையில்லாத்
திண்டாட்டம் ஏற்படுவது போன்ற துன்பங்கள் ஏற்படுமா என்பதையும் நாம்
பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் சத்துணவுத் திட்டத்தை 15 வயதானவர்
களுக்குக் கூட விரிவுபடுத்த வேண்டுமா என்பதைப்பற்றிச் சரியான முறையில்
சிந்திக்க வேண்டும். 15 வயதானவர்களைக் கையாலாகாதவர்களாக இந்தத்
திட்டம் ஆக்காதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 20 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு
சத்துணவு சாப்பிடுவதன் மூலம் உண்டாக்கப்படும் ஆற்றலை பயனுள்ள வகை
யில் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்புக்கு பயன்படுத்த திட்டம் இருக்கிறதா என்று
கேட்க விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் சத்துணவால் கிடைக்கும் ஆற்றல்
வீணாகப் போய்விடும். அரசாங்கம் போடுகிற கொள்கைகள் ஒன்றோடொன்று
சம்பந்தப்பட்டவைகளாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், நம்
முடைய முன்னேற்றமே சந்தேகத்துக்குரியதாக ஆகிவிடும். ஏற்கனவேயே
வறுமையில் வாடுகிறவர்கள் அதிகமாக நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்
களுக்கு வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருக்கிறது. வாங்கும் சக்தி குறைவாக
இருக்கிறது என்று சொன்னால், உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதாகத்தான்
பொருள். உற்பத்தி செய்பவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும், உப
யோகப்படுத்துகிறவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் நலனுக்காகவும் பாடுபட
வேண்டும். குடிசைகளிலும், கிராமங்களிலும் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்
படவேண்டும். அதற்குத் தக்கவாறு அரசாங்கம் திட்டங்கள் போட வேண்டும்
எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசைக் குறை சொல்கிறோம். நம்மிடம் நிலம்
இருக்கிறது. ஆள் பலம் இருக்கிறது. மக்கள் இருக்கிறார்கள். இதைப்
பயன்படுத்த முடியாதா? ஒரு பக்கத்தில் தொழில் கல்வியை கல்வித் துறை
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டையும் ஒன்றாக்க வேண்டும்.
புதிய துறைகள் வேண்டுமென்று நேற்றுகூட இங்கே பேசியவர்கள் சொன்னார்

கள். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு ஒரு புதிய துறை வர வேண்டும். அது
இப்போது கல்வித் துறையோடும் நல்வாழ்வுத் துறையோடும் கலந்து இருக்
கிறது. தனித்தனியாக அவைகள் இருந்தால், ஒன்றோடொன்று புரிந்து
கொண்டு வாழ்வதற்கு வாழ வழியிருக்கும். நம்முடைய ஆதாரங்களை முழுமை
யாகப் பயன்படுத்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வாதாட
வேண்டும். நம்மிடம் நிலம் இல்லையா, ஆள் இல்லையா? எல்லாம் இங்கே
தான் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும்.
பல தொழில்களுக்கான அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. அதை அவர்
களிடம் சொல்லி, எப்படி கட்டாட்சிக்காக பாடுபடுகிறோமோ அதைப்போல
நாமும் உற்பத்தியைப் பெருக்க பாடுபட வேண்டும்.

கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னாலே தீப்பெட்டித் தொழிலில் பெரிய நிறுவனங்
கள் ஈடுபடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தீப்பெட்டித் தொழிலில்
ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் பெரிய 'லாபி'யாக அதிலும் குறிப்பாக பண பலம்
உள்ளவர்களாக இருப்பதன் காரணமாகவும், நமக்கு வேறு பல காரியங்களுக்
காகப் பணம் தேவைப்படுவதாலும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

அண்மையில் போக்குவரத்துத் துறையை தேசியமயமாக்குவது குறித்து
இங்கே மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள்.
தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை நாம் எவ்வாறு தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்
கூடாது என்பதையும் குறிப்பிட்டார். அரசாங்கத்தின் முக்கியமான பணியே
மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வதுதான் என்று மிக அழகாக அன்று தெளிவு
படுத்தினார்கள். கிராமத்தில் இருக்கிற மக்கள் ஒரு தடத்தில் போக்குவரத்து
வசதி வேண்டுமென்று கேட்டால், அதனால் லாபம் கிடைக்குமா கிடைக்காதா
என்று பார்க்காமல், மக்களுக்கு எது சௌகரியத்தை உண்டு பண்ணுமோ
அதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், நாம் ஒன்றை மறந்து
விடக்கூடாது. கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் பேருந்துகளை மட்டுமே நம்பி வாழ்வ
தில்லை. பெரும்பாலான மக்கள் கிராமங்களில் மாட்டு வண்டிகளையே உப
யோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் மாட்டு வண்டிகளை
உபயோகப்படுத்தித்தான் தங்களின் பொருள்களைச் சந்தைக்குக் கொண்டு
போகவும், சந்தைகளிலிருந்து பொருள்களைத் தங்கள் இடத்திற்குக் கொண்டு
வரவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மாட்டு
வண்டிகளைப்பற்றி நாம் ஏதாவது ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோமா?
ரிசர்ச் அண்டு டெவலப்மெண்ட் துறை இதைப்பற்றி ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்
கிறதா? மாடுகளைப் பராமரிக்க நாம் ஏதாவது ஆராய்ச்சிகளைச் செய்கிறோமா
என்றால் இல்லை. மாட்டைப்பற்றிக் கவனிப்பவர்கள் ஒரு துறையைச் சார்ந்

[திரு. க. அருணாசலம்] [1984 மார்ச் 14

[illegible]களாகவும், [illegible]யைப்பற்றி கவனிப்பவர்கள் வேறு துறையினராகவும், ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியவர்கள் வேறு துறையினராகவும் இப்படி வெவ்வேறு துறையினராக இருப்பதால் இதில் ஒரு முன்னேற்றமும் [illegible] மூன்று கால முடிவில்லை. [illegible] நம்முடைய ஆற்றல் எல்லாம் [illegible] கொண்டே போய் [illegible] போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். [illegible] [illegible] ஆராய்ச்சி செய்கிற [illegible] [illegible] ஆராய்ச்சி [illegible] [illegible] எல்லாம் ஒன்றாக இணைந்து [illegible] நாம் போகிற [illegible] [illegible] வேறு [illegible] [illegible] இருக்கும்.

[illegible] 'பாலினிடி' பற்றிப் பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. [illegible] இராமலிங்கம் அவர்கள் [illegible] [illegible] போய் [illegible] விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டார். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கிறது [illegible] [illegible] கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். [illegible] [illegible] என்ற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்க்கப்போகும் [illegible] [illegible] வேண்டும். [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டும் என்று [illegible] [illegible] [illegible]

1983-84-ல் [illegible] [illegible] 1.9 [illegible] இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. [illegible] [illegible] சேர்த்து [illegible] என்று திட்டமிடுகிறோம். [illegible] [illegible] சேர்த்து [illegible] 1984-85-க்கு [illegible] வேண்டிய நிதிப்பற்றாக்குறை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மக்களுக்கு மிகவும் [illegible] வேண்டும். [illegible] இல்லாமல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போட வேண்டிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ஆனால் வேண்டும். [illegible] பார்க்கும்போது [illegible] [illegible] [illegible] போட்டு [illegible] [illegible] [illegible] இலைகளிலிருந்து [illegible] [illegible] என்று [illegible] கொண்டே போகிறது. [illegible] [illegible] சிக்கிக் கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பஞ்சமா பாதகங்களை [illegible] நாம் நம்முடைய [illegible] வருவாயை அதிகரிக்க [illegible] [illegible] [illegible] பணத்தைக் கொண்டு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும். யாரைக் கெடுத்து விடுகிறோமோ அவர்களுடைய நல்வாழ்விற்காக

1984 மார்ச் 14] [திரு. க. அருணாசலம்]

காரியமாற்றுவதற்கு இந்த வழியைத்தான் பின்பற்ற வேண்டுமா என்று அரசு யோசிக்க வேண்டும். இப்போது அவற்றையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த அரசு விரும்புகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவற்றை [illegible] கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். [illegible] [illegible] போன்ற இலைகளை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தி அல்லது [illegible] செய்து நம் மக்களுக்குத் தேவையான நல்வாழ்வுத் [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டு வரப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்போது நாம் போய்க் கொண்டிருக்கிற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நேரடியாக அவர்களின் இந்த ஆர்வத்தைக் குறைத்து நம்முடைய மக்களின் வருவாயைப் பெருக்கவும், அவர்களின் [illegible] [illegible] நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொண்டாக வேண்டும்.

முற்காலத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 'ஆர்கேயாலஜி'யில் ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்தி 1000 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருந்ததாகவும், [illegible] அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் [illegible] [illegible] போய்த்தான் அவர்களுடைய டெக்னாலஜியை வளர்த்திருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

(முற்பகல் 10-10)

ஆகவேதான் அவர்களுடைய டெக்னாலஜி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தெரிந்துகொள்வார்கள். ஐரோப்பாவில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வெளியாகிறது. [illegible] [illegible] [illegible] பண்பாட்டுடன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டும். [illegible] என்று [illegible] [illegible] டெக்னாலஜி ஒன்றுதான் என்று நினைக்கிறார்கள். சோஷியல் [illegible] டெக்னாலஜி, சோஷியல் [illegible] டெக்னாலஜியை எல்லாம் [illegible] என்று கருதித்தான் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் "Ahimsa is a science" என்று சொன்னார்கள். சத்தியாக்கிரகம் என்றால் [illegible] இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் அவர் ஒரு டெக்னாலஜியை உருக்கக் கொடுத்தார்கள். இப்போது எடுத்ததற்கெல்லாம் சத்தியாக்கிரகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த டெக்னாலஜிகளையெல்லாம் விரிவாக உயர் கல்வி நிலையங்களில் கொண்டுவர வேண்டும்.

[திரு. க. அருணாசலம்]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கள், மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் உறுப்பினராக இருந்தபோது அவர் யோசித்து இந்த விஷயத்தை மாணவர்களைப் படிக்க வைக்க வேண்டுமென்று கருதி, சோசியல் டிப்ளமா என்பதையெல்லாம் வகுத்துக் கொடுத்தார்கள். இது கடந்த பத்தாண்டுக் காலமாக அங்கே நடந்து வருகிறது. மற்ற துறைகளிலே டிப்ளமா என்றால் ஒரு காலஜியில் இரண்டு டிப்ளமா, பொலிட்டிகல் சையன்சில் மூன்று டிப்ளமா என்று இருக்கும். காந்தி டிப்ளமா என்றால் இப்போது ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வாங்கியிருக்கிறார்கள். சிலர் இந்த டிப்ளமா ஏன் என்று கேட்கிறார்கள். மனிதனைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும், மனித உறவுகளைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும், விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட தேசத் தந்தை யார் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று படித்தவர்கள் இதிலே நுழைகிறார்கள். இதையெல்லாம் உள்ளடக்கி மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் "M. Sc. in peace making" என்ற புதிய துறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தத் துறையைத் துவங்கியபோது "பீஸ் மேக்கிங்குக்கு" நம் நாட்டில் என்ன இருக்கிறது, Peace எல்லாம் ருஷ்யாவில் இருக்கிறது, அங்கே படியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இது ஏன் வேண்டுமென்றால், நம்முடைய நாட்டில் "பீஸ் மேக்கிங்" பற்றி, மனிதனுடைய உறவு முறையைப் பற்றி, ஒரு மனிதனோடு மற்றொரு மனிதனுடைய உறவு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒரு படிப்பு வேண்டுமென்று சொல்லி அதை எல்லோருக்கும் அனுப்பி இப்போது அந்தக் காரியம் அங்கே கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. இதிலே இன்னும் பிஎச்.டி. பண்ண வேண்டுமென்றும், யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் இதைப் பார்த்து, சிறப்பாக நடக்கும் இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு இதிலே கொஞ்சம் அக்கறை செலுத்தியிருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அக்கறை செலுத்தினால் நம்முடைய பண்பாட்டை எல்லோரும் பார்த்து பின்பற்ற வழி வகுக்கும். சையன்ஸ் அண்டு டெக்னாலஜியைப் போல, என்ஜினியரிங் டெக்னாலஜியைப் போல மனித உறவிலே மனிதனுடைய கூட்டு வாழ்க்கையிலே டெக்னாலஜியைக் கொண்டுவர முடியும் என்று சொல்லி, அதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு. எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக மகிழ்ந்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, நான் சொன்னவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு சரியாகப் பரிசீலிக்கும் என்று நம்பி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

2. அறிவிப்புகள்.

(3) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி விபரம் முடிவு செய்யப்பட்டது:—

மார்ச்.

15—நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதமும் பதிலுரையும்.

16 முதல் 22 வரை கூட்டம் இல்லை.

23—(1) 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதி துணை விவர அறிக்கையை அளித்தல் (ஆளுநர் ஒப்புதலுக்குட்பட்டு).

(2) தொழிலாளர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

24—கல்வி பற்றி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

25—ஞாயிறு—விடுமுறை.

26—1983-84 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

27—மருத்துவமும், மக்கள் நல்வாழ்வும் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

28—தொழில்கள் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

29—முன்பண மானிய கோரிக்கை தொடர்பான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு மற்றும்

இறுதி துணை மதிப்பீட்டிற்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்தல்.

30—பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் மற்றும் பிற்பட்டோர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

31—கூட்டம் இல்லை.

மேற்கொண்டு நிகழ்ச்சி விபரம் பின்னர் முடிவு செய்யப்படும்.

பேரவை 15—3—1984 அன்று காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும். 23—3—84 முதல் காலை 10 மணிக்குக் கூடும்.

படுத்துகிறார்கள். 4 மாவட்டங்களிலே எதிர்பாராத வெள்ளம் ஏற்பட்டதால், பல இடங்களில் விவசாயிகள் நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின் றார்கள். அதற்கு அவர்கள் டீசலைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். பல மாவட் டங்களில் விவசாயிகள் டீசலுக்காக அலைவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த டீசல் மீது வரி போடுவது என்றால், அதனால் விவசாயிகளுடைய உற்பத்திச் செலவுதான் கூடும். எனவே விற்பனை வரி என்று சொல்லும்போது, வேறு வழியில்லை என்று சொல்லலாம். பற்றாக்குறை என்பது மட்டுமல்ல. பற்றாக் குறை பட்ஜெட் என்று சொன்னால், நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ற காரணத் தினாலே,. கார்ல் மார்க்ஸ், லெனின் சொன்ன கருத்தாகச் சொல்லவில்லை, நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கேரளாவிலேயிருந்து வருகின்ற 'தி வீக்' என்ற பத்திரிகை இரண்டு வாரத்திற்கு முன் மூன்று கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றது. அதெல்லாம் இளம் பொருளாதார ஆராய்ச்சியாளர் கள் சொன்னதுதான். அவர்கள் எல்லாம் மார்க்ஸிஸத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அல்ல. இன்றைய சமுதாயக் கட்டுக்கோப்புக்கு ஏற்ப வெளிப்படையாகச் சொல்வது என்று சொன்னால், முதலாளித்துவத்திலே என்ன அபிவிருத்தி காணலாம் என்று ஆராய்கின்ற இளம் ஆராய்ச்சியாளர்கள்தான். அவர்கள் இந்தப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பற்றாக்குறை என்பது பண வீக்கத்தைக் கொண்டு வருவது மாத்திர மல்ல. பண வீக்கம் என்பது பற்றி பொருத்தமாகச் சொல்வதென்றால் 'The rich robbing the poor' ளார்கள், அதாவது பணக்காரர்கள் என்றால், வசதியான பணக் மூன்று இலட்சம், ஐந்து இலட்சம், 10 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு கைத்திருப் பவர்களை எல்லாம் பணக்காரர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அது அல்ல. பொருளாதார மூலதனத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பல கோடி ரூபாய் மூல தனம் உள்ளவர்கள், நிதி லேவாதேவியிலே மிகப் பெரிய அளவிலே கோடிக் கணக்கிலே போட்டு ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் கொள்ளை அடிப்பதற்குத் தான் இந்தப் பண வீக்கம் என்பது பயன்படுத்தப்படுகிறது. பணம் என் னென்ன வடிவங்களிலேயெல்லாம் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது என்று பார்க் கிறோம். எனவே இந்தப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் வரும்போது ஒரு புறம் மத்திய மாநில அரசுகளுடைய பற்றாக்குறை பட்ஜெட், பண வீக்கம் நோட்டுக் களாக வெளி வருகின்றது.

இப்போது ஒரு பைசா, இரண்டு பைசா, மூன்று பைசா போய்விட்டது. இப்போது ஐந்து பைசா நாணயம் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று பைசா நாணயங்கள் போய்விட்டன. ரூபாய் நாணயத்திலே கூட ஒரு ரூபாய் போய்விட்டது என்று சொல்லலாம். இரண்டு ரூபாய் நோட்டு தான் இருக்கின்றது ... இரண்டு ரூபாய் நோட்டைக்கூட வாங்கும்

போது, அதில் ஓட்டையிருக்கின்றதா என்று பார்த்து வாங்குகின்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. எனவே ஒரு ரூபாய் நோட்டு அநேகமாகப் போய்விட்டது என்ற நிலைதான் இருக்கின்றது. இரண்டு ரூபாய் தடுமாடிக் கொண்டிருக் கின்றது. ஆக ஒரு ரூபாய் போய்விட்ட மாதிரிதான். தப்பித் தவறி தடுமாடிக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்ல வேண்டும். பண வீக்கத்திற்கு அடையாளம், எந்தப் பொருளையும் வாங்க முடியாது. நான் பயணத்திலே டெல்லியிலிருந்து வரும்போது, ஒரு மூன்று பைசா ஒருவனுக்கு பிச்சை யாகப் போட்டேன். அவன் அதைத் திருப்பி என்னிடத்திலேயே போட்டான். காரணம் அவனுக்கு அதனால் பலன் இல்லை. பிச்சைக்காரனுடைய மனோ பாவத்தைப்பற்றி நான் இங்கே விமர்சிக்கவில்லை. அவனை நாம் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. என்னிடம் இருந்த மிச்ச காசு அதுதான். எனவே பண வீக்கம் எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றது என்று சொன்னால், சாதாரண மக்கள் அதை ஒன்றும் பயன்படுத்த முடியாது. ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. மேலும் இம்மாதிரி எல்லாம் விற்பனை வரிகளைப் போட்டு மக்களின் மீது சுமையை ஏற்படுத்துவது நல்ல தாகாது. பேசும்போது இதற்கு வேறு வழி என்ன என்று அரசு கேட்கலாம். இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்று விற்பனை வரி, இன்னொன்று மத்திய அரசிடம் அதிக நிதி உதவி கேட்பது. அதிக நிதியும் அதிக அதிகாரமும் கேட்பதிலே தவறில்லை. அந்தக் கொள்கையிலே உறுதி யாக நிற்க வேண்டுமென்றால், நம்முடைய மாநில மக்களைத் திரட்டுவதிலே முன்வணியிலே நிற்க வேண்டும். மத்திய அரசோடு மோதுங்கள் என்று சொல்கிறபோது, தெருச் சண்டைக்குப் போகச் சொல்லவில்லை. அதனால் மத்திய மாநில அரசுகளின் நிலையில் அணுகுமுறையில் முரண்பாடு வருமா? வரும். இந்த முரண்பாட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு இதே கட்டுக்கோப்பில் நடத்துவார்களேயானால், நிச்சயமாக மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையிலுள்ள உறவு மிகப் பெரிய நெருக்கடிக்கும், கொந்தளிப்புக்கும் உள்ளாகும் என்பதுதான் உண்மை யான நிலைமை. அந்தக் கட்டத்தை இப்போது நாம் அடைந்திருக்கிறோம். இதை objective law என்று அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்தப் புறச் சூழ்நிலையிலேயே பல நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறோம். அதனால் தான் நம்முடைய மாநில அரசு அதனுடைய அணுகுமுறையில் தற்போது மத்திய அரசுடன் உள்ள நேச உறவில் வாதாடிப் பெறலாம். போராடிப் பெறுவதை வாதாடிப் பெறலாம் என்று வழக்கமாக ஒரு பழமொழியை நம் தமிழகத்திலே நயமாகச் சொல்வார்கள். நம்முடைய வழி பண்பாட்டு வழி. அந்தப் பிரச்சினைக்குள் நான் போகவில்லை. எந்தக் கடினமான கருத்தை யும் நளினமாகச் சொல்லலாம். அப்படி நயமாகச் சொல்லியே நம்மால்

[திரு. ப. மாணிக்கம்] [1984 மார்ச் 14

அழிக்கவும் முடியும். அப்படிப்பட்ட சக்தி வாய்ந்த மொழி நம் மொழி. நம்முடைய மாநில அரசு அந்த முறையிலாவது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சி செய்யவேண்டும்.

சர்க்காரியா கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரியா கமிஷன் எந்த ஆண்டு இந்த விசாரணையை முடிக்கும் என்று தெரியாது. அதற்குள் கொந்தளிப்புகள் அதிகமாகிவிடும். இது கட்சியைப் பொறுத்து அல்ல. இந்த மாநிலத்தில் ஒரு கட்சி இருக்கும், வேறொரு மாநிலத்தில் வேறொரு கட்சி இருக்கும். நிதி இல்லாத நிலையில் மாநில அரசுகளை நடத்த முடிய வில்லை; நிர்வாகத்தை நடத்தவே முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகி வருகிறது.

மத்திய அரசிடத்திலே என்ன கொள்கை இருக்கிறது? வறட்சியா? கொடுத்த பணத்தை திட்டப் பணத்திற்குள்ளே சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். வெள்ளமா? கொடுத்த பணத்தை திட்டப் பணத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இம் மாதிரிச் சொல்வது மாநிலங்களுடைய நிதி வசதிகளைத் தகர்த்து விடுகிறது.

இயற்கையினால் ஏற்படுகிற இருவகை விளைவுகளை—வறட்சி வெள்ளம் ஆகியவற்றை—சமாளிப்பதற்கு மத்திய அரசிடம் ஒரு முறையான கொள்கை இல்லை என்று சொன்னால், எப்படித் திட்டமிட முடியும்? இந்த நிலையில் நாம் ஓர் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தொடர்ச்சியாக பல ஆண்டுகளில் இந்தியாவில், குறிப்பாக அஸ்ஸாம் பகுதியில், பிரம்மபுத்திரா வில் ஏராளமான வெள்ளம் வந்து பல கோடி ரூபாய் நஷ்டம், ஆண்டுதோறும் உண்டாகிறது. இன்னும் சில மாநிலங்களில் வறட்சி. இந்தியாவில் ஒரு புறம் வெள்ளமும், இன்னொரு புறம் வறட்சியும் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. வெள்ளத்தையும், வறட்சிப் போக்கையும் தடுப்ப தற்கு ஆறுகளை இணைக்கும் ஒரு திட்டத்தைப் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த 1947-லிருந்து இதுவரை ஆண்டுதோறும் செய்யப்பட்ட நிவாரணச் செலவுகளைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அந்தத் தொகைக்குள்ளேயே ஆறு களை இணைக்கும் இந்த நீண்டகாலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்க முடியும். நிவாரணப் பணிகளுக்காக அத்தனை ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம். ஆனாலும் இன்னும் இதிலே மத்திய அரசின் போக்கு மாறவில்லை. மத்திய அரசு நடவடிக்கையை இங்கே எவ் விமர்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்கலாம். அப்படிப்பட்ட போக்கை மாற்றுவதற்கு நம் முடைய மாநில அரசு எடுக்கவேண்டிய சகல முயற்சிகளையும் எடுக்கவில்லை. எனவே மத்திய அரசினுடைய போக்கை மாற்ற மாநில அரசு முயற்சிகளை

1984 மார்ச் 14] [திரு. ப. மாணிக்கம்]

மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். நமக்கு ஏற்பட்ட வெள்ளமும், வறட்சியும் கொடுமையானது. நிறைய செலவு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் கேட்ட தொகையை மத்திய அரசு தரவில்லை. அதைப் பெறுவதற்கு மக்களைத் திரட்ட வேண்டும். ஆனால் அதைச் செய்யத் தயங்குகிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

இன்னொன்று. வரியைப் போடும்போது. அந்தச் சுமை சாதாரண மக்களைப் போய்ச் சேருகிறது. அவர்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயிகள்தான். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் விவசாய உற்பத்தி எதிர்பார்ப்பது நஞ்சை 50 லட்சம் டன்கள்; புஞ்சைப் பயிர்கள் 15 லட்சம் டன்கள். அடுத்த ஆண்டு நஞ்சை 65 லட்சம் டன்னும், புஞ்சை 30 லட்சம் டன்னும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மிகப் பெரிய உயர்வை எதிர்பார்க்கிறோம். அதை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்கிறோம்? அதற்கான திட்டங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை. குறிக்கோள் எல்லாம் மெமோராண்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். உண்மையிலேயே அவைகளைப் பார்க்கும்போது, இந்தக் குறிக் கோளை எய்தும் முறையில் காரியங்கள் அமையவில்லை. அதனால் விவசாயி களுக்கு சுமை ஏற்படுகிறது என்பதோடு, உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர் களுக்குத் தரவேண்டிய நிவாரணம்கூட அல்ல, ஊக்க ஊதியம் அளிப்பது பற்றிய கொள்கையை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வேளாண்மைத் துறை யிலும் சரி, மற்ற துறைகளிலும் சரி, பார்க்க முடியவில்லை. இது ஒரு குறை பாடு. அது வைத்திருக்கக்கூடிய குறிக்கோளைத் தகர்க்கும். சத்துணவுத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லும்போது. பின்னால் இன்பம் பயக்கும் என்பதல்ல, முன்னால் இன்பம் பயந்து. பின்னால் துன்பம் பயக்கும் கொள்கையாகும். ஏற்கெனவே 10 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவுத் திட்டம் பற்றி அரசு பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறது. ஓர் அரசு, தன்னுடைய காரியத்தைப்பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதில் எனக்குப் போட்டியும் இல்லை, தாவாவும் இல்லை. தான் செய்யும் காரியங்களிலே திருப்தியடை வதாகப் பெருமை சொல்வது என்பது அவர்களுடைய உரிமை. அதில் நான் தலையிடவில்லை. ஆனால் மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் என்று வரும் போது. மனித சக்தியைப் பெருக்குவதற்கும் வலுப்படுத்துவதற்கும் இது மூல தனம் என்று கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மைதானா? இப் போது 10 முதல் 15 வயதுவரை, அதாவது உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக் கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். அது செப்டம்பர் திங்க ளிலிருந்து நடைமுறைக்கு வருகிறது. அதற்கு ஒரு தேதி வேண்டும். அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாள் என்று அடையாளம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தேதியிலிருந்து இந்தத் திட்டம் தொடங்கும். அங்கே 10-வது வகுப்பு படிக்கிற மாணவர்கள் 18 வயதில் இல்லையா, 17 வயதில் இல்லையா, 16 வயதில்

[திரு. ப. மாணிக்கம்] [1984 மார்ச் 14

இல்லையா? 17 வயது என்றால் அவர்களை இதில் சேர்க்க மாட்டார்களா? 18 வயது என்றால் அவர்களை இதில் சேர்க்க மாட்டார்களா? பள்ளிக்கூடத்தில் சோறு போட ஆரம்பித்த பிறகு, 16 வயதுப் பிள்ளைகளும் வருவார்கள். முதலிலே வாத்தியார்களுக்குப் பயந்திருப்பார்கள். பின்னால் எல்லோரும் வருவார்கள். எனவே அதில் சிக்கல் வரும். அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை நீட்டிக்கலாமென்று சொல்லலாம். இத்தகைய கொள்கை தமிழகத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கையை பாதிக்கும். பார்ப்பதற்கு உடனடியாகப் பலன் கிடைக்கலாம். இது தேர்தல் ஆண்டு. எப்போது தேர்தல் என்பது தெரியவில்லை. யார் ஆட்சியிலே இருந்தாலும், தேர்தல் வரும் நேரத்தில், அந்த ஆட்சி மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற சிலவற்றைச் செய்தாக வேண்டும். இருப்பினும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பது என்பது 'அன்-ப்ரொடக்டிவ்' என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய வறுமை அதிகரித்திருப்பது வாஸ்தவம். அதைத் தீர்க்க இது வழியல்ல. ரூபாய் 20 கோடி அளவுக்குத்தான் இதற்குச் செலவு செய்கிறோமென்று சொல்லலாம். உண்மையிலே, அதற்கு மேலே செல்லும். ரூபாய் 20 கோடி என்று சொன்னாலும், சோறு போடுகிற இந்தத் திட்டத்திற்கு பல வழிகளிலே அதிகச் செலவாகும். இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் ஒரு வரம்புக்குள்ளே நிற்காது. 57 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடும்போது, அந்தச் சுமை விவசாயிகள் மீதும், சாதாரண மக்கள்மீதும், தொழிலாளர்கள்மீதும்தான் பல ரூபங்களிலே சுமத்தப்படுகிறது. ஆனால் வறுமைக்குட்பட்டவர்கள், குறிப்பாக மத்திய தரப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இது நிவாரணம் அளிக்காது. ஒரு வீட்டில் 2 பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் செல்லுகிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்குச் சோறு கட்டித் தருகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் வந்தால், ஒரு வேளை சோறு கட்டுவது மிச்சம். அதனால் 4 ரூபாய் மிச்சமாகிறது என்று அவர்கள் மகிழலாம். இது பயன்படும். ஆனால் தமிழ் நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை இது வளர்க்காது. இந்த இடத்திலே நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது ஒன்றுதான். தர்மம் தலை காக்கும் என்பது நீண்ட நாள் பழமொழி. தமிழ் நாட்டில் தர்மம் செய்தவர்கள் ஏராளம். மன்னர்கள், வியாபாரிகள் எல்லோரும் தர்மம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த தர்ம சொத்துக்கள் வேறு எங்கோ போய்விட்டன என்பதோடு, இம்மாதிரி வழிகள் ஒரு நிவாரணமாகக் கடந்த காலத்தில் கையாளப்பட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். அது பழைய முறை. அதன் மூலம் தமிழ் நாட்டிலே வறுமை நீங்கவில்லை. அதற்கு மாறாக புதிதாக நவீன வளர்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகு, விவசாயத்தை மட்டும் நம்பியிராமல் தொழில்களையும் பெருக்கியிருக்கிறோம். பல்வேறு தொழில்களுக்கு இப்போது நாம் சென்றிருக்கிறோம். முன்பு பயன்படுத்திய பொருள்கள் எல்லாம் இயற்கையாகக் கிடைத்தவைதான். ஆனால் இப்போது புதிய

1984 மார்ச் 14] [திரு. ப. மாணிக்கம்]

நவீன கண்டுபிடிப்புகளின் மூலம் பல்வேறு முறைகளைக் கடைப்பிடித்து உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் வருங்காலத்தில் பல புதிய நவீன முறைகள் நடைமுறைக்கு வரும். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், எந்தக் காலத்திலும் ஒரு அரசு தன்னுடைய நிதியை பல்வேறு வகைகளில் தேவையில்லாமல் சிதறடிக்கக் கூடாது. தர்மம் செய்யலாம், ஆனால் அது அன்புரடக்டிவாக இருக்கக்கூடாது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள இளைஞர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு அரசுக்கு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. அப்படி நான் சொல்வதாலேயே ஏழையெளிய குழந்தைகளுக்குச் சோறு போட வேண்டாமென்று நான் சொல்வதாக ஒருவரும் கருதக்கூடாது. ஆனால் ஒரு நவீன அரசின் கடமையல்ல அது. சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஒரு காலத்தில் சுமையைத் தலையிலே வைத்து நடந்து செல்கின்றவர்கள் வழியில் சுமையை இறக்கி வைக்கவும், ஓய்வு பெறவும் சுமை தாங்கிகளும் மண்டபங்களும் கட்டினார்கள். இன்றைக்கு அந்த மண்டபங்கள் எல்லாம் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. சுமை தாங்கிகளையெல்லாம் எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். இப்போது சுமையை ஒருவரும் தூக்கிச் செல்வதும் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் பேருந்து வசதி இருக்கிறது. அதனால் நான் தர்மம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எந்த ஒரு அரசும் தர்மம் என்கிற காரியத்தில் இறங்கி உற்பத்திக்கு இடமில்லாமல் செய்துவிடக் கூடாது. இன்றைக்கு விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மின்சாரக் கட்டணம், உரம், டீசல் விலை போன்றவைகள் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதன் மூலம் உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்து விவசாயம் செய்வது கட்டுப்படியாகாத ஒரு விளைவைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் அவையில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நம்முடைய விவசாய இலாகா முந்திய பருவத்தில் 1 படி விதை 5¼ ரூபாய் என்கிற விலையில் விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தது. அதை விவசாயிகள் வாங்கி விதைத்த நேரத்தில் வெள்ளம் வந்தது. வெள்ளக் கொடுமையைத் தாண்டி ஏதோ விளைந்ததை அறுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பங்கு விதைத்தால் 100 பங்கு கூட விளையலாம். ஆனால் வெள்ளம் வந்ததால் அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி இல்லை. உண்மையிலேயே வரவேண்டிய அளவில் பத்துக்கு ஒரு பங்கு கூட கிடைக்கவில்லை. ஒரு படி 65 பைசாவுக்கு விற்றிருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரத்தில் இந்த நிலைமை. இதுபற்றி இம்மாதம் 11 ஆம் தேதி நான் விசாரித்தபோது சொன்னார்கள். 13 ஆம் தேதி பெரிய கண்மாய் சுற்றுவட்டாரத்தைப் பார்த்தேன். 5¼ ரூபாய்க்கு வாங்கிய விவசாயி 65 பைசாவுக்கு தன்னுடைய விளைச்சலை விற்கின்ற நிலை இருக்கிறது என்றால், இதுபற்றி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? தஞ்சையில் அதைவிட இன்னும் மோசமான நிலை. நம்முடைய அரசு நம்முடைய விவசாய உற்பத்திக் கொள்கையைக் குறித்து தயவுசெய்து புனர்

பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாய இடுபொருட்களுக்கான
விலையை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இதற்கான விலையை மத்திய அரசு தான்
தீர்மானிக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு விலையை
மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு காலத்தில் மாநில அரசு டெல்லிக்குச்
சென்று கொடுப்பதற்காக ஒரு மெமோராண்டம் தயாரித்ததே, அது ஏன் இது
வரை கொடுக்கப்படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன். நாம் நல்ல முறை
யில் கவனம் செலுத்தி நம்முடைய விவசாயிகளைக் காப்பாற்றவில்லையென்றால்
நாட்டிலே வறுமை மேலும் அதிகரிக்கும். அதோடு கூட தொழில் வளர்ச்சிக்கு
வேண்டிய வாய்ப்புகளும் இல்லாமல் போய்விடும். அப்படி வாய்ப்புகள் சுருங்கிப்
போக அரசு விடக்கூடாது. நம்முடைய அரசு தமிழ் நாட்டிலே டிட்கோ,
சிட்கோ போன்ற அமைப்புகள் எல்லாம் இருப்பதாகச் சொல்கிறது. அமைச்சர்
அவர்களும் இதைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். நான் கம்யூனிஸ்ட் மெம்ப
ராக இருப்பதால், இதைச் சொல்கிறேன் என்று யாரும் தவறாகக் கருதக்
கூடாது. எங்கள் தத்துவங்களை இந்த அரசு ஏற்க வேண்டுமென்று நான்
வற்புறுத்துவதாகவும் அதற்குப் பொருளல்ல. இன்றைக்கு ஒன்றைச் சொல்
கிறார்கள். சிறிய சிறிய தொழில்களை நிறைய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று
சொல்லும்போது, ஒரு மைக்ரோ ஸ்டடி (Study) என்கிற முறையில் எத்தனை
தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி ஒரு ஆய்வு செய்ய
வேண்டும். "மார்க்கெட்டிங் இன்டலிஜென்ஸ்" என்கிற முறையில் உற்பத்தி
செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு உண்மையிலேயே மார்க்கெட் இருக்கிறதா, அது
பயன்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்படும்
பொருள்களை எப்படி வாங்க வேண்டும். எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும்
என்பதற்கான உதாரணங்களைக்கூட இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

பல சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, மூலப்பொருள்கள் இல்லாமல் மூடப்
பட்டிருக்கின்றன. காரணம் கேட்டால் 'லேபர் டிரபிள்' என்று சொல்வது
வழக்கமாகி விட்டது. 'லேபர் டிரபிள்' இல்லை. மூலதனம் இல்லாமல்தான்
மூடப்பட்டிருக்கிறது. மூலப்பொருள் இல்லை, மார்க்கெட்டிங் இல்லை.
புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். காரணம், எல்லோரா
லும் எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்த முடியவில்லை. தமிழ் நாட்டில் பல
இடங்களில் நாம் தொழில் நடத்த முடியவில்லை. கூலியைக் குறைத்துக்
கொள் என்று சொல்கிறார்கள். சலுகையை விட்டுக்கொடு என்று சொல்
கிறார்கள். எனவே சிறிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் பல மூடப்பட்டு விட்டன.
ஆகவே மார்க்கெட்டிங்கும் குறைந்து போய்விட்டது. தொழிலை ஆரம்பிக்க
லாம், அதிலே நமக்குப் பல தொந்தரவு இருக்கலாம். நேற்றுகூட நமது

துணைத் தலைவர் பேசும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட புராஜெக்ட் ரிப்போர்ட்
பற்றிச் சொன்னார்கள். கனிவள ஆராய்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.
அந்தக் கனிவளங்களில் எதைப் பயன்படுத்தலாம் என்று பார்க்க வேண்டும்.
கருங்கல் பாலிஷ் பண்ணுகிற தொழிற்சாலையை மணலிக்குப் பக்கத்தில் ஆரம்
பித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு நல்ல காரியம் தான். அந்த பாலிஷ் செய்யப்
பட்ட கருங்கல்லை ஜப்பான் நாட்டில் வாங்கி அதனால் நல்ல பலன்பெறுகிறார்
கள், அது வேறு விஷயம் அதிலே நடுவில் உள்ளவர்கள் கொள்ளை அடித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள். திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்ல வேண்டாம்.
ஆனால் அந்தப் பயன்படுத்துவதில் நாம் இன்னும் பலவீனமாகவே இருக்
கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறு தொழில்களில்
எத்தனையோ தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். எண்ணிக்கையில்
இவ்வளவு தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி கணக்குக்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பேர்கள் வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்
கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் தொழில்களில் எத்தனை மூடப்
பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். மூலப்பொருள் பற்றாக்குறை,
அல்லது மார்க்கெட்டிங் இல்லாதது இந்தக் காரணங்களால் மூடப்பட்டிருக்
கின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஓசூரில் இப்போது நிறைய தொழில்
கள் ஆரம்பிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். காரணம் அண்மையில்
உள்ள பெங்களூரில் உள்ள தொழில்களை இங்கே இழுப்பதற்கு வசதியிருக்
கிறது. அதுபோல பள்ளிக்கூடத்தில் தொழில்பேட்டை ஆந்திரா ஆரம்பித்து
இருக்கிறது. அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தைவிட அதிக ஆக்கமும்,
ஊக்கமும் அளிக்கிறார்கள். அங்கே போனால் காரியம் சீக்கிரம் முடிகிறது.
என்று நம்முடைய தொழில் முதலாளிகள் அங்கே ஓடுகிறார்கள். அதுபோல்
ஓசூரிலும் நாம் ஆரம்பித்தோம். அங்கே தொழில் பேட்டை ஏற்படுத்த
வேண்டுமென்று நாமும் விரும்பினோம். இதற்குத் தேவையான 'இன்ப்ராஸ்
ட்ரக்சர்' உண்டாக்கினோம். இப்போது அங்கே தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டம்.
ஆகவே இப்போது ஸ்டாக்நேஷன் வந்துவிட்டது. அதைப் பார்த்து அவர்
களும் கர்நாடகத்திலே தொழில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அங்கே போகாதே,
இங்கே வா என்று அவர்களும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நம்முடைய
தொழில் வளர்ச்சியில் எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கலாம், எதைச் சேதாரமாக
ஆக்கக்கூடாது என்று திட்டமிடுவதில் குறைபாடு இருக்கிறது. நமக்கு என்று
ஒரு பிளானிங் கமிஷன் இருக்கிறது. நமது திட்டங்களை ஏன் ஆரம்பித்து, மூடி
விட்டோம் என்று பார்க்க வேண்டும். போட்ட மூலதனம் தூங்குகிறது
என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். போட்ட மூலதனம் தூங்காமல்
இருக்க நாம் ஆய்ந்து திட்டமிடுகிறோமா என்று பார்க்க வேண்டும். 10
லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு மிஷினை வாங்கி, அதை 10 நாள் வீட்டில் வைத்திருந்

தால், 10 நாள் உற்பத்தி நஷ்டம். அது ஓட ஓடத்தான் மூலதனம் விருத்தியாகும். வீட்டிலேயே ஓட்டாமல் வைத்திருந்தால், பொருளாதார நஷ்டம் ஏற்படும். அதுதான் பொருளாதார தியரி. அதுதான் மிஷின் தியரி. அப்படி பல இயந்திரங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன் அப்படி? அது ஏன் ஓடவில்லை? அதை ஏன் திட்டமிட்டு செய்யக்கூடாது? ஆகவே எதை ஆரம்பிக்கலாம், எதை ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை இல்லை. வெறும் எண்ணிக்கையைச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம். குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்ட விஸ்தரிப்பு பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை ஆரம்பிக்கிற நேரம் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கும் நேரமாக இருக்கிறது. நல்ல எண்ணத்தைக் குறை சொல்லவில்லை. நல்ல எண்ணத்தை எப்போது காட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. எந்த நேரத்தில் ஆரம்பித்திருக்கிறதென்றால், உணவு நெருக்கடி இருக்கிற நேரத்தில் ஆரம்பிக்கிறோம். விளையக்கூடிய நான்கு மாவட்டங்களான கிழக்கு, மேற்கு முகவை, மதுரை, நெல்லை, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சையில் 1 லட்சம் பாதிப்பு என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அதற்கு மேல் போகிறது. இவ்வளவு விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் கொள்முதலுக்குப் போனால் அதிகம் கிடைக்காது. இந்த வெள்ளச் சேதம் இல்லாமலிருந்தால், இன்னும் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கலாம். இயற்கையின் சீற்றத்தாலே எதிர்பார்க்கப்பட்ட விளைச்சல் அந்தப் பகுதிகளிலெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறை நேரத்தில் இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தை அரசு விஸ்தரிப்பதன் மூலம் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதனால் பொது விநியோக முறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஏற்கெனவே பொது விநியோக முறையில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் அரசாங்கம் எப்படியாவது இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியே தீர வேண்டும் என்று மேற்கொள்ளும் முயற்சியின் காரணமாக, பொது விநியோக முறையில் கஷ்டங்கள் உருவாகி, அதன் காரணமாக பொதுமக்களிடையே அதிருப்திதான் ஏற்படும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவேதான் முதலில் இன்பம் பார்த்து பின்னாலே துன்பம் பயக்கும் கொள்கை இங்கே கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்து, உணவு சம்பந்தமான கொள்கையானாலும் சரி, விவசாயம் சம்பந்தமான கொள்கையானாலும் சரி, இவைகளிலெல்லாம் ஊனம் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இறுதியில் சுமார் 50 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல்லும் 19 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் சிறு தானியங்களும் உற்பத்தி செய்யப்படும் என

எதிர்பார்ப்பதாகவும், அடுத்த ஆண்டில் 65 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல்லும், 30 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் சிறு தானியங்களும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அரசு ஒரு மிகப் பெரிய முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்க்கிறது என்பது உண்மைதான். இந்த நாட்டு விவசாயியால் அதைச் செய்ய முடியுமா என்றால், முடியும். அரசின் திறமையையோ அல்லது விவசாயிகளின் திறமையையோ நான் குறைத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் அதற்குத் தேவையான ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. மூன்று நாள்கூட சென்னையில் ஒரு ஊர்வலம் நடைபெற்றது. கரும்பு விவசாயிகள் போன ஆண்டு போட்ட கரும்புக்கு, கரும்பாலைகள் செக்க வரியைப் பார்த்துத்தான் பணம் கொடுப்போம் என்று சொல்லி இதுவரை பணமே கொடுக்கவில்லை என்று இங்கே வந்து போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்து கொண்டு போனவர்களில் இரண்டு பேர் பெரும் விபத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலரும் காயமடைந்திருக்கிறார்கள். இப்படி கரும்பு உற்பத்தி செய்து பேக்டரிக்கு சப்ளை செய்துவிட்ட பிறகும், செக்கவரி ரேட்டைப் பார்த்தும் இன்னும் பணம் கொடுக்கவில்லை என்றால், விவசாயிகள் எப்படி இனி கரும்பு உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்துவார்கள்? இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்துகொண்டு திரும்பியவர்களில் பலருக்கு விபத்தின் காரணமாகக் கை கால் உடைந்திருக்கிறது. இன்னும் அந்த விவசாயிகளுக்குப் பணம் வந்தபாடில்லை.

சமீபத்தில் திருவள்ளூருக்கு அருகில் ஒரு கிராமத்தில் விவசாயிகளின் நிலத்தை இந்துஸ்தான் மோட்டார் நிறுவனத்திற்காக அங்கேயுள்ள விவசாயிகளிடம் வாக்குறுதி கொடுத்து எடுத்துக் கொண்டார்கள். "உங்களில் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்போம்" என்று சொல்லி டெம்பரரியாக வேலையும் போட்டுத் தந்தார்கள். பிறகு அவர்களையெல்லாம் வேலையிலிருந்து போகச் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது வேலையும் போய்விட்டது. அவர்களின் நிலமும் போய்விட்டது. முதலில் ஆசை காட்டி நிலத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு இப்போது வேலை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக அந்த மக்கள் இப்போது தர்ணா செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலை இது.

[திரு. ப. மாணிக்கம்] [1984 மார்ச் 14

அடுத்து, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பாலாற்றங்கரை ஓரமாக சத்தலஞ்சேரி என்று ஒரு ஆதிதிராவிடர் குடியிருப்பு இருக்கிறது. 5, 6 காலனிகள் அங்கே இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் மழைக் காலத்தில் 3 மாத காலம் பள்ளிக் குழந்தைகள்கூட பள்ளிக்குப் போக முடியாது. அப்படிப்பட்ட பகுதியில் பாதை போடுவதற்காக ஆறேகால் இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாலாற்றங்கரையில் உத்திரமேரூர் தாலுக்காவில் அந்தப் பகுதி வருகிறது. அப்படி அங்கே ரோடு போடும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் 5 சென்ட் தனியார் நிலம் குறுக்கிடுகிறது. அந்த 5 சென்ட் நிலத்தைத் தரவேண்டியவர் 100 ஏக்கர் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர். நிலச் சீர்திருத்தம் எல்லாம் வந்த பிறகு, எப்படி ஒருவர் 100 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்க முடியும் என்று கேட்கலாம். அது எப்படி முடியும் என்பது நாட்டிற்கும் தெரியும், நமக்கும் தெரியும். அரசுக்கும் தெரியும். எனவே அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர் அந்த 5 சென்ட் நிலத்தை கொடுக்க மறுத்துவிட்டதால் ரோடு போடும் வேலை நின்று விட்டிருக்கிறது. எப்போதுமே நாம் ஒரு அடி மேலே போனால் 3 அடி கீழே இறங்கி விடுகிறோம். ஒரு 5 சென்ட் நிலத்தை எடுப்பதில் இப்போது அரசியல் வந்துவிட்டது. அப்படி எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களின் உதவிக்குப் போனார்கள். "நாங்கள் ரோடு போடுகிறோம். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நீங்கள் அதற்கான விழாவை நடத்துங்கள், நாங்கள் கண்டிப்பாக அதில் தலையிடமாட்டோம். அதற்கு நாங்கள் குறுக்கே நிற்க மாட்டோம்" என்றும் கூட சொன்னோம். இவ்வளவுக்குப் பிறகும் அங்கே அந்த வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அரசு ஒதுக்கியுள்ள ரூ. 6¼ லட்சம் தேங்கியிருக்கிறது. அங்கே நாங்கள் ஜாதி இந்துக்கள்—ஆதி திராவிடர்கள் மோதலை விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட முறைகளில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் அல்ல நாங்கள். அப்படிப்பட்ட கட்சியல்ல எங்கள் கட்சி. எனவே எப்படியாவது அந்த ஊர்ப் பெரிய தனக்காரர்களிடம் கெஞ்சிக் கேட்டாவது வாங்கி ஊருக்குத் தாருங்கள் என்று சொல்லியனுப்பியிருக்கிறோம். இதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்? எனவே அப்படிப்பட்ட இடத்தில் "where persuasion fails coercion is needed". என்ற அடிப்படையில் அரசே எடுத்துச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

ஐந்து சென்ட் உள்ள சின்ன இடம். அது அதிகாரிகளுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் அதற்கு மேல் எங்களால் கால் எடுத்துவைக்க முடியவில்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். எனவே எவ்வளவுதான் நல்ல சமூக நலத் திட்டங்களைப் போட்டாலும், நடைமுறையிலே இது போன்ற சிறிய

1984 மார்ச் 14] [திரு. ப. மாணிக்கம்]

விஷயங்களில்கூட, சாலை போடுகின்ற விஷயத்தில்கூட அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. எப்போது பயன்படுத்த வேண்டுமோ அப்போது பயன்படுத்த வேண்டும். நான் அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவசியமான இடத்திலே அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். சாலை போடக்கூடிய சமூக நலத் திட்டத்திலே நிலைமை இந்த மாதிரி இருக்கிறது.

மற்றொரு முக்கியமான அம்சத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன். வறட்சி வந்தபோது அரசு நிறைய செலவு செய்திருக்கிறது. அரசு செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் புதுக்கோட்டை தண்ணீர் இல்லாத மாவட்டம். பல இடங்களில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் நடந்தன என்றாலும், கடந்த வெள்ளத்தின்போது அங்கேயுள்ள குளங்கள் உடைந்து சேறும் தண்ணீருமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே புகுந்துள்ளது. ஏன் இந்தக் குறைபாடுகள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டாமா? வறட்சி நிவாரண வேலைகளுக்காகவும், தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்காகவும் 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஏராளமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாடுகள்தான் கிராமப்புறங்களில் இந்த ஆட்சியின்மீது பல அதிருப்திகளை வளர்த்திருக்கின்றன. இதை இன்றைக்குத் திருத்த முடியாது. ஏன் இதிலே அரசு கவனம் செலுத்தவில்லை? 200 கோடி ரூபாய்க்குச் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்றாலும், சில இடங்களில் கட்டிடங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன; தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே போடப்பட்ட சாலைகள் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே போடப்பட்ட சில சாலைகளில் மண்ணிலும், சேற்றிலும் தார் டயர்கள் அமிழ்ந்து மூழ்கிப் போகின்றன. குறிப்பாக பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் போடப்பட்ட சாலையில் கால் வைக்க முடியவில்லை. அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த எம். எல். ஏ., ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கூட அங்கே வந்திருந்தார். அவரே கூட, "என்ன செய்வது, எங்கள் ஊரில் கால் வைக்க முடியவில்லை என்பது உண்மைதான்" என்றார். அப்படி வறட்சி நிவாரணப் பணிகளின் கீழ் சாலைகளைப் போடுவதில் ஏராளமான தவறுகள் வந்துவிட்டன. அதை எப்படித் திருத்துவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. அப்படி தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழும், வறட்சி நிவாரணப் பணியின் கீழும் செலவு செய்துள்ள 200 கோடி ரூபாய் சேதாரம் ஆகிவிட்டது. திட்டங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு என்பது மட்டுமல்லாமல், அது எப்படி நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதையும் கண்காணிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி சமூக நலத் திட்டங்கள், வறட்சி நிவாரண வேலைகள் ஆகியவைகள் எப்படி நடந்திருக்கின்றன என்பதைக் கண்காணிக்க சர்வ கட்சிக்

சட்டம் கூட்ட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நான்கு கட்சிக்காரர்களைப் போட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் இது ஒரு ஆலோசனை. அப்படி கண்காணிப்பதில், சில நேர்மையான அதிகாரிகளை, நேர்மையான அதிகாரிகள் என்று அரசு கருதக்கூடியவர்களைப் போட்டு, என்ன குறைபாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை காலத்திலே அவ்வப்போது கண்காணித்தால் இப்படிப்பட்ட தவறுகளைக் கண்டு பிடிக்கலாம். இல்லாவிட்டால் ஆபத்து, இப்படித் தவறுகள் வரத்தான் செய்யும்.

இறுதியாக, வெள்ளம் வந்தது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வெள்ளம் வந்தது. கல்லணையைத் திறக்கும்போது ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு டிசம்பர் 23 ஆம் தேதி கீழ்த் தஞ்சையில் வெள்ளம் வந்தது. டிசம்பர் நடுப்பகுதியில் திருச்சியிலுள்ள விவசாயிகள் பாசனத்திற்கு நீர் வேண்டும். பயிர் கெட்டுப் போகிறது, தண்ணீர் விடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். தண்ணீர் விடப் பட்டது. மேலேயும் மழை வருகிறது, சமவெளியிலும் தண்ணீர் வருகிறது. இங்கேயும் திறந்துவிட்டார்கள். வெள்ளத்தால் குளங்கள் உடைந்தன. வெண்ணாற்றில் ஏராளமான தண்ணீர் வந்தது. இந்தத் தண்ணீரை விடலாமா அல்லது நிறுத்தி வைக்கலாமா என்பதை பி.டபிள்யூ. துறையைச் சார்ந்தவர்கள் பார்த்து ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தால், இந்த அளவிற்குச் சேதாரம் பெருகியிருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. மா. சை. மு. யூசப்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதை ஆதாரத்தோடு சொல்லுகிறார்களா அல்லது அனுபவத்திலே சொல்லுகிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில், அப்படி ஒரு முடிவு இந்த அரசு அலுவலர்களால் எடுக்கப் படவில்லை.

திரு. ப. மாணிக்கம்: ஆதாரத்தோடுதான் சொல்கிறேன். ஆதாரத்தை நான் சொல்லுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள வல்லம்வாரி புதுக்கோட்டை குளங்கள் உடைந்து தண்ணீர் பெருகி வருகிறது. அங்கே தண்ணீரைத் திறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். காவிரியில் வெள்ளம் வந்தால் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு மாஸ்டர் பிளான் இருக்கிறது. அந்த மாஸ்டர் பிளான் பிரகாரம் வெள்ளம் பெருகும்போது, காரியங்கள் செய்தார்களா என்று அமைச்சர் அவர்கள் 'டீப் ஸ்குருட்டினி' பண்ணவேண்டும். நான் நேர்க்கமாக விசாரித்து உடைப்பு எடுத்த குளங்களின் படங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். அந்தப் பகுதிகளுக்கு 23 ஆம் தேதி செல்லவில்லை; 27 ஆம் தேதி சென்றேன். விவரமாகப் பல இடங்களைப் பார்த்துவிட்டுச் சொல்கிறேன். பல இடங்களிலே இன்னும் சொல்லப்போனால், அந்த மாஸ்டர் பிளான்

பிரகாரம் காரியங்கள் நடக்கவில்லை. அந்த வட்டாரத்திலே பி.டி.ஓக்களாக வேலை செய்து ரிடையர் ஆனவர்கள் பல்வேறு விவரங்களைக் கொடுத்தார்கள். சில நேரங்களிலே ரிடையர் ஆன அதிகாரிகள் சில தப்பான விவரங்களைச் சொல்வார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அந்த விவரங்களை ஆதாரபூர்வமாகச் சொல்லிக் காண்பிக்கிறேன். அதை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். புதுக்கோட்டைக் குளங்கள் உடைந்து வந்தது, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உடைந்து வந்தது—இதனால் ஏற்பட்ட சேதாரத்தை எல்லாம் தவிர்த்திருக்க முடியும். ஏன் உடைந்தது என்று பார்க்க வேண்டும். எதனால் உடைந்தது என்று பார்க்க வேண்டும். நான் வரிசையாகக் குற்றச்சாட்டு சொல்வதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. அது உடையக்கூடிய நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டதென்று பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, சமீபத்தில் பெய்த மழையிலே மதுரையும், மேற்கு முகவையும், கிழக்கு முகவையும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரையிலே வைகை வெள்ளம் வந்தபோது கூட, பல இடங்களிலே பார்த்துவிட்டுப் போனேன். காலத்தில் கண்காணிப்பு இல்லாததாலே தவறு நடந்திருக்கிறது. வைகையிலே தண்ணீர் திறந்து விடுவதிலேயும் அதைக் கண்காணிப்பதிலேயும் தவறு நடந்திருக்கிறது. அதே ஆறு மானாமதுரை, பரமக்குடிக் கால்வாய்களை பல இடங்களில் பிய்த்துக் கொண்டு சென்றிருக்கிறது. பல இடங்களிலே ரோடுகளை உடைத்துக் கொண்டு சென்றிருக்கிறது. ஏன் அங்கே கண்காணிப்பு இல்லை? இன்னும் சொல்லப்போனால், 1979-லே உடைந்த கால்வாய்களைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. திரு. சிவசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த சீப் இன்ஜினியர் ரூ. 685 லட்சத்துக்குத் திட்டம் போட்டு சமீபத்தில்தான் அதை அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். எனவே 1979-லே ஏற்பட்ட உடைப்பு இன்னமும் சீர்படுத்தப் படாமல் இருக்கிறது. இதையும் அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வைகைத் தண்ணீர் மானாமதுரை—பரமக்குடி வழியாகச் செல்லக்கூடியது. கிழக்கு முகவையிலே மானாமதுரை வருகின்ற இடமாகும். கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களிலே எவ்வளவு வெள்ளம் வந்தாலும், பரமக்குடி பக்கத்திலே உள்ள ஊர்கள் எல்லாம் தண்ணீரால் நிறைந்து விடுகின்றன. இந்த ஆற்றிலே செல்லக்கூடிய கால்வாய் 1979-லே உடைந்ததைச் சீர்படுத்தாததால் எமனேசுவரம் கண்மாயில் ஏரி என்று சொல்வதை அங்கு கண்மாய் என்று சொல்கிறார்கள்—தூர் எடுக்கப்படாததாலும், சீர்படுத்தப்படாததாலும், தண்ணீர் நிரம்பவில்லை. ஊரெல்லாம் தண்ணீர் பாய்ந்திருக்கிறது. கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் போகவில்லை. இதே வைகையாறு இராமநாதபுரம் கண்மாயில் நுழைந்து அந்தக் கண்

வரத்துக் கால்வாய்கள், வடிகால்கள் இவைகளை அமைப்பதிலே புதிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். தஞ்சை காவிரியினுடைய கிழக்குப் பகுதியின் வரைபடம் இருக்கிறது. பழைய திட்டமாக அது இருக்கிறது. அதை முற்றிலும் மாற்றியாக வேண்டும். காரணம் அது மிகப் பழைய வரைபடம். இன்றைக்குள்ள தேவைகளுக்கு அது பொருந்தாது. அந்தக் கரைகளையும் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். இந்த வைகைக் கரையைக்கூட சரிப்படுத்த வேண்டும். இதில் இராமநாதபுரம் கிழக்குப் பகுதியிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதனால் தண்ணீர் சேதாரம் ஆகிறது. அதைக்கூட மறு பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். புதிய ஆய்வு செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் சேதாரம் இல்லாமல் இருப்பதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். இராமநாதபுரம் கண்மாய்க்குள்ளே மூன்று கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. கண்மாய்களுக்குள்ளே மூன்று கிராமங்களும் இருக்கின்றன. அங்கே தண்ணீர் அதிகமாகப் போனாலும் உடைத்து விட்டுவிடுகின்றார்கள். அப்படி விடும் போது கீழ்ப்பகுதியில் உள்ள கிராமங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. அதுபோலவே இந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் அவர்கள் பகுதியில் தண்ணீர் நிறையும் போது, இவர்கள் வெட்டிவிட்டு விடுவதால், இன்னொரு பகுதியில் இருக்கும் கிராமங்கள் அழிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளை நாம் பார்க்க வேண்டும். இதுபோல தண்ணீர் சேதாரம் அடைவதை வாங்கி வைப்பதற்கு, தேக்கி வைப்பதற்கு முறைகளை ஏற்படுத்தி கண்மாய்கள், குளங்கள், வரத்துக் கால்வாய்கள், வடிகால்வாய்களை எல்லாம் சரிப்படுத்த வேண்டும். அதே நேரத்திலே பாசன அமைப்புகளிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்த அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டு அதிலே இனி எப்படி புதிய அபிவிருத்தியைக் கொண்டு வரலாம் என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்கனவே யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீரை அளவுக்கு அதிகமாகத் தேக்கித் தேக்கி வைப்பதன் காரணமாக, வெள்ளத்தின் வேகம் அதிகமாகி விடுகிறது. அது தாக்கி, கரைகளை உடைக்க ஆரம்பித்து விடுகிறது. எனவே ஒரு உயர் மட்ட விசாரணைக் குழுவை போடவேண்டும். அதே நேரத்தில் பாசன வசதியை மாற்றியமைப்பதற்கான முறையிலே அந்த யோசனைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 50 நிமிட நேரமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: அந்த அம்சங்களை வலியுறுத்திக் கொண்டு நான் மீண்டும் சொல்கின்றேன். பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நடப்பிலே பல திட்டங்கள், குடிநீர்த் திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்

கின்றன. இந்தக் குடிநீர்த் திட்டங்களை நகரங்களிலே காலத்திலே நிறை
வேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல இடங்களிலே "என்க்
ரோச்மெண்ட்" இருக்கிறது. நகரங்களிலே, அது அளவுக்கு மீறி இருக்
கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். ஆனால்
இந்த ஆண்டு தேர்தல் ஆண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி, இந்த நேரத்திலே
குடிசைகளை பாதைகளிலே போட்டு 'என்க்ரோச்மெண்ட்' செய்திருந்தால்,
அவைகளை அகற்றி அதன் காரணமாக, வாக்காளர்கள் கோபத்திற்கு ஆளா
வதற்குத் தயங்கலாம். ஆனால் பல இடங்களிலே 'என்க்ரோச்மெண்ட்' இருக்
கிறது. நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். நகரங்களிலே சுகாதாரம்
கெட்டுப் போயிருக்கின்றது என்று சொல்லலாம். கிராமங்களிலே ஒருவேளை
குறைவாக இருக்கலாம். நகரங்களிலே பல கழிவுக் கூடங்கள் கட்டப்பட்
டிருக்கின்றன. அதை யாரும் பயன்படுத்த முடியாது. அந்தத் திட்டத்தை
யார் சொன்னார்களோ? இந்திய கிராம அமைப்பிலே அதைப் பயன்படுத்து
வதில் குறை இருப்பது மாத்திரமல்ல, பல இடங்களில் சீர்குலைவும் ஏற்பட்
டிருக்கிறது. ஆனால் நகரங்களில் சுகாதாரம் பெருமளவிற்குச் சீர்குலைந்
திருக்கிறது. இரவிலே கொசுக்களோடு மனிதன் வாழ வேண்டியிருக்கிறது.
பகலிலே வேலைக்காக உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரவிலே கொசுக்கு
உடலைத் தரவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கொசுத் தொல்லையை நீக்கு
வதற்கு நகராட்சிகள் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். இத்தனை ஆயிரம் கோடிக்கு நாம் பட்ஜெட் போட்டிருக்
கிறோம். ஆனால் இரவிலே கொசுத் தொல்லையை நீக்க, தமிழ் நாட்டிலே
என்ன சுகாதார அபிவிருத்தித் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம், என்ன நகராட்சி,
என்ன நிர்வாகம் என்று வேதனைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மிகச் சில
பகுதிகளிலே கொசு இல்லாமல் இருக்கலாம்.

பொதுச் சுகாதாரம்—குறிப்பாக நகரச் சுகாதாரம்—சீர்கெட்டு
வருகிறது. அதைக்கூட நான் கேட்பேன். நகர நிர்வாகத்திலே நகர
சுகாதாரத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பலவீனத்தைப்பற்றி பல முனிசி
பாலிடிகளில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். 30 வருஷத்திற்கு முன்னால்
எத்தனை நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் இருந்தார்களோ அவர்களின்
எண்ணிக்கையை இன்றுவரை கூட்டவில்லை. ஜனத்தொகை ஐந்து மடங்கு
அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கையை ஒரு
மடங்குகூட கூட்டவில்லை. பிறகு எப்படி சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்க
முடியும்? அது மாத்திரமல்ல, கழிவுநீர் வடிகால்களில், கழிவுநீர் பல இடங்
களில் தேங்கியே இருக்கிறது. கழிவுநீரைத் தேங்க விடக்கூடாது என்று
நமக்கெல்லாம் டி.வி.யில் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் பத்திரிகையிலே
வருகிறது. நாம் அதை சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? நானும்

மாய்க்குக் கீழே ஆறாக ஓடி, வெளியேறும் தண்ணீர் வேறு பக்கம் போகாது ஊருக்குள்ளே உடைத்துச் சென்றிருக்கிறது. அது காரைக்குடி—தேவிப் பட்டினம் ரோடு என்று சொல்வார்கள். அது அப்படியே இராமநாதபுரத்தைச் சுற்றி வரும். அது கடற்கரை ஓரச் சாலையைச் சேர்ந்தது. அதற்கு அப்பால் வாய்க்கால் இல்லை. அப்படியே விட்டுவிடுவார்கள். நாலு திசைகளிலும் போய் ரோட்டை உடைத்து கிராமங்களை அது சூழ்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை எப்படி அங்கே தேக்கலாம் அல்லது வேறு பக்கத்திலே எவ்வாறு தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து சேதாரம் அடையாமல் சேர்த்து வைக்கலாம் என்பதற்கும் தடுப்பறைகள் கட்டுவதற்கு—இப்போது நவீன ஹைட்ராலிக் இயந்திரங்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன—பல யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு அணைகள் கட்டி தண்ணீரைப் பாதுகாக்கலாம். அதனால் கீழ் நீரூற்று வரும். தண்ணீரைச் சேதாரப்படுத்தாமல் பாதுகாக்கலாம் என்ற யோசனையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் துணை வேந்தரும், இன்னொரு துணை வேந்தரும் இந்தத் துறையிலே நிபுணர்கள்தான். அவர்களுடைய யோசனைகளை கேட்டு நம்முடைய நீர் வளத்தை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியும். வைகையிலே ஏற்பட்ட சேதாரம், இராமநாதபுரம் கிழக்குப் பகுதியிலே ஏற்பட்ட சேதாரம் ஆகியவைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம். மேலே கூட பல அணைகள் கட்ட வேண்டுமென்று ரொம்ப நாளாக ஒரு கருத்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு முதலீடு செய்து காப்பாற்றினால், வைகையிலே ஏற்படுகிற வெள்ளத்தையும் தடுத்துப் பயன் படுத்தி இருக்க முடியும். அடுத்து இராமநாதபுரம் வத்திராயிருப்பு.

(முற்பகல் 11-00)

பழைய பெயர் வற்றாயிருப்பு என்பது. அதுவே நாளாவட்டத்தில் 'வத்ராப்' என்று ஆகிவிட்டது. கண்மாய்கள், காட்டு வளம், நீர் வளம் எல்லாம் நிறைந்த இடம் அது. இப்போது அங்கே காட்டுவளமும் போயிற்று. நீர் வளமும் போயிற்று. கண்மாய்களும்கூட போயிற்று. கண்மாய்களில் தண்ணீர் நிறைந்துவிடும்போது அதை வெளியேற்ற வடிகால்கள் இருக்கின்றன. அந்த வடிகால்களை திறந்து விட்டிருக்க வேண்டும். பிளவைக்கல் அணையிலே ரெகுலேட்டர் மூலம் அளவோடு தண்ணீரைத் திறந்துவிட்டிருந்தால், அந்தக் கண்மாய் உடையாது இருந்திருக்கும். ஆனால் அங்கே தண்ணீர் நிரம்பிய உடனே திறந்துவிட்டு விட்டதால், ஏற்கனவே நிறைந்திருந்த கண்மாய்களில் தண்ணீர் வெள்ளம்போல் வந்து விழுந்திருக்கின்றது. அதனால் அந்தக் கண்மாய்கள் உடைந்தன. அதனால் பக்கத்திலே இருந்த கூமாப்பட்டி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயும் அப்படிப்பட்ட 'பிரேக்' வந்திருக்கின்றது.

அடுத்து, நெல்லைக்குப் போனால், பாபநாசம், மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டிலே ஏராளமான தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. சமவெளியிலே கூட நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. வெள்ளம் எடுத்து வந்திருக்கிறது தண்ணீர். கரையோரங்களிலே வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அது ரொம்ப நாட்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. நல்ல காலம் அரசு இப்போது முடிவு எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவது கஷ்டம். கரை ஓரங்களில் வீடு கட்டக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறது.

கரையோரங்களில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், மழை பெய்த பின்னர், ஜனங்கள் துன்பத்திலே இருக்கும்போது நாம் சொல்கிறோம். அந்த இனங்களுக்குப் புத்தியில்லை என்று நாம் சொல்லலாம். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு வேறு இடமே கிடையாது என்பதுதான். ஆகவேதான் அவர்கள் அங்கே வந்து விடுகின்றார்கள். அதை தடுப்பதிலே அரசு உறுதியாக இருக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமையிலே கரையோரங்களிலே, ஆற்றங்கரைகளிலே வீடுகள் கட்டக்கூடாது என்று சொல்கின்றார்கள். அது 'கரெக்ட்'. அப்படித் தடுப்பதை நிறைவேற்றினால் நல்லதுதான். அரசு அங்கே குறிப்பிட்ட காலத்திலே அதிகமான தண்ணீரை 'ரெகுலேட்' பண்ணினால் நல்லதாக இருக்கும். நான் ஒன்று சொல்கிறேன். பாசனத் துறையில் குறிப்பாக பி.டபிள்யூ.டி. ரெவின்யூவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள்—ஏற்கனவே அவர்களுக்கு முறையாக விதிகள் இருக்கின்றன. உத்தரவுகள் இருக்கின்றன, வழிகாட்டிகள் இருக்கின்றன—அதன் பிரகாரம், தஞ்சை, மதுரை இராமநாதபுரம் நெல்லை ஆகிய பகுதிகளில் எல்லாம் ஏற்பட்ட வெள்ளக் காலத்திலே உஷாராக இருந்து செயல்பட்டிருக்கலாம். நான் இதை அதிகாரிகள் மீது குற்றம் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். நிபுணர்களைக் கொண்டு ஒரு உயர் மட்டக் குழு விசாரணை செய்ய வேண்டும். 3 மாதத்திற்குள் விசாரித்துச் செய்ய வேண்டும். இயற்கையால் ஏற்படக்கூடிய சேதாரத்தை மாநில அரசு தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் திடீரென்று ஏற்படுகின்ற சேதாரத்தைக் குறைப்பது என்ற விஷயத்திலே உஷாராக இருக்க வேண்டும். எப்படி என்றால் வெள்ள நீரை வாங்கி வைப்பதற்கான தயாரிப்புகள் நம்மிடத்திலே இருக்க வேண்டும். ஆனால் அது குறைவாக இருக்கின்றது. இப்படி விசாரணைகள் செய்வதன் காரணமாக, எப்படி தப்பிதங்கள் நடந்தன என்று அறியலாம். அது மட்டும் போதாது. மற்ற முறைகளையும் நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இம்மாதிரி திடீரென்று வெள்ளம் வரும்போது, அதை வாங்கி வைக்கக்கூடிய கண்மாய்கள், குளங்கள்,

என்னால் முடிந்த அளவு தேங்காமல் வைத்திருக்கத்தான் முயற்சி செய் கிறேன். ஆனால் அதற்கென்று ஒரு நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்திச் செய்ய வேண்டாமா? இவ்வாறு நகரச் சுகாதாரம் முற்றிலும் சீர்குலைந்திருக்கிறது.

இறுதியாக ஒரு வேண்டுகோள், தமிழ் நாட்டு மக்களை கொசுவிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நான் இந்த அவையிலே சொல்லாத குறை இல்லை. நான் அழவில்லையே தவிர, இதற்குமேல் மனிதன் எவ்வளவுதான் சொல்ல முடியும்? பூனை கூட அழுதுபார்த்து, கடைசியில் சீறிப்பாயும் என்று சொல்வார்கள். அந்த அளவிற்கு நான் வரவில்லை. தமிழகத்திலே பல்வேறு நகரங்களில் சுகாதாரச் சீர்கேடு இருக்கிறது. மாநில அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் எவ்வளவோ செலவு செய்தோம் என்று அறிக்கை தரலாம். நம்மைப் போன்ற பொதுஜன தொடர்புடையவர்கள்— அமைச்சர்கள் உட்பட—சுகாதாரக் கேடு ஏன் எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நாம் நிம்மதியாக திருப்தியோடு காரியங்களைச் செய்ததாக நினைத்துக் கொண் டிருக்கிறோம். அந்தக் காரியங்கள் எதுவும் நடந்திருக்காது. இந்த கப னது என்று கூறி, அமர்கிறேன். இது ஆபத்தா

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர் களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது திராவிட முன் னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களை இங்கு நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய கட்சி, தமிழகத்திலே 1977-இல் பொறுப்புக்கு வருகை தந்த அன்றைய தினம் ஆளுநர் உரையை நாங்கள் பார்த்த நேரத்திலும், நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த அரசு அவை யிலே வைத்த நேரத்திலும், வரிக்கு வரி, "ஊழல் இல்லாத ஆட்சியை நாங்கள் நடத்தப் போகிறோம், ஊழலைக் களைவதற்கு எல்லா வகையிலும் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறோம், ஊழல் எங்கு நடை பெற்றாலும் அதை நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம்" என்பது ஆளுநர் உரையிலானாலும் சரி நிதிநிலை அறிக்கையிலானாலும் சரி, இடம் பெற்றதை இந்த அவையும் அறியும், நாடும் அறியும்.

(முற்பகல் 11-10)

ஆனால் ஓராண்டுக் காலம், இரண்டாண்டுக் காலம் தொடர்ந்து அத்தகைய பல்லவியை ஆளுநர் அவர்கள் மூலமாகவும், அரசின் சார்பாகவும் இந்த அவை

யிலும், மக்கள் மன்றத்திலும் எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால் இப்போது இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக அத்தகைய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தா மல், மக்களை எப்படி திசை திருப்பி மறுபடியும் அவர்கள் வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சி பீடத்திலே அமரலாம் என்பதற்காக கவர்ச்சிகரமான அறிவிப்பு களும் மக்களை மயக்குவதற்காக கவர்ச்சிகரமான திட்டங்களும் ஆட்சியாளர் களாலே பயன்படுத்தப்படுகின்றனவே தவிர, பொறுப்புக்கு வந்த நேரத்தில் நாட்டு மக்களுக்குத் தந்த வாக்குறுதிகளிலிருந்து மெள்ள மெள்ள நழுவி, இன்றைக்கு முழுமையாக நாடெங்கும் ஊழல் மலிந்துவிட்ட ஒரு சூழ்நிலை பல்வேறு துறைகளிலும் ஆளும் கட்சியின் தலையீட்டினால் மலிந்திருப்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அந்த நிலையிலேதான் இன்றைக்கு நாவலர் அவர்கள், நிதி அமைச்சராக இருந்து, இந்த அவை யிலே நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்திருக்கின்றார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நாமெல்லாம் படித்துப் பார்ப்பதற்கு முன்பு, முதலமைச்சரவர் கள் ஊட்டியிலே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு உரையாற்று கிறபோது, ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நடைபெற இருக்கக்கூடிய சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் நல்ல சமூக நலப் பணிகளுக்காக பல்வேறு அம்சங்கள் அடங்கிய புரட்சிகரமான திட்டங்களை எல்லாம் அறிவிக்கப் போவதாகப் பேசியதாக செய்தித் தாள்களிலே நான் பார்த்தேன். நான்கூட ஒன்று நினைத்துக் கொண்டதுண்டு. நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, உள்ளாட்சி மன்றத்திற்குத் தேர்தல்கள் நடைபெறும் என்றும் சட்ட மன்றம், நாடாளுமன்றம் ஆகியவற்றுக்குத் தேர்தல்கள் விரைவிலே நடை பெறும் என்றும் செய்தித் தாள்கள் மூலம் நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு வேளை அதையொட்டி புரட்சிகரமான திட்டங்களையெல்லாம் அறிவித்து மக்களைத் தம் பக்கம் ஈர்க்கப் போகிறார் என்றும், அதனால் கவர்ச்சிகரமான அறிவிப்பு கள் வரும் என்றும் நினைத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். 'ஏட்டுச் சுரக்காய் கறிக்கு உதவாது' என்பதைப்போலத்தான் 66 பக்கங்கள் கொண்ட நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த அவையிலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் படித்தார்கள். இதிலே புதிய அம்சங்கள், மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய காரியங்கள், மக்களுக்குத் தேவையான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான குறிக் கோள்கள், நோக்கங்கள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், ஒன்றுமே இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு அமைச்சர்களும், இன்னும் சொல்லப் போனால், முதலமைச்சர் அவர்களும் வாயைத் திறந்து எதைச் சொன்னாலும், அவை எல்லாம் வேத வாக்குகள் என்கிற அளவுக்கு சில செய்தித்தாள்கள் 8 காலத் தில் தலைப்பிட்டு செய்திகளை வெளியிட்டு வருவதையும் பார்க்கிறோம். இவை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [1984 மார்ச் 14

எல்லாம் செய்திக்காக மக்கள் சற்று நேரம் படித்துத் தெரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுகின்றனவே தவிர, அதனாலே எந்தவிதமான பலனும் இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்ததற்குப் பிறகு மக்களுக்கு ஏற்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் 147.50 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கை வைப்பதன் மூலம் நாம் பாதிக்கப்படுவோம், விலைவாசி உயரும், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் வரும் என்பதையெல்லாம் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருந்தும் கூட, இப்படி 147.50 கோடி ரூபாய்க்கு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கை தயாரித்திருக்கிறார்கள். இதிலே 57 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பல்வேறு இனங்களுக்கு புதிய வரியை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே 3 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நாங்கள் சலுகை அளித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, 54 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி போடப்படும் புதிய வரிகள் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு 54 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொன்னாலும், பல்வேறு வியாபாரிகளை, பல்வேறு தொழில் செய்கின்றவர்களை இந்த அளவுக்குத்தான் அரசுக்கு வருமானம் வருமா என்று கேட்டால், அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் புதிய வரிகள் மூலம் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். பின் எதற்காக இப்படி 54 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 100 கோடி ரூபாய்க்கு புதிதாக வரிகள் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி, அரசாங்கத்திற்கு பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒரு பெரிய களங்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக இப்படி ஒரு வருடத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரக்கூடிய வருமானத்தைக் குறைத்து 54 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை அடுத்த வருடம் உணரத்தான் போகிறார்கள். 54 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வருமானம் வருகிறது என்று சொல்லிவிட்டு, அரசாங்கம் உண்மையிலேயே 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய வகையில் வரியை பல மடங்கு உயர்த்தி பொதுமக்களுக்கு சுமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபோல் டீசலுக்கான வரியை 13 சதவிகிதத்திலிருந்து 14 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசு கொஞ்சம் கவனமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

1984 மார்ச் 14] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

(முற்பகல் 11-20)

ஏட்டைக் கெடுத்து நாட்டைக் கெடுத்த அளவாக இருக்கிறதே தவிர, இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் மின்சாரத்தின் நிலைமை என்ன ? விவசாயிகளுக்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. சிறு தொழில் நடத்துபவர்களுக்கும் மின்சாரம் முறையாகக் கிடைக்கவில்லை. அதைப் போலவே பெரிய தொழில் நடத்துபவர்களுக்கும் இந்த நிலைதான். ஆனால் டீசலை இன்றைக்கு ஜெனரேட்டர் மூலமாக சிறு தொழிற்சாலைகள் முதல் பெரிய தொழிற்சாலைகள் வரை பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே டீசல் விலையின் மீது வரி போட்டிருப்பதால் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு கூடுதல் விலைதான் வைத்து விற்கப்போகிறார்கள். இதனால் பொதுமக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்களே தவிர, தொழில் நடத்துபவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நடப்பாண்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவோம் என்று சொல்லியிருந்தாலும்கூட, கடந்த 1, 1½ ஆண்டுக்காலமாகத் தொடர்ந்து எந்தக் காலத்திலும் தமிழ் நாட்டில் இல்லாத அளவுக்கு மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருந்தது என்பதை இந்த நாடும் நன்றாக அறியும், நீங்களும் அறிவீர்கள். ஆனால் இப்போது விவசாயிகள் பம்ப்செட் வைத்துத்தான் பெரும் பகுதியை விவசாயம் செய்கிறார்கள். இந்த டீசல் விலை உயர்வு விவசாயிகளைப் பாதிக்கிற அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது.

இதேபோல, பருத்தி நூலுக்கு மூன்று சதவிகிதத்திலிருந்து ஒரு சதவிகிதம் தானே உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் 1 சதவிகிதம் என்றாலும்கூட பருத்தி நூல் விற்பனையாகிற டர்ன்ஓவரை நாம் எடுத்துக் கொண்டால், பெரிய அளவிலே அரசாங்கத்திற்கு இதிலிருந்து வருமானம் வரக்கூடும் என்பதைப் பார்க்கலாம். அந்த அளவுக்கு பருத்தி நூலுக்குக் கூட ஒரு சதவிகிதம் இதிலே வரி விதித்திருக்கிறார்கள். விற்பனை வரியைச் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பருத்தி நூல் உபயோகிக்கும் கைத்தறியாளர்களின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால், கூட்டுறவு அமைப்புகளில் இடம் பெற்றிருக்கும் நெசவாளர்களானாலும் சரி, தனியாகப் போட்டிருக்கிற மாஸ்டர் வீவர்களானாலும் சரி இன்று நூல் விலை உயர்வினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற துணி விற்பனையாகவில்லை இதனால் கூட்டுறவுத் துறை நெசவாளர்களும் தனியார் நெசவாளர்களும், தொடர்ந்து நூல் கிடைக்காத காரணத்தால், உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு கூலி பெற வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தனியார் நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்த துணி விற்பனையாகாததால், கூடுதல் விலைக்கு நூலை வாங்கியிருந்தாலும், விற்பனை-

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [1984 மார்ச் 14

இல்லாததால் நெசவாளர்களின் வேலைவாய்ப்பு பாதிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அவர்கள் கர்நாடகத்திற்குச் செல்லலாமா, ஆந்திராவுக்குச் செல்லலாமா என்று நினைக்கிற நேரத்தில், ஆனால் அங்கேயெல்லாம் நடக்கிற இனவெறியால் அங்கே சென்றுகூட வாழ முடியாத நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிற அளவுக்கு அரைப்பட்டினி, கால் பட்டினி என்ற அவலநிலைப் பட்டினியோடு இருக்கிற இந்த நேரத்தில், பருத்தி நூலுக்கும் ஒரு சதவீத விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருப்பதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று இங்கே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவை காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடியே தமிழ் நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதா, பொதுமக்களுக்கு நிம்மதியான வாழ்க்கை நடத்த இடம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆண்டவனுடைய சிலையே திருட்டுப் போகிற காரியங்கள் நடைபெறுவதும், அதே நேரத்தில் கோவில்களிலே நடக்கிற ஊழல்களைக் கண்டுபிடிக்கிற அதிகாரிகள் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியப் பிள்ளையானாலும் சரி, திருவரங்கத்திலே தணிக்கை அதிகாரியாக, பயிற்சி அதிகாரியாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த வெங்கடாசலமானாலும் சரி, படுகொலை செய்யப்படுகிறார்கள் என்ற அளவுக்கு சூழ்நிலைகள் இருப்பதும், நாட்டிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பனவாகும்.

*மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ திருவரங்கத்திலே கணக்கு பரிசோதனைக் குழுவில் பயிற்சியாளராக இருந்த ஓர் அதிகாரி, ஏதோ திருட்டைக் கண்டுபிடித்தபோது படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறாரென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார் என்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடத்திலே ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா? சான்று இருக்கிறதா? சாட்சியம் இருக்கிறதா? அவர் எந்தத் திருட்டைக் கண்டுபிடித்தார்? அவர் எந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டார்? இவைகளையெல்லாம் விளக்கமாக இங்கே எடுத்துச் சொன்னால், அந்தக் கொலைகாரர்கள், குற்றவாளிகள் மீது—பூலாவாரி சுகுமாரனையும் அவருடைய தந்தையையும் பட்டப் பகலிலே வெட்டிக் கொன்றார்களே கட்டிக் கொன்றார்களே சண்டாளர்கள். அந்தச் சண்டாளர்கள் இன்றைக்கும் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அப்படி அந்தச் சண்டாளர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள அன்றைக்கு இருந்த அரசு இடம் கொடுத்ததே, அப்படியெல்லாம் இடம் கொடுக்காமல், அப்படி உண்மையான குற்றவாளிகள் இருந்தால்—அவர்களை இந்த நாட்டு மக்கள் மன்றத்தின் முன்னாலே நிறுத்துவதற்கு அரசுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆனால்

1984 மார்ச் 14] [திரு. இராம. வீரப்பன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பொறுப்பான பதவியிலே இருந்துகொண்டு, பொறுப்பான மன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருப்பவர்கள், இவைகளைக் கூற வேண்டும். பொதுக்கூட்ட மேடையில் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். சேற்றை வாரி இறைக்கலாம். புழுதியை வாரி வீசலாம். பொல்லாங்கைக் கூறலாம். குற்றங்களை குறைகளை எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுமின்றி சாட்டலாம். சாட்சியமின்றி, அங்கே அரசியல் ஆதாயத்திற்காக எதையும் பேசலாம். ஆனால், ஒரு மாண்புமிக்க மேலவையில் பேரவை உறுப்பினர் என்ற அந்தஸ்தோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மரபு காக்கின்ற வகையில் இங்கே ஆதாரங்களோடு, சான்றுகளோடு, சாட்சியங்களோடு அவர் எந்தத் திருட்டைக் கண்டுபிடித்தார், திருட்டைக் கண்டுபிடிக்கிற அதிகாரம் அவருக்கு இருந்ததா, திருட்டு நடந்ததா, அது கொலையா, படுகொலையா, அதற்குச் சான்றுகள் என்ன என்பதை எல்லாம் தெரிவித்துவிட்டுப் பேசினால் உதவியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் அவர் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களுக்குள்ள சுதந்திரத்தை முறை தவறி பயன்படுத்துகிறார் என்பதை நான் உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அவையில் ஓர் உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் மிக நிதானமாக, அடக்கத்தோடு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக எடுத்து வைக்க வேண்டிய பிரச்சினைகளை முறை தவறாமல்தான் நான் எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏதோ தான் அமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினாலே அவருக்கு எல்லாத் தகுதிகளும் இருக்கின்றன என்பதுபோல நினைத்துக்கொண்டு, எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாமென்று அவர் பேச ஆரம்பித்தால், அதை நானும் திருப்பிப் பேச தயாராக இருக்கிறேன். அவருக்கு அந்த அடக்கம் வேண்டும். எதைச் சொல்ல வேண்டுமென்பதை முதலிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் புரிந்துகொண்டு பேச வேண்டும் . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டது திருவரங்கத்திலே அந்தக் கொலை படுகொலையாக நடந்தப்பட்டது என்று உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதால்தான். அதையே தகுந்த விவரத்தோடு தெரிவித்தால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசுக்கு உதவியாக இருக்குமென்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவதை இங்கே யாரும் கட்டுப்படுத்தவில்லை. ஆனால் அந்த விவரத்தோடு பேச வேண்டும். அவையில் உறுப்பினர் பேசக்கூடாதென்று யாரும் சொல்லவில்லை. பேசும்போது தகுந்த விவரங்களைச் சொல்லி, எப்படி கொலை செய்யப்பட்டது, எப்படி படுகொலை செய்யப்பட்டது என்று

குறிப்பிட்டால், அரசு சார்பில் நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்குமென்ற கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஜே. சாதிக் பாட்சா : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஸ்ரீரங்கம் பிரச்சினை இப்போது எல்லா இடங்களிலும் பேசப்படுகிறது. பத்திரிகைகளில்கூட வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அரசின் சார்பாக இதுவரை எந்த ஒரு விளக்கமும் வரவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான், இந்தப் பிரச்சினையை அவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அவையின் முன் கொண்டுவரக்கூடாதென்று யாரும் சொல்லவில்லை. அவைக்கு முன்னால் கொண்டுவரும்போது, தகுந்த விவரங்களோடு கொண்டு வர வேண்டும். அப்போதுதான் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்குமென்றுதான் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும் ஆமோதிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த அளவோடு அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடத்திலே கேள்வியாகக் கேட்டிருந்தால் அதற்கான பதிலை நான் தரத் தயாராக இருக்கக் கடமைப்பட்டவன். இல்லாவிட்டால், நான் பேசுவதை தாங்கள் தவறாகக் கருதினால் அவற்றை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க அல்லது வேறு நடவடிக்கை எடுக்கத் தங்களுக்கு உரிமையுண்டு. அந்த அளவோடு எதிர்பார்க்காமல், 1974-ல் என்னுடைய குடும்பத்தில் இரண்டு பேர் கொலை செய்யப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டு, ஏதோ பட்டப் பகலில் வெட்டிக் கொன்றிருக்கிறார்கள் என்று அவர் பேசினாரே, அது உண்மையா, ஓர் அமைச்சர் சொல்லக்கூடிய வார்த்தையா? அந்தக் கொலை பற்றி வழக்கு போடப்பட்டது, நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டது. தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அன்றைக்கே எதிர்க் கட்சியில் இருந்தவர்கள் "பட்டப் பகல்" என்று பேசினார்கள். அதைப் போலவே பொதுக் கூட்டங்களிலும் பேசினார்கள் என்பதை நாடே அறியும். எல்லா ஏடுகளிலும் படித்திருக்கிறோம். ஆகவே அந்தப் பிரச்சினையை திரும்ப அவர் பேச முனைந்தால், அதைவிட அதிகமாக என்னால் பேச முடியும் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது தேவையில்லாத ஒன்று.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, "ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி ஐயப்பாடு இருக்கிறது, அதிலே இரண்டுவிதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

ஆகவே இந்த அவையிலே எடுத்து வைத்து விளக்கத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கிறேன்" என்று கூற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைத் தெரிந்துகொள்ள நாட்டு மக்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் அந்தக் கருத்தைத்தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதுவரை அரசின் சார்பில் எந்த விளக்கமும் வரவில்லையே என்றார்.

அரசின் சார்பில் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பான அறநிலையத் துறை ஆணையாளர் மிகத் தெளிவாக எந்தப் பொறுப்பிலே பயிற்சியாளராக இருந்தவர், எந்தப் பணியில் ஈடுபட்டார், அவருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருந்தன, எந்தெந்த அதிகாரிகளின் கீழ் 20 நாட்களுக்குப் பணியாற்றினார் என்ற விவரங்களையெல்லாம், பொதுமக்களுக்கு பத்திரிகையின் வாயிலாக, விளம்பரத்தின் வாயிலாக—செய்தியாகப் போட்டால் சரியாகப் போய்ச் சென்று அடையாது என்ற எண்ணத்திலே—மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் துறையிலே பணியாற்றிய அதிகாரிகள் எல்லாம் உறுப்பினராக உள்ள சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லோருமே பொது மக்களுக்குக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கே நடைபெற்றது தற்கொலை என்று போலீஸ் தரப்பிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் தரப்பிலே விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள். எங்கேயோ ஆலயத்தில் அது நடைபெறவில்லை. ஆலயத்திற்கு வெளியே அவர் தங்கியிருந்த இடத்திலே அவர் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டார் என்ற செய்தியை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். தூக்குப் போட்டுக்கொண்ட விவரங்களை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர் ஆலயத்திலே எந்தத் தணிக்கையையும் பார்ப்பதற்கு அதிகாரம் பெற்றவர் இல்லை, நகைகளைப் பார்ப்பதற்கு அதிகாரம் பெற்றவர் இல்லை. உண்டியலைத் திறப்பதைப் பார்ப்பதற்கு அதிகாரம் பெற்றவர் இல்லை. அவர் ஆலயத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற தணிக்கை ஆய்வாளர்கள் பணியாற்றுகிற ஒரு அலுவலகத்திலே வந்து தனியாகப் பயிற்சி பெறுகிற ஒரு அலுவலர். அவர் பயிற்சி பெறுகிற அந்த ஆய்வுத் துறைக்கும், அந்த அதிகாரிக்கும், பயிற்சி பெறுகிற அலுவலருக்கும் ஆலயத்திற்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் கிடையாது. அவர் ஆலய ஊழியரும் அல்ல. அவர் அறநிலையத் துறைக்கு உட்பட்ட, அதிலே இயங்குகிற ஒரு தனி கணக்கு ஆய்வுப் பிரிவிலே அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் அலுவலகத்திலேயிருந்து வருகிற தலைமை கணக்காயரின் கீழ் பணியாற்றுகிற அலுவலராக சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த அவர் 20 நாள் அளவிலேதான் பணியாற்றினார். அவர் அங்கே போய் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற கணக்கு வழக்கு ஆய்வு முறைகளைப் பற்றிய விவரங்களை, எப்படி வவுச்சர்

[திரு. இராம. வீரப்பன்] [1984 மார்ச் 14

இங்கே இருந்த பிரச்சினை, திருவரங்கத்திலே அவர் தற்கொலை செய்து
கொண்டு தூக்கிலே தொங்கினார். அதை நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள்
படுகொலை என்று வர்ணிக்கிறார். அது படுகொலை என்பதற்கு ஆதாரம்
இருக்கிறதா? அதை யார் செய்தார்கள் என்றுகூட நான் எடுத்துக் கொள்ள
வில்லை. தற்கொலை என்று கூறப்படுவதை, உறுதி செய்யப்படுவதைக்
கொலை என்றும், படுகொலை என்றும் சொல்கிறார்களே, திருட்டைக் கண்டு
பிடித்ததினாலே படுகொலை என்று சொல்கிறார்களே, அதற்கு ஆதாரம் இருக்
கிறதா என்று கேட்கிறேன். பூலாவாரி சுகுமாரனும், அவருடைய தந்தை
யாரும் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்; அதிலே மாற்றமே இடையாது.
கொலையை யார் செய்தார்கள் என்பது வழக்கு. நான் அதற்குள்ளே நுழைய
வில்லை. நான் பட்டப் பகலிலே என்று சொன்ன வார்த்தை தடுமாறி வந்து
விட்டது; ஒருவேளை இரவு வேளை என்று வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்
ளட்டும், அல்லது 8 மணி அல்லது 9 மணி என்று வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்
கொள்ளட்டும். ஆனால் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்; படுகொலை செய்யப்
பட்டார்கள். அதிலே மாற்றமே இல்லை. அதிலே வழக்கு மன்றத்திலே
சிக்கலும் இடையாது. யார் செய்தார்கள் என்பதிலே சிக்கல் இருக்கலாம்.
அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையும் இல்லை. ஆனால் வழக்கு மன்றத்திலே
இருந்து, நாம் பெற்ற நடவடிக்கைகளிலே இருந்து, சாட்சியங்களிலே இருந்து
அன்றைக்கு இருந்த அரசு இந்தக் கொலைகாரர்களைத் தப்புவிப்பதற்காக
எப்படியெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்தது என்று இந்த மாநிலத்தினுடைய
தலைமைக் காவல் துறை அதிகாரி முதற்கொண்டு சாட்சியம் அளித்திருக்கிறார்
கள். அதைத் தெரிவிக்கிறோமே தவிர நான் ஒன்றும் கற்பனையாகச் சொல்ல
வில்லை. அதனாலே தான் சொன்னேன், இப்படிப் படுகொலைகள் எல்லாம்
பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருந்திருக்கிறது. நான் யாரைப்
பாதுகாத்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்
இவ்வளவு ஆத்திரப்படத் தேவையில்லை. நான் அவர்களையா குறிப்பிட்
டேன்? அவர்கள் மிகுந்த தூய்மையானவர்கள். மிகுந்த அறநிலைக்குட்பட்டவர்
கள். அப்படியெல்லாம் கொலை செய்யாதவர்கள். நான் நிச்சயமாக நம்பு
கிறேன். நான் அவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. இப்பொழுது இங்கே பிரச்
சினை தெளிவாக இருக்கிறது. பூலாவாரி சுகுமாரனும் அவருடைய தந்தை
யும் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அதிலே ஆட்சேபணையும் இல்லை, சந்
தேகமும் இல்லை, ஐயமும் இல்லை. ஆனால் யார் செய்தார்கள்?
குற்றவாளி யார்? அதுதான் நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. நான் அதற்குள்ளே அந்தக்
நுழையவில்லை. ஆனால் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தூக்கிலே
தொங்கினார் என்றிருக்கிற ஒரு செய்தியை கொலை, படுகொலை. அதுவும்

1984 மார்ச் 14] [திரு. இராம. வீரப்பன்]

ஆலயத்தோடு தொடர்புபடுத்தி, ஆலயத் திருட்டைக் கண்டு பிடித்தார் என்று சொல்கிறார்களே, இதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா? தயவுசெய்து தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே. அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கத்திற்குள் எல்லாம் போக நான் விரும்பவில்லை. திருவரங்கம் பற்றி ஒரு பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினைபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்து தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய உறுப்பினர் ஒரு கருத்து தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய உறுப்பினர் மாத்திரம் அல்ல, பொதுவாக நாட்டு மக்கள், அரசாங்கத் தரப்பில் சொல்லக்கூடியது ஒருதலைப் பட்சமானதென்று கருதுகிறார்கள். எனவே இந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கட்டுவதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முன்வந்து ஒரு நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிடுவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே நீதி விசாரணை என்ற பிரச்சினையே இல்லை. எங்கேயோ ஒரு வீட்டிற்குள்ளே ஒருவன் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டான். உறுப்பினர் அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னால் அதை நிரூபிக்கலாம். அதற்குச் சான்றை வைக்கலாம். ஏதாவது சாட்சியைத் தரலாம். தாக்கியவன் யார் என்று சொல்லலாம். அடித்தவன் யார் என்று சொல்லலாம். வேறு காரணங்கள் இருந்தால் அதையும் சொல்லலாம். எடுத்ததற்கெல்லாம் நீதி விசாரணை என்று கேட்டு, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், "உங்களுடைய கோரிக்கைகளையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு, அவர்கள் இறங்கி வருகின்றார்" என்கின்ற ஒரு காரணத்தினாலேயே, எடுத்ததற்கெல்லாம் நீதி விசாரணை என்று கேட்பது சரியல்ல. நடைபெற்றிருக்கின்ற அசம்பாவிதங்களை எல்லாம், கொடுமைகளை எல்லாம் அந்தக் காலத்திலே மறைத்ததைப் போல இல்லாமல், இன்றைக்கு திறந்த மனதோடு இருக்கின்ற இந்த அரசினிடத்திலே அப்படி இனிமேலும் உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்க்க முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களிடத்திலே நான் மிகுந்த அன்போடும் மரியாதையோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதாவது ஆதாரங்கள் இருந்தால் வைக்கலாம். வைத்ததற்குப் பிறகு எந்த முறையில் விசாரணை செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி அரசு முடிவு எடுக்கும்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு முன் வந்து விசாரணை வைக்குமானால், என்னால் நிரூபிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இராம. வீரப்பன்] [1984 மார்ச் 14

பெறுகிறார்கள், எப்படி சாதனை செய்யப்படுகிறது, எப்படி நடைமுறைப் படுத்துகிறார்கள் என்ற விவரங்களைப் பார்க்கிற அந்தப் பணியிலேதான் ஈடுபட்டார். அதிலே கூட அவர் சரியாக இல்லை. அடிக்கடி விடுமுறை எடுத்துப் போனார். பணியில் முழுவதுமாக தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாமல் இருந்தார். அவர் தன்னுடைய ராஜிநாமா கடிதத்தை எழுதி ஒருவரிடத்திலே கொடுத்து விட்டு, நான் வரவில்லையானால், என் ராஜிநாமாவைக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி ஊருக்குப் போவார். மீண்டும் வந்தவர் பணியில் ஈடுபடாமல் ஏதோ தோல்வி மனப்பான்மையோடு தன்னுடைய பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்ற விவரங்கள் எல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆலயத்திற்கும் ஆலய நிர்வாகத்திற்கும் அவருக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

ஆகவே அப்படி ஒருவர் எங்கேயோ தங்கிக் கொண்டிருந்த இடத்திலே தூக்குப் போட்டுக்கொண்டார் என்கிற செய்தியை, கொலை செய்யப்பட்டார், படுகொலை செய்யப்பட்டார், திருட்டைக் கண்டுபிடித்தார், திருட்டைக் கண்டுபிடித்தார், நகைகள் மாற்றத்தைக் கண்டுபிடித்தார் என்று உண்டியல் இல்லாததை, பொல்லாததை, பழி சுமத்துகிற உணர்வோடு அரசியல் மேடைகளில் பேசலாம். ஆனால் இங்கே ஆதாரத்தோடு பேசவேண்டும். ஆதாரம் இருந்து அவர்கள் தந்தால், அது கொலை என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், அல்லது அதற்கான ஒரு தடயம் சிறிதாவது இருந்தால், அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். நான் இந்த நேரத்திலே சுப்பிரமணியபிள்ளையின் படுகொலையை சுட்டிக் காட்டியதற்குக் காரணம் தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு உறவினர் என்பதற்காகக் கூட அல்ல. அவர் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். சட்டமன்ற உறுப்பினராக அன்றைக்கு இருந்தார். யார் வேண்டுமானாலும், படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம். நான் பட்டியலிலே என்று சொன்னது வேண்டுமானால் . . .

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கு மன்றத்திலே வழக்கு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசுவதால், இன்றைக்கு முழுவதுமாக அந்த வழக்கைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே விவாதிப்பதற்கு, என்னை அனுமதிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய அந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : தயவுசெய்து நான் சொல்வதை அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் ; கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

1984 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசினால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டி வரும் ; அது மரபும் ஆகும்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கு மன்றத்திலே . . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்டுவிட்டு அதற்குப் பின் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : படுகொலை செய்யப்பட்டார் என்பது வழக்கு மன்றத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற வழக்கு. அது குறித்து இன்றும் ஒரு நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, அதற்கு மேலே உயர்நீதி மன்றத்திலே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, அதற்கு மேலே அப்பீலுக்கு எல்லாம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இறுதியாக ஒரு முடிவு வரலாம். ஆனால் கொலை என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. யார் கொலை செய்தார்கள் என்பதுதான் வழக்கே தவிர, அது கொலையா, தற்கொலையா என்பதல்ல பிரச்சினை.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : தயவுசெய்து நான் . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பிரச்சினை தற்போது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வழக்கு மேல் முறையீட்டிலே இருக்கிறதென்றும் சொன்னார்கள். மேல் முறையீட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒன்றைப் பற்றியோ அல்லது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒன்றைப் பற்றியோ சட்டமன்ற மேலவையிலே பேசக் கூடாது. பேச முடியாது என்பது ஒரு மரபாகும். ஆகவே மரபுக்குப் புறம்பாக கோர்ட்டிலே இருக்கிற வழக்கைப் பற்றி தாங்களோ அல்லது உறுப்பினரோ பேசாமல் இருப்பது நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கூறுவதை நான் முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த வழக்கு என்பது கொலைதான். அதிலே யாருக்குமே சந்தேகம் கிடையாது. யார் கொலை செய்தார்கள் என்பது வேண்டுமானால் வழக்காக இருக்கலாம். நான் அதற்குள்ளே நுழையவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு விசாரணை வைக்க வேண்டிய அடிப்படையே இதிலே இல்லை.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது, ஏதோ நடைபெற்ற கொலையை மூடி மறைத்தார்கள், அதற்கு நீதி மன்றத்தில் பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம்கூட சாட்சி சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒரு உண்மைக்கு மாறான தகவலைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். "முன்னாள் முதலமைச்சர், அப்போது பொறுப் பேற்றுக்கொண்டிருந்த கலைஞர் அவர்கள் எங்களை அழைத்தார்கள். என்ன நடந்தது என்ற தகவலைக் கேட்டார்கள். பிறகு நாங்கள் நடந்ததைச் சொன்னோம். சட்டப்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விட்டாரே தவிர, இந்த வழக்கையே போடவேண்டாம் என்று எங்களுக்கு ஆணையிடவில்லை" என்றுதான் முன்னாள் ஐ.ஜி. அருள் அவர்களும் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். அதற்குப் பின்னாலேயும் சில அதிகாரிகள் சொல்லியிருக் கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுதான் வழக்கு மன்றத்திலே நடைபெற்றுக்கொண்டி ருக்கின்றது. அந்த வழக்குக்குள்ளேயே நுழைகின்ற சம்பவமாகும். ஆகவே என்ன ஆதாரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் சொல்ல ஆரம் பித்தால், அது வழக்கு மன்றத்திலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற சம்பவங் களுக்குள்ளே நுழைவது மாதிரி ஆகிவிடும். ஏனென்றால் அவர்கள் சொல் கின்ற மாதிரி அல்ல.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, சாட்சிகள் பற்றியெல்லாம் அவர்களும் எப்படிச் சொல்லலாம்?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதற்கு உறுப்பினர் அவர் களும் பதில் சொல்லி அவரும் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: அந்த வழக்கு நடைபெற்ற பிறகு.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் அதைப் பற்றியே தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டு போனால் எப்படி?

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: அந்த பழனியப்பனுடைய மனைவியால் கூட . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வழக்குக்குள்ளாகவே உறுப் பினர் அவர்கள் போகின்றார்கள்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: நடந்ததைத்தான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கின்றார்களோ அதையேதான் நானும் சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு மட்டும் சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு. எங்களுக்கு இல்லையா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உரிமை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: எது வேண்டுமானாலும், மந்திரி அவர்கள் சொன் னால் விட்டுவிடலாமா? அதற்கு மட்டும்தான் அனுமதி உண்டு. அது குறிப் பிலே ஏறும். பத்திரிகையிலே வரும். ஆகவே ஒரு உறுப்பினர் மீது மற்ற வர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அதைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மரபா? அமைச்சர்களுக்கு என்று தனித் தகுதி இருக் கின்றது என்று பொருளா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சர் மீது எந்தக் குற்றச்சாட்டை வேண்டுமானாலும், எந்தப் பழியை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அதையெல்லாம் நாங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். எவ்வளவு தெளிவாக வெளியிலே இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதையெல்லாம்கூட நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு, உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பதில் கூற முழுமையான உரிமை யுண்டு. அந்த உரிமையை நான் இடைமறிக்கவோ தடுக்கவோ விரும்ப வில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, நான் ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். அது அமைச்சராக இருந்தாலும், உறுப்பினராக இருந்தாலும், ஒரு வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதுபற்றி உட்புகுந்து அதைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்பது ஒரு மரபு, நியதி என்ற கருத்தை நான் இங்கே எடுத்துச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களிடமும் நான் அதைத்தான் சொன்னேன் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். "அங்கே கொலை நடந்திருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். அதிலே இந்த மாதிரி சாட்சி சொன்னார்கள்" என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அது மாதிரி சொல்லவில்லை என்ற கருத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லி முடித்துவிட்டு, அடுத்த கருத்துக்குத் தான் உறுப்பினர் அவர்கள் போவது நல்லதே தவிர, அந்த வழக்குக்குள்ளேயே ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நாம் போய்க்கொண்டிருந்தால், எந்த இடம் வரைக்கும்

போகலாம், எந்த இடம் வரைக்கும் போகக்கூடாது என்பதற்கு நான் ஒரு முடிவு சொல்லவேண்டிய கட்டத்திலே வந்து அதற்கும் பதில் சொல்லவேண்டிய கட்டத்திலே நான் வரவேண்டியதாக இருக்கும்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, திட்டமிட்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்மீது களங்கத்தைச் சுமத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இங்கே இடைமறித்துச் சொன்னார்கள்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறேன். ஓர் உறுப்பினரோ அமைச்சரோ பேசுகிறபோது இந்த உட்கருத்தோடுதான் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார் என்று சொல்வது மரபாகாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களுக்கும் தெரியும். மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். உட்கருத்து இதைத்தான் வைத்துக்கொண்டார், என்னைக் குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்றோ, என்னைக் காரணம் காட்ட வேண்டும் என்றோ உட்கருத்தோடுதான் பேசினார் என்று சொல்வது நியதியோ மரபோ அல்ல. அவர், அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார். அந்தக் கருத்துக்கு உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்கிறார்களோ அதைச் சொல்லலாமே தவிர, உறுப்பினர் அவர்கள் அவர் பேசுவதற்கு உட்கருத்து கற்பிப்பதோ, அவர் உறுப்பினருக்கு உட்கருத்து கற்பிப்பதோ தவறான முறை. அது பார்லிமெண்டரி சம்பிரதாயமாகாது.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு அந்தச் சம்பவம் பூலாவரியிலே நடைபெற்ற பிறகு, சம்பந்தப்பட்டவருடைய மனைவிகூட தான் யாரையும் பார்க்கவில்லை என்றுதான் கிராம அதிகாரியிடத்திலே புகார் கொடுத்திருக்கிறார். இதுவெல்லாம் நீதிமன்றத்திலே விசாரிக்கப்பட்ட ஒன்றுதான். ஆனால் 1976-க்குப் பின்னாலே நாங்கள் எல்லாம் மிசாவிலே கைது செய்யப்பட்ட பிறகு, என் 80 வயது தாயார்மீது கள் விற்றார் என்று சாராய வழக்குப் போடுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களும், இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்றைக்கு தங்கதுரை, குட்டிமணி, ஜெகன் போன்றவர்களை எப்படி ஸ்ரீலங்காவிலே சிங்கள வெறிநாய்கள் செய்தார்களோ, அதைப்போல எங்களையும் தலைகீழாகக் கட்டி, அடியிலே நெருப்பைப் போட்டுக் கொளுத்தி, எங்களையெல்லாம் சித்திரவதை செய்தவர்கள்தான். அதேபோலத்தான் சாட்சிகள் எல்லாம்கூட தயாரிக்கப்பட்டு நீதிமன்றத்திலே கொண்டுபோய் நிறுத்தப்பட்டபோதுகூட, சாட்சிகளிடம் கொடுவாளைக் காண்பித்து, பெரிய

அருவாளைக் காண்பித்து நாங்கள் சொல்வதைப் போலச் சொல்லிவிட்டு வரா விட்டால், தலை வேறு முண்டம் வேறாக ஆகிவிடும் என்று சொல்லி, சாட்சிகளை எல்லாம் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். வழக்கையும் சேலத்திலிருந்து கிருஷ்ணகிரி நீதிமன்றத்திற்கும், கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து தர்மபுரி நீதிமன்றத்திற்கும், தர்மபுரியிலிருந்து கிருஷ்ணகிரி நீதிமன்றத்திற்கும் மாற்றினார்கள். இப்படியெல்லாம் விசாரிக்கப்பட்டதை நீதிமன்றமும் அறியும். அப்படிப்பட்ட நிலையிலேதான் இந்த வழக்கிலேகூட நியாயத்தை, தீர்ப்பை நாங்கள் பெற்று, நீதிமன்றத்தை நம்பி இருக்கிறோமே தவிர, ஆளுகின்ற கட்சியை நம்பி அல்ல. அவர்களுடைய பதவியை எதிர்பார்த்து அரசாங்கத்திற்குப் பயந்து, இருப்பவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இல்லை என்பதை நான் இங்கு திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள், ஆளும் கட்சி . . .

(மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அடுத்த பிரச்சினைக்குப் போய்விட்டார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா: தெரியும். போனதைச் சொல்லுங்கள். அவரும் வழக்கு மன்றத்திலேயுள்ள வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டவர்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: நீதிமன்றத்திலே சொல்லப்பட்டதுதான். நீதிமன்றத்திலே பெட்டிஷன்கூட கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்தபடி அடுத்த பிரச்சினைக்குச் செல்லலாம்..

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: ஆகவே, திருவரங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு விளக்கம் தந்தார்கள். அவர்கள் நிலையிலே இருந்து விளக்கம் தரப்படுகிறது. ஆனால் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல் எல்லாம், எங்களுடைய கட்சி சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, வெங்கடாசலத்தினுடைய பெற்றோர்கள், அவருடைய சகோதரர் இவர்கள் எல்லாம் தருகின்ற வாக்குமூலங்கள், புகார்களிலிருந்து "இறந்து விட்டார் என்ற தகவல் கேட்டு, நாங்கள் ஸ்ரீரங்கத்திற்குச் சென்று அந்தப் பிணத்தை எடுத்து வருவதற்குச் சென்ற நேரத்தில், அவர் அங்கு தூக்கு போட்டுக் கொண்டு இறந்த இடத்தையும், தூக்குப் போட்டுக்கொண்டதாகக் காட்டப் பட்ட அந்தக் கயிற்றையும் பார்க்கிறபோது, எங்களுக்கு இதிலே சந்தேகம் இருக்கிறது. மேலும் போலீஸ் அதிகாரிகள் அதிலே தவறா . . ."

[1984 மார்ச் 14

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மறுபடியும் மறுபடியும், அந்த . . . . .

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருவரங்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். "ஏதோ தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு இறந்துபோனவரின் தாயாரும், தமைய னாரும் வந்தார்கள், பார்த்தார்கள், சந்தேகப்பட்டார்கள். தலைய ருக்குத் தகவல் கிடைத்தது" என்று கிடைத்த தகவலை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்கு இந்த மன்றம் சரியான இடமாக. இப்படி எங்க அமையாது. நாங்கள் அதிகாரபூர்வமாகச் சொல்கிறோம். சரியான நேரமாக கேட்டுக்கொண்டு . . . . தயவுசெய்து

(திரு. சோ. ஆறுமுகம் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: கொஞ்சம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். ஏன் இவ்வளவு ஆத்திரப்படுகிறார்கள். இங்கே நான் ஒரு கருத் தைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டதாக, மரணம் அடைந்ததாக, தகவல் கிடைத்து மறுநாள் வருகிறார்கள். தாயாரோ, தமையனாரோ யாரோ வந்தார்கள். வந்து அந்தப் பிரேதத்தை எல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அடக்கம் செய்தாகிவிட்டது. மதுரை யிலே அடிபட்டவனுக்கு மானாமதுரையிலே போய் மீசை துடிதுடித்தது என்று தமிழிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. அதைப்போல இவர்களுக்கு

(முற்பகல் 11-50)

சந்தேகம் எப்போது வருகிறதென்றால், ஒரு 25 நாட்கள் கழித்து வருகிறது. அங்கே பிரேதத்தை வாங்குகிறபோது, திருச்சிக்கு வந்தபோது, இடத்தைப் பார்த்தபோது எல்லாம் சந்தேகம் வரவில்லை. எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய் அடக்கம் செய்து, சேலம் மாவட்டத்திலே அவர்கள் சொந்த ஊரிலே எல்லாம் முடித்ததற்குப் பிறகு, ஒருநாள், இரண்டு நாள் அல்ல; 25 நாட்கள், 26 நாட்கள் கழித்து சந்தேகம் வருகிறது. அந்த சந்தேகத்திற்கு கை, கால், தலை எல்லாம் வைக்கப்படுகிறது. அதற்கென்றே இருக்கும் திராவிட முன் னேற்றக் கழகம், ஒரு அற்புதமான எதிர்க்கட்சி கிடைக்கிறது. அதற்கு . . .

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: துணைத் தலைவரவர்களே, அனாவசிய மாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இழுக்கக் கூடாது. இறந்துபோன வெங்கடாசலத்தின் தாயார், தந்தையார் சொன்னதைச் சொன்னார்கள். அனா வசியமாக கட்சியை இழுப்பது நியாயமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று பேசக் கூடாது. இன்று சர்வ கட்சி சார்பிலே போராட்டம் நடத்து கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். ஒரு பிரச்சினையில் கட்சியை இழுக்கக் கூடாது.

1984 மார்ச் 14]

(திரு. ஜேப்பியார் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஒவ்வொருவராகப் பேச லாம். அமைச்சர் பேசி முடித்த பிறகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசலாம். திரு. ஜேப்பியார் உட்காரலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர் களே, நான் கட்சியை இழுக்கவில்லை. ஒருவேளை சாதியை இழுக்கலாமோ என்னவோ தெரியாது. ஆகவே சாதிப் பற்றின் காரணமாக அவர்களுக்கு அக்கறை வருகிறது. அதைத்தான் நான் முன்னாலே சொன்னேன். இது எல்லாம் பின்னாலே. எப்பொழுதோ முடிந்துபோன விவகாரத்திற்கு, கை, கால், தலை, கண் எல்லாம் வைத்து ஒரு அற்புதமான கதை ஜோடித்து, சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கதை ஜோடனையை இந்த மன்றத் திலே சொல்லி, நாமெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. நான் மனம் திறந்து, தூய்மையான உணர்வோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர் களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். ஏதாவது ஒரு துளி சான்றாவது சொல்லட்டும். முதலிலே உறுப்பினர் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு திருடினார்கள் ஆலயத்திலே; அதை அவர் கண்டுபிடித்தார் என்பதுதான். அதற்கு முதலிலே சான்று வர வேண்டும். இரண்டாவது— அப்போதுதான் 'மோடிவ்' வருகிறது. 'மர்டர்' என்று சொன்னார், அதற்கு 'மோடிவ்' எங்கேயிருந்து வருகிறது? அந்த மோடிவ் என்ன என்று சொல்லி யாக வேண்டும். ஆலயத்திலே திருட்டு நடைபெற்றது; அதை இவர் கண்டு பிடித்தார்—அதற்கு சான்று சொல்லட்டும். அதற்குப் பிறகு யார் அடித் தார்கள்; யார் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள், யார் கொலை செய்தார்கள்; யார் படுகொலை செய்தார்கள்; படுகொலை செய்யப்பட்ட பிறகு எப்படி தூக் கிலே தொங்க விட்டார்கள் அதற்குப் பிறகு எப்படிப் பூட்டினார்கள் எப்படி பூட்டை உடைத்தார்கள்—எல்லாவற்றுக்கும் சான்றோடு இந்த இடத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதில் ஏன் நான் தலையிடுகிற வாய்ப்பு வந்தது என்பதை நான் அருள்கூர்ந்து சொல்லிவிடுகிறேன். 4, 5 நாட்களாக நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம் இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பிரச்சினை களைத் தழுவி வெட்டியும், ஒட்டியும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆலோசனைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மிகுந்த சாமர்த்தியமாக இன்று நிதிநிலை அறிக்கையில் தொடங்கி, வரவு-செலவுத் திட்டம் பற்றியெல்லாம் சொல்லி, இது ஏமாற்றும் நிதி நிலை அறிக்கை என்று சொல்லிவிட்டு, சட்டம் ஒழுங்கினுள்ளே நுழைந்து வருகிறார் என்றால்,

நாங்கள் இங்கே அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் அளவுக்கு எங்களையெல்லாம் இளித்த வாயர்களாக அண்ணா அவர்களும் உருவாக்கவில்லை; புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் எங்களை வளர்க்கவில்லை.

திரு. சோ ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சட்டம் ஒழுங்கு . . . .

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், உறுப்பினர் எப்படிப் பேச வேண்டுமென்று சொல்ல, முறை இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் பற்றிப் பேசலாம். சட்டசபை என்பது எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் பற்றிப் பேசுவதற்குத்தான் இருக்கிறது. இப்படித்தான் பேச வேண்டுமென்று வரையறை செய்ய வேண்டுமானால், அதற்கு அவைத் தலைவருக்குத்தான் அதிகாரம் உண்டே தவிர, வேறு யாருக்கும் அதிகாரம் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: அவைத் தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத்தில் எதையும் பேசலாம், ஆனால் அவதூறுகளைப் பேசக் கூடாது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அவதூறுகளைப் பேசலாம். நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: அவதூறுகளைப் பேசினால் மக்கள் மன்றம் ஒழுங்கீனமானவர்கள் என்று கருதும்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதை மக்கள் மன்றம் முடிவு செய்யும். சட்டமன்றத்தில் பேசலாம். அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத்தான் முடியாது.

The Hon Thiru K. A. KRISHNASWAMY : Sir, propriety requires certain restraints.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, ஒழுக்கத்தைப் பற்றி, அவரவர்கள் பற்றி, நாடு தெரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்டார். அந்த அதிகாரிக்கு, கோவில் சொத்துக்களைப் பரிசோதிக்க என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதென்று கேட்டார். தங்களுக்கும் தெரியும். அரசுத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கும் தெரியும். குரூப் I சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் ஒரு ஆர்.டி.ஓ. தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அப்படி தேர்ந்தெடுத்து பயிற்சிக்காக 6 மாதம் 3 மாதம் ஒரு மாவட்டத்திற்கு அனுப்புகிறோம். அப்படி அவர்கள் பயிற்சி பெறக்கூடிய

காலத்தில், குரூப் அதிகாரிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆர்.டி.ஓ. போன்றவர்கள் அலுவலகங்களில் இருக்கக்கூடிய ஃபைல்களை எல்லாம் கேட்டு, பார்த்து, விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. அதே போல ஒரு தாலுக்கா வட்டாட்சி அலுவலகத்திலே சென்று தாசில்தாரிடத்திலே பல விவரங்களையெல்லாம் கேட்டு, பைல்களை எல்லாம் வாங்கிப் பார்த்து விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கான உரிமை அவருக்கு உண்டு. ஏதோ போவதும் தாசில்தாரைப் பார்த்து “எப்படி எல்லாம் நிர்வாகம் நடத்துகிறீர்கள்?” என்று கேட்டு தெரிந்துகொண்டு வருவதில்லை. அது போல் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்குச் சென்று ஆர்.டி.ஓ.வைப் பார்த்து “நீங்கள் எல்லாம் எப்படி நிர்வாகம் நடத்துகிறீர்கள்?” என்று கேட்டு, அவர் சொல்கின்ற கருத்துக்களை எல்லாம், லெக்சர்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு வந்துவிடுவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: உறுப்பினர் மிகுந்த சாமர்த்தியமாக ஒரு சான்றைத் தந்துகொண்டிருக்கிறார். ஆர்.டி.ஓ.வுக்கு என்ன அதிகாரம், அந்தப் பதவியில் அவர்கள் எதை எதையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அவர்கள் எதையெல்லாம் போய்க் கேட்பார்கள் என்பதும் தெரியும். இங்கே போன அதிகாரிக்கு (குறுக்கீடு) இல்லை இல்லை அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். ஏன் வீணாக சந்தேகப்படுகிறீர்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து . . . . . .

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: அமைச்சர் பிரச்சினையை வேறு திசைக்கு இழுத்துச் செல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: நான் ஒரு திசைக்கும் இழுத்துச் செல்லவில்லை. உறுப்பினர் எந்தத் திசைக்கு இழுத்தாலும் அதை சமாளிக்கும் திறமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஆர்.டி.ஓ. அங்கே பயிற்சிக்காகப் போனால் அவருக்கு என்னென்ன அதிகாரம் இருக்கிறது, எதை எதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும் என்பதும் தெரியும். இவர் ஒரு கணக்கு பரிசோதகர். அந்த அலுவலகத்திற்கும் போகிறபொழுது இவருக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிந்துகொண்டு பேசினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: நான் எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு வந்து பேசுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் தலைவராக 1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இருந்திருக்கிறேன். மூன்று முறை சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். இப்போது மேலவையிலும் பணி

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [1984 மார்ச் 14

...ாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாமல் நான் இங்கு பேசுவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டால், அவருக்கு இருக்கிற ஆற்றலைத்தான் அது வெளிப்படுத்தும். நான் இதைத்தான் ஒப்பிட்டுச் சொல்லப் போகிறேன். அதைப் போலத்தான் ஒரு தணிக்கை அதிகாரியாக, பயிற்சியாளராக அந்த வெங்கடாசலம் என்பவர் அங்கு செல்கிறார். செல்கிறபோது கோயில் நிர்வாக அதிகாரியை, எக்ஸிகியூட்டிவ் அதிகாரியைப் பார்த்து, "என்னென்ன இதற்கு சொத்து இருக்கிறது, எப்படி எப்படி பாதுகாக்கிறீர்கள்?" என்ற விவரத்தை அவர் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: இதைத்தான் உறுப்பினர் தெரிந்துகொள்ளாமல் பேசுகிறார். கொஞ்சம் என்னைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர் எல்லா அனுபவமும் பெற்றவர்தான். இதைப்போல இந்த அதிகாரிக்குப் பொறுப்பே கிடையாது. இவர் ஆலயத்திற்குள்ளே போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இவர் பணியாற்றுகிற அலுவலகமே தனி. இவர் ஏதாவது கணக்கு வழக்குகளிலே கண்டுபிடித்தால் . . . (குறுக்கீடு) தயவுசெய்து ஒன்றைத் தெரிந்துகொண்டு பேச வேண்டும். இல்லையென்றால் தெரியவில்லையென்று சொல்ல வேண்டும்.

(திரு. சோ. ஆறுமுகம் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினருக்கு ஒரு விஷயம். அமைச்சர் பேசட்டும்.

(திரு. சோ. ஆறுமுகம் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: தயவுசெய்து கேட்டுவிட்டு சொல்லலாம். எல்லாம் தெரிந்த உறுப்பினர் கட்சியினர் ஒரு காலத்திலே ஆட்சியிலே இருந்தபொழுது அப்படி எல்லாம் நடந்துகொண்டார்கள். இப்பொழுது கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்கிற வாய்ப்பு வந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) கேட்டுக்கொள்ளலாம். (குறுக்கீடு). அது வரட்டுமே (குறுக்கீடு) பார்த்துக் கொள்ளலாம். நாடு தீர்ப்பை அளிக்கிறபொழுது அதைப் பார்ப்போம்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: உங்களைப் பற்றியும் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: இந்த அதிகாரி ஆலயத்திற்குள்ளே எக்ஸிகியூட்டிவ் ஆபீசரிடத்தில் போய் அது இருக்கிறதா, இது இருக்கிறதா என்று கேட்பார் என்று உறுப்பினர் சொல்கிறார். கேட்கிற அதிகாரம் இந்த அலுவலருக்கு இல்லை. இவர் ஒரு அதிகாரியுடைய தரத்திலேயே இல்லை

1984 மார்ச் 14] [திரு. இராம. வீரப்பன்]

ஆலயத்திற்குள்ளே நுழைகிற பொறுப்பிலே அவர் இல்லை. நுழையவேண்டுமென்று போயிருந்தால் குரூப் ஒன்று சர்வீசிலே அவர் முயற்சி செய்தாரென்று சொல்லப்படுகிறதே இதிலேயாவது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதா என்று ஆண்டவனை வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமானால் போயிருக்கலாம். (சிரிப்பு) இவர் பணியாற்றிய இடமே தனியான ஒரு காரியாலயம். அதுவும் அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் ஆபீசிலிருந்து அனுப்பப்படுகிற ஒரு தலைமை கணக்கு அதிகாரியின் கீழே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற ஆடிட்டிங் விங். அந்தப் பரிசோதனைக் காரியாலயத்திற்குள்ளே இவர் ஒரு பரிசோதகராக, ஒரு அலுவலராகப் போகிறார். ஆகவே ஆலயத்திற்குள் நுழைந்து எந்தக் கணக்கு வழக்குகளையும் கேட்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை, அதிகாரமும் இல்லை. இன்கம்டாக்ஸ் ஆபீசில் நாம் அனுப்புகிறபோது, கணக்கைப் பார்த்துவிட்டு, கேட்கிறார்களே சந்தேகங்களை—அதைப்போல அந்தக் கணக்குகளிலே சந்தேகங்கள் இருந்தால், அதையும் இவர் கேட்க முடியாது. இவருக்கு மேலே இருக்கிற அந்த அதிகாரி, ஆணையாளருக்கு எழுதிக் கேட்க வேண்டும். மிகுந்த அனுபவம் பெற்றவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம். இதிலே அனுபவம் இல்லாமல் இருக்கலாம். காரணம் அவர் அங்கே போய் ஆடிட்டிங் செக்ஷனில் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் வராமல் இருந்திருக்கலாம். அந்த அவசியம் இல்லாமலே அனுபவம் பெற்றிருப்பவர்கள். ஆகவே அருள்கூர்ந்து நான் சொல்வதை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டு இந்த அதிகாரத்திற்குள்ளே அவர் என்ன செய்தார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு பிரச்சினைபற்றி, ஒரு முறைகேட்டைப்பற்றி ஓர் உறுப்பினர் சொல்வதற்கு முழுமையான அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த முறைகேடு அமைச்சர் அவர்களுடைய துறையைப்பற்றி இருக்குமானால், அந்த அமைச்சர் அந்த முறைகேடு நடக்கவில்லை என்றோ, உறுப்பினர் சொல்வதானது தவறான ஒரு விவரம் என்றோ சொல்வதற்கு முழு உரிமை பெற்றவர்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

ஆகவே இந்த முறையீட்டின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசி, அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த பதில் அளித்த பிறகு, மேலும் உறுப்பினர்கள் பேசாமல் இருப்பதுதான் நியதி. அந்த அடிப்படையில் உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த விபரங்களைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அதற்கான விபரங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனுடைய அடிப்படையில் தாங்கள் அதை விட்டுவிட்டு வேறு விவாதத்திற்குப் போவதுதான் நல்லது.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான்
ஒரு தவறான கருத்தை அவையில் எடுத்துவைத்து, அதற்கு மாண்புமிகு
அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த விளக்கத்தை அளித்திருந்தால், அதற்கு மேலும்
போகாமல் அடுத்த பிரச்சினைக்குப் போவதுதான் முறை. ஆனால் நான்
பேசுவதை அமைச்சர் முழுமையாகக் கேட்காமல், அவர்களே ஒருதலைப்பட்ச
மாக குறுக்கே எழுந்து எழுந்து இடைமறித்து மேலும் அவதூறாகப் பேசிய
தால் அதற்கு நான் பதில் தரவேண்டிய நிலைக்கு என்னை அவர்தான்
ஆளாக்கியிருக்கிறார்களே தவிர, நான் ஒன்றும் அமைச்சருடைய பிரச்
சினையில் தலையிட்டுப் பேசியதாக எனக்கு நினைவு இல்லை. இருந்தால்
திருத்திக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை என்பது நீதிமன்றம்
அல்ல. அவை வேறு, நீதிமன்றம் வேறு. இங்கே அவையில் இருக்கிற எதிர்க்
கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆட்சியிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைகள் என்னவென்று அவையிலே
தாராளமாகத் தெரிவிக்கலாம். அவர்கள் தெரிவித்த குறிப்பிட்ட குறைபாடு
களை, அந்தத் துறைக்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து
அதற்கான முழு விபரங்களைச் சொல்லிய பிறகு, மேலும் தங்களுடைய
கட்சியை ஸ்தாபிப்பதற்காக "நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்காகப் பேசு
கிறேன் என்று" சொல்வது மரபல்ல. அது நீதிமன்றத்தின் மரபாக இருக்க
லாம். உறுப்பினர் இன்னும் அதுபற்றி அரை மணி நேரம் பேசினாலும்
அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களது கருத்தைத்தான் சொல்வார்கள். ஆகவே
அதற்குப் பிறகு தாங்கள் சொல்கிற விபரங்களை அமைச்சர் சொன்னதற்குப்
பிறகும், மேலும் அந்த நியாயத்தைப்பற்றி விவாதிப்பது, எதற்காக இங்கே
விவாதிக்கிறோம் என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டதுபோல இருக்காது.
அவர்கள் அவரது கட்சியைச் சொன்னார்கள், நான் என்னுடைய கட்சியைச்
சொல்கிறேன் என்று சொல்லி நீதி மன்றத்தைப்போல இதை ஆக்கிவிட
வேண்டாம். உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள்
முழு விபரத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் என்ன பேச இருக்
கிறது என்று தெரியவில்லை.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : அதற்கு மேல் முழு விபரத்தையும், அதாவது நீதி
கொலைதான் என்று நிரூபிக்க ஒரு நீதி விசாரணை வைத்தால், அதற்கான
ஆதாரங்களை, சான்றுகளைக் கொடுத்து, நாட்டுக்கு உண்மையைக் கொண்டு
வர, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், என்னைப்
பொறுத்தவரையில், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில்,
நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்
களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்திற்கு, நான், மாண்புமிகு
உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கேட்டபோதே பதில் அளித்திருக்
கிறேன், அதற்காக அரசு விசாரணை வைக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை
என்று. மாண்புமிகு உறுப்பினரிடத்தில் கொலைதான் என்பதற்கான
சான்றுகள் இருந்தால், சாட்சியங்கள் இருந்தால், திட்டவட்டமாகக் கொலை
தான் என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்தால், இதய சுத்தியோடு நம்பினால்,
அவர்கள் தனியாக ஒரு பிரைவேட் கேசை ஒரு வழக்கு மன்றத்தில் தொட
ரட்டும். அந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு எல்லாவிதமான உதவிகளையும் அற
நிலையத் துறையின் மூலமாக தமிழக அரசு செய்யும் என்பதை நான் இங்கே
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆண்மை இருக்கிறவர்கள், நீதிமன்றத்திற்கு
வந்து இது கொலைதான், இந்தக் கொலை நடக்கக் காரணம் கோயிலிலே
திருட்டு, நகைகள் மாற்றம் என்ற விவாத்தை, அந்தப் புகார்களை, அந்தப்
பழிச் சொல்லை, அந்த அவதூறுகளை ஆதாரத்தோடு குற்றச்சாட்டை,
தைரியமிருந்தால், ஆண்மையிருந்தால், நீதிமன்றத்திலே நிரூபிக்கட்டும்.
அதற்கு வேண்டிய எல்லாச் செலவுகளையும் அறநிலையத் துறை மூலமாக
ஏற்றுக்கொள்ள அரசு தக்க ஆணை பிறப்பிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன்

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்
களே, அரசே ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்ட பிறகு, இது கொலையல்ல,
தற்கொலைதான் என்று முடிவுக்கு வந்துவிட்ட பிறகு, அவர் அடிக்கப்பட
வில்லை, கொலை செய்யப்படவில்லை என்று முடிவுக்கு வந்துவிட்ட பிறகு,
இங்கே அரசே கேசுக்கு உதவி செய்யும் என்று சொல்வது, எப்படியென்று
எனக்குப் புரியவில்லை. ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாக இருக்கிறது. அரசு
என்பது பொதுவானது. அரசாங்கம் பொதுமக்களைக் காப்பாற்றக் கடமைப்
பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் மீது நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு சந்தேகம்
வந்துவிட்ட பிறகு, அரசாங்கம் தான் முன்வந்து அப்படி இல்லை என்று
நிரூபிக்க வேண்டுமே தவிர, 'நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போங்கள்' என்று
சொல்வதும், அதற்குரிய செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்வதும்
எந்த வகையில் நியாயம் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்
அவர்களே, நாட்டு மக்களிடத்திலே சந்தேகமே வரவில்லை. சில அரசியல்
கட்சிகளிடத்தில் இந்த சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. இந்த அரசியல் கட்சி
களுக்கு அப்படியொரு சந்தேகம் உண்டாக இருந்தால், சான்று இருந்தால்
அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு வரட்டும். இப்போது ஏழைகளுக்குச் சட்ட உதவி

என்று வைத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் கூட நான் சொல்லவில்லை. எப்படிப்பட்ட வழக்கறிஞர்களை வேண்டுமானாலும் வைக்கட்டும். சாட்சியங்களைக் கொண்டு வர இந்த அறநிலையத் துறை உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய இதய சுத்தியை வெளிக்காட்டுவதற்கு தயங்குகிற குற்றமுள்ளவர்களிடம் நீதியை எதிர்பார்த்து நான் இங்கே பேச விரும்பவில்லை. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வெற்றிச் செல்வன் என்பவர் தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு மருத்துவ மனையில் 4 மாத காலம் இருந்து இன்றையதினம் இறந்திருக்கிறார். அதைப் போலவே அதே ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் திரு. சங்கரலிங்கம் என்பவர் வெட்டப் பட்டு தப்பித்திருக்கிறார். திராவிடர் கழகப் பொதுச் செயலாளர், ஆசிரியர் வீரமணி அவர்கள் தாக்குதலுக்கு ஆளானார். இப்படி எத்தனையோ சம்ப வங்களை நான் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். இதையெல்லாம் ஆளும் கட்சியின் தலையீட்டின் பேரால் நடத்தி, தாக்குதலுக்கு ஆளானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமலும் வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்கள் தடுத்து திருத்தப்படா மலும் இருக்கிற ஒரு சட்டம் ஒழுங்கற்ற நிலைமை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்றாமல், வன்முறையாளர்களுக்குத் துணைபோகிற சூழ் நிலை இருப்பதால்தான், இன்றைக்கு நாடு பூராவும் கொள்ளை அடிப்பவர் களும், திருட்டுக் கும்பல்களும் பல வன்முறைச் சம்பவங்களை நடத்திக் கொண்டு, கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்குச் சட்டம் ஒழுங்கு என்பது தமிழ் நாட்டில் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிற மனப்பான்மையாவது ஆட்சியாளர்களுக்கு இருந்தால், இவைகளையெல்லாம் தடுத்து திருத்துவதற்கு என்ன முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமோ அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுவார்கள் . . . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே சட்டம் ஒழுங்கு இல்லை, அரசு சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்றவில்லை, அரசால் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்பதைச் சொல்வதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அதற்காக "அவர்களே தூபம் போட்டு நடத்தச் சொன்னார்கள்" என்று சொல்வது ஒரு நல்ல மரபாகாது. அந்த மாதிரி நடந்திருக்கிறது, சட்டம் ஒழுங்கை அரசு காப்பாற்றவில்லை அல்லது அரசு அதிகாரிகள் முறையாக நடக்கவில்லை என்றெல்லாம்கூட சொல்லலாம். ஆனால் அதற்கு மாறாக, "அரசே தூபம் போட்டது, அரசே அதைச் செய்யச் சொல்லியது" என்று சொல்வது எந்த வகையிலும் சரியில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தம் அனுபவத்தை இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் நாங்களும் இங்கே அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தகுதியும் எனக்கும் தெரியும். அவருடைய அனுபவத்தைத்தான் அவர் இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். யார் தவறு செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குவது, பிறகு தங்கள் மீது களங்கம் ஏற்படுகிறதே என்று அதை மூடி மறைக்கத்தான் இங்கே இப்படிப் பேசுகிறார்கள். அவர் பேசியதை நாடு அறியும். அவரைப்பற்றி நானும் அறிவேன். ஆகவே இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைக்கப்பட்டு, நிர்வாகம் சீர்குலைந்துள்ள நிலைமையில்தான் இந்த ஆட்சி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைத் திருக்கிறது.

தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே போராடி, பின்னாலே எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் சேலம் இரும்பாலையைக் குறித்து வாதாடி, திட்ட அறிக்கையைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேயே சொன்னபோது, அதை எதிர்த்து வெளிநடப்பு செய்து, அதற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் அங்கீகரிக் கப்பட்டு, 1970-71-ல் தொடங்கப்பட்டது. அப்படித் தொடங்கப்பட்ட அந்த சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை இன்றையதினம் உருட்டாலையாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே தொழில் தொடங்கப் பதிவு செய்து கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிப் பெருமை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சேலத்தில் சவுத் இந்தியன் கிளாஸ் பேக்டரி என்று ஒன்று உண்டு. 1980-81-ல் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சேலத்திற்கு வந்து ஏற்கெனவே நசிந்து போன கிளாஸ் பேக்டரியை மீண்டும் புதுப்பிக்கிறேன் என்று சொல்லி, தொடக்க விழா நடத்தினார். ஆனால் துவக்க விழா நடத்திய பிறகு, இன்றைக்கும் அந்த கிளாஸ் பேக்டரி நடைபெறுகிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே ஒரு காரியமும் நடைபெற வில்லை. ஆகவே துவக்க விழா நடத்தி விட்டுவிட்டு, அது செயல்படாத நிலையைத்தான் இன்றையதினம் தொழில் துறையில் பார்க்கிறோம். அதைப் போலவே தொடங்கப்பட்ட இரும்பாலை உருட்டாலையாக இருப்பதும் இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். அதைப்போலவே நமது மாநிலத்தில் மத்திய அரசு உதவியோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த பெரிய

[திரு. மு. மாசிலாமணி] [1984 மார்ச் 14

ஆம் சரி—இன்றையதினம் இந்த அரசை மிகவும் பாராட்டி தங்களது நன்றி
பத் தெரிவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது நான் கண்டறிந்த ஒரு
உண்மையாகும். ஆனால் இந்த நிதிநிலைக் கொள்கையைக் குறித்து
மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும், மாண்புமிகு தோழமைக் கட்சி
யைச் சேர்ந்தவர்களும் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி இங்கே
பேசியிருக்கிறார்கள். உலகத்திலே போறிஞர்கள், பெருமக்கள் சொல்லிச்
சென்றதை நான் நினைவுபடுத்தலாமென்று கருதுகிறேன். இந்தப் புனிதமான
ஆட்சியின் மீது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடாத்திச் செல்கின்ற இந்த
ஆட்சியைப் பற்றி சீற்றம் கொண்டோர், நாட்டிலே பொறாமை, பொச்சரிப்புக்
கொண்டோர் பேசுவதை, இந்த அவையிலே உள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, நாட்டு
மக்களும் கூர்மையாகக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான்
சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அவையில் பேசப்பட்ட கருத்துக்
களையெல்லாம் இன்றையதினம் நாம் மறந்துவிட்டாலும், நாட்டிலுள்ள
போறிஞர், பெருமக்கள் பத்திரிகையிலே கண்டு, இன்றையதினம் போற்றி
வருகின்ற மக்களும் கூர்ந்து கவனித்து வருகிறார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகப்
பார்த்து வருகிறோம். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அருமை அண்ணல்
திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டிப்
பல நுண் அறிவான கருத்துக்களையும் தெள்ளத் தெளிவாக இந்த அரசுக்குப்
பல ஆலோசனைகளையும் நல்கிப் பொதுவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த
அரசு 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, இடையிலே மத்திய அரசினால்
புறக்கணிக்கப்பட்டு 'டிஸ்மிஸ்' செய்யப்பட்டபோதிலும் கூட மீண்டும் இந்த
ஆட்சி வருமா, வராதா என்று எண்ணியவர்க்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக
மக்கள் மாமன்றம் 1980ஆம் ஆண்டு மீண்டும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை
ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்த்தியது. பொல்லாங்கு மனம் படைத்
தோர் இன்றையதினம் பொறாமை எண்ணம் கொண்டு ஏதேதோ பேசி,
இடுக்கண்களையெல்லாம் ஏற்படுத்தி இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்கலாம் என்று
நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நிச்சயமாக அவர்கள் இந்த
நாட்டிலே மண்ணைக் கவ்வப் போகிறார்கள் என்பது இந்த நாட்டு
மக்களுடைய தீர்ப்பாக இருக்குமென்பதை நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்
கிறேன்.

இங்கே சென்ற டிசம்பர் மாத இறுதியில் கடுமையாக மழை பெய்து,
அதனால் குறிப்பாகத் தஞ்சை, தென்னார்க்காடு, திருச்சி, புதுக்கோட்டை,
இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் உயிர் இழப்பு ஏற்பட்டதுடன், சாலை,
கட்டிடங்கள், சொத்துக்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டபோதும், தமிழகத்
தினுடைய மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உடனடியாகப்

1984 மார்ச் 14] [திரு. மு. மாசிலாமணி]

போர்க் கால அடிப்படையில் நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதை இந்த நாட்டு மக்கள், கண்ணியம் மிக்கவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் வெள்ளத் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக ரூ.120 கோடி நிதி உதவி வழங்குமாறு மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதனைக் கண்டறிவதற்காக மத்தியிலிருந்து ஒரு குழுவை அமைத்து செயல் படுத்துவதற்காக நான் மத்திய அரசுக்கு இந்த அவையின் மூலமாக நன்றி யைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் பாமர மக்களாகிய இந்த நாட்டு மக்களுக்கு முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் பலரால் பாராட்டப்படுகின்றன. அதையும் பலர் இன்றையதினம் வேறு வேறு கருத்துக்களாலே அவரவருடைய கோணங்களிலே பார்க்கின்ற போது, அதற்கு அவர்கள் ஏதோ ஒரு கருத்து வைத்துச் சொன்னாலும், குழந்தைகளுக்கு சத்துணவுத் திட்டம் மிகவும் ஏழை எளிய பாமர மக்கள், இல்லாதோர், நலிவுற்றோர், அவர்கள் இல்லங்களிலே எல்லாம் மீண்டும் பசியைப் போக்குவதைப் பார்த்துப் பாராட்டுகின்ற தன்மையிலே இருக்கி றோம்.

(பிற்பகல் 12-20)

கடந்த வாரத்தில் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தபோது, ஒரு தொழிலாளத் தோழரை, அரசு ஊழியரைப் பார்த்து கேட்டேன். அவர் எங்கே வேலை செய்கிறார் என்று கேட்டேன். அப்போது அவர்கள் "நான் பஞ்சாயத்து போர்டிலே வேலை செய்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள், "இந்த முதலமைச்சர் அவர்களின் சத்துணவுத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு என் வீட்டிலே பசியே இல்லை, பஞ்சமே இல்லை, என் மனைவிக்கும் சோறு கிடைக்கிறது, என்னுடைய ஆறு குழந்தைகளுக்கும் சாப்பாடு கிடைக்கிறது" என்று சொல்லிக்கொண்டு பெருமைப்பட்டுக்கொண் டார்கள்.

அதே நோக்கிலே அந்தத் திட்டம் மேலும் பெரிதுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 10 வயது முதல் 14 வயது வரையில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப் பட்டு , ரூ. 20 கோடி வரையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், அதிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டு செயல்படுத்தப் போகிறது. அதிலே இந்த அரசு முனைந்து செயல் படுகிறது. 'ஒப்பிலா மணிவிளக்காக, ஒப்பற்ற தலைவராக' நமது முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நம் நாடே அவரை அதற் காகப் பாராட்டுகிறது.

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [1984 மார்ச் 14

தொழில்கள்கூட சரியாக நடைபெறவில்லை. தொழில் தொடங்கக்கூடியவர்களை அழைத்துப் பேசி உடனடியாக அவர்களுக்குத் தேவையான உதவியைச் செய்து தொழிலைத் தொடங்கினால், அதன் மூலம் இங்கே வேலை வாய்ப்பும் பெருகும். தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரமும் உயரும். அதைப் போலவே தமிழ் நாட்டில் தனி நபர் வருமானமும் கூடும். ஆனால் இப்படி அதிலே அக்கறை செலுத்தாததன் காரணமாக இன்றைக்கு ஊட்டியில் அமைய இருந்த கலர் பிலிம் தொழிற்சாலை கூட வேறு மாநிலத்திற்குப் போய்

(பிற்பகல் 12-10)

விட்டதைப் பார்க்கிறோம். அதே போல் கப்பற் படைப் பயிற்சி தளம் நம்முடைய மாநிலத்திலே ஆரம்பிக்கப் போவதாக இருந்தது. இன்றைக்கு அது கோவாவிற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலைத் துவங்க முனைப்பான திட்டம், அக்கறை இந்த ஆட்சிக்கு இல்லை என்பதைச் சொல்ல என்னாலே வேறு என்ன ஆதாரத்தை எடுத்துக்காட்ட முடியும்?

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழகத்தில் பெறியியல் கருவிகள் தயாரிக்க மட்டும் ரூபாய் 1.06 கோடி அளவிற்குத்தான் மத்திய அரசினுடைய உதவி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே மத்திய சர்க்காருடைய உதவியை அதிகமாகப் பெற்று நம்முடைய மாநிலத்தில் பெரிய தொழில்களைத் தொடங்கத் தவறியது என்ற குற்றச்சாட்டு இந்த ஆட்சி மீது உண்டு. ஆகவே தான் இன்றைக்கு நாம் உலக வங்கியானாலும் சரி, வேறு நிதி நிறுவனமானாலும் சரி, கடன் வாங்குவதில் மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறோம் என்றாலும், தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், 13-வது இடத்திற்குச் சென்றிருக்கிறோம். ஆகவே தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழ் நாட்டை மிகப் பின்னே கொண்டு போன பெருமை இந்த ஆட்சிக்கு உண்டு என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடும்ப கார்டுக்கு 20 கிலோ அரிசி போடுவோம் என்று சொல்லி, பிறகு ஐந்து கிலோ என்று சொல்லி, ஐந்து கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி இனாம் என்று அறிவித்து, குடும்ப கார்டுக்கு 4 கிலோ அரிசிகூட ஒழுங்காக வழங்கப்படாத நிலையில், கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காற்றிலே பறக்க விட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கோடியே 20 லட்சம் குடும்ப கார்டுகளுக்கு நியாயமான விலையில் தேவையான பண்டங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த ஆட்சியாளர்களால் நிரூபிக்க முடியுமா? சொன்ன வாக்குறுதிகளை ஒன்று கூட நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இந்த ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டு ஓட்டுக்காக ஏதோ ஆறு வயது முதல் 15 வயது வரை சத்துணவு என்று,—அதுவும் முதலமைச்சரின் சத்துணவுத் திட்டம் என்ற கேவலமான வார்த்தையை—இதை எங்கேதான் கண்டுபிடித்தார்களோ

1984 மார்ச் 14] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

விளம்பரமே பிடிக்காதவர்கள்—அறிவித்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்துப் "பெரிய போஸ்டர்ஸ் போடுகிறார்கள், விளம்பரம் செய்கிறார்கள்" என்று கூறிய இவர்கள் இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய வால்-போஸ்டர்ஸ் போட்டு விளம்பரங்களை சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்லாமல், மாவட்டத் தலைநகரங்களிலேகூட செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலும் அரசாங்கத்தின் விளம்பரம். அமைச்சராக இருப்பவர்கள்கூட முதலமைச்சருடைய பெயர் எல்லாப் போஸ்டர்களிலும் வரவேண்டும் என்பதற்காக, தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அமைச்சரவையில் இருக்கின்ற அமைச்சர் என்று போடக்கூடிய அளவிற்கு விளம்பரப் பிரியர்களாக ஆட்சிப் பீடத்தில் இருந்துகொண்டு, நாட்டு மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு, விலைவாசி ஏறுவதைக் கட்டுப்படுத்த திறமையில்லாமல், நாட்டில் நடைபெறுகிற வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்காமல், விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமல், மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கி தொழில்களுக்குச் சீராக வழங்கத் தகுதி இல்லாத சூழ்நிலையில் இந்த ஆட்சி தமிழக மக்களை மிகக் கேவலமான நிலையில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஜவுளிக் கடையின் ஷோரூமில் ஒரு அழகான பொம்மையை வைத்து அதைச் சுற்றி புடவையைக் கட்டி வைத்திருப்பதைப் பார்த்து வழியில் போகக்கூடிய பெண்கள் அந்தப் புடவைக் கடைக்குள் சென்று புடவை வாங்கும்போது அந்தக் கடைக்காரனுக்கு இலாபம் கிடைப்பதற்காக பொம்மைக்குச் சேலை கட்டி ஏமாற்றுவார்கள். அதைப் போல உயிர் இல்லாத பொம்மையாக இந்த ஆட்சியாளர்கள் இருந்து கொண்டு இந்த நாட்டு மக்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இந்த நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் பயன்படாது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி இதை ஏற்க எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை என்பதைக் கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. மாசிலாமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கான வாய்ப்பை நல்கிய தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நல்ல பல திட்டங்களை—செயல்படும், செயலாற்றும் திட்டங்களை—இந்த ஆண்டு கொடுத்து எடுத்து வந்திருப்பதைக் கண்டு சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம்—தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர் மக்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மிகவும் பின்தள்ளப்பட்ட பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி—தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களா

[திரு. மு. மாசிலாமணி] [1984 மார்ச் 14

இன்றையதினம் சிறு தொழில்கள், மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் வைத்து தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கு, அதில் ஈடுபட்டு நலிந்த பிரிவினருக்கு தொடர்ந்து 4 சதவிகிதம் வட்டியில் சலுகைகளை அளித்து கடன் வழங்க வேண்டும். இதனால் ஏழையெளிய பாமர மக்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் 13.64 லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தருகிறது. நெசவாளர்கள் என்று சொல்கின்றபோது, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1954 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த நாட்டிலே இருக்கும் நெசவாளர் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டும் என்று இருந்தார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அனகாபுத்தூர் இராமலிங்கம் அவர்கள், அவருடைய பேச்சிலே மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னது மட்டுமல்ல, பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம்கூட அதைப் பாராட்டியிருக்கின்றார்கள். அந்த நெசவாளர்கள் சின்னாளம்பட்டி, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் என்று அங்கெல்லாமிருந்து பட்டினிப் பட்டாளமாக வந்தபோது, அவர்களுடைய துயரைத் துடைக்க அமரர் அண்ணா அவர்களே தோளிலே துணிகளைச் சுமந்திருக்கின்றார்கள். இது நாடறிந்த உண்மை, இதுபோன்ற அண்ணாவின் செயல்களை. அண்ணாவின் திட்டங்களை, அவர்கள் காட்டிய வழிகளை, அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை இன்றையதினம் 4½ கோடி மக்களின் தலை நாயகனாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அந்த அருமையான பணிகளை, அந்த துயர் துடைப்புப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றார்கள்.

1984-85 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அரசுப் பணியாளர்கள் வீடு கட்டும் பணிக்காக முன் பணமாக ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது இந்த அரசு. அது மட்டுமல்ல. முடிதிருத்துவோர்களுக்கும், சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், மண்பாண்டம் செய்கின்ற குயவர்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கும் . . .

திரு. ஜேப்பியார்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே யாருமே இல்லை. அவர்கள் யாருமே அவையிலே இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவையிலே குறைவெண் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்புதான் தலைவருக்கு உண்டு. எந்தப் பக்கத்திலே யார் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் கவனிக்க இயலாது. இருந்தாலும் கூட, உறுப்பினர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே யாராவது இருந்தால் அல்லது தலைவராவது இருந்தால், உறுப்

1984 மார்ச் 14] [மேலவைத் துணைத்தலைவர்]

பினர் அவர்கள் சொல்வதுபோல பேசுகின்றவர்களுக்கு அது நல்ல பலன் தருவதாக இருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு தலைவ ராவது இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

திரு. மு. மாசிலாமணி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, குடிசை மாற்று வாரியத்தில் முடிதிருத்துவோருக்கும், சலவையாளர்களுக்கும், விஸ்வகர்மா சமுதாய மக்களுக்கும், இன்னும் நலிந்த பிரிவில் இருப்பவர் களுக்கும் குறைந்தபட்சம் 10 சதவிகிதம் அளவுக்கு அவர்களுக்கு வீடு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் தாழ்ந்து கிடக்கின்ற சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் முடிதிருத்துவோர்கள், சலவையாளர்கள். சென்னையிலே பார்போமேயானால் சாதியின் பெயராலே வீடு கொடுப்ப தில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆலைகளிலே மற்ற இடங்களிலே வேலை செய்து வருவோர்களானால், முன்பணமாக பணம் வாங்கிக்கொண்டு அவர் களுக்கு வீடு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுத்துவிட்டாலும் கூட, மறு மாதம் அல்லது அதற்கு அடுத்த மாதம் அவர்களைப்பற்றிக் கேட்டு அறிந்த பிறகு, அவர் நாவித சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன், சலவையாளர் சமுதாயத் தைச் சேர்ந்தவன் என்ற உடனே வீட்டைக் காலி செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றார்கள். அந்தக் காட்சி இன்னும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக் கின்றது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அது ஈரோட்டிலேயானாலும் சரி அல்லது கோயம்புத்தூரிலேயானாலும் சரி, சென்னையிலே இருக்கின்ற மதிப் பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் காலத்திலே, பல முடிதிருத்துவோர்களுக்கு அதிகப்படியான எண்ணிக்கையில் பல வீடு களை வாடகைக்குக் கொடுத்திருப்பதை நாடு நன்கறியும்.

நான் கடந்த வாரம் ஈரோட்டிக்குச் சென்றபோது மாண்புமிகு போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டேன். 27 முடிதிருத்துவோர் களுக்கு அங்கே குடிசை மாற்று வாரியத்திலே வீடு தரப்பட்டிருக்கிறது. நான் புரிந்துபோனேன். பெருமைப்பட்டேன். அதேபோன்று தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் இங்கிருக்கிற திருமங்கலம் பக்கத்திலே மருத்துவர் களுக்கும், சலவையாளர்களுக்கும் 5 சதவிகிதம் நில ஒதுக்கீடு செய்தும், இன்றையதினம் அது வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதை எங்கள் சங்கக் கூட்டத்திலே சொன்னேன். அவர்கள் அதிகமாக முன்பணம் கேட்கிறார்கள், அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

விட்டு வசதி வாரியம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோது, மாண்புமிகு
விட்டு வசதி வாரிய அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழி
லாளர் மத்தியிலேயிருந்து வந்தவர்கள். தொழிலாளர் கஷ்டங்களை நன்கு
புரிந்தவர். ஆகவே அவரை நான் கேட்டுக் கொள்வேன், நலிந்தோர் பிரிவிலே
இருக்கின்ற முடிதிருத்துவோருக்கும் சலவையாளர்களுக்கும் விட்டு வசதி வாரி
யத்தின் மூலமாக ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

விட்டு வசதி வாரியமும், குடிசை மாற்று வாரியமும் குடிசைகளிலே
வாழ்ந்துகொண்டிருந்தவர்களை போட்டோ எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, பிறகு
வீடுகளை வழங்கும்போது அங்கே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தவர்களுக்குத்தான்
வழங்குகிறது. என்னுடைய கருத்து, இன்றையதினம் 29 லட்சம் பேர்
மருத்துவர்கள் வாழ்கிறார்கள். 29 லட்சம் பேர் சலவையாளர்கள் வாழ்கி
றார்கள், வீரகுடி வேளாளர் சமுதாயத்தினர் 15 லட்சம் பேர் வாழ்கிறார்கள்,
இசை வேளாளர்கள் 15 ஆயிரம் பேர் வாழ்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம்
உள்ளடக்கி ஒரு திட்டம் வகுத்து, ஒரு சமூகமாக அமைத்து, அவர்களுக்கு
வீடு கட்டி உதவினால், இந்த நாட்டிலே சமுதாயத்திலேயுள்ள அடித்தள மக்கள்
புரட்சித் தலைவர் அரசுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாக இன்றைய
தினமும் இருக்கிறார்கள், இனிமேலும் இருப்பார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமை மாற்றுக் கட்சி நண்பர்—திராவிட
முன்னேற்றக் கழக மாண்புமிகு உறுப்பினர் மிகவும் அருமையான கருத்துக்
களை உணர்ச்சியோடு, எந்த அளவிற்கு இந்த அரசைச் சாட வேண்டுமோ
அந்த அளவுக்குச் சாடிவிட்டு, சென்றிருக்கிறார்கள். அவர் ஒன்றைக் குறிப்
பிட்டார். பல்லவியையே நீண்ட காலமாக இந்த அரசு பாடிக்கொண்டு
வருகிறது என்று சொன்னார். நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன், 1967 ஆம்
ஆண்டு பெரம்பூர் தொகுதிக்கு அமரர் அண்ணா அவர்கள் வந்தபோது
எனக்குப் பக்கத்திலே இருந்தவர், "அண்ணா அவர்கள் பழைய பல்லவியையே
பாடிக்கொண்டு வருகிறார்" என்று சொன்னார். அண்ணா அவர்கள்,
"முதலில் பல்லவி, அதற்கடுத்து அனுபல்லவி, அதற்கடுத்து சரணம், அதை
முடித்தால் கச்சேரி முடிந்துவிடும்" என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த
அரசு பல்லவியைப் பாடி, அனுபல்லவியையும் பாடிவிட்டு, இப்போது சரணத்
தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த அரசை எல்லாச் சாதி சமுதாய மக்
களும் பாராட்டும் வண்ணம் செயலாற்றி வரும் பாங்கை அனைத்துத் தரப்பு
மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சியினர் என்றுகூட

[திரு. மு. மாசிலாமணி]

பார்க்காமல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்மைகளைச்
செய்து வருகிறார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்த
வத்சலனார் அவர்களின் திருக்குமாரத்தி அவர்களை இன்றையதினம் இந்த
அரசு, ஷெரிப்பாக ஆக்கியிருக்கிறது. முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்த
வத்சலனார் அ.இ.அ.தி.மு.க.-வைச் சார்ந்தவர் அல்ல. அவருடைய திருக்
குமாரத்தியான திருமதி சரோஜினி வரதப்பன் அவர்களும் எங்களுடைய
இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர் அல்ல.

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் சொல்லை, செயலாக்கியிருக்கிறார் புரட்சித்
தலைவர். போற்றுபவர் போற்றட்டும் புழுதி வாரித் தூற்றுபவர் தூற்றட்டும்
ஏற்றதொரு கருத்து எனதுள்ளம் ஏற்கும் என்றால் நில்லேன் அஞ்சேன் என்ற
முறையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு செய
லாற்றி வருகிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் நடவடிக்கைகளை
எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டவில்லை என்றாலும், நாடே பாராட்டிக்
கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

வண்டலூர்-கூடுவாஞ்சேரி பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக
இன்றையதினம் அந்தப் பகுதியிலே பேருந்துகள் விடப்படுகின்றன. அந்தப்
பகுதியில், இப்போது நான் வாழ்கின்ற பெருங்களத்தூரில் ஸ்டேண்டர்ட்
மோட்டார் கம்பெனி நிறுவப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டுகளாக அது செயல்
பட்டு வருகிறது. அங்கே ஏராளமானவர்கள் பணி செய்வதன் காரணத்தால்,
புதுப் பெருங்களத்தூர் என்ற பகுதி ஏற்பட்டு, இன்றையதினம் 8,000, 9,000
மக்கள் அங்கே வாழ்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியோடு
அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. மு. மாசிலாமணி: நன்றி. அந்தப் பகுதியில் போக்குவரத்து
வசதிகள் குறைந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கின்றன. இங்கே மாண்புமிகு
போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் இல்லையென்றாலும், நான் இந்த
அவையின் மூலமாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே தினசரி
காலை 8 மணி முதல் பிற்பகல் 1 மணி வரையிலும் மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்
படுகிறார்கள். 55, 55-சி, 60-டி தடங்களில் அந்த வழியாகப் பேருந்துகள்

[1984 மார்ச் 16

செல்வி ஆ. லீலாவதி: கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் பிளச்-டி அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அதனை விரிவுபடுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இப்போது நாம் அதை நிறுத்தி விட்டோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. வலம்புரி ஜான்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான இந்தப் பொது விவாதத்தில் கலந்துகொள்கின்ற அருமையான வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்ததற்காக நான் இந்த மன்றத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏதோ வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பது ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிற ஒரு சம்பிரதாய நிகழ்ச்சி முறையாக இல்லாமல், சுருக்கச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மொத்தமாகப் படித்துப் பார்க்கிறபோது அதிலே மூளையைச் செலுத்துகிற இடத்தைவிட இதயத்திற்கு அதிகமான இடம் இருப்பதாக எனக்குப் படுகிறது. காரணம், பொதுவாக என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன, என்னென்ன திட்டங்களுக்காக தொகை செலவழிக்கப்படுகின்றது என்பது போன்ற புள்ளிவிவரங்கள் மாத்திரம் இருக்கின்ற தொகுப்பாக இல்லாமல்—காணப்படுகின்ற விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது—இந்த அரசு அன்பிற்கும் கருணையோடு, இரக்கத்தோடு இந்த அரசு மக்களின் நலன்களைக் கருத்திலே வைத்து நடந்துகொள்கிறது என்பதற்கான பல குறிப்புகள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் நெடுகிலும் காணப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டம் என்று சொல்லி அதற்குள்ளே சென்று பார்க்கும் நிலையில் அதில் இடம் பெற்றுள்ள சிலவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள் என்று எண்ணப் படுபவர்கள்—எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், ஆளுபவர்களாக இருந்தாலும், எதிரணியில் இருந்தாலும்—சமூகத்திலே அவலமான சூழ்நிலையில் இருப்பவர்கள் என்ற எண்ணம் வெகுவாகப் பரவி வருவதை

மன்ற உறுப்பினர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும் வந்திருக்க முடியாது. பெரியார் அவர்கள் ஒன்றை மிகவும் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களைப் போன்ற தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அரிசனங்கள் எல்லாம் இன்ஸ்பெக்டர்களாக வந்தால் தான், இந்த சமுதாயத்திற்கு மேட்டுக்குடியிலுள்ள மதிப்பு வரும். சமுதாயத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மத்தியில் புரட்சி உருவாக வேண்டுமென்று சொன்னால், ஜாதி மத பாகுபாடுகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு மூல காரணம் பொருளாதார உயர்வுதான். பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்கள் மேலே வந்தால்தான், இந்த நாட்டிலே சமதர்ம சமுதாயம் உருவாகும் என்று பெரியார் அவர்கள் சொல்லி வந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மற்றும் தலைவர்களும் இந்த நாட்டிலே சமத்துவ சமதர்ம சமுதாயம் அமையச் செய்த தியாகங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-40)

1983 டிசம்பர் வரை ஆதி திராவிடர்களுக்கு 16,214 பட்டாக்கள் வழங்கப் பட்டன. அந்த அடிப்படையில் இருளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். நான் பெருங்களத்தூரில் இருக்கிறபோது, ஆதிதிராவிடர்களாக இருப்பவர்களுக்கும், இருளர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கும், அவர்கள் நிலையற்ற தன்மையில் வாழ்வதாலும், அவர்களும் இந்த ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருப்பதால் அவர்களுக்கும் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது குறித்து நான் குறிப்பிட்ட தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போய்க் கேட்டபோது, அந்த அதிகாரிகள் அரசுக்குத் துணை நிற்காமல் இருக்கிறார்கள். சாதிச் சான்றுகள் கேட்டால், கொடுக்காமல் மௌனம் சாதிக்கிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், ஒவ்வொரு தாசில்தாரையும் மூன்று மாதம்தான் வைத்திருக்கிறார்கள், பிறகு மாற்றி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் புனிதமான அரசு தெள்ளத் தெளிவாக அவர்களுக்கான உதவிகளைச் செய்யும் என்று நம்புகிறேன். அதைப்போல அதிகாரிகளும் இந்த அரசுக்கு துணையான நிலையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திலுள்ள நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு முதியோர் உதவித்தொகை அளிக்கிறபோது, பாமர மக்களாக இருக்கிற முடிதிருத்துவோர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய பேச்சில் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். மகளிர் முன்னேற்றத்திற்காக அமைக்கப் பட்டிருக்கும் மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. 20 அம்சத் திட்டத்தின் நடைமுறைகளை இந்தியா

போகின்றன. ஆனால் அந்தப் பேருந்துகளிலே ஏறிப் போக முடியவில்லை. கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அலுவலகத்திற்குச் செல்லக்கூடியவர்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், ஏழை மக்கள், தொழிலாளர்கள்—அனைவரும் அரை மணி நேரம், முக்கால் மணி நேரம் பேருந்திற்காக காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதியில் கொஞ்சம் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தந்தை பெரியார் வாழ்க்கை வரலாற்றை வல்லுநர் குழு தயாரித்து வருகிறதென்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 1917 ஆம் ஆண்டு டாக்டர் நாயர் காலத்தில் துவங்கப்பட்ட சுய மரியாதை இயக்கம் முதல், இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர், பொன்மனச் செம்மல் அவர்கள் காலம்வரை சரித்திரச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. இடையிலே கறுப்புப் புள்ளிகள் யார் யார், எந்தக் காலத்திலே வாழ்ந்தார்கள், நாட்டுக்கு என்ன துரோகம் செய்தார்கள் என்பதை அரசியல் விற்பன்னர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் சூழ்நிலையை சரித்திரம் படைத்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்த வல்லுநர் குழு வரலாற்றைப் படைக்கும்போது, சுய மரியாதை இயக்கத்தில் பெரியாருக்கு உற்ற துணையாக இருந்த அத்தனை பேர்களையும் உள்ளடக்கி, அதைப் படைக்க வேண்டும். அவர்கள் அத்தனை பேரும் மறைந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எல்லாம் இடம் பெறுமளவுக்கு அந்த வரலாறு அமைய வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நேற்று செய்ததை இன்று மறந்து விடுகிறார்கள். இன்றையதினம் ஒப்பற்ற அரசாக இருந்து, எல்லோரும் பாராட்டும் அளவுக்கு இந்த அரசு இருக்கிறது. என்னுடைய கணிப்பெல்லாம், அடுத்த ஆண்டு எதிர் வரிசையில் மிகவும் குறைந்த அளவுக்குத்தான் வருவார்கள் என்பதுதான். மக்கள் சக்தி மகத்தான சக்தி. ஒரு இயக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் இன்று ஒத்துழைக்கவில்லை என்றாலும், மாசில்லா மாணிக்கமாக இருக்கும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வலுவான ஓர் அரசை உருவாக்க முடியும். அடுத்த ஆண்டு தேர்தல் நடந்தால் 160 இடங்கள் தானாக வருமென்று கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு மக்கள் சக்தி புள்ளி விவரத்தைத் தருகிறது.

இன்னொன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறிஞர்களின் பெருமைகளை, அவர்களுடைய வாயுரையாகப் பெற்று, பதிப்பிக்க அடுத்த நிதியாண்டில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர இருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமரர் அண்ணா

அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மொழி வழி பிரிந்து, இன வழி ஒன்றுபடுவதுதான் கூட்டாட்சி என்று சொன்னார்கள். அந்த நேரத்தில் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இந்தியப் பிரதமராக இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்றால், 3 முதல் 7 ஆண்டுக்காலம் தண்டனை அளிக்கப்படலாமென்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொதுக் குழு, செயற் குழு ஆகியவற்றைக் கூட்டி, மத்திய அரசு இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறதென்று சொல்லி, தீர்க்காலோசனை செய்து, நீண்ட நேரம் கழித்து, தற்போதைக்கு திராவிட நாடு பிரச்சினையை தள்ளி வைக்கிறோமென்று சொன்னார்கள். அப்போது முதன் முதலாக, திராவிட நாடு பிரச்சினைக்காகப் போராட வேண்டுமென்றால், அதற்காக சிறை செல்லவும் நான் தயார் என்று முன்மொழிந்தவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்ணா வழியில் அயராது உழைத்து வரும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நாடு நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. நல்லவர்களும் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்களை நினைவுபடுத்தும்போது, தில்லையாடி வள்ளியம்மை அந்த சரித்திரத்திலே காணப்படுகிறார்கள். ஆகவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் நாம் உருவாக்கப்பட்டு இன்றையதினம் மேலவை உறுப்பினர்களாக, பேரவை உறுப்பினர்களாக, அமைச்சர் பெரு மக்களாக இருக்கிறோமென்று சொன்னால், அமரர் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்த பிச்சைதான் இது. ஆகவே அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை நினைக்க வேண்டும். அப்படி நினைக்கும்போது, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை தந்த அன்னை பங்காரு அம்மாள் பெயரை ஏதாவது போக்குவரத்துக் கழகத்துக்கு சூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்னை பங்காரு அம்மையார் அவர்களுடைய கையால் சாப்பிட்டவர்கள் இன்றைக்கு அமைச்சர்களாகவும், நாடறிந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, பாதுகாப்பு வசதிகளை மேம்படுத்த 1984-85-ல் மேற்கொள்ள இருக்கும் திட்டங்களில் யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு, மலேரியா நோய் ஒழிப்பு போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். குறிப்பாக கோவையிலே, சைதையிலே, பெருங்குளத்தூரிலே, மூடிச்சூர் போன்ற பகுதிகளிலே எல்லாம் யானைக்கால் நோய் வந்துகொண்டிருக்கின்றது. இப்படி யானைக்கால் நோய் வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்கு பெருங்குளத்தூரில் இருக்கிற பீர்க்கம்கரணையில் இருக்கிற ஒரு தொழிற்சாலையிலிருந்து கழிவு நீர் ஊர் பூரா ஓடுகிறது. இந்தக் கழிவு

லேயே அதிக அளவுக்கு நிறைவேற்றிய மாநிலம் தமிழ் நாடு என்ற பெருமை படைத்திருக்கிறது. இந்திய உபகண்டத்திலேயே தமிழ் நாடு உச்சத்தில் இருக்கிறது என்று வல்லுநர் குழுவும் மத்திய அரசும் நம்மைப் பாராட்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இன்றையதினம் முடிதிருத்துவோர்களுக்கும் சலவையாளர்களுக்கும் நிறைய உதவிகளை அரசு செய்து வருவதற்காக பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆண்டொன்றுக்கு 1,050 சவரப் பெட்டிகளும், 1,050 சலவைப் பெட்டிகளும் முடிதிருத்துவோர்களுக்கும், சலவையாளர்களுக்கும் அரசாங்கம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது போதுமானதாக இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். சலவையாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பெட்டி ஆறேகால் கிலோ எடையுள்ளதாக இருந்தால்தான், துணியை அழுத்தித் தேய்த்து சலவை செய்ய முடியும். அதன் விலை ரூ. 740. அதே நேரத்தில் முடிதிருத்துவோருக்கு 18 பொருட்கள் அடங்கிய பெட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. அதன் மதிப்பு ரூ. 160 தான். சலவையாளர்களுக்கு ரூ. 740 மதிப்புள்ள பொருட்கள் கொடுப்பதுபோல், முடிதிருத்துவோர்களுக்கும் ரூ. 740 மதிப்புள்ள பொருட்கள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விகிதாச்சாரத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே இங்கே பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல இன்றைக்குப் பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சராக இருப்பவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் 40 நிமிடங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. மு. மாசிலாமணி: அந்த விகிதாச்சாரத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் இந்தப் புனித ஆட்சிக்கு, மருத்துவர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பிலும் என்னுடைய சார்பிலும் நன்றி தெரிவித்து, எனக்கு இதுவரை பேச வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, இதுவரை என் உரையைக் கேட்டுப் பாராட்டிய உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை 15—3—1984 வியாழக்கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 12-43)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

116. பொதுத் துறையில் 20—11—1935 ஆம் நாளிட்ட 173 ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்தங்கள் செய்வது தொடர்பாக, வணிக வரிகள் அற நிலையத் துறையின் 5—11—1983 ஆம் நாளிட்ட 1286 ஆம் எண் அரசாணையில் அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டது. (தமிழ்நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1935) 10(4)ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப்படுகிறது).

117. தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி விதிகளில் திருத்தங்கள் செய்வது தொடர்பாக வணிக வரிகள் - அறநிலையத் துறையின் 4—9—1983 ஆம் நாளிட்ட 874 ஆம் எண் அரசாணையில் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. (தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1939) 16 (4) ஆம் பிரிவின் கீழ் அவைமுன் வைக்கப்படுகிறது.).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் ஏனைய தாள்கள்

இல்லை.

இணைப்பு.

(114 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

1984 ஆம் ஆண்டு மார்ச் முதல் வாரத்தில் பெய்த மழையின் காரணமாக வைகை அணையில் தண்ணீர் வரவு அதிகரித்து 7—3—84-ம் தேதி காலை எட்டு மணியளவில் 68 அடிக்குத் தண்ணீர் மட்டம் உயர்ந்துவிட்டது. மேற்படி அணையின் உச்ச மட்டம் 71 அடி ஆகும். பெரியகுளம், உத்தமபாளையம் ஆகிய வட்டங்களில் அதிகமான அளவு பெய்த மழையின் காரணத்தால் தண்ணீர் வரவு அதிகரித்துக்கொண்டு வந்தது. அதன் காரணமாக 7—3—84-ம் தேதி பகல் 12 மணிக்கு 68,000 கன அடி தண்ணீர் வைகை அணைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கையை முன் எச்சரிக்கையாகவே மனதிற்கொண்டு, 6—3—1984 இரவு முதல் வைகை ஆற்றின் ஓரங்களிலுள்ள மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டது. மேலும் ஆற்றுப்படுகைகளிலும், ஆற்றின் கரைகளின் தாழ்வான பகுதிகளிலும் குடிசைகள் கட்டி, வாழ்ந்து வந்த மக்களை அப்புறப்படுத்த நடவடிக்கையும் முன்னதாக எடுக்கப்பட்டது. 7—3—1984 ஆம் தேதி பகல் 1-30 மணியளவில் வைகை அணையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தண்ணீர் மதுரை நகர் மூலமாக வைகை ஆற்றில் கடந்து சென்றது. அன்று இரவு எழு மணியளவில் வெள்ளத்தின் வேகமும் அளவு குறைந்து 68000 கன அடியிலிருந்து 6000 கன அடிக்குக் குறைந்துவிட்டது.

7—3—84-ம் தேதி மதுரை வைகை ஆற்றில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கால் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் சலவைத் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் காவல் துறையினர் மூலமாகவும், தண்டோரா மூலமாகவும் முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டு, மேடானப் பகுதிக்கு அப்புறப்படுத்தப்பட்டனர்.

இடம்	பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள்
1. ஆரப்பாளையம் (மேல்பாலத்தையொட்டி)	30
2. தத்தனேரி, கைலாசபுரம் பாரதி நகர், செல்லூர் பகுதி	100
3. புட்டுத்தோப்பு	100
4. ஆழ்வார்புரம்	150
5. குருவிக்காரன் சாலை	100
6. வைகை காலனி	96
7. சிக்கந்தர்புரம்	10
8. வண்டியூர் பகுதி	5
மொத்தம்	591

வெள்ளத்தில் சலவைத் தொழிலாளர் உயிருக்கோ, உடமைகளுக்கோ சேதம் எதும் ஏற்படவில்லை. தங்களுடைய உடமைகளுடன் மேடானதும், பாது காப்பானதுமான இடங்களில் தற்பொழுது இருந்து வருகிறார்கள். பாதிக்கப் பட்டுள்ள சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணங்கள் செய்யப்பட்டும், மற்றும் உணவுப் பொட்டலங்களும் வழங்கப்பட்டும் வருகின்றன. உடனடி நிவாரணமாக குடிசை மானியம் ரூ. 200, 5 கிலோ அரிசி மற்றும் வேட்டி. சேலைகளும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

வைகை ஆற்றில் உரைக் கிணறு அல்லது ஊற்றுக் கிணறுகள் ஆற்றுப் படுகைகளில் ஏற்படுத்தி சலவைத் தொழிலாளர்கள் உபயோகப்படுத்தி வந்தார்கள். அவைகளுக்கு சேதமேற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைகள் தற்போது ஆற்று வெள்ளத்தில் மூழ்கி உள்ளதால், சேத மதிப்பை ஆற்று நீர் குறைந்த பின்னர்தான் மதிப்பிட இயலும்.

தமிழ்நாடு
சட்டமன்ற மேலவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU
LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

அதிகாரபூர்வமான வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

வியாழக்கிழமை, மார்ச் 15, 1984—தொகுதி 206-எண்
Thursday, 15th March, 1984—Volume 206 - No. 3

சட்டமன்ற மேலவைச் செயலகம்,
புனித ஜார்ஜ் கோட்டை, சென்னை - 600 009
LEGISLATIVE COUNCIL SECRETARIAT
Fort St. George, Madras - 600 009.

விலை ரூ. 2.75]

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வியாழக்கிழமை, 1984 மார்ச் 15.

பங்குனி 2, ருத்ரோத்காரி—திருவள்ளுவராண்டு-2015.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கோயில்களுக்கு மின்வசதி

*98 வினா.—**டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்** (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1—4—1983 அன்றுள்ளபடி, தமிழ்நாட்டில், இந்து அறநிலையத் துறை நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்ள கோயில்களில், மின்வசதி இல்லாதவை எத்தனை?

(இ) அக்கோயில்களுக்கு மின்வசதி செய்ய, அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: (அ) 8,642.

(இ) நிதிவசதியின்மையால் இத்திருக்கோயில்களில் மின்வசதி செய்யப்படவில்லை. நிதி வசதி சீரானவுடன் மின்வசதி செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோயில்களில் விழாக்காலங்களிலாவது மின்வசதி செய்கிற ஏற்பாடுகளை இந்து அறநிலையத் துறை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அந்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் சாதாரணமாக ஆலயங்களில் விழாக்கள் நடைபெறுகிறபோது, தனியாருடைய உபயங்களைக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட மின் வசதிகள் செய்யப்படும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் நிரந்தரமான மின் வசதியைப்பற்றித்தான் இங்கே வினா எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நிரந்தரமான வகையில் செய்ய முடியவில்லை என்பதைத் தான் நான் பதிலில் தந்திருக்கிறேன்.

(27)

பொருளடக்கம்

பக்கங்கள்.

1. வினாக்கள்—விடைகள் .. .. 187—192
2. 1984–85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி .. 192—254
3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள். .. 255—256

143892

D

V 2 11, 32 1984

N84 . 206 . 1-3

D II C 130—1

Pettai Mosque and Krishnapuram Temple.

* 97. Q Dr. T.R. JANARTHANAM (on behalf of Thiru J.M. Miakhan): Will the Hon. the Minister for Information and Religious Endowments be pleased to state :

(*a*) whether the Government of Tamil Nadu have identified "Pettai Mosque" in Tirunelveli and "Krishnapuram Temple" on Tirunelveli-Tuticorin Road, as Tourist Centres of the State; and

(*b*) if not, whether the Government will come forward to identify them as such in view of their unique paintings and stone carvings ?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : (அ) மற்றும் (இ) இல்லை.

Incentive Increment for M. Ed. Qualification.

*98 Q Dr. T.R. JANARTHANAM (on behalf of Thiru P. R. Thomas): Will the Hon. the Miniser for Education be pleased to State —

(*a*) whether it is a fact that there is a demand from Graduate Teachers' Association to award incentive increments to Post-Graduate Assistants in Higher Secondary Schools, when they acquire M. Ed. qualification ; and

(*b*) if so, the action proposed to be taken thereon ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) நிர்ணயிக்கப்பட்ட கல்வித் தகுதிக்கு மேல் அதிகமாக பட்டப் படிப்பு படித்தவர்களுக்கு கூடுதல் ஊதிய உயர்வு (Advanced increment) அளிப்பதற்குப் பதிலாக ஊக்குவிப்புத் தொகை (incentive increment) அளிப்பது குறித்த செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : தலைவர் அவர்களே, அரசாணை எண் எம். எஸ். 107, தேதி 20—1—1976-படி தமிழ் ஆசிரியர் பணிக்காலத்தில் எம்.ஏ. பட்டத் தேர்வுக்கு ஒரு ஊக்க ஊதிய உயர்வும் பி.லிட். பட்டத் தேர்வுக்கு இன்னொரு ஊக்க ஊதியமுமாக இரண்டு முறை ஊக்க ஊதிய உயர்வு தரப்படுகிறது; எம்.எஸ். 173, தேதி 30—9—1980-படி உயர்நிலைப் பள்ளி விதிகள் அனைத்தும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் பொருந்தும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசு இனிமேலாவது இந்த விதிப்படி முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் அளிக்க முன்வருமா

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, புதி திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுகுறித்து முடி எடுத்த பிறகு அதன் தொடர்பில்தான் இதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

தேர்வுகளில் பார்த்து எழுதுதல்

*99 வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. சி. ரா. வெட்டவெளாத்தான் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தேர்வுகளில் மாணவர்கள் காப்பி அடிப்பதை சட்டபூர்வமாகத் தடை செய்யுமாறு 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் பெற்றோர்களிடமிருந்து அரசுக்குக் கோரிக்கை ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கிடமில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் ஒழுங்கு பற்றி அமைச்சர் அவர்களாலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அதுவும் இதுபற்றி கருத்து தெரிவித்திருந்தது. அந்த அடிப்படையில் இப்போது காப்பியடிப்பது குறைந்திருக்கிறதா? மாணவர்களிடையே கட்டுப்பாடு இருப்பதாக அரசு கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது நிலைமை சீரடைந்திருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : தலைவர் அவர்களே, பறக்கும் படை என்ற ஒரு படையை உருவாக்கி அதனால் மாணவர்கள் காப்பி அடிப்பதைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் எந்த அளவுக்கு அதன் மூலம் காப்பியடிப்பதைத் தடுப்பதற்கு உபயோகமாக அது இருந்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, காப்பி அடிக்கிற பழக்கம் இருக்கும் என்ற நிலையில்தான் பறக்கும் படை போன்று திடீரென்று போய் அங்கே சோதிக்கிற ஒரு குழுவை அனுப்பிக் கொண்டு வருகிறோம். அதனால் பெரும்பாலான இடங்களில், அதிலும் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்த இடங்களில்கூட நிலைமை சீரடைந்திருக்கிறது என்று நமக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது.

[1984 மார்ச் 15

தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டம்

*100 வினா.—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. செ. முத்துசாமி மற்றும் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) தனியார் பள்ளிகளை (முறைப்படுத்துதல்) சட்டம், அச் சட்டத்தின்கீழ் வகுத்த விதிகள், ஆகியவைகளில் உள்ள குறைபாடுகள் குறித்து ஆராய, குழு எதும் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) மற்றும் (இ) தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் வரன்முறைச் சட்டம், 1973 மற்றும் அதன்கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் குறைகள் குறித்து ஆராய்வதற்கும் பரிசீலிப்பதற்கும், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் தலைமையில் பத்து உறுப்பினர்கள் கொண்ட நிபுணர்குழு ஒன்று அரசாணை நிலை எண் 249, கல்வி, நாள் 12—2—1982-ல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குழு, மேற்சொன்ன பணியினை, மேற்கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. குழுவின் பரிந்துரைகள் இன்னமும் அரசிற்குக் கிடைக்கவில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : அக்குழுவின் பரிந்துரை கிடைக்கப் படுமானால், வரும் கல்வியாண்டிலேயே நடைமுறைப்படுத்துகிற யோசனை அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அந்த அறிக்கை கிடைத்தவுடன், அதுபற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். இதற்கிடையிலே சட்டமன்றப் பேரவையில் ஒரு சட்ட முன்வடிவைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறோம். தனியார் பள்ளிகள், தனியார் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் அரசின் அனுமதியைப் பெறாமல் வகுப்புக்களை மூடவோ, எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவோ கூடாது என்று கட்டுப்படுத்தும் நிலையில் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்ததற்காக தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் சார்பாக நான் அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரிடையாக அரசே சம்பளம் வழங்க துரித நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி அரசு ஆராயும்.

1984 மார்ச் 15]

பள்ளி ஆய்வுக் கூடங்கள்

*101 வினா.—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. செ. முத்துசாமி மற்றும் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) தமிழ் நாட்டில் இதுவரை தொடங்கியுள்ள அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆய்வுக்கூடங்களே இல்லாத மேல்நிலைப் பள்ளிகள் 13—2—1982 நாளன்றுள்ளவாறு எத்தனை ?

(இ) அப்பள்ளிகட்கு ஆய்வுக்கூடங்களை ஏற்படுத்த அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

(உ) அவை எப்போது முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) எதும் இல்லை.

(இ) மற்றும் (உ) இக்கேள்விகளுக்கிடமில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : ஆய்வுக் கூடங்கள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றை தனியார் அல்லது பொது நிறுவனங்கள் கட்டித்தர முன்வந்தால், அவர்களுடைய பெயரை வைக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கட்டிடங்களைக் கட்டித் தருகின்ற போது, உயிரோடு இல்லாதவர்களுடைய பெயரை வைக்க அல்லது அவர்கள் சொல்லுகின்ற பெயரை வைக்க அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

Ph. D. Allowance.

*102 Q.—Dr. T.R. JANARTHANAM (on behalf of Thiru M. Sankaralingam) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Ph. D. Allowance paid to College Teachers working in Tamil Nadu, was withdrawn from 4th September 1979 ; and

(b) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை. 4—9—1979-க்கு முன் டாக்டர் படி பெற்றுவந்த கல்லூரி ஆசிரியர்கள், படியை தொடர்ந்து பெற்றுவருகின்றனர்.

(இ) கேள்விக்கிடமில்லை.

[1984 மார்ச் 16

செல்வி ஆ. லீலாவதி : கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் பிஎச்.டி. அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அதனை விரிவுபடுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது நாம் அதை நிறுத்தி விட்டோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. வலம்புரி ஜான் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான இந்தப் பொது விவாதத்தில் கலந்துகொள்கின்ற அருமையான வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்ததற்காக நான் இந்த மன்றத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏதோ வரவு-செலவுத் திட்டம் என்பது ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிற ஒரு சம்பிரதாய நிகழ்ச்சி முறையாக இல்லாமல், சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மொத்தமாகப் படித்துப் பார்க்கிறபோது அதிலே மூளையைச் செலுத்துகிற இடத்தைவிட இதயத்திற்கு அதிகமான இடம் இருப்பதாக எனக்குப் படுகிறது. காரணம், பொதுவாக என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன, என்னென்ன திட்டங்களுக்காக தொகை செலவழிக்கப்படுகின்றது என்பது போன்ற புள்ளிவிவரங்கள் மாத்திரம் இருக்கின்ற தொகுப்பாக இல்லாமல்—காணப்படுகின்ற விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது—இந்த அரசு எந்த அளவிற்குக் கருணையோடு, இரக்கத்தோடு இந்த அரசு மக்களின் நலன்களைக் கருத்திலே வைத்து நடந்துகொள்கிறது என்பதற்கான பல குறிப்புகள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் நெடுகிலும் காணப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டம் என்று சொல்லி அதற்குள்ளே சென்று பார்க்கும் நிலையில் அதில் இடம் பெற்றுள்ள சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள் என்று எண்ணப்படுபவர்கள்—எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், ஆளுபவர்களாக இருந்தாலும், எதிரணியில் இருந்தாலும்—சமூகத்திலே அவலமான சூழ்நிலையில் இருப்பவர்கள் என்ற எண்ணம் பெருவாரியாகப் பரவி வருவதை

1984 மார்ச் 16] [திரு. வலம்புரி ஜான்]

[illegible]

(முற்பகல் 9-10)

[illegible]

திலுடைய கேடுபாடுகளுக்குக் காரணம் என்று சில பேர்கள் பரப்பி விடுகிறார்களே, அதற்கு நாமும் ஒரு வகையிலே உதவி செய்கிறோமோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். நேற்றைக்கு ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேக வேகமாகப் பேசுகிறபோது இந்த அரசாங்கத்தைச் சாடவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு—எனக்குப் புரிகிறது, அவர்கள் வேதனையின் விளிம்பிலே நிற்கிறார்கள், நிராகரிப்பிலே அவர்கள் நிம்மதி இழந்து தவிக்கிறார்கள், தோல்விப் பள்ளத்தாக்கிலே துவண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள்—ஏதாவது எடுத்து இந்த ஆட்சியின்மீது எறிந்தாகவேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தத்திற்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகிற காரணத்தால், பேச்சிலேகூட, 'இந்த ஆட்சியாளர்கள் சுரண்டல்காரர்கள்' என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'சுரண்டல்காரன்' என்ற வார்த்தை வேண்டுமென்றால் நாடாளுமன்றத்திலே, இல்லை சட்ட மன்றத்திலே சொல்கிற வார்த்தையாக இருக்கலாம், ஆனால் 'சுரண்டல்காரன்' என்கிற வார்த்தைக்கு பல்வேறு நாடுகளிலே பல்வேறான பொருள் இருக்கிறது. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஆங்கில நாட்டு இலக்கியத்திலே "கிரைம் அண்டு பனிஷ்மென்ட்" என்ற நாவலைப் படித்துப் பார்த்தால், ஒருவரை மோசமானவன், கேடானவன் என்று கூடச் சொல்ல வேண்டாம், அதோ போகிறானே அவன் சுரண்டல்காரன் என்று சொல்லி விட்டால் அவனுடைய மானம் போகிறது, மரியாதை போகிறது என்றெல்லாம் கருதப்படுகிறது. அதிலே ஒரு இலக்கிய மலர்ச்சியை, அரசியல் மலர்ச்சியை, சமுதாய நடைமுறைகளைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இந்த ஆளுகின்ற கட்சியை, ஆட்சி அமைத்துக்கொண்டு மக்களுக்காக நல்ல பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சொல்ல வேண்டும், குறை சொல்ல வேண்டும் என்கிற ஒரே நோக்கத்தோடு, இந்த 'ஆட்சியாளர்கள் சுரண்டல்காரர்கள்'; 'இந்த ஆட்சியாளர்கள் கொள்ளைக்காரர்கள்' என்கிற சொற்கள்கூட வருகின்றன. நாடாளுமன்றத்தினுடைய குறிப்பேட்டிலிருந்து அல்லது சட்டமன்றத்தினுடைய குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டிய வார்த்தையாக அது இல்லாமல் இருக்கலாம்; இந்த சொல்லத் தக்க வார்த்தையாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் அந்தச் சொல்லும், அந்தச் சொல் கூறுகின்ற பொருளும் எந்த அளவுக்கு மக்கள் மனத்திலே இன்றைக்கு ஒரு வேதனை நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறதென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்துக்கு மக்கள் மத்தியிலே இருக்கின்ற செல்வாக்கு, தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், பொன்மனச் செம்மல், மக்கள் திலகம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியின்மீது மக்களுக்கு இருக்கின்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை, இவைகளாலே இன்றைக்குக் கலக்கமடைகின்ற எதிர் கட்சிக்காரர்கள், இந்த ஆட்சியாளர்களைப் பார்த்து சுரண்டல்காரர்

களென்றும், கொள்ளை லாபக்காரர்களென்றும் வார்த்தைகளாலே வர்ணிப்பது என்பது, மக்களிடத்திலே இன்னமும் அவர்கள் செல்வாக்கை இழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது.

எங்கே கொலை நடந்தாலும், அது மர்மக் கொலை என்றால், இந்த ஆட்சியிலே மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போகும்; எங்காகிலும் தீ எரிந்தால் அது வைப்புத் தீ என்று பேச ஆரம்பித்துவிட்டால், நாட்டு மக்களுக்கு ஜனநாயகத்திலே என்ன நம்பிக்கை இருக்க முடியும்; எங்காகிலும் ஒரு எலி செத்துக் கிடந்தாலும்கூட எலி செத்துவிட்டது, செத்து எவ்வளவு நேரமாகிறது. ஆகவே இதிலே ஏதோ ஒரு மர்மம் இருக்கிறது, இதற்கு ஒரு விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிற ஒரு பொறுப்பற்ற தன்மையில் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களில் சில பேர்கள்—நான் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை—நடைபோட்டால் அரசியல்வாதிகள்தான் உலகத்தினுடைய கேடுபாடுகளுக்கே காரணம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொறுப் பற்றவர்கள் சில பேர்கள் பேசுவது போல, எழுதுவது போல இன்றைக்கு நாமே அப்படி நடந்துகொள்கிற சூழ்நிலைக்கு நம்மை ஆளாக்கிக்கொள்கிறோம் எனவும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதே நோக்கில் இப்படி ஸ்ரீரங்கத்திலே நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு சாதாரண தற்கொலை நிகழ்ச்சியைப் பற்றி, "இதிலே ஒரு மர்மம் இருக்கிறது, அவரை அடித்துக் கொன்றிருக் கிறார்கள்" என்றெல்லாம் சட்டமன்றத்திலே விவாதம் நடக்கிறது, இந்த அவையிலேகூட அது நேற்றைக்குக் கிளப்பிவிடப்பட்டது. ஆனால் மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், திருச்செந்தூரிலே ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்று, நீதி கேட்டு, நெடிய பயணம் போகிறோம் என்று புறப்பட்டு, 'முருகா, நீ தான் நீதி சொல்ல வேண்டும்' என்று சொல்லி, முருகனே வந்து நீதி ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறான். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்கள் செல்வாக்கு என்கின்ற புகழ் அலைகளிலே மிதக்கின்ற தங்கப் படகு என்ற காரணத்தினாலே, அங்கே இடைத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது, இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மத்தியிலே, நெடிய பயணம் செய்தவர்களுடைய முகத் திரையைக் கிழிக்கின்ற விதத்தில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி கொடியை நாட்டியிருக்கின்றது. அது மாத்திரமல்ல, எந்தத் திருச்செந்தூரிலே ஒரு கொலை நடந்தது என்றெல்லாம் சொல்லி குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருந்தார்களோ அந்தத் திருச்செந்தூர் நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதுவரைக்கும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லாத மற்ற எந்தக் கட்சியோ, அல்லது முன்பு வெற்றி பெற்ற கட்சியோ பெறாத அளவுக்கு அதிக வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறது என்றால், மக்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை நம்பவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். நெடிய பயணம் நடத்தலாம். நீதி கேட்டுப் போகலாம். ஆனால் உண்மை

இதுதான். நாம் இதை எப்படி சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம், இவர்கள் வேறு
மாற்றிச் சொல்கின்றார்கள்" என்றெல்லாம் சொல்லி அந்த லட்சியத்திற்குத்
தலை வணக்கம் போடுவார்கள். இந்த நாட்டிலே மாநில சுய ஆட்சி அல்லது

(முற்பகல் 9-50)

மாநிலங்களுக்கான அதிக அதிகாரங்கள் என்ற லட்சியத்தில் நான்கு
நிலைகளில் நாம் மூன்று நிலைகளைக் கடந்திருக்கிறோம். முதலிலே இந்தத்
திட்டத்தை எடுத்து வைக்கிறபோது, இதை அலட்சியப்படுத்தியவர்கள்
இருந்தார்கள். அன்றைக்கு இந்த நாட்டை வெள்ளைக்காரன் கொள்ளை
யடித்துக்கொண்டிருந்தபோது, 1935 ஆம் ஆண்டு இந்த நாட்டிலே தேர்தல்
நடைபெற்றது. அப்போது நடைபெற்ற தேர்தலில் அன்றைக்கிருந்த
11 மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றது. எந்த இலட்சியத்தை
முன்வைத்து காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தலில் நின்றது? "மத்தியிலே அதிகாரங்கள்
குவிந்திருக்கின்றன. இப்படி மத்தியிலே அதிகாரங்கள் குவிந்திருந்தால்,
சரியல்ல. இந்தியா ஒரு உப கண்டம். அது ஒரு நாடல்ல. இந்தியா தன்னை
ஒரு நாடாக ஆக்குகிற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. இந்தியா தன்னை
அதிகாரங்கள் குவிந்திருக்கக் கூடாது" என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிச்
சொல்லித்தான், காங்கிரஸ் கட்சி 11 மாகாணங்களில் வெற்றி பெற்றது.

1942 ஆம் ஆண்டு 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்று தீர்மானம் போட்ட
காலத்தில்கூட, காங்கிரஸ் கட்சி தன் தீர்மானத்தின் நான்காவது பாராவில்,

"The Provisional Government will evolve a scheme for a Constituent Assembly which will prepare a Constitution for the Government of India, acceptable to all sections of the people. This Constitution, according to Congress view, should be a federal one with a large measure of autonomy for the federating units and with the residuary powers vesting in those units."

என்றுதான் கூறியிருக்கிறது. ஆகவே வெள்ளையனே வெளியேறு என்று
தீர்மானம் போட்டபோதுகூட காங்கிரஸ் கட்சி, இப்படி அதிகாரங்கள்
குவிந்திருக்கக்கூடாது, உண்மையான ஒரு பெடரேஷனாக இந்தியா இருக்க
வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எடுத்துச்
சொன்னதை. அதற்குப் பிறகு மற்றவர்கள் எடுத்துச்சொல்கிறபோது
கருணையோடு கவனிக்காமல், அலட்சியப்படுத்திய காலம் ஏற்பட்டது. பிறகு,
அதற்கு மேலேயும் சென்று இது ஆகாது, இது அச்சம் தருவது, அபாயக
மானது என்கிற ஒரு காலம் வந்தது. இது அபாயகரமானது என்று மத்தியிலே
ஆண்டுகொண்டிருந்தவர்கள் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. மரியாதைக்குரிய
நீதியரசர் கஜேந்திர கட்கர் போன்ற உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள்கூட "இப்படிப்

பேசுவதே ஆபத்தானது, அதிக அதிகாரம் கேட்பதே பிரிவினைக்கு வழி
கோலுவது" என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த மிகப்பெரிய
இலட்சியம் இந்த இரண்டு சூழ்நிலைகளையும் தாண்டி, இந்தத் தடைகளை
எல்லாம் கடந்து வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கிருக்கிற சூழ்நிலை, வணக்கத்திற்
குரிய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களே இப்போது மத்திய-மாநில
உறவுகளை ஆராயலாம் என்று சர்க்காரியா கமிஷனை நியமித்திருக்கிறார்கள்.
அந்த அளவிற்கு காலத்தால் இந்த எண்ணம் பழுத்திருக்கிறது. காலத்தால்
இந்த எண்ணம் கனிந்திருக்கிறது. இந்தக் கொள்கைக்கும், இலட்சியத்திற்கும்
இன்றைக்கு வலு உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம்.
சர்க்காரியா கமிஷனை அமைத்து, மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும்
இடையே இருக்கிற உறவு நிலைகளை, அதிகாரப் பங்கீடுகளை எப்படி
முறையாக்க வேண்டும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக உண்மையான
முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசை, உண்மையாகவே நான்
மனமுவந்து பாராட்டுகிறேன்; அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். பல பேர்.
எதிர்முகாமிலே இருக்கிற சில பேர்—குறிப்பாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்
கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—சர்க்காரியா கமிஷன்மீது நம்பிக்கை இல்லை
என்று சொல்லலாம். ஒரு கமிஷன் என்று போடுகிற நேரத்தில், நல்லது
நடக்கும் என்று நம்பித்தான் எல்லோரும் அதற்குக் கை கொடுக்கிறார்கள்.
வேகம் வேகமாக அதனுடைய பணி இன்றைக்கு நடந்துகொண்டுதான்
இருக்கிறது. இவ்வாறு இன்றைக்கு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம்
வேண்டும் என்பது ஒரு வரலாற்றுக் கட்டாயம், காலத்தின் கட்டாயம்.

முஜிபுர் ரஹிமான் அவருடைய நாடான வங்கத்திலே போராடிக்
கொண்டிருந்தபோது. தேர்தல் அறிக்கையிலே அவர் என்ன கேட்டார்?
கிழக்கு பாகிஸ்தானுக்கு ஒரு நாணயம். மேற்கு பாகிஸ்தானுக்கு ஒரு நாணயம்.
கிழக்கு பாகிஸ்தானுக்கு ஒரு இராணுவம் மேற்கு பாகிஸ்தானுக்கு ஒரு
இராணுவம். இப்படி இரண்டு இரண்டு நாணயங்கள், இரண்டு இரண்டு
இராணுவங்கள் வேண்டுமென்றுதான் கேட்டார். அவரது தேர்தல் அறிக்கையைப்
படித்த நமது மத்தியிலே உள்ள தலைவர்கள். அவர் சுய ஆட்சி கேட்கிறார்
என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே இரண்டு நாணயங்கள் கேட்பது
சுய ஆட்சி என்றால், இரண்டு இராணுவங்கள் கேட்பது சுய ஆட்சி என்றால்,
இந்த நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். என்றைக்கும் இந்த நாட்டு மக்கள்
ஒன்றாக வாழ வேண்டும், காஷ்மீரிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை இந்தியாவில்
இருக்கும் மக்கள் எல்லாம் பாரத கண்டத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் என்கிற
மனித்திரளாக ஒன்றுபட்டதாக வேண்டுமென்பதற்காக மாநிலங்களுக்கு அதிக
அதிகாரம் வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டை எவரும் குறைத்துச் சொல்ல
எங்கள் தேசபக்தியின்மீது எவருக்காவது சந்தேகம் இருக்கவேண்டிய

[திரு வலம்புரி ஜான்] [1984 மார்ச் 15

துன்றாஇல்லாதிவிட்டால், எந்தப் போராட்டமும் வெற்றி பெறாது. வெற்றி பெறுகின்ற கலகங்களை 'புரட்சி' என்பார்கள். தோற்றுப்போகின்ற புரட்சிகளை கலகங்கள் என்பார்கள். ஆனால் எந்தக் கலகத்திற்கும், எந்தப் புரட்சிக்கும் தர்மம் அடிப்படையாக இல்லை என்றால், அறம் ஆதாரமாக இல்லை என்றால், உண்மை உறுதுணையாக நிற்காவிட்டால், எந்தப் போராட்டமும் வெற்றி பெறுவது இல்லை. அதைத்தான் திருச்செந்தூரிலே பார்த்தோம். அந்தத் தீர்ப்பு நாட்டு மக்களின் தெளிவான தீர்ப்பு. எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட தீர்ப்பு. வெறும் ஆர்ப்பாட்டங்களுக்காக, ஆரவாரமான சொற்களுக்காக, அலங்காரமான வருணனைகளுக்காக நாட்டு மக்கள் ஏமாந்து விடமாட்டார்கள். ஆனால், சென்ற தேர்தலில் மக்கள் தெளிவானவர்கள். மைதானங்களிலே வந்து நிற்கின்ற மக்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் நம்மாலே மேடையிலே இடம் தரமுடியாமல் இருக்கலாம், நம் மக்கள் நம்மைவிட தெளிவானவர்கள் என்பதை நாக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு, இன்றைக்கும் கூட இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து அறிஞர்கள் வரவேண்டியிருக்கின்றது. நான் அதற்கு ஒரு சான்று காட்டுவதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களைப்பற்றி திரு. செப்பர்டென் என்ற அறிஞர் சொல்கிறார். அவர் சாதாரண அறிஞர் அல்ல. 25 ஆண்டு காலம் உலகம் முழுவதும் 'லோக்கல் போர்டுகள்' எப்படி இருக்கின்றது, மக்கள் எப்படி வாக்களிக்கின்றார்கள், வாக்காளர்களுடைய மனோநிலை எப்படி இருக்கின்றது என்று ஆய்வு செய்தவர். 25 ஆண்டுகள் ஆய்வு செய்து சொல்கின்றார். ... இந்தியாவிலே, குறிப்பாக தமிழகத்திலே இருக்கின்ற வாக்காளர்களைப்போல் ... இல்லை. அதற்குக் காரணம் 1967-ஆம் ஆண்டு ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியா முழுவதும் பார்த்தால், ஒரு கட்சிக்கு அவர்கள் வாக்களித்து அதை ஆட்சிக் கட்சியாக மாற்றினார்கள். ஒரு கட்சிக்கு வாக்களிக்கின்ற மக்கள் அந்தக் கட்சியிலே தலைவர்களாக இருப்பவர்களை விட்டுவிட்டு ... ஆகவே They have conceived the subtle difference between an institution and an individual ... இருக்கின்ற ... புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற ... இருக்கின்ற வாக்காளர்கள் இருந்தால், அந்த வாக்காளர்கள் ... சொல்லுகிறார். ... ஆகவேதான் ... அந்தத் ... இப்படி ... என்று சொல்வதை. ... ஒருவர்க்காக இருந்துகொண்டிருந்தால் மக்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்

1984 மார்ச் 15] [திரு வலம்புரி ஜான்]

... அந்த ... இருக்குமேயானால், ... என்னை ... வழங்குகின்ற ... வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் திட்டத்தில் வலிமையான வார்த்தைகளை ... அருமையான சொற்றொடர்களைக் ... சுய ஆட்சி பற்றியும், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்பதைப் பற்றியும் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதிலே கூட நாது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அருமையான சொற்றொடர் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். சுருக்கமாகச் ... சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ... சொல்லியிருக்கின்றார். அவர் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வதைப் போல "மக்களைக் காக்கின்ற அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்கவேண்டும். மக்களைக் காக்கின்ற அந்த அதிகாரம், அந்த மாநிலங்களுக்கு இருக்கவேண்டும்" என்கின்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய அருமையான தத்துவத்தை, அவர்களுடைய மரண சாசனத்தை அருமையான சொற்களிலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். அதைத்தான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மாநில ... அதிக அதிகாரம் என்று சொல்கின்ற போது, இன்றைக்கு ... இதைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்கின்றோம் என்று ... சொல்லவில்லை. இந்தியாவினுடைய குடியரசுத் தலைவராக ... இருக்க திரு. சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலே தலைமை தாங்கியபோது, அவர்களது தலைமை உரையிலே இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கெல்லாம் அதிக அதிகாரம் வேண்டும். இது காங்கிரஸ்காரனுடைய கோரிக்கையாக இருந்தது. நான் ஒன்றை மட்டும் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ... வெற்றியைப் பற்றி ... என்று சொல்லலாம். ... அதை அறிஞர்கள் எல்லாம் ஒத்துக் கொள்கின்றார்கள். ... மக்கள் மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கின்றபோது, அந்த ... அங்கீகரித்தார்கள். இப்படி ... அந்த ... ஆதாரமானது. ... கருத்தை ... ஆதாரமானது. அச்சம் தருவது என்ற சூழ்நிலையும் ... ஒரு வெற்றியை வளர்த்தால், அந்த வெற்றியை மீறி ... பார்ப்பார்கள். அதிலே போட்டி இந்த வெற்றியைச் சாதிக்காமல் விடமாட்டோம் என்றெல்லாம் சில பேர்கள் ... அந்த நிலைமையும் ... தான், அந்த வெற்றியிலே ... எல்லாம் சொல்லி, "எந்நேரமே நாம் ... வெற்றி

இல்லை. நாம் எங்கோ சென்று [illegible]
தில்லை. இன்றைக்குங்கூட [illegible]
ஆட்சி இந்த நாட்டிலே குறைந்து [illegible]
கேள்விக்கு பதில் சொல்கிறபோது, திரு. [illegible]
வரலாற்றாசிரியர்கள் பக்தியிலே அதிகாரங்கள் [illegible]
என்று கூறுகிறார்கள். இன்றைக்கு என்ன பார்க்கிறோம்? [illegible]
உள்ள அதிகாரங்கள்பற்றி அறிஞர் அண்ணா [illegible]
உவமானம் என் நினைவிற்கு வருகிறது. [illegible]
கிழ் திருப்பதி என்று உண்டு. [illegible]
மறை வோர்; கீழ் திருப்பதியில் [illegible]
தான் காணப்படுகின்றன என்று அறிஞர் [illegible]
குவிந்திருப்பதும், மாநிலங்களில் அதிகாரம் [illegible]
இப்போதைய நிலை. மக்களைக் காக்கும் [illegible]
மத்தியை நம்பியிருந்தால், [illegible]
வளர்ச்சியை நோக்கி எப்படி நடைபோட [illegible]
பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். [illegible]
யிருந்தால் எப்படி. அந்த மனிதன் [illegible]
தான் அதிகாரங்கள் ஓரே இடத்தில் குவிந்திருக்கும் [illegible]
அதிகாரமில்லாமல், மக்களைக் காக்கும் [illegible]
அதிகாரங்களும், நிதி ஆதாரங்களும் இல்லாமல் [illegible]
இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலை மாற்றப்பட வேண்டும் [illegible]
ஏழாவது திட்டத்தில் அருமையான [illegible]
வார்த்தையாகச் சொல்ல [illegible]
குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். [illegible]
பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. [illegible]
பரப்பளவினை எடுத்துக்கொண்டால், [illegible]
என்பது 33 விழுக்காடாகும். [illegible]
அறிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 20 விழுக்காடு [illegible]
இருப்பதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு [illegible]
எல்லாம் பார்க்கிறோம். பச்சைப் பசேல் என்று [illegible]
வளர்ந்திருப்பதையும், மரங்கள் [illegible]
பார்க்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் [illegible]
அவைகள் இருக்கின்றன. மத்தியும் [illegible]
பார்த்தாலும் அவை செழித்து வளர்வதைப் பார்க்கிறோம் [illegible]
வந்து வரும் விஞ்ஞானிகள் [illegible]
சிறக்காட்டிருக்கக் குறைவாக இங்கே [illegible]

கள். இப்படி ஜவுளிக் கடை வாயிலில் பொம்மைகளை வைப்பது வழக்கம். அந்த வகையில் விதம் விதமாக, புதிது புதிதாக ஆடைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுவதற்காக பொம்மைகளை வைப்பதைப் போல், இங்கே பல் வேறு துறைகள் மூலமாக மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் திட்டங்கள் இதற்குள்ளே ஏராளமாக இருக்கின்றன என்றுதான் வைத்திருக்கிறோம். இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை தொடர்பான குறிப்புகளை நிறுத்துப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ 13½ கிலோ எடையிருக்கிறது என்றுகூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற ஏராளமான திட்டங்கள், கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் எடுத்துக் காட்டாக வெளியே பொம்மையை வைத்து சிலபல துணிகளைக் காட்டுவதைப்போல்—இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த அறிக்கையிலே சிலபல திட்டங்களை மட்டுமே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு உவமையை எனக்குச் சார்பாகத் தந்து, அதன் மூலம் இங்கே விளக்கம் தருவதற்கான வாய்ப்பைத் தந்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மக்களின் கஷ்டங்களை மட்டுமல்லாமல், அரசாங்கத்தின் நிதிப் பற்றாக் குறைக் கஷ்டங்களையும், மாநில அரசுகள் நிதியாதாரத்தைத் திரட்ட முடியாத கஷ்டங்களையும், போதிய அளவு அதிகாரங்களும் உரிமைகளும் மாநில அரசுகளுக்கு இல்லாத கஷ்டங்களையும், வறட்சி, வெள்ளம் போன்ற காலங்களில் அந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்க மத்திய அரசிடமிருந்து போதிய அளவுக்கு நிதி உதவி கிடைக்காத கஷ்டங்களையும் விரிவாக நான் இந்த அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவற்றோடு, தொல்லைகளையும், துயரங்களையும், இன்னல்களையும் இழப்புகளையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மேலும் பல்வேறு துறைகளில் வளத்தைப் பெருக்கவும் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் வசதியைப் பெருக்கவும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகள், இனி எடுக்க இருக்கிற முயற்சிகள், இதுவரை எடுக்கப்பட்டிருக்கிற முயற்சிகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்; அடுத்து செய்த சாதனைகள் என்ன என்பதையும், இனி செய்யப்பட இருக்கிற சாதனைகளைப்பற்றியும் நான் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லாமல் மூடி மறைத்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதிலே எந்த நியாயமும் இல்லை. சொல்ல வேண்டியவைகளைப்பற்றி, சொல்ல வேண்டிய வகையில் தெளிவாகவும் திட்டமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சொல்ல வேண்டியவைகள் எவை எவை உண்டோ

[திரு. வலம்புரி ஜான்] [1984 மார்ச் 15

நாட்டுக்கு முக்கியமா என்று கேட்கும் அறிவாளிகள் எல்லாக் காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் தலைவணங்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

அப்படி முன்னவர்களைப் போற்றிப் பாதுகாக்காத எந்த சமுதாயமும் அதனுடைய நாகரீக அடிப்படையை அசைத்துவிடுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே பாரதியாருக்கு சிலை அமைக்கிறோம் என்றால், தமிழ் நாட்டினுடைய பண்பாட்டுக்குத் தலைவணங்குகிறோம் என்று அர்த்தம். தாய்நாட்டு விடுதலைப் போரில் தமிழ் நாட்டினுடைய பங்குக்கு நாம் ஒரு கட்டியம் கூறுகிறோம், சான்றிதழ் தருகிறோம், தலைவணக்கம் செலுத்துகிறோம் என்று அதற்குப் பொருள். அவர்களுடைய கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எல்லாம் வெளிவருகின்றன. ஆகவே இந்த அரசு விடுதலைக் களத்திலே நின்று, தமிழ் நாட்டினுடைய சமுதாய விடுதலைக்காகக் குரல் கொடுத்த, சாதி பேதமற்ற ஒரு சமரச சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட ஒரு மாபெரும் தலைவனுக்கு, ஒரு மாபெரும் கவிஞருக்குத் தலைவணங்கி வணக்கம் செலுத்துகின்ற இந்த அற்புதமான காரியத்திற்காக ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை நினைவில் வைத்திருப்பார்கள். இது ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி அல்ல. பல பேர்கள் நினைக்கிறார்கள், சிலை தானே என்று. ரோமானிய வரலாற்றைப் படிக்க வேண்டும். அங்கேதான் சொல்கிறார், ரோமாபுரி சிலைகளின் நாகரிகம் என்றார். மனிதர்கள் மறதி அதிகம் உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு நினைவு படுத்துவதற்காக இப்படிப்பட்ட எழுச்சிமிக்க சின்னங்கள் வரலாறு முழுவதும் இருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே இதை நாங்கள் செய்கிறோம் என்பதற்காக எதிர்க்கிறார்கள். அதிலும் கூட குற்றம் சொல்வார்கள் என்றே எதிர்பார்த்தேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அன்னை தெரசா அவர்களுடைய பெயரை தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சூட்டியிருக்கிறார்கள். "ஏன் அன்னை தெரசா அவர்களுடைய பெயரை வைக்க வேண்டும், ஔவையார் பெயர் நினைவுக்கு வரவில்லையா?" என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே நாம் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? அவர்களைக் கேட்காமல் ஔவையார் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் வைத்திருந்தால், உடனே "ஏன் ஔவையார் பெயரை வைத்தீர்கள்" என்று கேட்பார்கள், அன்னை தெரசாவின் பெயரை ஏன் வைக்கவில்லை என்றும் கேட்பார்கள். ஆகவே அப்படி கேட்க வேண்டுமென்றால், இப்படி நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. எதையும் எதிர்த்தாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அன்னை தெரசா அவர்களுடைய பெயரை வைத்தீர்களே, இப்படி வைக்கலாமா என்ற ஒரு கேள்வி வந்திருக்கிறது. ஒரு பத்திரிக்கை

1984 மார்ச் 15] [திரு. வலம்புரி ஜான்]

யிலே மிகப் பெரிய கட்டத்தைக் கட்டி அங்கெங்கு எனாதபடி, ஆங்காங்கு ஆச்சரியக் குறி போட்டு ஔவையாருடைய பெயரை வைக்காமல் அன்னை தெரசாவினுடைய பெயரை வைப்பதா என்று கேட்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் வணக்கத்தோடு சொல்கிறேன். பாரதியாருடைய ஞானக் குறளைப்பற்றி பாரதியார் எழுதியிருப்பதை நாங்கள் எடுத்துப் படித்திருக்கிறோம். நாங்கள் ஔவையாருக்கு எதிரானவர்களல்ல. அந்தத் தொண்டமண்டல மூதாட்டியினுடைய தொண்டை எல்லாம் நாங்கள் என்றைக்கும் நினைவில் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அன்னை தெரசா என்று வருகிற போது, அவர்கள் இன்றைக்கு வாழ்கிறவர்கள். இன்றைக்கு ஏழையெளியவர்களாக இருக்கிறவர்கள், எழுந்து நடக்க வலுவில்லாமல் இருக்கிறவர்கள், வயிலோரமும் வாய்க்காலோரமும் வாடிக் கிடக்கிறவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கிறவர்களாக, அவர்களுக்கு கருணைக் காட்டுகிறவர்களாக ஒரு மனித மாதாவாகக் காணப்படுகிறார்கள் அன்னை தெரசா அவர்கள். ஏசுநாதருக்குப் பெண் சீடர்கள் இருந்ததில்லை. அப்படி பைபிள் சொன்னதில்லை. ஆனால் இருக்கிற பெண் சீடராக இந்த அம்மையார் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். காலம் காலமாக உலகத்தை இரண்டாகப் பகுத்தார்கள். தத்துவ ஞானிகள் எல்லாம் சொல்லுவார்கள். கிழக்கு மேற்கு என்று பிரித்தார்கள். மார்க் ட்வேயின் இதைச் சொல்கின்றபோது "East is cas and west is west" என்று எல்லாம் சொல்வார். அதில் என்ன அடிப்படைக் கருத்து என்றால், புல்டன் ஜெசி போன்றவர்கள், டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச்சொல்கிறபோது 'கிழக்கு கிழக்கு தான், மேற்கு மேற்கு தான்' என்றார்கள். மேற்கு என்றால் மூளை அவர்களுடைய சின்னம். கிழக்கு என்றால் இதயம் அவர்களுடைய சின்னம். மூளை என்றால் பகுத்தறிவுக்காக அது நிற்கிறது. இதயம் என்றால் அது கருணைக்காக, அன்புக்காக, அருளுக்காக இருக்கிறது. மேற்கில் இருக்கிற மக்கள் பஞ்சபூதங்களை ஆட்சி கொள்கிறவர்கள். கிழக்கிலே இருக்கிற மக்கள் பஞ்சபூதங்களை வழிபடுகிறவர்கள். மேற்கு கிழக்கு ஒன்றல்ல என்று காலம் காலமாக புல்டன் ஜெசியிலிருந்து அதற்கு அப்பாலே டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணனிலிருந்து என் பண்டித நேரு வரைக்கும் 'ஆக்சிடென்ட்', 'ஓரியண்ட்' என்று எல்லாம் இந்த உலகத்தைப் பகுத்தார்கள். அப்படி தத்துவஞானிகள், கல்விமான்கள், சான்றோர்கள் இந்த உலகத்தை கிழக்கு மேற்கு என்று பகுத்திருக்க ஒரு பெண்மணி அல்பேனியாவில் பிறந்து, மூளையை சின்னமாகக் கொண்டிருக்கிற மேற்கு நாட்டிலே பிறந்து, கிழக்கு நாட்டுக்கு வந்து இதயம் சின்னம் என்கிற அந்தத் தத்துவத்தையே மாற்றி மேற்கு நாட்டிலிருந்தும் இதயம் வரலாமென்ற ஒரு இதயத்தில் ஏழை இந்தியாவை நம்புவதற்காக இங்கே வந்தவர்கள். ஆல்பர்ட் ஷ்வைட்சர் எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முந்தி ஆப்ரிக்காவுக்குச் சென்று

[திரு. வலம்புரி ஜான்] [1984 மார்ச் 15

அந்த நாட்டிலேயிருக்கிற இருட்டு மனிதர்களுக்காக தன்னைத் தானே ஒப்படைத்துக் கொண்டார்கள். இந்தியாவிலேயும் எண்ணிப்பார்க்கிறோம். மகாகவி பாரதியாருடைய குருவான நிவேதிதா, அருளுக்கு நிவேதயமாய், அன்புக்கொரு கோயிலாய், அடியேன் நெஞ்சில் இருளுக்கு ஞாயிறாய் என்றெல்லாம் அழைத்தானே நிவேதிதா, அவர்களும் இந்த மண்ணிலே இருந்து வந்தவர்கள். மார்க்ரெட் நோபிள் என்ற பெயருடைய அம்மையார். அவர்களுடைய கல்லறை இன்றைக்கும் இமாசலப் பிரதேசத்தில இருக்கிறது. அதிலே ஒன்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவுக்காக தன்னை முழுவதுமாகத் தந்த மார்க்ரெட் நோபிள் இங்கே உறங்குகிறாள் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு வெள்ளைக்கார மாது இறந்த பிறகு, அவர் வாழ்க்கை முடிந்த பிறகுதான் இந்தியாவுக்காக எல்லாவற்றையும் தந்த மாது இங்கே உறங்குகிறாள் என்று எழுத முடிந்தது. ஆனால் அன்னை தெரசாவைப் பொறுத்தவரையில், வாழ்கிறபோதே வரலாறு ஆகிவிட்ட அந்தப் பெருமாட்டி, வாழ்கிறபோதே, உலகத்திலே எங்கெங்கு எல்லாம் ஏழைகள் இருக்கிறார்களோ அங்கங்கு எல்லாம் ஏழைகளுக்காக தன்னையே முழுக்க வருத்துவதுபோல், எரிந்துக்கொண்டிருக்கிற மெழுகுவர்த்தி போல், மாபெரும் பெருமையோடு, மனிதாபிமானத்தினுடைய மறுக்க முடியாத வரலாற்றுச் சின்னம் என்கிற பெருமை, பேறு பெற்றவர்கள். அவர்கள் பாரத ரத்னாவிலிருந்து நோபல் பரிசு வரை எத்தனையோ பரிசுகள் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் எல்லாப் பரிசுகளையும் விட, அவர்கள் கனவெல்லாம் நனவாகிற திட்டம், இன்றைக்கு தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் சத்துணவுத் திட்டம். காளிகட்டத்தில் அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பதை, தனி ஒரு சக்தியாக அவர்கள் அங்கே செய்துகொண்டிருப்பதை இங்கே ஒரு அரசாங்கம் செய்கிறது. ஆகவே வாடியவர்களுக்கெல்லாம் வாட்டத்தைத் தீர்க்கிற அவர்களுடைய அந்த வள்ளண்மையை ஒரு அரசாங்கம் தன்னுடைய கடமையாக எடுத்துக்கொண்டு இங்கே செய்கிறது. நோபல் பரிசை விட, பாரத ரத்னா என்ற மாபெரும் சிறப்பைவிட, தமிழ் நாட்டுடைய முதல்வர் தந்திருக்கிற சத்துணவுத் திட்டம், அன்னை தெரசாவுக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஒரு அற்புதமான திட்டம். உலகத்திலே எந்த நாடும், எந்தத் தனி மனிதரும் என்றைக்கும் தந்திராத ஒரு திட்டம். இப்படிப்பட்ட ஒரு பெருமாட்டி தமிழகத்திற்கு வந்தார்கள். நல்லவேளை அந்த அம்மையாரை இங்கே யாரும் குறை சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்குத் தமிழ் நாட்டில் அரசியல் நாகரிகம் இருக்கிறதென்று மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் "அன்னை தெரசா சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பாராட்டலாமா? அவர் அதைச் சாப்பிட்டுப் பார்த்தாரா? அதில் என்ன போடுகிறார்கள் என்று இவர் கண்டாரா? அதிலேயிருக்கிற ஊழல்கள் என்ன தெரியுமா?" என்று ஆரம்பித்திருப்பார்கள்.

1984 மார்ச் 15] [திரு. வலம்புரி ஜான்]

நல்லவேளை அன்னை தெரசா பிழைத்தார் என்பதுபற்றி என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அக மகிழ்ச்சி. ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அரசாங்கம் குற்றம் செய்தால் சொல்லலாம். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் செயலெல்லாம் குற்றம். அந்த ஆட்சிக் கட்சிக்குத் தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் செயலெல்லாம் குற்றம். அவர் குற்றம் செய்கிறாரா இல்லையா என்பதல்ல. அவர் குற்றத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்திருக்க முடியாது என்ற மனப்பான்மையோடு ஒரு எதிர்க் கட்சி நடத்தால், அவர்களுக்கு மக்களாட்சியில் நம்பிக்கை இல்லையென்று அர்த்தம். அப்படிப்பட்டவர்கள் மக்களிடத்தில் தேர்தலுக்காகச் சென்றால், மக்கள் அவர்களை எப்படி பார்ப்பார்கள்? நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் குற்றம் சொல்வதையே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையில் அதற்கு ஏறத்தாழ நான்கு பக்கத்திற்குக் கட்டுரை வருகிறது. "இந்த அரசாங்கம் எதற்காக அன்னை தெரசாவின் பெயரை பல்கலைக்கழகத்திற்கு வைக்கிறது? ஔவையாரின் பெயரை ஏன் வைக்கவில்லை?" இப்படியொரு செய்தி. அப்படியே நாம் ஔவையார் பெயரை வைத்தால், "ஔவையார் பெயரை ஏன் வைத்தீர்கள் காரைக்கால் அம்மையாரின் பெயர் உங்கள் கவனத்திற்கு வரவில்லையா?" என்று கேட்பார்கள். ஆகவே, குற்றம் சொல்வதையே தங்களுடைய வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் மக்களை அணுகுகிறபோது எந்த அளவுக்கு மக்களால் அவர்கள் வெறுக்கப்படுகிறார்கள் என்று அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டால், அது அவர்களுக்கு நல்லது.

சித்த மருத்துவத்தைப்பற்றி, இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் மிகச் சிறப்
பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நான் அதை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். தஞ்சைத்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு நிபுணர்கள் குழுவைப் போட்டு அந்
நிபுணர்கள் குழு இன்றைக்கு சொற்களையெல்லாம் வடித்துக்கொண்டே வ
கிறது. காலங்காலமாக பல பேர் கேட்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில்தானே
மருத்துவம் இருக்கிறது. தமிழில் எப்படி வரும் என்று கேட்கிறார்கள். நா
அந்தப் பேராளர்களுக்குத் தலை வணக்கம் பண்ணி, கும்பிட்டு தொழுது சொ
கிறேன், இந்த மனப்பான்மைக்கு நீங்கள் விடை கொடுத்துத்தீர வேண்டு
ஆங்கிலத்தில்தான் கற்க இயலும் என்ற மனப்பான்மை இருந்தால், அடிப்ப
யாக அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்வேன், இந்த நாட்டு மக்களிடத்
அவர்களுக்கு மரியாதை இல்லையென்று. மக்களிடத்தில் வாக்குக
வாங்கிக்கொண்டு ஆட்சி பீடம் ஏறுகிறோம். ஆட்சிக்கொடி ஏறுகி
நாம் இங்கே கொலுவிற்றிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த மக்கள் பேசுகிற மொ
மீது மரியாதை இல்லை. தமிழில் வருமா என்று கேட்கிறார்கள் மரு
த்துவத்தை எப்படி தமிழில் சொல்லித்தர இயலும் என்று கேட்கிறார்கள்.

[திரு. வலம்புரி ஜான்] [1984 மார்ச் 15]

அதே நேரத்தில் குற்றங்களையும், குறைகளையும் சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறவர்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குற்றங்களையும் குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் எதிரிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் குற்றம் கூறுவதை மாத்திரமே தங்களின் குறிக்கோளாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் என்றால் மக்கள் ஆட்சியிலேயே எல்லோருக் கும் நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விடும். அதற்கு மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வருகிற நாமே காரணர்களாக இருக்கலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நேற்றைக்கும், இன்றைக்கும்கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இதே மன்றத் தில் தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத் தைத் தெரிவிக்கிறபோது, "அண்ணா அவர்கள் எனக்குக் கணவனாக, அண்ணா அவர்கள் எனக்குக் காதலனாக, சேவகனாக இருந்தார்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். உடனே அதைச் சொல்லி பார்த்தாயா பார்த்தாயா அண்ணாவை "எனக்குச் சேவகனாக இருந்தார்" என்று சொல்லிவிட்டார் தமிழகத்தின் முதல்வர்; "இது அடுக்குமா? இந்த அக்கிரமம் நடக்கலாமா? இந்த அநியாயம் நடக்கலாமா?" என்று கேட்கிறார்கள். இது நாட்டு மக்களுக் குக் கேட்கிறது. நம்மைப்பற்றி நாட்டு மக்கள் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருக் கிறார்கள். நாட்டு மக்கள் நம்மைவிட அறிவு படைத்தவர்கள். காரணம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது எல்லாம் "அண்ணா எனக்கு எல்லாமாக இருந்தார். அண்ணா எனக்குக் காதலனாக இருந்தார், கணவனாக இருந்தார், சேவகனாக இருந்தார். இப்படி எனக்கு அண்ணா அவர்கள் எல்லாமாக இருந்தார்" என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் எதிர் முகாமில் இருக்கிற சிலர்—நான் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை—எதையாவது சொல்ல வேண்டுமே என்று, 'இப்படிச் சொல்லலாமா?' என்று கேட்கிறார்கள். காலை யிலே நடக்கிற இலக்கிய விழாவில், பாரதியார் கண்ணனைச் சேவகனாகப் பார்த்தார், காதலியாகப் பார்த்தார், ஆழ்வார்கள் இப்படி ஆண்டவனை நாயக நாயகி பாவத்தில் எல்லாம் பார்த்தார்கள் என்று விளக்கம் தந்துவிட்டு, வியாக்கியானம் செய்துவிட்டு, மாலையில் தமிழ் நாட்டு முதல்வராக இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படி அண்ணாவைச் சேவகன் என்று சொன் னார் என்று சொல்வதென்றால், எவ்வளவு பெரிய இடைவெளி, எவ்வளவு பெரிய தலைகீழ் மாற்றம் அவர்களுக்கு வேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டு மக்கள் இந்த இரண்டையும் கேட்கிறார்கள். பாரதி யார் கண்ணனை இந்தக் கோலத்தில் எல்லாம் பார்த்தார் என்று பெருமை யாகப் பேச முடிகிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் இந்த பாவத்திற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் அந்தக் கோணத்தில் அண்ணனைப் பார்த்தால், "அது தவறு. அங்கே கண்ணனைப் பார்க்கலாம், எங்கள் அண்ணனைப் பார்க்க லாமா?" என்று மாறிப் பேசுகிறவர்களும் இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 15] [திரு. வலம்புரி ஜான்]

அவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மேலே இருக்கிறது, கீழே இருக்கிறது என்றெல்லாம் வார்த்தை வர்ணிப்புகள் இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் கேட்கிறது. ஆனால் அண்ணா திராவிட முன் னேற்றக் கழக அரசு மக்கள் செல்வாக்கு என்கிற அலைகளில் மிதக்கிற தங்கப் படகு. சில நேரங்களில் அது நீர்மூழ்கிக் கப்பலைப் போல் இருக்கும், நீருக்குள் மூழ்கியிருக்கிற காரணத்தாலே, இது நீருக்குள் மூழ்கிக் கொண் டிருக்கிற கப்பல் என்று நினைக்காதீர்கள். இது நீர்மூழ்கிக் கப்பல்தான். இது நீருக்குள்ளும் மூழ்கும், பின்னர் மீண்டும் வெளியே வந்து எதிரிகளைச் சந்திக்கும், தன்னுடைய பயணத்தைத் தொய்வு இல்லாமல் தொடர்ந்து நடத் தும் என்று இந்த நாட்டு மக்கள் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என் பதைக் கவனப்படுத்தி விடைபெறுகிறேன் வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர் களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்ததற்காகத் தங்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் பேசிய பல உறுப்பினர்களும் சுயாட்சி, விலைவாசி ஏற்றம், உணவுப் பங்கீடு, சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளைப்பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பேச விரும்பவில்லை. சுருக்கமாக, சில கருத் துக்களை மட்டும் சொல்லி, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்துக் களைக் கேட்க நான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதலிலே இந்த மன்றத்தைப்பற்றி சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் சட்டமன்றப் பேரவை, சட்டமன்ற மேலவை என்று இரண்டு மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இந்திய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் 168-வது பிரிவின்படி இந்த மன்றங்கள் இயங்குகின்றன. 168 (1)-வது பிரிவில்

"For every State there shall be a Legislature which shall consist of the Governor, and

(*a*) in the States of Andhra Pradesh, Bihar, Tamil Nadu, Maharashtra, Karnataka and Uttar Pradesh, two Houses; and

(*b*) in other States, one House.

ஏறத்தாழ இத்தனை ஆண்டுக்காலமாக போகருடைய சப்தகாண்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டிலே மனிதர்களுடைய நோய்களையெல்லாம் தீர்க்கவில்லையா? அதற்கும் காரணம் என்று அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் நூல்கள் இல்லையென்பதுதான். இந்த அரசாங்கத்தை உளமாரப் பாராட்டுகிறேன், நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி புது சொற்களை உருவாக்குகிற நேரத்தில், தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுப்பணி இன்றைக்கு நடைபெற்று வருகிறது என்று மதிக்கிறேன். தாகூர்கூட 1913 ஆம் ஆண்டு ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். "ஒரு மொழியில் சொற்கள் இல்லை, ஆகவே அந்த மொழியில் படிக்க இயலாது" என்று எவரும் சொல்லவேண்டாம், அது தவறானது. எப்போது ஒரு மொழிக்கு சொற்கள் வரும்? அந்த மொழியைக் குறிப்பிட்ட துறையில் பயன் படுத்தினால்தான் சொற்கள் வரும். "சொற்கள் இல்லை, புத்தகங்கள் இல்லை, ஆகவே அந்த மொழியில் படிக்க மாட்டார்கள்" என்பதைப்போல இருக்கிறது என்றால், "எனக்கு நீந்தத் தெரியாது, நீச்சல் வராது, ஆகவே எனக்கு நீச்சல் வருகிறவரை நான் ஆற்றுக்குள், குளத்துக்குள் இறங்கமாட்டேன்" என்பதைப்போல இருக்கிறது. உண்மையல்லவா? ஏறத்தாழ 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த ஆங்கில அகராதியை எடுத்துப்பார்த்தால், அதில் 'காஸ்மோனாட்' என்ற வார்த்தை இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற ஆங்கில அகராதியில் 'அஸ்ட்ரநாட்' என்ற 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இல்லாத வார்த்தை இன்றைக்கு இருக்கிறது. விண்வெளித்துறையால் ஆங்கிலம் பயன்படுத்தப்பட்டால், வருகிறது. கடிழ் வார்த்தை இன்றைக்கு எப்படி வந்தது? அந்த வார்த்தை என்றைக்கு வரும் என்றால், தமிழ் மொழியை மருத்துவத் துறையில் பயன்படுத்துகிறபோதுதான் வரும். கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இவைகளையெல்லாம் கடந்துதானே ஒரு நாடு போகிறது? சோவியத் நாடு விடுதலை பெற்றபோது, ஆரம்பத்தில் ஒரு மொழி அந்த நாட்டில் இருந்தது. அதைப் பேச முடியுமே தவிர எழுத முடியாது. எழுதிக்காட்டுவதற்கு லிபி இல்லாத மொழி. ஆனால் 50 ஆண்டுகளில் ஒரு மொழியை வளர்த்து, எழுத்தை உருவாக்கி, இன்றைக்கு என்ன, எழுத, பேசத் தகுந்த மொழியாக அதை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சோவியத் சொர்க்கத்தில் எப்படிப்பட்ட மகத்தான மாற்றத்தை ஒரு மொழியில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். 80 ஆண்டுகளில் ஒரு மொழி உருவாகிற அளவுக்கு உலக நாடுகள் எல்லாம் முன்னேறுகிறபோது, தமிழை மருத்துவத்தில் கொண்டு வர இயலாது என்று இன்றைக்கும் சொல்

(முற்பகல் 10-10)

பவர்களை எப்படி நாடு ஏற்றுக்கொள்ளும்? தமிழில் வராது என்று சொல்கிறவர்கள் மக்களை மதிக்க மறுக்கிறார்கள். மக்களை மதிக்காது இருப்பது

என்பது ஒன்று. ஆனால் மக்களை மதிக்க மறுத்துவிட்டு அந்த மக்களையே கொண்டு வந்து மக்கள் ஆட்சியில் எங்களுக்கும் இடம் உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சித்த மருத்துவத்திற்கு இந்த அரசு சேர்க்கிற சிறப்பும், இந்த மருத்துவமெல்லாம் எப்படியாயினும் தமிழில் வர வேண்டும் என்று அது காட்டுகிற அக்கறையும் என்றென்றைக்கும் இந்த நாட்டு வரலாற்றில் வாழ்ந்திருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே காவல் துறையைப்பற்றியும், அது செய்கிற சிறப்பான பணிகளைப்பற்றியும் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அண்மையில் போலீஸ் கமிஷனின் அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அதில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லும்போது "Police are the friends of the law-abiding people ; but they are the enemies of criminals" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேகூட ஒரு மாற்றம் தேவை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக நாம் என்ன நினைக்கிறோம் என்றால் Police are the friends of law-abiding people ; but they are the enemies of criminals" என்று நினைக்கிறோம்.

காவலர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் "They are not the enemies of criminals. They can at the most be enemies to crime" "கிரைம்" என்பது வேறு, "கிரிமினல்" என்பது வேறு. "சின்" என்பது வேறு, "சின்னர்" என்பது வேறு. எனவே காவலர்கள் என்பவர்கள் குற்றங்களுக்கு எதிரிகளாக இருக்கலாமே தவிர, குற்றவாளிகளுக்கு எதிரிகளாக இருக்க இயலாது. எனவே அப்படிப்பட்ட அற்புதமான, மேலான ஒரு தத்துவம்கூட தமிழ்நாட்டுக் காவல் துறையில் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இன்றைக்கு மோசமான முறைகளைக் கடைப்பிடித்தாவது எப்படியும் உண்மைகளை வெளிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது மற்ற மாநிலங்களில்—நான் அந்த மாநிலங்களின் பெயர்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை—நடைமுறையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட முறைகளுக்கு அந்த மாநிலங்கள் பிரசித்தமாக விளங்குகின்றன. எப்படியாவது உண்மையை வரவழைப்பது என்ற முடிவில்தான் பல்வேறு வடபுலத்து மாநிலங்களில் உள்ள காவல் துறையினர் இன்றைக்கு நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இல்லை. அதற்கு நேர்மாறாக நாம் குற்றங்களுக்கு எதிரிகளாக இருக்கிறோமே தவிர, குற்றவாளிகளுக்கு எதிராளிகளாக இல்லை என்ற அற்புதமான சிந்தனை, தமிழ் நாட்டுக் காவல் துறைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னாலே உணர முடிகிறது.

(2) Where there are two Houses of the Legislature of a State, one shall be known as the Legislative Council and the other as the Legislative Assembly and where there is only one House; it shall be known as the Legislative Assembly."

அரசியல் சட்டத்தின் 168-வது பிரிவின்படி நம்முடைய அவை நடைபெற்று வருகிறது. இந்த அவைக்கென்று சில அதிகாரங்கள் உண்டு. இதிலே பணியாற்றுபவர்களுக்கும் சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளைப்பற்றிப் பார்க்கும்போது, அரசியல் சட்டத்தின் 187-வது பிரிவில்

The House or each House of the Legislature of a State shall have a separate secretarial staff;

அதாவது நம்முடைய மன்றத்திற்கு என்று செக்ரட்டேரியட் இருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

The House or each House of the Legislature of a State shall have a separate secretarial staff;

Provided that nothing in this clause shall, in the case of the Legislature of a State having a Legislative Council, be Construed as preventing the creation of posts common to both Houses of such Legislature.

(2) The Legislature of a State may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed, to the secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State.

நம்முடைய சட்டமன்றமானாலும், பேரவையானாலும், மேலவையானாலும் அதில் பணியாற்றக் கூடிய அதிகாரிகள், ஊழியர்கள் ஆகியவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன்பற்றி சட்டம் இயற்றலாம் என்று இந்த அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி சட்டம் இயற்றுகின்ற வகையில் என்னென்னவென்று பார்க்கும்போது கிளாஸ் 3-ல்

'(3) Until provision is made by the Legislature of the State under clause (2), the Governor may, after consultation with the Speaker of the Legislative Assembly or the Chairman of the Legislative Council, as the case may be, make rules regulating the recruitment, and the conditions of service of persons appointed, to the secretarial staff of the Assembly or the Council, and any rules so made shall have effect subject to the provisions of any law made under the said clause."

சமீப காலத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய உத்தரவின் மூலமாக நம்முடைய

சட்டப் பேரவையையும், மேலவையையும் அசெம்பிளி செக்ரட்டேரியட், கவுன்சில் செக்ரட்டேரியட் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். Secretary of Legislative Assembly Department, Secretary of Legislative Council Department

என்று முன்பு அரசாங்கத்தினுடைய ஓர் அங்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இப்போது அதை கவர்னர் அவர்களின் உத்தரவின் மூலமாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த உத்தரவின் மூலமாக நம்முடைய மன்றத்திலே பணியாற்றும் செக்ரட்டேரியட் ஸ்டாஃபுக்கு தனித்தன்மை வந்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இன்டிபென்டென்ட்டாகச் செயல்படுவதாகக் கருதுகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உத்தரவின் மூலமாக 'கண்டிஷன் ஆஃப் சர்வீஸ்' அப்படி இருக்கிறது. நம்முடைய கவுன்சிலைப் பொறுத்த வரையில், Secretary of the Legislative Council இருக்கிறார்கள் சட்டமன்றம் என்பது எப்போதும் தனியாக இயங்கக் கூடிய அமைப்பு, இன்டிபென்டென்ட் பாடி. அதனுடைய தனித் தன்மையைக் காப்பாற்ற நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே சட்டமன்றப் பேரவையானாலும் சரி, சட்டமன்ற மேலவையானாலும் சரி அதற்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து, அந்த நிதியினுடைய செலவுகளை நிதி இலாக்கா கண்காணிக்கக் கூடாது, நிதி இலாக்காவின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரக்கூடாது, கவுன்சிலாக இருந்தால் சேர்மெனின் அதிகாரத்திலும், அசெம்பிளியாக இருந்தால் சபாநாயகரின் அதிகாரத்திலும் தனித் தன்மையோடு செயல்பட வேண்டும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குரிய விதிகளை வகுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே உள்ள சட்டமன்றம் மிகப் பெருமை வாய்ந்த ஒரு சட்ட மன்ற

(முற்பகல் 10-20)

மாகும். நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்திற்குச் செயலாளராக மிகப் புகழ் வாய்ந்த திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயர் அவர்கள் இருந்ததாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் முன் மாதிரிகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, சட்ட மன்ற விதி முறைகளை வகுத்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அவர்களுடைய வழியிலே வந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டமன்ற மேலவைச் செயலாளர் அவர்களும் அவையினுடைய தனித் தன்மையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மிக முக்கியமாக எதிர்பார்த்தது இன்றைக்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த 'என்ட்ரி டாக்ஸ்' ஆகும். அந்த வரி விதிப்பு ஆட்சேபனை செய்யப்படுவதால் இன்றைக்கு சில வரி விதிப்பு முறைகளை மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகள்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1984 மார்ச் 15

பரவலாக விரும்புவது சிங்கிள் பாய்ண்ட் லெவி—ஒரு முனை விற்பனை வரிதான். அதைப் பல ஆண்டுகளாக விரும்புகிறார்கள். அது இன்னொருவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். 1973 அல்லது 1974-ல் திரு. நரசிம்மன், ஐ.ஏ.எஸ். என்ற அதிகாரியின் தலைமையிலே விற்பனை வரி பற்றிய பிரச்சினைகளை எல்லாம் பரிசீலித்து அரசாங்கத்துக்கு அறிக்கை தரவேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த அறிவிப்பின் அடிப்படையிலே அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் 59 பொருட்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரியை விதித்தார்கள். நம்முடைய நிதி அமைச்சரும், வருவாய்த் துறை அமைச்சரும் பல்வேறு கட்டங்களிலே, பல்வேறு மாநாடுகளில் கலந்து கொள்ளும்போது, ஒரு முனை விற்பனை வரி சாத்தியமில்லை என்றுதான் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளினுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கும், வரி விதிப்பு நடைமுறைகளிலே தவறு ஏற்படாமலிருப்பதற்கும் ஒரு முனை விற்பனை வரி தான் சரியானது என்ற கருத்தை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே சிங்கிள் பாய்ண்ட் டாக்ஸ் என்பது வணிகர்கள் வேண்டிக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை என்ன காரணத்தினால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வணிகர்களைப் பொறுத்தவரையிலே, அவர்கள் எல்லாம் - They are unpaid public servants. சுமார் 600 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை வரி சுமார் 600 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை வரி வருகிறது. 600 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை வரி வசூலிக்கவேண்டுமானால், நம்முடைய சர்க்காருடைய கணக்குப்படி எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கு 3 சதவீதம்—சில வேளைகளில் 6 சதவீதம் கூட—செலவழிக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இல்லாமல், எந்தவிதமான அதிகச் செலவும் இல்லாமல் சுமார் 600 கோடி ரூபாய் வரை வசூலித்துத் தருகின்ற வணிகர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வணிகர்களுடைய கோரிக்கை அது மாத்திரமல்ல. வணிகர் நல வாரியம் ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே கூட வணிகர் நல வாரியம் அமைப்பதற்கு ஒரு கோடி ரூபாயை அரசு ஒதுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குள் ஆட்சி கலைந்து விட்டது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் இந்த சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய தொகையல்ல. 600 கோடி ரூபாய் வசூலித்துத் தருகின்ற வணிகர்களுக்காக ஒரு வணிகர் நல வாரியம் அமைப்பது அவசியம் என்று கருதுகின்றேன். அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித் தர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 15]

திரு. ஜீ. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வணிகர் நல வாரியம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதையும், அது எதற்காக என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எல்லாம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவரே விளக்கிச் சொல்வார்.

திரு. ஜீ. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்; நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, வணிகர் நல வாரியம் என்றால் வணிகர்களிலே ஏழ்மையானவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு வாரியம் அமைக்க வேண்டுமென்று வணிகர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது சாத்தியம் என்றுதான் அன்றைக்கு அரசு கருதியது. அதனால் தான் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கும் அது சாத்தியம் தான். எத்தனையோ வாரியங்கள் அமைக்கும்போது, இதற்கு ஒரு வாரியம் அமைப்பது இந்த அரசுக்கு ஒரு கஷ்டம் அல்ல. இன்றைக்கு இந்த மேலவையிலே ஆசிரியர்களுக்கு என்று தொகுதி இருக்கிறது. அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. உள்ளாட்சித் துறையின் சார்பாக பலர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார்கள். 5 கோடி அல்லது 6 கோடி ரூபாய் வசூலித்துத் தருகின்ற வியாபாரிகள் சார்பாகக் கூட ஒன்று அல்லது இரண்டு மேலவை உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் கூட, முறையாக இருக்குமென்ற கருத்தை இந்த அவையின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய வக்ப் போர்டு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறதனாலே அந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றியும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய வக்ப் போர்டு என்பது இல்லாமல் சொத்துக்களைப் பாராமரிக்கின்ற சூபர்வைசிங் பாடியாக (Supervising Body) அமைந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே போதுமான பாதுகாப்பு இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவும் நாடு பூராவும் சென்று ஆலோசனை கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வக்ப் சட்டத்திலே சில மாற்றங்கள் தேவை என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டத்தை சரியாகச் செயல்படுத்த, வக்ப் சொத்துக்களை நல்லமுறையில் பாராமரிப்பதற்கு தேவையான திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு மத்திய அர

ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கும்போது, வக்ப் போர்ட் சொத்துக்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்கும் ஆலோசனை சொல்வதற்கும் திரு. சலைமான், ஐ.ஏ.எஸ். என்பவர் தலைமையில், ஒரு நபர் குழு அமைத்தார்கள். அந்தக் குழுவின் மூலம் அன்றையதினம் அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசுகள் கொடுக்கப் பட்டிருந்தன. அந்தக் குழுவினால் கொடுக்கப்பட்ட சிபாரிசுகள் சில பரிசீலிக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு எதும் முடிவு செய்ய முடியாமல் போய் விட்டது. காலம் இல்லாமல் போய்விட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சலைமான் குழு கொடுத்த அந்த சிபாரிசுகளை எடுத்துப் பார்த்து, அரசாங்கத்தின் சார்பில் அதைப் பரிசீலனை செய்து, தேவையான நடவடிக் கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே வக்ப் போர்ட் மூலம் ஒரு கல்லூரி நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கல்லூரிக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பாக 27 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கித் தரப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் குடிசைகள் போட்டு பலர் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதால், அதைக் கையகப்படுத்த முடிய வில்லை. அதற்குப் பிறகு இந்த மதுரை மாநகராட்சி சுமார் 6 அல்லது 6½ ஏக்கர் நிலத்தை பஸ் ஸ்டாண்டுக்காகக் கையகப்படுத்த உத்தரவு இருக்கிறது. பொதுமக்கள் நலனுக்கு என்பதில் எனக்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் நடத்தப்படுகின்ற கல்லூரிக்கு, அன்றைய அரசு கொடுத்திருக்கின்ற 27 ஏக்கர்களிலே 6 அல்லது 6½ ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது இன்றைய அரசு. அதுகூட பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : மாண்புமிகு முன்னாள் வக்ப் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சில பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின் றார்கள். அந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில், ஏற்கனவே மதுரை மாநகராட்சியுடன் தமிழக வக்ப் வாரியம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வருகிறது. அப்படிக் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்திற்குப் பதிலாக கல்லூரியைச் சுற்றி சுற்றுச்சுவர் எழுப்புவதாகத்தான் அவர்கள் முதலிலே வாக்குறுதி வழங்கி, அந்த இடத்தினைக் கையகப்படுத்தினார்கள். கூடுதலாகக் கையகப் படுத்த வேண்டும் என்றுகூட அவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். அதை நாங்கள் தடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே இதிலே அரசைப் பொறுத்த மட்டில், வக்ப் சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதிலும், பாதுகாப்பதிலும் உரிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அந்த உத்தரவாதத்தினை மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்களுக்கு நான் இங்கே தருகிறேன்.

திரு. ஜி. [illegible] : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சலைமான் கமிட்டி ரிப்போர்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது எந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டது? எவ்வளவு காலம் அதன் மேலே நடவடிக்கை எடுக்க இயலாமல் இருக்கின்ற நிலை முன்னாலே இருந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த அறிக்கை 1974-75-ல் வந்தது என்று எனக்கு ஞாபகம். அறிக்கை இப்போது என் கையிலே இல்லை. அரசாங்கத்தின் கையில்தான் இருக்கிறது. 1974-75 என்றுதான் நான் நினைக் கிறேன். அதைப் பற்றி முக்கிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி. எல்லாம் கூடி பரிசீலித்திருக்கிறோம். பேசியிருக்கிறோம். ஆனால் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. அதற்குள்ளாக காலம் முடிந்துவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு வக்ஃப் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் ஒரு விஷயம் கேள்விப்படுகிறேன். அது என்னவென்றால், 6 ஏக்கரிலே இன்னும் ஒரு 3 ஏக்கரா அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்களோ என்று நினைக் கிறேன். 3 ஏக்கர் போய்விடுமோ என்ற பயத்தினால் அந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினேன். இன்னொன்று நான் சொல்கிறேன். வக்ஃப் கல்லூரி மூலமாக சில தவறுகள் நடக்கின்றன. இதை நான் சொல்லும்போது, குற்றச்சாட்டு சொல்வது என்ற எண்ணத்தோடு நான் சொல்லவில்லை. அங்கே ஆசிரியர் நியமனத்திற்கு பணம் வாங்குகின்றார்கள். அது யார் என்ன என்ற விவரம் எல்லாம்பற்றி இங்கே நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ஏழை மாணவன், படித்து பட்டம்பெற்ற பிறகு, வேலை கிடைக்காமல், அந்தக் கல்லூரியிலே வேலைக்குப் போகும்போது தொகை கொடுத்திருக்கின்றார். அந்தத் தொகையை சொல்வதாக இருந்தாலும் சொல்லலாம். எனக்கு என்ன பயம் என்றால், நான் சொல்வதனாலேயே அந்த ஆளுக்கு வேலை போய்விடக் கூடாது. அந்த ஆளை எடுத்துவிடக் கூடாது. அந்த உத்தரவாதத்தின் பேரில் வேண்டுமானால் சொல்கிறேன். அவர்களைக் கேட்டால், நன்கொடை என்று சொல்லலாம். உத்தியோகத்திற்குப் போகும்போது என்ன நன்கொடை வாங்குகின்றார்கள்? அது எப்படி முறையாகும்? ரூபாய் 15 ஆயிரம் வாங்கியிருக்கின்றார்கள். வட்டிக்கு வாங்கிக் கொடுத்திருந்தால்கூட, அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க 10 வருடம் ஆகிவிடும். அதுமாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏக்கர்தான். தாராபுரத்தில் ஹெப்பர்ஹூட் ஸ்கீம் 330 ஏக்கர். இப்படிப் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாட்டர் சப்ளை போர்டிலும் சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், அது குறித்த விசாரணைக்கு அதிகாரி போடப்பட்டுள்ளதாகவும் பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன். உடனடியாக இவைகளைப்பற்றி விசாரித்து, நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த அறிக்கையை மன்றத்தில் வைத்து, உறுப்பினர்களின் கருத்தைக் கேட்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்களின் கஷ்டத்தை நான் உணருகிறேன். எல்லா இலாக்காக்களுக்கும் பணம் கேட்பார்கள். அதனால் 201 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பற்றாக் குறை பட்ஜெட்டுக்காக விளக்கங்களை அவர் தருவார்கள். இருந்தாலும் நம்முடைய அரசு சிக்கன நடவடிக்கையாக என்ன எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம்களுக்குப் பணம் செலவழிக்கப்படுவது குறித்து ஆட்சேபனை இல்லை. நான்-டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம்களில் செலவைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டாமா? அதற்கான நடவடிக்கை என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

நம்முடைய அரசு 113 கோடி ரூபாய் ஓவர்டிராப்ட் வாங்கியிருப்பதாக பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். அன்றைக்கு இதுபற்றி நான் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். 113 கோடி ரூபாய் இந்த அரசுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னின்ன மாநிலங்கள் ஓவர்டிராப்ட் வாங்கியிருக்கின்றன என்கிற விவரத்தை மத்திய அரசு பகிரங்கமாகத் தெரிவித்திருக்கிறது. 113 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்று சொல்லும்போது, அப்படி அதிகப்படியாக வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறோம் என்பதல்ல பிரச்சினை. ஆனால் இதற்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு எவ்வளவு சதவிகிதம் வட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். ஏதோ பற்றாக் குறை நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது என்றாலும் கூட, அரசுக்கு இப்போது வரி வாயில்கள் மூலமாக வருகின்ற வருமானங்களைச் சீர்படுத்தி வருமானத்தை அதிகரிக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். 600 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரி மூலம் வருமானம் வருகிறது என்றால், 50 கோடி ரூபாய் வரை 'அரியர்ஸ்' இருக்கும். அதைக்கூட அதிகாரிகளை வைத்து விரைவுபடுத்தினால் வசூலிக்க முடியும். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், சட்டமன்றத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்டோம். சில பொருள்களுக்கு விற்பனை வரிகளை நீக்கிவிட்டு எக்ஸைஸ் டியூட்டி போடலாமா என்கிற கருத்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்

அதற்கு நாம் சம்மதித்தால், 160 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய நிலைமை நமக்கு இல்லாமல் போய்விடும் என்று மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது அச்சம் தரக்கூடியது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அதை எந்த நிலையிலும் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது. அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுத்துவிட்டு பின்னால் நாங்கள் தீர்மானம் போட்டோம், எதிர்த்தோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை வரக்கூடாது. இன்னும் மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அரசுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்றையதினம் பத்திரிக்கையில் நாம் ஒன்றைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய இன்கம்டாக்ஸ் வாயிலாக ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வசூலாகாமல் பணத் திமிங்கலங்கள் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மாநில அரசு இதுசம்பந்தமாக மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வசூலிக்கச் சொல்ல வேண்டும். அப்படி வசூலித்த பிறகு, நம்முடைய விகிதாசாரத்தைப் பெற வேண்டும். கோவையிலே பட்டா கொடுக்கின்ற ஒரு சிறு நிகழ்ச்சிக்கு மட்டும் 35 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி செலவுகளையெல்லாம் தவிர்க்கலாம். இதுபோன்ற சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, தமிழ் பற்றிப் பேசும்போது ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே இந்தி தீவிரமாகத் திணிக்கப்படுகிறது. இந்தியை எதிர்ப்பது என்பது நம்முடைய இரத்தத்திலே ஊறி விட்ட ஒன்று. மத்திய அரசு எங்கே பார்த்தாலும் இந்தியைத் திணிக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். சமீபத்தில் ஜனாதிபதி அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தார்கள். பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள் ஆங்கிலம் தெரிந்த அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இந்தியில் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்போலோ ஆஸ்பத்திரியில் அவர் இந்தியில் பேசியதை மொழி பெயர்த்தவர் சரியாக மொழி பெயர்க்கவில்லையாம். அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது சலசலப்பு வரவே, மொழி பெயர்த்துக்கொண்டிருந்தவரைப் பார்த்து "என் இந்தியை எதிர்க்கிறார்களா" என்று கேட்டிருக்கிறார். இப்படி அவருக்குத் தெரிந்த, நாம் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய ஆங்கிலத்தில் பேசாமல் இந்தியில் பேசுவது என்பதிலிருந்து இன்றைக்கு இந்தித் திணிப்பு எந்த அளவுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு செலவிடப்படும் பணத்தை பல்வேறு தலைப்புகளில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரே தலைப்பில் அதைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்காக எவ்வளவு செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதை அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரலுடைய ஆடிட்டுக்காக அனுப்ப வேண்டும். இதில் பல்வேறு இடங்களில் தவறு நடந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இதிலுள்ள குழப்பங்

மாண்புமிகு திரு. பா. சை. மு. யூசுப்: மன்னிக்க வேண்டும். [illegible] அந்தப் பணத்தை நன்கொடையாக வக்ஃப் வாரியத்திற்குத் தந்திருக்கிறார்களா? அல்லது வேறு ஏதாவது தனியார் நிறுவனத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அவர்களே அதைப் பார்த்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். அவன் ஒரு ஏழைப் பையன். அவனுடைய வேலை போய் விடக்கூடாது. அதனாலேதான் நான் தயங்கித் தயங்கிப் பேசுகிறேன். அதற்கான காரணத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சென்னையிலே ஹாஜ் பயணிகளுக்கு என்று ஒரு விடுதி கட்டுகின்ற பிரச்சினை. அரசு முதலிலே அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம். கொடுத்துவிட்டு அது நீதி மன்றத்திற்குப் போய் அதற்கு அனுமதியும் பெற்ற பிறகு, அதைக் 'கேன்சல்' செய்வது என்பது மிகவும் தவறான எண்ணத்தை நம்முடைய சமுதாயத்திலே உருவாக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், வேறு இடத்தில் கட்டுவதற்கு நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கு நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்கூட இருக்கின்றார்கள்.

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு திரு. பா. சை. மு. யூசுப்: இது ஒரு 'சென்சிடிவ்' பிரச்சினையாக இருப்பதால், பதில் வழங்குவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். வேறிடம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகின்றோம். உரிய இடம் தற்போது நம்மிடம் இல்லை. வழக்கைப் பொறுத்தவரையிலும், வேண்டுமென்றே இந்த வழக்கு வாபஸ் பெறப்படவில்லை. நீதிபதிகள் தந்த அறிவுரைகளின் பெயரில்தான் திரும்பப் பெறப்பட்டது என்று நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: வழக்கைப்பற்றி எனக்கும் கொஞ்சம் தெரியும். நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்பீல் என்று போனார்கள். சீப் ஜட்ஜ் 'கன்சிடர்' பண்ணச் சொன்னார். 'வித்ட்ரா' பண்ணச் சொல்லவில்லை. நீங்களாக 'வித்ட்ரா' பண்ணினால் அதற்கு சீப் ஜட்ஜ் என்ன பண்ணுவார்? இது ஒரு சென்சிடிவ் இஷ்யூவாக இருப்பதால் நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டுமோ அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகப் பேசி பேச்சை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்களுடைய எச்சரிக்கைத்தன்மையை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அடுத்து, கிருஷ்ணா நதிநீர் பிரச்சினை பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏழு ஆண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரணமாகப் பார்க்கிறபோது, இது ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் முடிகிற சாத்தியக்கூறுகளே இல்லை. இது நிதி அமைச்சருக்கே தெரியும். கோவையில் சிறுவாணி குடிநீர்த் திட்டத்தை முடிப்பதற்கு எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆயிற்று, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குள்ளாக எவ்வளவு செலவு அதிகமானது என்பது தெரியும். எனவே கிருஷ்ணா நதிநீர்த் திட்டம் என்பது கூட ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் முடியக்கூடிய ஒரு சாத்தியமான திட்டம் என்று நான் கருதவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னாலேயே நம்முடைய அரசின் சார்பில் இரண்டு தவணைகளில் கிட்டத்தட்ட 120 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். 120 கோடி ரூபாய் வட்டியில்லாமல் தூங்குகிறது. இன்னும் அதற்கான ஒரு உறுதியான நிலைமை நமக்குத் தெரியவில்லை.

ஆனால் வீராணம் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னால், அத்திட்டத்தை அரசியல் காரணங்களுக்காக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைத்தான் நான் பார்த்தேன். நம்முடைய அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் அவர்களிடம் டெக்னிகல் பீசிபிலிடி ரிப்போர்ட்டை வைக்க முடியுமா என்று கேட்டபோது, 'எவேசிவ் ரிப்ளை'தான் சொன்னாரே தவிர, திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. நேற்று நாடாளுமன்றத்திலேகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு லாரன்ஸ், எம்.பி., தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருந்தால், இன்றைக்கு ஏற்பட்ட வெள்ள அபாயம் ஏற்பட்டிருக்காதென்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார். இந்தத் திட்டம் சாத்தியமான திட்டமா? இல்லையா? நடைமுறையில் சில தவறுகள் இருக்கலாம். அது எங்களுடைய தவறல்ல. அதிகாரிகளுடைய தவறாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு திட்டத்தை தயாரிப்பவர்கள் அரசியல்வாதிகள் அல்ல. திட்டத்தை என்ஜினியர்கள், அந்தத் துறையில் உள்ள நிபுணர்கள்தான் தயாரிக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திலே என்ன குறை என்று தெரிந்துகொண்டால் தான் இனிமேலாவது அரசியல்வாதிகள் முறையாகத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து, மாவட்டங்களுக்குப் பெயர் வைக்கிற பிரச்சினை. பெரியார் அவர்களுடைய பெயர், பெரியார் பிறந்த மாவட்டத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல, அண்ணா அவர்கள் பிறந்த, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்தைப் பிரித்து காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திற்கு அண்ணா மாவட்டம்

களைத் தீர்க்க இதற்காக செலவு செய்கின்ற அனைத்தையும் ஒரே தலைப்பில் கொண்டு வரவேண்டும். நேற்றைக்கு இந்த அவையிலே ஒரு பிரச்சினை சம்பந்தமாக காரசாரமாக விவாதம் நடைபெற்றது. இந்தப் பிரச்சினையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நியாயமாக நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீரங்கம் பிரச்சினை சம்பந்தமாக விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். காலம் கடந்த பிரச்சினையாக இதை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

அடுத்து, ஜாதி பேதமற்ற சமதர்ம சமுதாயம் அமைப்பது என்பதுதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை. அந்தக் கொள்கை வழியில் இந்த அரசு நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால், சில விஷயங்களில் அப்படி நடக்கவில்லை என்று தான் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பன் தேசிய மயமாக்குதல் பற்றி இங்கே நான் ஏற்கெனவே பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறேன். அதன்படி அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமத்துவ சமுதாயத்தை நாம் ஏற்படுத்த முயற்சிகள் எடுக்கும் போது, இடையூறுகள் ஏற்படுவது இயல்புதான். அவைகளையெல்லாம் தகர்த்துத்தான் நாம் நமது இலட்சியத்தை அடைய வேண்டும்.

இறுதியாக, பண்டித நேரு அவர்கள், சமத்துவ சமுதாயத்தை அமைப்பது குறித்து அதிகாரிகள் மட்டத்தில் மாத்திரம் விசாரணை செய்தால் போதாது. உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Our final aim can only be a classless society with equal economic justice and opportunity to all, a society organised on a planned basis for the raising of mankind to higher material and cultural level. Everything that comes in the way will have to be removed, gently if possible, forcibly if necessary. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தடைகளை முதலில் சாதாரண நடவடிக்கைகள் மூலம் முடிந்தால் தகர்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கொஞ்சம் பலவந்தத்தைப் பயன்படுத்தி முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையில் சில வரிச் சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். வரியைப் பொறுத்த வரையில் என்ன சொல்ல வேண்டுமென்றால், பொதுவாகவே அரசாங்கம் பொதுமக்களை ஒரு ஒட்டகமாகக் கருதுகிறது. எவ்வளவு பொதி ஏற்றினாலும் அது நடந்து போகும் என்று நினைக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஒட்டகத்தின் மாலுமியாக இருந்து ஒருசில வரிகளைக் குறைப்பதன் மூலம், ஒருசில சிறிய சுமைகளை இறக்குவதன் மூலம் அந்த ஒட்டகத்தை

ஏமாற்றுவதைப் போல—நான் நிதியமைச்சர் அவர்கள் மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம்—அப்படி ஒரு சுமையைக் குறைத்தால், அது நடந்து போகும் என்று கருதுகிறார்கள். அது போல இல்லாமல் நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல மாலுமியாக இருந்து ஒரு சமச்சீர் பட்ஜெட்டைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனக்கு உரைநிகழ்த்த வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீடுகள் 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் ஆகியவற்றின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் இயல்புக்கேற்பவும், கண்ணோட்டத்திற்கேற்பவும், மனப்போக்கு, செயல்போக்கு இவைகளுக்கேற்பவும் இங்கே பல கருத்துக்களை வழங்கி யிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உள்ள கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு காட்டி, தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் தொடர்ந்து தந்து, கருத்துக்களை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் எனது பெருமகிழ்ச்சியையும், உளங்கனிந்த நன்றியையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலைமை மேலும் சீர்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உள்ள உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொல்லியது மாதிரி சீரிய முறையில் பேசிய திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும் சிலபல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நல்ல எண்ணத்தோடு நிலைமை மேலும் சீர்படவேண்டுமென்ற முறையில் சில பல குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டினாலும்கூட, அவர்கள் அரசு ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற தன்மையின் அடிப்படையில் எடுத்துச் சொல்லியதற்காகவும், அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எதுவுமே இல்லையென்று சில பேர் ஏதேதோ சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏதேதோ சொன்னவர்களுக்கு எதையும் இப்போது நான் சொல்வதென்பது எளிதான ஒன்றாகவும் இருக்க முடியாது. "தான்காணாக் கண்டான், தானானான் தான் கண்டவாறு" என்ற அளவுக்கு சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொன்னாலும்கூட, அவற்றுக்கும் விடையிறுப்பது மிகக் கடினம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் பல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15

அவற்றையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இதிலே மூட வேண்டிய அவசியமோ அல்லது மறைக்க வேண்டிய அவசியமோ இந்த அரசுக்கு இல்லை. மத்திய அரசானாலும் சரி, மாநில அரசுகளானாலும் சரி, பிற அரசியல் கட்சிகளானாலும் சரி, எதிர்க் கட்சிகளானாலும் சரி, நாங்கள் யாரையும் பகைமை உணர்ச்சியோடு அணுகவில்லை என்பதையும் நட்புறவு முறையிலேதான் அணுகுகிறோம் என்பதையும் சண்டை சச்சரவு போட்டு அணுகாமல் சட்டரீதியாக, ஜனநாயகப் பண்போடு அணுகுகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுக்கு வேட்டு முறையில் எப்போதும் நம்பிக்கை இல்லை, ஓட்டு முறையில்தான் நம்பிக்கை. ஜனநாயகத்தில் காரியத்தைச் சாதிக்க கத்தியைத் தீட்டக் கூடாது. புத்தியைத்தான் தீட்ட வேண்டுமென்ற கொள்கையை வைத்திருக்கிறோம். அது தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட இயக்கங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த பாடமாகும். அந்த வகையில் தான் நான் பல்வேறு காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மேலும் விடுபட்டவைகள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டிய குறைகள், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எடுத்துக் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் ஆகியவைகள், அடுத்த நடைமுறை ஆண்டில் நல்ல ஆக்கம் பெற்று சிறப்பான நிலைமையை உருவாக்க பயன்படுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சைத் துவக்குகின்றபோது, சட்டமன்ற மேலவை, பேரவை ஆகியவற்றின் தகுதி, அதனுடைய அமைப்பு ஆகியவற்றைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். ஏற்கெனவே தனித் துறையாக இருந்தது இப்போது தனிச் செயலகமாக மாறுகிற அளவிற்கு வந்ததற்குப் பிறகு சிலபல தன்மைகள் வரப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சட்டமன்றப் பேரவைத் துறையோடு ஒன்றாக இருந்த மேலவைத் துறை 1960 ஆம் ஆண்டில் பிரிக்கப்பட்டு தனியாக வைத்தபோதே விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டு நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

"In exercise of the powers conferred by clause (3) of Article 187 of the Constitution of India, the Governor of Tamil Nadu, after consultation with the Chairman of the Legislative Council, hereby makes the following rules:"

என்று அப்போதே செயலகத் தன்மையை இரண்டு அவைகளுக்கும் கொண்டு வந்துவிட்டோம். ஆனால் பெயர் மட்டும் மாற்றப்படாமல் இருந்தது. அண்மையிலே அந்தப் பெயரை மாற்றி ஏற்கெனவே இருந்த அளவிற்கு எந்தச் சந்தேகமும் யாருக்கும் வரக்கூடாது என்ற அளவிற்கு தம்முடைய மாநிலத்தில் மேலவை, பேரவை இரண்டும் தனித்தன்மையுடையவை என்ற அடிப்படை

1984 மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யில் செய்திருக்கிறோம். மேலவை, மேலவைத் தலைவரின் ஆணையின் கீழும், பேரவை, பேரவைத் தலைவரின் ஆணையின் கீழும், மேற்பார்வையின் கீழும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்று தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

"The Legislative Council Department will henceforth be known as Legislative Council Secretariat with all the powers and status of a Department of Government in the Secretariat including powers of circulation." என்று இப்போது திட்டவட்டமாக, தெளிவாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் செக்கரட்டேரியட் என்று பெயர் மாற்றியதற்கேற்ப நடைமுறையில் அதிகமான அளவிற்குச் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார். நிதிநிலையைப் பொறுத்த வரையில் . . .

திரு. எல். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கூட, பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி போன்ற கமிட்டிகள் வெளியே போக வேண்டுமென்று சொன்னால், நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதிக்குப் போகின்றது. சபாநாயகருக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். செலவினங்களுக்காகத் தான் அது நிதியமைச்சருக்குப் போகிறது. நான் கொஞ்ச காலம் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்தபோது, உறுப்பினர்கள் காஷ்மீர் போக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது அனுமதி கேட்டு நிதியமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவரிடமே அது தேங்கி விட்டது. நான் கூட நேரில் நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்குள் காலம் முடிந்துவிட்டது. ஆகவே நிதியமைச்சருக்கோ, முதலமைச்சருக்கோ போகாமல் சபாநாயகருக்கும், மேலவைத் தலைவருக்கும் அந்த அனுமதி கொடுக்கும் அதிகாரத்தை அரசு கொடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நிதிநிலையைப் பொறுத்த வரையில் கூட, சட்டமன்ற மேலவை, பேரவைத் துறைகள் ஆகியவற்றுக்கும் அரசாங்க நிதித் துறை, மற்ற துறை ஆகியவைகளுக்கும் இடையிலே எந்த விதமான சச்சரவும் இல்லாமல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது போடப்பட்டுள்ள ஆணையில் கூட

(12) The Budget Estimates of the Legislative Council Secretariat, as approved by the Chairman, shall be forwarded to the Finance Department for incorporation in the State Budget after mutual consultation between Finance Department and the Legislative Council Secretariat. If there is any difference of opinion between the Finance Department and the Legislative Council Secretariat, which could not be so settled it shall be resolved by mutual discussion

by the Chairman and the Finance Minister. Even after this, if the difference of opinion could not be resolved, it shall be settled in with the Chief Minister." என்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. ஆனாலும் கூட இந்த அவையைப் பொறுத்த வரையில், என்னென்ன செலவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதற்கான ஓராண்டு பட்ஜெட் தனியாக வந்துவிடுகிறது. மேலவை தனியாகத் தருகிறது, பேரவை தனியாகத் தருகிறது. அதை நிதித் துறை பட்ஜெட்டிலே சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் செலவினங்களைப் பொறுத்த வரையில், முழுப் பொறுப்பை ஏற்று தாங்களே பார்த்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்றால், வேறு ஒரு வழியில் செய்ய வேண்டும். யூனிவர்சிட்டிக்கு முழு கிராண்ட் தருவதைப் போல தரமுடியும். ஆனால் வருவாய் அரசிடம்தான் இருக்கிறது. வருவாய் வருகிற வழி, கணக்கு வைத்துக்கொள்வது ஆகியவைகள் அரசினுடைய துறைகளிலேதான் இருக்க முடியும். மேலவைக்கோ, பேரவைக்கோ வருவாயைப் பெருக்கவோ, வருவாய்

(முற்பகல் 11-00)

வரும் ஆதாரங்களைத் திரட்டவோ வழியே கிடையாது. செலவழிக்கின்ற வழி ஒன்று தான் இருக்க முடியும். பிளாக் கிராண்ட் (Block Grant) கொடுத்தாலும் கூட போதவில்லை என்றாலும், அப்போது இவர்கள் நிதியமைச்சரைத் தான் அணுகித் தீரவேண்டும். அரசாங்கத்தைத்தான் அணுகித் தீர வேண்டும். இதுவரை அத்தகைய சங்கடங்கள் ஏற்படவில்லை. அப்படியே சங்கடங்கள் ஏற்பட்டாலும்கூட, அடுத்தடுத்துப் படிகள் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்ற அந்த நோக்கம் எங்கேயாவது பாழ்படுமேயானால், அல்லது பழுதுபடுமேயானால் சிலபல சிக்கல்கள் ஏற்படுமேயானால், சில பல வகையிலே காலதாழ்வு நேரலாம். அந்தக் காலத்தாழ்வு எல்லாத் துறைகளிலும் இருக்கக் கூடிய ஒன்றுதான் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் வறட்சி, வெள்ளம் ஆகிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். எதிர்பாராத வகையில் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக வறட்சியின் கொடுமையினாலும், அண்மைக் காலத்திலே ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் கொடுமையினாலும் நாம் மிகுந்த பாதிப்புக்கு உள்ளாக வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளானோம் என்பதை அவையினர் மிக நன்றாக அறிவார்கள். கடந்த 2 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக தொடர்ந்து வறட்சி நிலை இருந்ததின் காரணமாக பெரும் பாதிப்புக்கு நாம் ஆளாகவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. கடந்த 75 ஆண்டுகளினுடைய வரலாற்றை நாம் புரட்டிப் பார்த்தாலும் கூட, ஒரு 41 ஆண்டுக் காலம் தமிழகத்திலே விட்டு விட்டு பல்வேறு மாவட்டங்களிலே, பல்வேறு நிலைகளிலே வறட்சி நிலைமை வந்திருக்கிறது. அவற்றிலே 13 ஆண்டுக் காலம் severe and drastic drought

என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு, கடுமையான வறட்சி என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு இருந்தது. அந்த 13 ஆண்டுக் காலத்தில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலம் கடுமையான வறட்சியாக இருந்தது. அந்த வகையில் கூட கிட்டத்தட்ட 220 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நிவாரணப் பணிகள் புரிய அனுமதிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதிய பின்னர் மத்திய அரசினர் முதலிலே வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கென்று 68 கோடி ரூபாய் தந்தார்கள். பிறகு நாங்கள் வற்புறுத்தியதற்குப் பிறகு 9 கோடி ரூபாய் தந்தார்கள். மொத்தம் 77 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதி தந்தார்கள். அதிலே மத்திய அரசினுடைய மானியம் ஓரளவுக்குக் குறைவாக உள்ளது. அதிலே மற்றவற்றை கடனாகத் தான் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். சிலபல ஆண்டுகளிலே அதைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். என்றாலும் கூட நூறு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் செலவழிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தஞ்சை, திருச்சி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களிலே பெரு மழை காரணமாக பயிர்கள் எல்லாம் பாழாக்கப்பட்டு, விளைவுகள் பாதிக்கப்பட்டு, அறுவடையும் பாதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது, நாம் அதைப் பற்றிய அறிக்கைகளை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினோம். மத்திய அரசு ஒரு குழுவினை அனுப்பி, அந்தக் குழுவினர் வந்து இந்தச் சேதங்களையும், விளைவுகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டுச் சென்று அறிக்கை ஒன்றை மத்திய அரசுக்குத் தந்தார்கள். மத்திய அரசு இப்போது இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் 41 கோடியே 18 லட்ச ரூபாயை அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கென்று அனுமதித்திருக்கிறது. அதிலே 75 சதவீதம் மத்திய அரசினுடைய பங்கு; 25 சதவீதம் மாநிலத்தினுடைய பங்கு என்று தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு 5 கோடி ரூபாய் எடுத்த எடுப்பிலே தந்தார்கள். பிறகு 10 கோடி ரூபாய் தந்தார்கள். தந்தாலும் கூட அந்த வரவை எதிர்பார்க்காமல் 37½ கோடி ரூபாய்க்கு நாமே அனுமதி வழங்கி இந்த வெள்ள நிவாரணப் பணிகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றோம். அது 11.18 கோடி ரூபாய் இந்த வகைக்கு மத்திய அரசு தந்திருக்கிறது.

இப்போது மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் கடுமையான அளவுக்கு மழை பெய்து, அதன் காரணமாக பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் வீடுகளை இழந்து, பயிர்கள் நாசமான நிலைமைகள் இருக்கும்போது, ஒட்டுமொத்தமான, மேலெழுந்தவாரியான நிலைமைகளை நாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றிய ஒரு அறிக்கையை அவையிலே வைத்திருக்

விரிவாக நான் பார்த்தேன். அவ்வப்போது சிலபல ஐயப்பாடுகளுக்கும், சில ஐய வினாக்களுக்கும் விடையிறுக்கும் வகையில் அவையின் முன்னவர் அவர்கள் பல விடைகளை அவ்வப்போது தந்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஓரளவுக்கு அவ்வப்போது தெளிவுபடுத்தியும் வந்திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இங்கே ஒரு கவர்ச்சிகரமான அரசியலை நடத்தி வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மைதான். நாங்கள் ஒரு கவர்ச்சிகரமான அரசியலை மட்டுமல்ல, ஒரு கண்ணியமான அரசியலை மட்டுமல்ல, கருத்துள்ள அரசியலையும் நடத்தி வருகிறோம். காரணம், கவர்ச்சியற்ற அரசியலையும், அசிங்கமான அரசியலையும் போய் நாங்கள் நடத்த முடியுமா? கவர்ச்சி வேண்டும், உள்ளபடியே மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவது எதுவோ அதுதான் கவர்ச்சியானதாகக் கருதப்படும். கவர்ச்சியை நல்குவது எதுவோ அதுதான் அழகு என்று போற்றப்படும். அழகை வெளிப்படுத்துவதற்கான கருவி எதுவோ அதுதான் கலை என்று வழங்கப்படும். இலக்கியக் கலை, பேச்சுக் கலை, எழுத்துக் கலை என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. 'ஆர்ட் ஆப் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்' என்கிறார்களே, அந்த ஆட்சியே ஒரு கலைதான். 'ஆர்ட் ஆப் லிவிங்' என்பது வாழ்க்கைக் கலை. இப்படியெல்லாம் வரும்போது பலனில்லாத எதுவும் கவர்ச்சி என்று பெயர் பெறவும் முடியாது. கவர்ச்சி என்று வந்துவிட்டாலே ஐம்புலன்களின் சார்பாக ஏதோ ஒரு பலன் இருக்கிறது என்றுதான் வருமே தவிர வேறு அல்ல. ஆகவே, கவர்ச்சிகரமான அரசியலை நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்று அவர் பொருத்தமாக எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றையும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். தன்னுடைய பேச்சினை முடிக்கும்போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். ஜவுளிக்கடை பொம்மையைப் போல் அலங்கரிக்கப்பட்ட அறிக்கையாக நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஓரளவுக்கு உண்மைதான். ஏனென்றால் ஜவுளிக் கடையில் கண்ணாடிப் பேழைக்குள் சில பொம்மைகளை அலங்கரித்து வைத்திருப்பார்கள். ஜவுளிக் கடையினுள்ளே விதம் விதமாக, புதிது புதிதாக, வண்ணம் வண்ணமாக ஏராளமாகத் துணிகள் இருக்கும். அதிலே சிறந்தவைகளை எடுத்து இந்தக் கடைக்குள்ளே எப்படிப்பட்ட ஆடைகள், என்னென்ன விதமான ஆடைகள் இருக்கின்றன என்று காட்டுவதற்கு சில பொம்மைகளை வெளியே வைத்து அதிலே உடுத்தி வைப்பார்கள். அதைப் பார்ப்பவர்கள் இந்தச் சேலைகளைப் போன்றே உள்ளே ஏராளமான வகைத் துணிகள் இருக்கும் என்று கருதுவார்

கள். இப்படி ஜவுளிக் கடை வாயிலில் பொம்மைகளை வைப்பது வழக்கம். அந்த வகையில் விதம் விதமாக, புதிது புதிதாக ஆடைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுவதற்காக பொம்மைகளை வைப்பதைப் போல், இங்கே பல்வேறு துறைகள் மூலமாக மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் திட்டங்கள் இதற்குள்ளே ஏராளமாக இருக்கின்றன என்றுதான் வைத்திருக்கிறோம். இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை தொடர்பான குறிப்புகளை நிறுத்துப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ 13½ கிலோ வருகிறது என்றுகூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற ஏராளமான திட்டங்கள், கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் எடுத்துக் காட்டாக வெளியே பொம்மையை வைத்து சிலபல துணிகளைக் காட்டுவதைப்போல்—இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த அறிக்கையிலே சிலபல திட்டங்களை மட்டுமே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு உவமையை எனக்குச் சார்பாகத் தந்து, அதன் மூலம் இங்கே விளக்கம் தருவதற்கான வாய்ப்பைத் தந்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மக்களின் கஷ்டங்களை மட்டுமல்லாமல், அரசாங்கத்தின் நிதிப் பற்றாக் குறைக் கஷ்டங்களையும், மாநில அரசுகள் நிதியாதாரத்தைத் திரட்ட முடியாத கஷ்டங்களையும், போதிய அளவு அதிகாரங்களும் உரிமைகளும் மாநில அரசுகளுக்கு இல்லாத கஷ்டங்களையும், வறட்சி, வெள்ளம் போன்ற காலங்களில் அந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்க மத்திய அரசிடமிருந்து போதிய அளவுக்கு நிதி உதவி கிடைக்காத கஷ்டங்களையும் விரிவாக நான் இந்த அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவற்றோடு, தொல்லைகளையும், துயரங்களையும், இன்னல்களையும் இழப்புகளையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மேலும் பல்வேறு துறைகளில் வளத்தைப் பெருக்கவும் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் வசதியைப் பெருக்கவும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகள், இனி எடுக்க இருக்கிற முயற்சிகள், இதுவரை எடுக்கப்பட்டிருக்கிற முயற்சிகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்; அடுத்து செய்த சாதனைகள் என்ன என்பதையும், இனி செய்யப்பட இருக்கிற சாதனைகளைப்பற்றியும் நான் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லாமல் மூடி மறைத்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதிலே எந்த நியாயமும் இல்லை. சொல்ல வேண்டியவைகளைப்பற்றி, சொல்ல வேண்டிய வகையில் தெளிவாகவும் திட்டமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சொல்ல வேண்டியவைகள் எவை எவை உண்டோ

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15

அது மட்டுமல்ல. வரும் நிதி ஆண்டுக்கு மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 1,762 கோடி பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று அறிக்கையின் மூலமாக வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 167 கோடி ரூபாய்க்குப் பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று நாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். உத்தரப் பிரதேசத்தில் 263 கோடி ரூபாய்க்குப் பற்றாக்குறை என்று சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். மத்திய பிரதேசத்தில் ரூ. 31 கோடி வரிவிதிப்புக்குப் பிறகு மேற்கு வங்காளத்தில் 23 கோடி ரூபாய். அங்கே அந்த அளவுக்குப் பற்றாக்குறை என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆந்திராவில் 113.31 கோடி பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. இதைச் சமாளிப்பதற்கான முயற்சிகளை அந்தந்த மாநிலம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பற்றாக்குறையை ஓரளவுக்கு சமாளிக்க 57 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு நாம் சிலபல வகைகளிலே, வரியை உயர்த்தியும், கட்டணத்தை உயர்த்தியும் அதன் மூலமாக வருவாய் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம். இங்கே இதை நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டேன். மேற்கு வங்காளம் அதனுடைய சூழ்நிலைகளை சமாளிப்பதற்கு 75 கோடி ரூபாய்க்கு வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளானது. கர்நாடகம் ரூ. 87 கோடிக்கு விதிக்கவேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளானார்கள். மத்திய அரசு 273 கோடி ரூபாய்க்கு அவர்கள் வரி விதிக்கவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளானார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட, இந்த வரி விதிப்புத் தன்மைகளுடைய அடிப்படையில், வரி விதித்தால் அந்த வரி விதிக்கின்ற பண்டங்களுக்கு ஓரளவுக்கு விலை உயரும் என்பது நியாயம்தான். ஆனால் வரியும் போடுவோம். ஆனால் விலை உயராது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. நாம் சமாளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு, சமாளிக்கத் தக்க அளவுக்கு செய்யமுடியுமே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. வரியே போடாமல் இருக்க முடியாது. போடாமல் இருந்தால், செலவினங்கள் உயரும். அப்படிச் செலவினங்கள் உயரும்போது, ஆண்டுக்காண்டு திட்டங்கள் போடுகின்றபோது, செலவினங்கள் விரிவடைந்துகொண்டு தான் போகும். ஓரளவுக்கு கல்விக்குச் செலவழிக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொண்டு பார்க்கலாம். 1977-78 ஆம் ஆண்டிலே கல்விக்காக அப்போதிருந்த

(முற்பகல் 11-10)

தேவைகள், மற்றவைகளைக் கருதி செலவழித்தது 164 கோடியே 7 லட்சம் ரூபாய்தான். அதற்குப் பிறகு கல்வித்துறை வளர, கல்வி நிலையங்கள் வளர வளர அதற்கேற்றபடி செலவினங்களும் பெருகிக்கொண்டே வருகின்றன. இந்த ஆண்டு கல்விக்காக 404 கோடியே 14 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கி றோம். இது போதுமா என்று கேட்டால், கல்வித் துறை மானியம் குறித்து

1984 மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பேச வருகின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர் இது போதாதென்று தான் சொல்லப் போகிறார்கள். 404 கோடியே 14 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினாலும்கூட, அதுவும் நிலைமையைச் சமாளிக்கக்கூடிய அளவிற்குத் தான் இருக்கிறது.

இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் செலவினங்கள் ஏறிக்கொண்டே போவதன் காரணமாக, செலவினங்களை ஈடுகட்ட வருமானத்தையும் பெருக்குகிற வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டுகிறோம். ஓரளவிற்கு நிதானத்தின் அடிப்படையிலேதான் நாம் இவற்றைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மொத்த வருவாயில் வரி விகிதம் எவ்வளவு, மொத்த வருவாய் எவ்வளவு? டாக்ஸ் ரெவென்யு, நான்-டாக்ஸ் ரெவென்யு, கிராண்ட் மற்ற வகைகளிலே கடன் எழுப்புதல் அத்தனையையும் எடுத்துப் பார்த்தால், மொத்த வருமானத்தில் 1980-81 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் வரி விகிதம் 49.5 சதவிதம் ஆகும். ஆனால் அதே நேரத்தில் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் மொத்த வருவாயில் 55 சதவிதமும், குஜராத் மாநிலத்தில் 53.1 சதவிதமும், மேற்கு வங்கத்தில் 51 சதவிதமும் ஆகும். அப்படிப் பார்க்கின்றபோதுகூட ஓரளவிற்கு நாம் கட்டுப்பாட்டிற்குள்தான் வரிவிகிதத்தை வைத்திருக்கிறோம் என்பது தெளிவாகும். இதைப்பற்றி நாம் எடுத்துச்சொல்கிறபோதுகூட ஓரளவிற்கு நாம் இன்னும் சீர்படுத்த முடியும், செம்மைப்படுத்த முடியும்.

நான்-பிளானிங் செலவினங்களைச் சுருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. திட்டக் குழுவினாலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. நாங்களும் உணருகிறோம். ஒவ்வொரு துறையினருக்கும் அவ்வப்போது எடுத்துச்சொல்லி வருகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் உணர்ந்திருக் கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட நாம் ஓரளவிற்குப் பார்க்கிறபோது, ஓரளவிற்குச் சமாளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். Institute for Techno-Economic Studies என்கிற ஒரு நிறுவனம் ஆராய்ச்சி செய்து அண்மையில் வெளியிட்டிருக்கிற ஒரு நூலில், 'Incidence of Taxation and Public Expenditure' என்கிற தலைப்பின்கீழ், பொருளாதார வல்லுநர் டாக்டர் பி. நடராஜன் என்பவர் பின்வருமாறு சொல்லியுள்ளார் :—

"The Tamil Nadu State Government had had a fair measure of success in mobilising an increasing portion of income created in the State. On the whole, the Tamil Nadu Government has done a good job of it in tax mobilisation."

"தமிழ் நாடு மாநில அரசு வருவாயைப் பெருக்கித் திரட்டிக் காட்டுவதில் சிறப்புக்குரிய வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறது. மொத்தத்தில் தமிழ் நாடு அரசு

கிறார்கள். அதுபற்றி அந்தந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபேரும் அங்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்க அலுவலர்களிடம் திட்டவட்டமாக தெளிவாக ஒவ்வொரு பகுதியிலும் எந்தெந்த வகையிலே என்னென்ன பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதை நிவாரணம் செய்வதற்கு எந்த அளவுக்கு உதவி தேவையென்றும் குறிப்புகளைக் கேட்டிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் விரைவிலே குறிப்புகளை அனுப்பிய பிறகு, சிலபல நாட்களிலே நாம் மத்திய அரசுக்கு, இந்த வெள்ளத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், பாதிக்கப்பட்ட நிலைமையைச் சீர்திருத்த உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்க இருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இந்த அவையிலே குறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசினுடைய தன்மைகள், மத்திய அரசு மாநில அரசுகளினுடைய தன்மைகள்பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இதிலே இந்த அவையிலே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியானாலும் சரி, எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆனாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பிற கட்சிகள் ஆனாலும் சரி, இதிலே கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. எல்லோரும் இதிலே அழுத்தந்திருத்தமாகத்தான் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிவோம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், வேண்டுமென்றால், தங்களுடைய முழு எண்ணத்தையும் வெளியிட முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் அப்படி எண்ணவில்லை என்று நான் சொல்ல முடியாது. ஆனால் பிரச்சினைகளிலே அணுகுகின்ற முறைகளிலே, வேண்டுமென்றால், சற்று வேகமாக இருக்க வேண்டும், சண்டை போடவேண்டும், சச்சரவுகள் நடத்த வேண்டும், அதன் மூலமாக காரியங்களை ஆற்றவேண்டும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். கொள்கையிலே, கோட்பாடுகளிலே அதிக அதிகாரம் வந்தாலொழிய, மாநிலங்களுடைய பிரச்சினைகளை, நிதிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது. ஆகவே இதில் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும். பொறுப்புகள் மாநிலங்களிடத்திலேதான் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொறுப்புகள் இருப்பதால், அவர்கள் மக்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மக்களுக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுக்குத்தான் இருக்கின்றது. ஆகவே மக்களுக்கு வருகின்ற இடுக்கண்களுக்கு, துயரங்களுக்கெல்லாம் சமாதானம் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு மாநிலங்கள் கையிலே இருக்கின்றது. ஆனால் நிதி வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசின் கையிலே இருக்கிறது. மத்திய அரசுக்குப் பணத் தட்டுப்பாடு மற்றவைகள் இருந்தால், அதைச் சரிக் கட்டிக்கொள்வதற்கு

ண்டிய முழு அதிகாரமும் அவர்களிடம் இருக்கின்றது. நோட்டு அடிப்பது ட்பட, ரிசர்வ் வங்கியைத் தன் கையிலே வைத்திருப்பது உட்பட, ஐ.சி.-யைப் பயன்படுத்துவது உட்பட, உலக வங்கியிடத்திலே கடன் றுவது, கடனை எழுப்புவது உட்பட எல்லா வாய்ப்புகளும் அவர் ரிடத்திலே இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்புக்களை எல்லாம் அவர்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள். அந்த வாய்ப்புக்களை எல்லாம் அவர்களிடத்திலே ட்டுவிட்டு, பொறுப்புகளை மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, க்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்று பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லி ருக்கிறோம். பல மாநில அரசுகளும் இதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக் கின்றன. அடிக்கடி வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அந்த அடிப்படை யிலேதான் சர்க்காரியா கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை முதலிலே சொன்னபோதுகூட, நாம் அத்தனை பேர்களும் ஒரு ஆத்திரம்கூட அடைந்தோம். ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்புக்குள்ளே எந்த மாற்றமும் செய்யலாம் என்ற அளவுக்கு ஒரு கொள்கையைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாடாளுமன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்திய பிறகுதான், மத்திய மாநில உறவுகளிலும் சில மாற்றங்களைச் செய்வதற்குக்கூட சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு உரிமை இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு சிபாரிசுகளைச் செய்யலாம் என்றும் அதற்கு அப்புறம் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒப்புதலும் தந்தார்கள். அது வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அது எந்த அளவுக்கு வரும் என்பது அது வந்த பிறகுதான் நமக்குத் தெரியும். இருந்தாலும்கூட மக்களுடைய எண்ணங்களை ஒன்று திரட்டி ஜனநாயக நாட்டிலே மக்களுடைய எண்ணத்திற்கு வலிவு ஏற்பட்ட பிறகு, அகில இந்திய அளவிலே சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கான நிலைமைகள் இருப்பதன் காரணமாகத் தான், அந்த எண்ணங்களைத் திரட்டவும் அதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தேடவும், அத்தகைய பணிகளிலே நாம் தொடர்ந்து ஈடுபடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையிலே பல்வேறு தன்மைகளை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அளவில் இருந்து கொண்டு வருகிறோம். வரி விதிப்பு முறைகள் என்று நாம் பார்த்தாலும்கூட, சாதாரணமாக இப்போது இருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்த்தால், எல்லா மாநிலங்களும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தான் போட்டிருக்கின்றன. சில மாநிலங்கள் புதிய வரி விதிப்பு இல்லாமல் போட்டிருக்கின்றார்கள். வரி விதிப்பை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்கள் வரி விதிப்பு போட்டால்தான், சமாளிக்க முடியும் என்ற அளவுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. முக்கியமான மாநிலங்கள் அப்படி இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் கடந்த ஆறு ஆண்டு காலத்திலே நாம் பார்த்தால், மத்திய அரசு இரண்டு ஆயிரம் சில்லரை கோடி அல்லது ஆயிரத்து சில்லரை கோடி என்று பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தொடர்ந்து போட்டுக்கொண்டு வருகின்றது.

[illegible] ஒருமுகப்படுத்தித் திட்டமிடுதல் நல்ல பணியாற்றி இருக்கிறது" என்று [illegible] குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். [illegible] கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த பொருளாதார வல்லுநர், டாக்டர் [illegible] அவர்கள் "Revenue Potential and the Revenue efforts of Southern States" என்று தென்னக மாநிலங்களை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஆய்வு செய்து வெளியிட்டிருக்கிற ஒரு நூலின் 77-ஆவது பக்கத்தில் "The revenue efforts of Tamil Nadu can be placed at the top compared to other Southern States". "வருவாயைப் பெருக்குகிற முயற்சியில் மற்ற தென்னக மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, தமிழ் நாடு முதலிடம் வகிக்கக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் சொல்கின்றபோது, இப்படிப் போடப்பட்ட வரிகள் ஏழை எளியவர்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்று சொன்னார்கள். வரிகள் போடுவதால் விலைகள் உயரும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் ஒவ்வொருவருக்கும் பாதிக்கப்படும் என்று நாம் [illegible] எந்தக் காலத்திலும் வரிபோட முடியாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்கத்திலும்கூட வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அங்கே இருக்கிற சூழ்நிலைக் கேற்றபடி, மேற்கு வங்க மாநில நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. அசோக் மித்ரா வரி போட [illegible], அந்த மாநில அரசை நடத்துகிற சூழ்நிலை [illegible]. அவர்கள் எது எதற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த அவைக்குச் சுட்டிக்காட்டுவது நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் 75 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். விளையாட்டுச் சாதனங்கள், [illegible] டிக்கட்டுகள், பரிசுச் சீட்டுகள், குதிரைப்பந்தயம், காபரே நடனக் காட்சிகள், மது வகைகள், தவணைமுறை விற்பனைப் பொருள்கள், கேஸ்லோ, சாக்லேட், பூட் பாலிஷ், இங்க், மோட்டார் ஸ்பிரிட், மோட்டார் கார், ஸ்கூட்டர், டி.வி., மசை எண்ணெய் போன்றவற்றிற்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அளவு வரி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இப்படி வரிகள் போட்டால்தான் சமாளிக்க முடியும். இங்கே பெட்ரோல், டீசலுக்கு போட்ட வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்றார், நானும், [illegible] திரு. அசோக் மித்ரா போன்று, இந்த இடங்களைப் பிடித்திருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட இடங்களிலே திட்டமிட்ட 37 கோடி ரூபாயை எட்ட வேண்டும் [illegible]. இது நேரடியாக சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கும் [illegible]. ஆகவே மற்ற மாநிலங்களை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நம்முடைய நிலைமையைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் [illegible] வரியைப் போட [illegible] ருக்கிறோம். பேரவையி[illegible]

[illegible] எடுத்துக் காட்டினேன். 3—3—1984 அன்று வரி போட்டதற்கு முன்னால் நம்முடைய மாநில நிலைமையையும், பக்கத்து மாநிலங்களின் நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 13 பண்டங்களுக்கு நுழைவு வரி என்று போட்டு, அதை 18 நகராட்சி மன்றங்களிலே நடைமுறைப் படுத்தலாமென்ற முறையை மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தபோது, வணிகப் பெருமக்கள் அதனால் ஏற்படும் சங்கடங்களை அரசுக்கு உணர்த்தினார்கள். பேரவை, மேலவையில் உள்ள எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களும் அவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கேற்ப மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு குழு அமைத்து, வணிகர் சங்கங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் அரசு சார்பாக உறுப்பினர்கள் ஆகியோரை வைத்து, அதுபற்றி ஆராய்ந்து, இதற்கு மாற்றுத் திட்டத்தை தாருங்கள் என்று கேட்டபோது, அவர்கள் கலந்து ஆலோசித்து, நுழைவு வரியால் பல்வேறு சங்கடங்கள் இரு சாராருக்கும் ஏற்படுகிறது, எனவே வேறு வழியில் செய்யலாமென்று சொன்னதால், வேறு பண்டங்களில் போட்டால் சாதாரண மக்கள் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று எண்ணி, பெட்ரோல், டீசல் ஆகியவற்றுக்கு, மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, வரி போட வழியிருக்கிறது என்று அவர்கள் யோசனை சொல்லி, நாங்களும் ஏற்றுக் கொண்டோம். பெட்ரோல், டீசலுக்கு இங்கே 11 சதவிகிதம் வரி இருந்தபோது, கேரளாவில் 15 சதவிகிதம் வரியும், கர்நாடகத்தில் 12.5 சதவிகிதம் வரியும், ஆந்திராவில் 12 சதவிகிதம் வரியும் இருந்தது. இப்போது இங்கே 14 சதவிகிதமாக்கியிருக்கிறோம். கேரளாவில் 15 சதவிகிதம்; அண்மையிலே போட்ட வரி விதிப்பின் அடிப்படையிலே கர்நாடகாவிலே 15 சதவிகிதம்; ஆந்திராவிலே 12 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. உயர் வேக டீசல் எண்ணெய்க்கு தமிழ் நாட்டில் 11 சதவிகித வரி; கேரளாவில் 20 சதவிகிதம்; கர்நாடகத்தில் 14 சதவிகிதம்; ஆந்திராவில் 11 சதவிகிதம். இது 3—3—1984-க்கு முன்னால். இப்போது தமிழகத்தில் 14 சதவிகிதம்; கேரளாவில் 20 சதவிகிதம்; கர்நாடகத்தில் 14 சதவிகிதம்; ஆந்திராவில் 11 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. பக்கத்தில் உள்ள மாநிலங்களைப் பார்த்து, ஓரளவுக்கு இதில் வரி போட்டால் தாங்கும் என்ற முறையிலே, இதில் வரி போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

(திரு. ப. மாணிக்கம் எழுந்தார்)

மற்றொன்றையும் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தருகிறேன். இப்போது வரி ஏற்றத்தின் காரணமாக விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 3—3—19[illegible] தேதிக்கு முன்னால் ஒரு லிட்டர் பெட்ரோல் விலை ரூ. 6.27. வரி விதிப்ப[illegible]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15

[illegible]ண்மைத் துறை ஆலோசனைக் குழுவிடம் எடுத்துச்சொன்னால், [illegible]குறித்து அரசு ஆராயும். தனியாகக் கார்டு தந்து டீசல் உபயோகிக்கின்ற விவசாயிகளுக்காவது சலுகை விலையில் டீசல் வழங்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். இப்போது இதற்கான முடிவு எடுக்கப்படுமென்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் இருக்கின்ற நிலைமைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை எடுக்கலாம்.

எட்டாவது நிதிக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில்கூட, ஓரளவுக்கு நிதிக் கமிஷன் வருகின்றபோது, ஒவ்வொரு மாநிலமும் தன்னுடைய செலவினங்களை அவர்களிடம் எடுத்துச்சொல்லுகின்றது. அந்தவகையில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது மத்திய அரசின் பங்கு எந்தெந்த அளவுக்கு நமக்கு வர வேண்டுமென்பதைத் தொடர்ந்து சொல்லிவருகின்றோம். எட்டாவது நிதிக் குழுவின் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. சவான் அவர்களும் அவர்கள் தலைமையில் செயல்படுகின்ற குழுவும் அண்மையில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்று ஒரு பெரிய அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஒரு முடிவான அறிக்கையை விரைவில் தருவார்கள் என்று மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அன்றைக்கு நாம் தெரிவிக்கிறபோதுகூட திட்டவட்டமாக, நாம் மட்டுமல்ல, மேற்கு வங்காளம், கர்நாடகா, திரிபுரா போன்ற மற்றைய மாநிலங்கள் எல்லாம் கலந்து ஒருங்கிணைந்த முடிவுக்கு வந்து கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலங்கள் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்கிற மாநில முதலமைச்சர்கள்கூட, தங்களுடைய மாநிலங்களைச் சரியாக நடத்திச் செல்வதில் இருக்கிற இடர்ப்பாடுகளை எண்ணி, அவர்களும் நிதிக் குழுவிடம் அதிகச் சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிதிக் குழுவிற்குத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே நிதிவாயில் மாற்றம் குறித்து விவாதிக்கையில், திட்டக் குழுவைவிட நிதிக் குழுவிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். விருப்பப்படி மாற்றங்கள் செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். திட்டக் குழுவிற்கு அதிக வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நிதிக் குழு ஒன்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டால், அது கலைந்து போகும்போது, திட்டமும் அடிபட்டுப் போய்விடுகிறது. மறுபடியும் ஐந்தாண்டு கால அளவிற்குப் பிறகு, வேறு ஒரு நிதிக் குழு அமைகிற அளவுக்கு இருப்பதால், அதை நாம் [illegible] முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. திட்டங்களை வகுத்துத் தந்த பிறகு அந்தக் குழு [illegible]விடுகிறது. பிறகு திட்டக் குழுதான் பதில் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்தக் குழுவிற்கே அந்த உரிமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

[illegible] இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[illegible] வரிகளைப் பொறுத்தவரையில், கூடுதல் நிதி [illegible] வேண்டுமென்றும், மாநிலங்களிடையே பிரித்துக் [illegible] வரிகளைப் பொறுத்தவரையில், சலுகைகளை அளிக்கலாம் [illegible] மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. மாநில அரசுகளின் நிலைமைய[illegible] நெறிமுறைகளை வகுக்க வேண்டுமென்று எட்டாவது [illegible] நாம் கேட்டிருக்கிறோம். வருமான வரியிலிருந்து மாநிலங்[illegible] பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்போது, பங்கின் அளவை 85 சதவீதத்[illegible] 90 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும், ஆயத் தீர்வையைப் [illegible], இப்போது 40 சதவீதம் கொடுத்துவருவதை [illegible] 60 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும் நாம் பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம். [illegible] வருமானங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற [illegible] மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 25 சதவீதமும், வேலை[illegible] அடிப்படையில், ஏழ்மைக்கோட்டின்கீழ் இருப்பவர்கள் என்ற அடிப்படையில் [illegible] சமன்பாட்டு அடிப்படையில் 50 சதவீதமும் என்ற 25 சதவீதமும் கருத்திற்கொண்டு, காட்கில் பார்முலாவை மாற்றித்தர [illegible] கேட்டிருக்கிறோம். நிர்வாகத் தரத்தை உயர்த்துவதில் வேண்டுமென்று [illegible] கணக்கிடுகையில் வளர்ச்சிப் பணிகள் இல்லாத செலவுகளுடன் [illegible] தொடர்பான செலவுகளைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டு[illegible] வளர்ச்சிப் பணி [illegible] மாநில அரசின் பிரச்சினைகளையும் கருத்திற்கொண்டு வகுக்கப்படுகிற [illegible] திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கிட வேண்டுமென்றும் நாம் பரிந்துரை செய்துள்ளோம். வேலைவாய்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்விக்கான சிறப்புத் திட்டத்தை மாநில அரசு வகுத்துள்ளதற்காக ரூ. 1,000 கோடி அளவுக்கு உதவி மானியம் வழங்க நிதிக் குழுவைக் கேட்டிருக்கிறோம். இத்துடன் சென்னை பெருநகர் மேம்பாட்டுக்காக ரூ. 500 கோடி அளவுக்கு உதவி மானியத்தை நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

பம்பாய் பெருநகர், கல்கத்தா பெருநகர், டில்லிப் பெருநகர் போன்றவைகள் வசதி வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்காக மத்திய அரசு ஓரளவு நிதியுதவி செய்து வந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் சென்னைப் பெருநகருக்கு சிலபல வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக 500 கோடி ரூபாயாவது தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். மாநில அரசுக்கு இயற்கையின் சீற்றங்களால் ஏற்படும் அந்தச் செலவுகளைக் குறைக்க, அத்தகைய நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக நிதி உதவி அளிப்பதில் தகுந்த மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம். தகுந்த நிவாரணப் பணிகளுக்கான மொத்தச் செலவையும், வெள்ள சுமத்தாமல், மத்திய அரசு அதில் கொஞ்சம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று மாநில அரசு பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம். இதுபோன்ற [illegible] மாநிலங்களும் செய்திருக்கிறார்கள்

பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 113 கோடி மிகைப்பற்று ஏற்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒரு சில மாநிலங்கள் மிகைப்பற்று இருக்கவேண்டியதற்கான காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்பாராத வகையில் பஞ்சம், வெள்ளம், வறட்சி போன்றவை காரணமாக கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிற மாநிலங்கள் மிகைப்பற்று வாங்கவேண்டி வருகிறது. மிகைப்பற்று வாங்குவதற்காகவென்றே அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு இடம் ஒதுக்கி 'வேய்ஸ் அண்ட் மீன்ஸ்' எவ்வளவு என்றும் அதற்குப் பிறகு 'ஓவர்டிராப்ட்' எவ்வளவு என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைத் தடுத்து நிறுத்தவோ, குறைப்பதற்கோ, கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்வதற்கோ மத்திய அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 113 கோடிக்கு ஓவர்டிராப்ட் வாங்கப்பட்டிருப்பது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சாதிக் பாட்சா அவர்களின் வினா ஒன்றுக்கு விளக்கமாகப் பதில் அளித்திருந்தேன். இதுவரையில் தொடர்ந்து நீண்ட நாட்களுக்கு 'ஓவர்டிராப்ட்' வாங்காமல் சமாளித்து வந்தாலும், வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளானோம் என்று எடுத்துச்சொன்னேன். இதைத் தவிர்க்க மத்திய அரசு உதவ வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-30)

மிகைப்பற்றைப் பொறுத்தவரை, அதைக் கடனாக மாற்றித் தர வேண்டும். ஏற்கெனவே சில மாநிலங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சலுகை அளிக்கப்பட்டதைப் போல் தமிழகத்திற்கும் கடனாக மாற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டோம். அதைப் போலவே மேற்கு வங்கத்தின் நிதியமைச்சர் அவர்களும் மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள் வேறு சில மாநிலங்களும் இப்படிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய கோரிக்கையின் அடிப்படையில் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், "ஏறக்குறைய 113 கோடி ரூபாயாக உள்ள மிகைப்பற்றை எப்படியாவது கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 60 கோடி அளவுக்கு மார்ச் மாதம் 31 ஆம் தேதிக்குள் குறைப்பதற்குத் தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், மத்திய அரசு உங்களுடைய கோரிக்கையைக் கவனிக்கும்" என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பிற மாநிலங்கள் சிலவும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. நம்முடைய மாநிலம் மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் மிகைப்பற்றை ரூ. 60 கோடி அளவுக்குக் குறைப்போம் என்று சொல்லி, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்து, அந்த அடிப்படையில் ரூ. 60 கோடிக்குக் கீழே மிகைப்பற்றைக் கொண்டு வந்து நிறுத்த முடியும் என்ற உறுதிப்பாட்டின் அடிப்படையில், செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு மத்திய அரசு மிகைப்பற்று உள்ள மாநிலங்களுக்கு வழங்குவதற்காக ரூ. 400 கோடி அளவுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதால், அவர்கள் நமக்கு வாக்களித்தபடி, ரூ. 60 கோடி

கடனாகக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இவ்வாறு ரூ. 60 கோடி கடனாக வந்தால், மொத்தப் பற்றாக்குறையின் அளவு ஓரளவுக்குக் குறைய வழி ஏற்படும் என்பதை இந்த வாய்ப்பில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கிற சிலபல குறைபாடுகளையும் மற்றவைகளையும் நீக்க வேண்டுமென்றும் போக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நானே இதைப்பற்றி அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதைப்போல், ஏறத்தாழ 65 லட்சம் மாணவ-மாணவியர்களுக்கும் ஏறத்தாழ இரண்டு லட்சம் முதியவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இந்த மதிய சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் உணவு அளிக்கப்படுகின்றது. மேற்கொண்டு இந்த ஆண்டு 15 வயதுள்ள மாணவர்களுக்கு—சுமார் 14, 15 லட்சம் மாணவர்களுக்கு—பள்ளி நாட்களில் மதிய சத்துணவுத் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருப்பதால், மேற்கொண்டு சுமார் ரூ. 20 கோடி செலவு ஆகுமென்று நான் நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் இந்த வகையில் செலவாகும் செலவினம் எல்லாவற்றையும் ஒரே தலைப்பின்கீழ் கொண்டு வருவது நல்லது என்ற கருத்தை இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மதிய சத்துணவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பு பல்வேறு துறைகளிடம் இருக்கிற காரணத்தால், அந்தந்தத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் ஆங்காங்கே இருந்து அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடப்பாடு இருப்பதன் காரணமாகத்தான், அவைகளையெல்லாம் பல்வேறு துறைகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரே இலாக்காவின்கீழ் இவைகளைக் கொண்டு வருவதன் மூலம், மற்ற இலாக்காக்களிடம் தலையிட்டு தீர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். எனவேதான் பல்வேறு தலைப்புகளின்கீழ்—கோரிக்கை 17, கோரிக்கை 28, கோரிக்கை 35, கோரிக்கை 30, கோரிக்கை 31, கோரிக்கை 32 ஆகியவற்றின்கீழ் நிதி பெற வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமூக நலத் துறையின்கீழ் சில பொறுப்புகளை நாம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், கொள்கைகளை வகுத்து, முறையாகக் கண்காணிக்கிற பொறுப்பு மட்டும்தான் இருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு என்றே ஒரு அமைச்சர் இருந்தாலும், அதற்காக ஒரு துறை, பொதுப் பணித் துறையைப்போல அல்லது கல்வித் துறையைப்போல, இதற்காக என்றே ஒரு துறையைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஒரே இலாக்காவாக ஆக்க முடியாமல் இருப்பதால், செலவழிப்பதிலும் பல்வேறு தன்மைகள் இருக்கின்றன. மேற்பார்வைசெய்பவர், அதாவது கண்காணிக்கிற, மேற்பார்வையிடுகிற அதிகாரம் சிலரிடம் இருக்கிறது. பொருளை வழங்குகிற

பத்தாயிரமும் சேர்த்து ஏறக்குறைய இருபது, இருபத்திரெண்டாயிரம் சேரும். 925 ரூபாய் இறுதியாகப் பெற்று ஓய்வு பெறும்போது அவருக்கு 15,623 ரூபாய் கிடைக்கும். 2,500 ரூபாய் வாங்குபவருக்கு 36 ஆயிரம் ரூபாய் ரொஜ கட்டியாகக் கிடைக்கும். மேலும் 20 ரூபாய் செலுத்தும் வகையில் அவர்களுக்கு 30 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது இந்த 20 ரூபாய்க்கு எட்டு சதவீதம் வட்டிதானே தருகிறார்கள், வங்கியில் போட்டால் அதிகமாகத் தருவார்களே, லாபம் சம்பாதிக்கலாமே என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், அரசு தரும் பங்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் என்றாலும் எட்டு இலட்சம், ஒன்பது இலட்சம் ஊழியர்களையும் கட்டாய சேமிப்புப் பழக்கத்திற்கு உள்ளாக்க வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கம். இதிலே மாதந்தோறும் 20 ரூபாய் கட்டி வந்து 12 ஆண்டோடு நிறுத்திவிடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. நாம் எட்டு சதவீத வட்டியைத்தான் சேர்த்துக் கொடுக்கிறோம். காரணம் இந்தத் தொகையை வாங்கி நாம் இன்னொருவருக்கு அதிக வட்டிக்குக் கொடுத்து சம்பாதிக்கவில்லை. வங்கிகளில் 8 சதவீதத்திற்கு வாங்கிக்கொண்டு அதை 18 சதவிகிதம், 20 சதவிகிதம், 22 சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பார்கள். 18 சதவீதம் அல்லது 20 சதவீதம் அல்லது

(முற்பகல் 11-40)

22 சதவீதம் வட்டிக்கு பாங்குகள் கொடுக்கும். ஆகவே பணம் போட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கிற வட்டிக்கும், பணத்தை வைத்து ஒரு தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கிற வட்டிக்கும் இடையிலே பார்ப்போமானால், 6 அல்லது 7 சதவீத வட்டி நிற்கும். அதிலே சர்வீஸ் சார்ஜ் 2 சதவீதம் போக லாபம் ஒரு பாங்கிற்குக் கிடைக்கும். பாங்கு அதைச் செய்ய முடியும். அரசைப் பொறுத்தவரையில், 8 சதவீத வட்டி கொடுக்கிறோமே தவிர, வேறு வகையில் பணத்தைப் பெருக்குவதற்கு அதை நாங்கள் பயன்படுத்தவில்லை. அரசுக்காகத்தான் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் வட்டியோடு சேர்த்துத் தரவேண்டிய பொறுப்பு வருகிறது. இது இரண்டாவது.

மூன்றாவது என்னவென்றால், இந்தப் பணத்தை பாங்கிலே போட்டு அவர்கள் ரூ. 30,000 ஆயிரம் வாங்குவார்களேயானால், அதற்கு இன்கம்-டாக்ஸ் உண்டு. இன்கம்-டாக்ஸ் இலாகாவினர் வந்து 8 ஆயிரம் அல்லது 9 ஆயிரம் ரூபாயாவது அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, பணிக் கொடை என்ற ஒரு திட்டத்தின் கீழ் அந்தத் திட்டம் வருவதனாலே, நாங்கள் கொடுக்கிற அந்த 30 ஆயிரம் ரூபாய் முழுவதுமாகப் போய்ச் சேருமே தவிர, இதற்கு ஒரு இன்கம்-டாக்ஸ்

போடுகின்ற சூழ்நிலை வராது. இந்தக் கணக்கெல்லாம் பார்த்துத்தான், இது ஓரளவுக்கு நலன் பயக்கும் திட்டம் என்கிற அளவுக்கு நாங்கள் இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேரும் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருமுனை வரியைப்பற்றி திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் 50 சதவீதம் ஒருமுனை வரி, பலமுனை வரி என்று இருந்த நிலையை மாற்றி, இப்போது பர்செண்டேஜ் கணக்குப் போட்டால், கிட்டத்தட்ட 90 சதவீதம் ஒருமுனை வரிக்கு வந்துவிட்டது. பத்து சதவீதம் பலமுனை வரியிலே இருக்கிறது. பத்து சதவீத பலமுனை வரிகளையும் ஒருமுனை வரியிலே திருப்புகின்ற போது பல்வேறு சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. சிலபல பண்டங்கள் உற்பத்தியாகின்ற இடம் குறிப்பிட்ட ஒரு இடமென்று கணக்கிடும்போது, ஒருமுனை வரி போட்டு எடுத்துவிட முடியும். பல பண்டங்கள் எந்த முனையிலிருந்து வருகின்றன, எப்படி வருகின்றன என்பது தெரியாமல், முனைகளே பலவாக ஆகிவிடுகின்றபோது, ஒருமுனை வரி என்று போடுகின்றபோது, சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. வரி ஏய்ப்புக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற அளவுக்கு சில பல நிலைமைகளிலே காண்கின்றபோதுதான் நாம் யோசித்து யோசித்து ஒன்றைச் சொல்கிறோம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒருமுனை வரியாக பிளாஸ்டிக்கைப் பொறுத்த வரையிலே, ஆக்கினோம். அதற்குப் பிறகு ஓராண்டுக் காலம் கழித்து அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற வியாபாரிகள், மற்றவர்கள் எல்லாம் வந்து அதை ஒருமுனை வரியாக ஆக்கினதாலே தங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதைப் பலமுனை வரியாக ஆக்கினால்தான் தங்களுக்கு லாபம் இருக்குமென்றும் சொல்லிய பிறகு, மறுபடியும் கடந்த ஆண்டுக்கு முதலாண்டு அதை பலமுனை வரியாக ஆக்கினோம். இப்போதும்கூட மேற்கு வங்காளத்திலே இரண்டு அல்லது மூன்று வரிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், ஏற்கெனவே ஒருமுனை வரியாக ஆக்கியதை மறுபடியும் பலமுனை வரியாக ஆக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு வந்தார்கள். இப்போது 90 சதவீதம் ஒருமுனை வரியாக ஆக்கியிருக்கிறோம். பலமுனையாக வராமல் ஒருமுனையாக இருந்துவிட்டால், வரி வசூலிப்பதிலும் நமக்குக்கூட சுலபம் தான். எங்கெங்கு வரி கொடுக்க முடியாமல் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று கருதித்தான் இந்த 10 சதவீதம் பலமுனை வரி இருக்கிறது. இதிலும் எந்த அளவுக்குக் குறைக்கலாம் என்பதை வணிகர்களோடும், மற்றவர்களோடும் கலந்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு, நாம் வந்துகொண்டிருக்கின்றோம்.

ஆயிரம் மாநில நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம் இருக்கிறது. இதை வெள்ளம்பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். எந்தெந்த இடத்தில் இதற்கான விவரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தேட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம்கூட இங்கே சொன்னார்கள். எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று தேடுவதே பெரும்பாடாக ஆகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அடுத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இவைகளையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் குறிப்பிடும் சூழ்நிலையை மேற்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக அண்மையில் நான் ரஷ்யாவிற்கு 15 நாட்கள் சுற்றுப்பயணமாகச் சென்றிருந்த போது, இதைப்பற்றி விசாரித்தேன். அங்கே போடப்படுகிற பட்ஜெட்டில் பத்தில் ஒரு பங்குத் தொகையை குழந்தைகளின் நலனுக்காகவும், குழந்தைகளின் வளர்ப்புக்காகவும் மட்டுமே செலவழிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு வந்தேன். மிகவும் சப்சிடைஸ்டு ரேட்டில் பள்ளி மற்றும் கல்லூரிகளுக்குச் செல்லும் மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்படுகிறது. வெளியில் இருப்பதைவிட 4, 5-ல் ஒரு பங்கு விலையில் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கான பல்வேறு ஏற்பாடுகளை அங்கே செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைப் பொதுவாக அனைவரும் வரவேற்கிறார்கள் என்றாலும், இதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள சில குறைபாடுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். இவ்வளவு பெரிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது ஆங்காங்கே சிலபல தவறுகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். அறுபதாயிரம் சமையல் கூடங்களை அன்றாடம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. 365 நாளும் நடைபெற வேண்டும். கண் காணாத இடங்களில்கூட பள்ளிகளும் சமையல் கூடங்களும் இருக்கின்றன. அவர்கள் வாங்குகிற காய்கறியின் விலைதான் நமக்கு விலை, அவர்கள் விறகு வாங்கும் விலைதான் நமக்கும். அவர்கள் எழுதும் கணக்குத்தான் நமக்கு. ஆகவே இதிலே பொது மக்கள், அக்கறை உள்ள கட்சித் தொண்டர்கள் ஆகியவர்கள் இன்னும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு ஓரளவிற்கு எத்தனை பேர் வந்தார்கள் என்ற கணக்கையாவது கொடுத்தால் நல்லது. அந்த மையத்திற்கு எவ்வளவு பேர் வந்தார்கள், எவ்வளவு பேர் சாப்பிட்டார்கள் என்ற கணக்கை, தனியாக ஒருவர் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், ஏமாற்றுதல் கொஞ்சம் குறையும். இல்லாவிட்டால், 92 பேர் வந்தாலும், கணக்கு 98 என்று இருக்கும். மாதத்திற்கு ஒரு தடவை மேற்பார்வை செய்யப் போகும்போது, கணக்கு 98, 97, 96 என்றுதான் இருக்கும். வந்தவர்கள் 32 ஆக இருந்தாலும், இடையிலே [illegible] பதி போகும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே

கண்காணிப்பு வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளும், அமைச்சர் அவர்களும் பார்வையிட்டு வருகிறார்கள். பல இடங்களில் அப்படிப் பார்த்து பலரை வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். ஒருவரை வேலை நீக்கம் செய்தால், கந்தன் போய் கருப்பன் வரப் போகிறான், சுப்பன் போய் சுப்பிரமணியம் வரப் போகிறான் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த முறையைச் சீர்திருத்த அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஓய்வு பெறுகின்ற பணியாளர்களுக்கு உதவித் தொகையை அறிவித்தோம். கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக முடிவிற்கு வருகின்ற சூழ்நிலையில் பல்வேறு அரசு ஊழியர்கள் சங்கங்களைச் சார்ந்த தலைவர்கள், மற்றவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஓரளவிற்கு முடிவு செய்தோம். அந்த முடிவை எல்லோரும், பெருவாரியாக நல்ல முறையிலே பாராட்டி, வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. இதிலே வேறுபாடு வேண்டாம், கொடுக்கிற நிதியை எல்லோருக்கும் பாரபட்சம் இல்லாமல் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஒன்றாம் தேதி தொடங்கி ஏப்ரல் முடிவில் ஒருவர் ஓய்வு பெறுகிறார் என்றால், அவர் 20 ரூபாய்தான் செலுத்தினார் என்றாலும், அவர் கைக்குக் கொடுப்பது ஐந்தாயிரம் ரூபாய் என்ற வகையில் வைத்தோம். அதற்குப் பிறகு ஒருவர் ஐந்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் வட்டியோடு சேர்த்து செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதாவது 12 ஆண்டுகள் 4 திங்கள் ஒருவர் மாதம் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் வீதம் செலுத்தினால், அவர் செலுத்தும் தொகை மொத்தம் 2,960 ரூபாயாகும். அதற்குப் பிறகு அவர் செலுத்திய 2,960 ரூபாயோடு வட்டியையும் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 5,021 ரூபாய் வரும். நாம் கொடுக்கும் ஐயாயிரம் ரூபாயையும் சேர்த்து அவர் பத்தாயிரத்து 21 ரூபாய் பெறும் நிலை இருக்கிறது. இதேபோல ஒருவர் 17 ஆண்டுகள் 4 மாதங்கள் வேலை செய்து ஓய்வு பெற்றால் அவருக்கு 12 ஆயிரத்து 725 ரூபாய் கிடைக்கும். 22 ஆண்டுகள் 4 மாதங்கள் வேலை செய்து ஓய்வு பெற்றால், அவர்களுக்கு 16 ஆயிரத்து 885 ரூபாய் கிடைக்கும். 27 ஆண்டுகள் 4 மாதங்கள் பணியாற்றியவர்களுக்கு, மொத்தத்தில் அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய தொகை ரூபாய் 2,960 என்றாலும், 23 ஆயிரத்து 287 ரூபாய் கிடைக்கும். 32 ஆண்டுகள் 4 மாதங்கள் வேலை செய்தவர்களுக்கு ரூபாய் 33 ஆயிரத்து 137 கிடைக்கும். இதைத் தவிர ஏற்கெனவே உள்ள திட்டத்தின் அடிப்படையிலே 300 ரூபாய் சம்பளம் பெற்று ஓய்வு பெறுபவருக்கு 4,950 ரூபாய் கிராஜுட்டியாகத் தருகிறோம். 400 ரூபாய் சம்பளம் பெறுபவருக்கு 6,600 ரூபாய் தருகிறோம். 700 ரூபாய் இறுதியில் சம்பளம் வாங்கி ஓய்வு பெற்றால் 11,550 ரூபாய் வருகிறது. நாம் கொடுக்கும்

கிருஷ்ணா ஆற்று நீரைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற திட்டம் 1866 ஆம் ஆண்டே போட்டு, அதற்குப் பிறகு பல்வேறு ஆண்டுகளாக முயற்சி எடுத்து, பிறகு இந்தியா விடுதலை பெற்ற பிறகு பல்வேறு முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டு, ஆந்திர மாநில முதலமைச்சர்களில் சில பேர்கள் தண்ணீர் தர ஒத்துக் கொண்டு, சில தண்ணீர் தர மாட்டேன் என்று சொல்லி, மகாராஷ்டிரா ஐந்து டி.எம்.சி., ஆந்திரா ஐந்து டி.எம்.சி., கர்நாடகா ஐந்து டி.எம்.சி. தர வேண்டுமென்ற நிலையிலே அவர்கள் எல்லாம் ஒப்புதல் தராமல் இருந்து, எங்களுக்கே தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கும்போது, நாங்கள் எப்படித் தர முடியும் என்று கர்நாடகம் சொல்லி, அதே மாதிரி மகாராஷ்டிரம் சொல்லி, பிறகு மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று எண்ணினாலும்கூட செயல்பட முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்து, கடைசியிலே திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதன் காரணமாக, மூன்று மாநிலம் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றதன் காரணமாக, ஆந்திராவிலேயிருந்து ஐந்து டி.எம்.சி., மகாராஷ்டிராவிலிருந்து ஐந்து டி.எம்.சி., கர்நாடகத்தில் இருந்து ஐந்து டி.எம்.சி. என்று கொண்டு வந்து, ஆந்திராவிலே சேர்த்து, ஆந்திராவிலிருந்து 15 டி.எம்.சி. அளவுக்குக் கொண்டுவரத்தக்க சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற வாக்குறுதியை மத்திய அரசின் பிரதமர் சொன்னதன் காரணமாக, மூன்று மாநிலங்களும் மறுப்பு சொல்லமுடியாமல், ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய கட்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கின்றார்கள். அந்த மூன்று பேர்களும் சங்கடங்கள் ஏதும் சொல்லாமல் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை வந்தது. அந்தச் சூழ்நிலை வந்ததற்குப் பிறகும்கூட, சிலபல நிலைமைகள் வந்தன. அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு முதலமைச்சரும் உட்கார்ந்து பேசிய காலத்தில், திரு. வெங்கள் ராவ் அவர்கள் காலத்திலே அதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு திரு. அஞ்சையா அவர்களிடத்திலே பேசப்பட்டு ஓரளவுக்கு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்னால், கடைசியிலே அங்கே ஆட்சி மாறி, இப்போது திரு. என்.டி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்த பிறகு, இந்தத் திட்டத்தினுடைய நிலைமைகள் சரிசெய்யப்பட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே 270 கோடி ரூபாய் மொத்தச் செலவு. அதிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற செலவுகளில் ஓரளவுக்கு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அது நமக்கு லாபகரமானதாகத்தான் இருக்கிறது. எந்த வகையிலே என்று கேட்டால், நாம் எவ்வளவு தண்ணீர் ஏற்றுக்கொள்கிறோமோ அந்தப் பங்குக்குத்தான் நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எவ்வளவு பங்குக்கு நீர்ப் பாசனத்தை எடுத்துக் கொள்கின்றார்களோ அந்தப் பங்குக்கு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையிலே தமிழக அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு, தமிழக எல்லை வரையிலே அவர்கள் தண்ணீரைக் கொண்டு வரும் செலவை, ரூ. 200 கோடி வரையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது.

ஆந்திர அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது ரூ. 560 கோடி. 560 கோடி ரூபாய் செலவை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இந்த எல்லையிலே கொண்டு வந்து 15 டி.எம்.சி. கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த எல்லைக்குப் பிறகு வாய்க்கால்கள் வெட்டி, குழாய்கள் புதுப்பித்து ஏரிகளிலே கொண்டு வந்து, சென்னையிலே குழாய்கள் பதிக்க வேண்டும். அதற்கு ரூ. 150 அல்லது 200 கோடி மேற்கொண்டு செலவழிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. எல்லை வரையிலே 200 கோடி ரூபாய். அவர்கள் ரூ. 560 கோடி செலவழிக்க ஒப்புக் கொண்டார்கள். நாம் 30 கோடிதான் தந்திருக்கிறோம். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்று தரவேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கி இருக்கின்றது தவிர அடுத்த தவணை ரூ. 30 கோடி தர வேண்டும். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ரூ. 30 கோடி, 30 கோடி என்று 200 கோடி ரூபாய் வரையில் தர வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு செய்வது, நம்முடைய பொறியாளர்கள் மற்றவர்கள் எல்லாம் உடனிருந்து அதைக் கண்காணிப்பது என்ற அடிப்படையிலே அது நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாதவரை நமக்கு லாபம். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் "கிருஷ்ணா ஆற்றுத் தண்ணீரை நாங்கள் தந்து விடுகிறோம். நீங்களே வாய்க்கால் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுங்கள்" என்று சொல்லி, வாய்க்கால் வெட்டுகிற பொறுப்பு முழுவதும் தமிழக அரசுக்கு வருமானால், அதிகச் செலவுதான் ஏற்படும். அப்படி வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும், இடையிலே இருக்கின்ற ராயலசீமா பகுதி மற்ற பகுதிகள் அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால், நமக்குத் தண்ணீர் வராது. நம்முடைய ஆற்றுத் தண்ணீரை பவானி ஆற்றிலே இருந்தோ, அமராவதியில் இருந்தோ நம்முடைய ஊர்க்காரனே திருடுகின்ற நிலை இருக்கும்போது, நாம் குடிநீர் என்று கொண்டு வரும்போது, இடையிலே இருப்பவர்கள் அவரவர்கள் வாய்க்கால்களை வெட்டி பிரித்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள் என்றால், நமக்கு வரவேண்டிய தண்ணீர்கூட நமக்கு வந்து சேராது. கபில மலைப்பகுதி, மற்ற பகுதிகளிலும்கூட இன்றைக்குப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். இப்போது நாக்கிருக்கிற இலாபம்

(முற்பகல் 11-50)

என்னவென்றால், நம் எல்லையிலேயே 15 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை ஆந்திர அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாகும். ஆதலால் இடையிலே என்ன நடைபெறுகிறது என்பதைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இடையிலே இருப்பவர்களுக்கும் ஏக்கமேற்படாத அளவிற்கு 560 கோடி ரூபாய் செலவில் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றி அவர்களைத் திருப்திப்படுத்திவிடுவதன்மூலமாகத் தண்ணீர் திருட வேண்டிய

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15

வீராணம் திட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அவையிலே மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வீராணம் திட்டத்தைக் குறித்து ஒரு கோபமும் கிடையாது. அதை யார் கொண்டு வந்தார்கள் என்ற கோபமும் கிடையாது. வீராணம் என்ற ஏரியை வெட்டியதே வீரநாராயணன்தான். அதிலே தண்ணீர் வந்து பாய்வது காவிரியிலிருந்துதான். அதை இன்னார் திட்டம் கொண்டுவந்தார்கள் என்பதற்காக—ஒரு பெர்சனலாக—வெறுக்கிறோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி எண்ணம் எதுவும் எங்களுக்கும் கிடையாது. எவ்வளவோ திட்டங்களைக் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும்போது, திரு. காமராசர் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது, திரு. பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது கொண்டுவந்த திட்டங்களையெல்லாம், அவர்கள் போட்ட திட்டங்கள் என்பதற்காக, ஆட்சி மாறுகின்றபோது நாங்கள் எடுத்துவிடவில்லை. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டார்கள் என்பதற்காக அந்தத் திட்டங்கள் கூடாது என்கின்ற நிலைமையும் இல்லை. வீராணம் திட்டமே நமக்கு முழுவதும் பலன் அளிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்குமேயானால், உள்ளபடியே வேறொரு மாநிலத்திலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவர அவர்களுடைய தயவை எதிர்பார்ப்பதைவிட, இங்கேயே இருந்து நாம் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்துவிடலாம். ஆனால் அத்திட்டம் போட்டதற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகள் வேறு. நாம் திட்டங்கள் போடுகிறோம் என்று சொன்னால், அதைப் 'ப்ரிபேர்' பண்ணுகிற 'எக்ஸ்பர்ட்' குழு—விற்பன்னர்கள், மற்றவர்கள்—சிலபல யோசனைகளைச் சொல்கிறது. அந்த யோசனைகளின் அடிப்படையிலே இது நல்லதா அல்லது அது நல்லதா என்று ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். அந்த முடிவு சரியாக வரவில்லையென்று தெரிந்தால், யோசனை சொன்னவர்களைத்தான் கேட்க வேண்டுமே தவிர, முடிவு எடுத்தவர்கள் 'அத்திட்டத்தை நாமே எடுத்தோம், நமக்கே உரியது' என்று அவர்கள் கருத முடியாது. வீராணம் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்து நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு ஆனது. அனைத்து இந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வராத காலத்திலே ஒரு எக்ஸ்பர்ட் குழு வைத்து, அவர்களும் நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, இத்திட்டத்தை மறுபடியும் புதுப்பிக்க வேண்டியிருந்தாலும்கூட, 240 கோடி ரூபாய் செலவழித்தால்தான் முடியுமென்றும், இந்தப் பைப்பு முறை வேண்டாமென்று சொல்லி, வேறு பைப்பு முறை வரவேண்டுமென்று சொல்லி, அப்படியே தண்ணீர் கொண்டுவந்தாலும்கூட, 2½ டி.எம்.சி. தண்ணீர்தான் கொண்டுவர முடியும் என்றும் தெரிவித்தனர்.

மார்ச் 15] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதுமட்டுமல்லாமல், இரண்டு இடத்திலே பம்ப் செய்துதான் கொண்டுவந்து ஏற்ற வேண்டும். வீராணம் இருக்கிற நிலைக்கும், சென்னை இருக்கிற நிலைக்கும் இரண்டு இடத்திலே நீர் ஏற்றுவதன் மூலமாகக் கொண்டுவந்தால்தான் சென்னைக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே வீராணம் ஏரியிலே இருந்தோ, நங்கவல்லியிலே இருந்தோ என்று பல்வேறு திட்டங்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். மேட்டூருக்குப் பக்கத்திலே கட்டி, அங்கேயிருந்து சேலம் வந்து, மேடாக இருந்து சென்னை தாழ்வாக இருப்பதனால் கிராவிட்டேஷனே வரக்கூடும் என்றுகூட ஒரு யோசனையைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த யோசனையைக்கூட, அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேகூட, நாம் அதை ஆலோசித்துப் பார்த்தோம். அதையும் சொன்னார்கள். மற்ற விஷயங்களையும் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்கின்றபோது, கடைசியிலே அதிகாரிகளும், விற்பன்னர்களும், வல்லுநர்களும், நிபுணர்களும் இது சரி என்றுதான் சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில், வேறு வழியே இல்லாவிட்டால், நீர் ஏற்றக்கூடிய சூழ்நிலையைக்கூட நாம் கொண்டுவர வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இதிலே இருக்கின்ற சங்கடம் என்னவென்று கேட்டால், 2½ டி.எம்.சி. வருகிறது என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, இரண்டு இடத்திலே நீர் ஏற்றம் செய்ய வேண்டுமென்பது ஒன்று. மூன்றாவது, இந்த பைப்புகளை நாம் மாற்றவேண்டும் என்பது. நான்காவது என்னவென்று கேட்டால், வீராணம் ஏரியே காவிரி நீரை, கொள்ளிடம் நீரை நம்பித்தான் வாழ்கின்றது. கடந்த ஆண்டு வறட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் என்னவென்றால், வீராணம் ஏரியிலே ஒரு ½ அடி தண்ணீர்கூட, 4, 5 ஆண்டு காலமாக ஒரு அடி தண்ணீர்கூட இல்லாமல் ஆகிவிட்டால், எதை நம்பி சென்னை வாழமுடியுமோ அது போய்விடுமே தவிர, வேறல்ல. இந்தத் திட்டம் சரியாக இல்லை. நிறைவேற்ற முடியாது என்ற காரணத்திற்காக பார்க்கிறோமே தவிர, வேறல்ல. இன்னார் கொண்டு வந்தார் என்ற காரணத்திற்கோ அல்லது காழ்ப்புணர்ச்சி அடிப்படையிலோ இந்தத் திட்டத்தைப் போடவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. வெள்ளைக்காரன் கொண்டு வந்த திட்டம் என்பதற்காக பல திட்டங்களை மாற்ற முடியாது. அதன் தொடர்ச்சியாகத்தான் நாம் இப்போது ஆண்டு கொண்டிருக்கிறோம். வெள்ளைக்காரன் ஆண்டான். பிறகு காங்கிரஸ் ஆண்டது. பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்டது. இப்போது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகிறது என்று சொன்னால், பல்வேறு பொறுப்புகளை சங்கிலித் தொடர்போல தொடர்ந்துதான் கொண்டுவர வேண்டுமே தவிர, அதை நீக்கிவிடவோ தள்ளிவிடவோ முடியாது. தெலுங்கு தேசம் ஆட்சியில் இருந்தாலும் ஆந்திர தேசத்திற்கும் நமக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற உடன்பாட்டின் அடிப்படையிலே

[illegible] தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஆனால் இந்தி வகுப்புகள் [illegible] தமிழகம் ஒன்றில் [illegible] வகுப்புகள் இல்லாத அளவிற்கு ஒரு நிலை [illegible] கேட்டார்கள் அவர்களுக்கு, மத்திய அரசின் [illegible] பள்ளிகளுக்கு இடமில்லை என்றால் முடியாது. காரணம், [illegible] வரவில்லை. அவர்கள் மத்திய அரசின் [illegible], அந்தப் பள்ளிகளை நடத்தும் உரிமை அவர்களுக்கு இருப்பதால், மாணவர்களிடத்தில் அவர்கள் விருப்பப்படி வசூல் செய்து, [illegible] பெருக்கிக்கொண்டு, விருப்பப்படி நடத்துகிறார்கள். அங்கே தமிழில் [illegible] முடிந்த அளவுக்கு நாம் இருக்கிறோம். அதற்காகத்தான் [illegible] வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். கல்வித் துறைக்கு இங்கே ஒரு அமைச்சர் இருக்கும்போது, அங்கே ஒரு அமைச்சர் இருப்பாரேயானால், அவர் தன் விருப்பப்படி நடத்துவாரே என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், [illegible] சொன்ன எண்ணங்களை நிறைவேற்ற இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களை எல்லாம் நீக்க வேண்டும். நர்சரிப் பள்ளிகள் என்று சொல்லும் போது, அவை அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகள் அல்ல. அங்கீகாரம் பெற்றால், நாம் நிபந்தனை போடலாம். அவர்கள் அங்கீகாரம் பெறவில்லை. அதை நாம் செக்கப் பண்ணவில்லை. அவர்கள் அரசிடம் [illegible] விட்டு, நம்முடைய பள்ளிகளுக்கு வரும்போது, தனி பரீட்சை வைத்துத் தான், சேர்த்துக்கொள்கிறோம். நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு 'மேனியா' இருக்கிறது. ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்கும் பள்ளியிலே படித்தால்தான் டிசிப்ளின் வரும், அறிவு வளரும், ஆற்றல் வரும் என்ற தீய நம்பிக்கை பரவியுள்ளதால், எல்லோரும் தங்கள் குழந்தைகளை அந்தப் பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சாதாரண கூலியாட்கள் கூட பணத்தைச் செலவழித்து தங்கள் குழந்தைகளை நர்சரிப் பள்ளிகளில் சேர்த்து, அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைப்பதால், இது ஒரு [illegible] ஆகிவிட்டது. வேறு வேலை பார்ப்பதைவிட இந்த வேலை நல்லதென்று பலர் இதற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கமே [illegible] பாலவாடிகள் போன்றவற்றில் நர்சரிப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்து, அங்கே வகுப்புகளை தமிழிலேயே நடத்தி, அதன் மூலம் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியும், மாணவர்களுக்கு அறிவு, ஆற்றல், திறமை ஆகியவற்றைத் தர முடியும் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை உருவாக்கி, நடைமுறைப்படுத்தினால்தான், அந்தப் பள்ளிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அத்தகைய முயற்சிகளை அரசு செய்ய [illegible] கொண்டு நடத்தும் நர்சரிப் [illegible] தமிழிலேயே கற்பித்து நல்ல அறிவை, ஆற்றலை

மாணவர்களுக்கு உருவாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். எனவே நர்சரிப் பள்ளிகளை நடத்த நிறுத்தினாலும், உடனே அவர்கள் 'ரிட்' போட்டு, பண்டமென்டல் ரைட்ஸ்-ல் தங்களுக்கும் பள்ளியை நடத்த உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சிறுபான்மையினர் உரிமை என்று சொல்லி, ஒரு பள்ளியை நடத்தும்போது, அங்கே சிறுபான்மையினர் வருகிறார்களா என்பதல்ல. நடத்துகிறவர்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்து, அது சிறுபான்மையினர் பள்ளி என்றால், சுப்ரீம் கோர்ட், அதிலே தலையிடாதே என்று நமக்கு உத்தரவிடுகிறது. அந்தப் பள்ளியிலே இரண்டு, மூன்று சதவிகிதம்கூட சிறுபான்மையினர் படிக்கமாட்டார்கள். 97, 98 சதவிகிதம் மற்றவர்கள்தான் இருப்பார்கள். இருந்தாலும் பெயர் சிறுபான்மையினர் நடத்தும் பள்ளி என்பதால், இப்படிப்பட்ட சங்கடம் எல்லாம் வருகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் நீக்கப்படும்போது. இந்தப் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியம்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். பல இடங்களிலே தவறுகள் நடக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தத் துறையிலே, எந்த இடத்திலே, எப்படிப் பட்ட தவறுகள் நடந்தாலும், அவை நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், தவறுக்குக் காரணமானவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தான் அரசு இருக்கிறது என்று ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். அதில் திட்டவட்டமான, தெளிவான தன்மைகள் இருக்கவேண்டும். கண்காணிப்பவர்கள் பொறுப்பாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக தனிப்பட்ட யாரையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கில்லை. ஆட்சிக்கில்லை. தனிப்பட்டவர்களைக் காப்பாற்ற இவ்வளவு பேர், மக்களுடைய செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ள அரசு தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மக்கள்தான் பெரிது, நாடுதான் பெரிது என்னும்போது, ஒருவர் அல்லது இரண்டு, மூன்று பேர்கள் பாதிக்கப் படும்போது. அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை [illegible] குறிப்பிட்ட துறைக்கும் எழுதித் தந்தால், நடவடிக்கை அமைச்சருக்கும், எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். 10, 15 குற்றச்சாட்டை என்னிடம் கொடுத்து, ரிப்போர்ட் வருமென்றால், அதை துறை விசாரித்து, கடைசியில் என்ன 'விசாரித்துப் பார்த்தோம், இது நிரூபிக்கப்படவில்லை; இது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை; 14 குற்றச்சாட்டில் எதுவுமில்லை. ஆகவே இதை விட்டு விடலாம்' என்று வரும். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் எல்லா கட்டங் களிலும் ஆதாரத்துடன் நிரூபித்துத்தான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அப்படியே படாத பாடுபட்டு கண்டுபிடித்தாலும். எங்கேயாவது

[illegible] எதுவும் பேசவில்லை. ஆகவேதான் திட்டம் [illegible] கருதுகிறோம். நம்முடைய பணிகளையும் எல்லை [illegible]றோம். இந்தத் தண்ணீர் வரும் வரைக்கும் காத்துக் [illegible] தற்காலிகமாக வேலைகளைத் [illegible] வேலைகள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன.

[illegible] மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், ஆந்திர [illegible] முதலமைச்சர் அவர்களும் கண்டலேறு விழா நடத்தவும் [illegible] செய்யப்பட்டது. ஆனால் வேலைகள் முன்னரே [illegible] நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால், இந்தச் சமயத்தில் போய் [illegible] வேண்டாம் என்று, விழாவைக்கூட நிறுத்திவிட்டு இரண்டு முதலமைச்சர்களும் போகாமலே இருந்துவிட்டார்கள். அவ்வளவு அந்த வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பின்னால் அதைப்பற்றி நுட்பங்கள், மற்றவைகளை விரிவாக எடுத்துப்பேசுவது, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பிரித்து, காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திற்கு அண்ணா மாவட்டம் என்ற பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம் போன்ற [illegible] மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை [illegible] அந்த மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற [illegible] அறிஞர் அண்ணா பெயரை திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு [illegible]. அதைப் போலவே காமராஜர், முத்துராமலிங்கத் தேவர் [illegible] பெயரையும் வைத்தோம். அறிஞர் அண்ணாவின் பெயர் திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தமாக [illegible] யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. அறிஞர் அண்ணா [illegible] சொந்தம். எங்கும் அவர் பெயரை வைக்கலாம். தற்பொழுது செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பிரித்திருந்தால், அண்ணா பிறந்த காஞ்சிபுரம் பகுதிக்கு அண்ணா பெயரை வைத்திருக்கலாம். ஆனால் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பிரிக்கிற நிலைமை இப்போது ஏற்படாத காரணத்தினால், அண்ணாவின் பெயரை அங்கே வைக்க இயலவில்லை. அண்ணாவின் பெயரை எந்த மாவட்டத்திற்கும் வைக்கலாம். இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தியா பூராவிலும் எங்கு வேண்டுமானாலும் வைக்கலாம். வரலாற்றுத் தலைவர்களின் பெயர்களை நாம் இங்கே வைக்கிறபோது, அறிஞர் அண்ணாவின் பெயரை மட்டும் ஒரு பகுதியிலே வைப்பது பொருத்தமாகத்தான் இருக்கும். எனவே காஞ்சிபுரத்திற்கு [illegible] அண்ணாவின் பெயரை வைத்தாக வேண்டும் என்ற [illegible] மாண்புமிகு [illegible]

அண்ணா பிறந்த மாவட்டத்திற்கு, அண்ணா இருந்த மாவட்டத்திற்கு அண்ணா பெயரை வைக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் வருவதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இப்போது செங்கல்பட்டு மாவட்டம் பிரிக்கப்படாததாலும், ஆனாலும் அண்ணாவின் பெயர் இப்போதே வந்துவிட வேண்டும் என்பதாலும்தான் திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு அண்ணாவின் பெயரை வைத்திருக்கிறோம். பெரியார் பெயர் ஒரு மாவட்டத்திற்கு வந்துவிட்ட காரணத்தினால், அண்ணாவின் பெயரும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு வந்துவிட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் அடிப்படையிலேதான், பிரிக்கப்பட்ட எட்டு மாவட்டங்களில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு அண்ணாவின் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம்.

மேற்கொண்டு இன்னின்ன பெயர்களையெல்லாம் வைக்கவேண்டுமென்று பல பேர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாவட்டங்களுக்குப் பெயர்கள் வைப்பதற்கு தகுதி, திறமை படைத்தவர்கள் நூற்றுக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. வரலாற்றைப் புரட்டினால் வீரர்கள், தலைவர்கள் பெயர்களை ஏராளமாக எடுக்கலாம். ஆனால் அந்த அளவிற்கு மாவட்டங்கள் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். ஆகவே இருப்பதிலே ஓரளவிற்குத் தேர்ந்தெடுத்து வைக்கவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற எந்தவொரு கருத்தும் தள்ளிவிடக்கூடியதல்ல. ஆனால் பொருத்தமான அளவிற்கு வைக்கக்கூடியவர் பெயர்களை வைத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தெருவெல்லாம் ஆங்கில நர்சரி பள்ளிகள் அதிகமாகிவருகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி பேரவையிலும், மேலவையிலும் இதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாதென்று எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். அரசாங்கப் பள்ளிகள் மற்றும் அரசாங்க மானியம் தந்து நடத்தப்படுகிற தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு நாம் நிபந்தனைகள் விதிக்கலாம். அப்படி உதவித் தொகை வாங்குகிற பள்ளிக்கூடங்கள் அத்தனைக்கும் அப்படி நிபந்தனை விதிக்க [illegible] காரணத்தால்தான், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகோ, இந்தித் திணிப்புக்கு எதிர்ப்பைக் காட்டுகிற வகையில் தமிழ் நாட்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் அத்தனையும் தனியார் பள்ளிகளாக இருந்தாலும், அரசுப் பள்ளிகளாக இருந்தாலும் இந்தி போதிப்பதற்கு இடமிருக்காது என்று உத்தரவிட்டார். ஆனால் இந்தி ஆசிரியர்களை நாங்கள் கைவிட்டுவிட மாட்டோம், இந்தி போதித்த ஆசிரியர்களின் தகுதி, திறமைக்கேற்ப அவர்களுக்கு மாற்று வேலைகள் கொடுக்கப்படும், இல்லாவிட்டால் பயிற்சி தந்து, மாற்று வேலைகள் தரப்படும். அதற்காக அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற சம்பளமோ, படியோ எந்த வகையிலும் குறைக்கப்படமாட்டாது,

122. 1981 ஆம் ஆண்டிற்கான [illegible] பத்தாம் ஆண்டு அறிக்கை. [1986 ஆம் ஆண்டு [illegible] (மத்தியச்சட்டம் [illegible]/1956) 619-A [illegible] முன் வைக்கப் பட்டது.]

ஆ. அறிவிப்புகள், அறிவிக்கைகள் முதலிய [illegible].

இல்லை.

143892
சென்னை-600 008

D
V211,32'N84
N84.206.1-3

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 15

(நண்பகல் 12-00)

[illegible] எடுத்தாலும், உடனே ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். [illegible] சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போய்விடுகிறார்கள். அதன்பிறகு உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய் ஸ்டேயில் உட்கார்ந்துகொள்கிறார்கள். அதனால் தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒன்றை மிகவும் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "நியாயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் காலப்படுத்தப்படக் கூடாது, காயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் நியாயப்படுத்தப்படக் கூடாது" என்று சொன்னார்கள். அந்த உணர்வின் அடிப்படையில்தான் இந்த அரசின் பணிகள் நடைபெறுகின்றன. அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் வேண்டும். உண்மையான குற்றச்சாட்டுகளை, குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றபோது, அமைச்சர்களாக இருக்கிற எங்களுக்கு உண்மையிலே அனுகூலமாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் எங்களுக்கு பாதகம் அல்ல. தவறுகளை, குற்றச்சாட்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் கேள்விகள் எல்லாம் கேட்கப்படுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எங்கள் கவனத்திற்கு வராத பிரச்சினைகள் கூட கேள்வி கேட்பதன் மூலம் எங்கள் கவனத்திற்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எந்தத் துறையிலும் தவறுகள் நடைபெறாமல் இருக்க இதில் கவனம் செலுத்தப்படும்.

பல்வேறு [illegible] பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதையொட்டிய குறிப்புகள் வரும்போது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் அதுபற்றி விரிவாக பதில் சொல்வார்கள். இதனை பொறுமையாக இருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பல பேர் [illegible] பொதுமக்களுக்குத் தெரியும் வகையில் இதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வரும், அவர்கள் படிப்பார்கள். இந்த விவாதங்களை எல்லாம் நான் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு தந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியை மீண்டும் சொல்லிவிட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை உருவாக்க ஒத்துழைத்த நிதிச் செயலாளர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும், மற்றும் ஒத்துழைத்த பல்வேறு துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும்—இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒத்துழைத்ததால்தான் இப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை உருவாக்க முடிந்தது—என் நன்றியைத் தெரிவித்து அமருகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிநிரல் இத்துடன் முடிவுற்றது. அவை மீண்டும் 16—3—1984 வெள்ளிக்கிழமை காலை 10-00 மணிக்குக் கூடும்.

(பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.)

3. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

அ. சட்டப்படியான விதிகளும், ஆணைகளும்.

118. தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு விளம்பர வரி தொடர்பான விதிகளை இயற்றுவது குறித்து, வணிகவரிகள்-அறநிலையத் துறையின் 22—11—1983 ஆம் நாளிட்ட 1354 ஆம் எண் அரசாணையில் அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டது. [தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு விளம்பர வரி தொடர்பான சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1983) 7 (3) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது].

119. வணிகவரிகள்-அறநிலையத்துறையால் வெளியிடப்பட்ட 13—[illegible]—1977 ஆம் நாளிட்ட II (1)/CTR/[illegible] 185 ஆம் எண் அறிவிக்கையை நீக்கிவிடுதல் தொடர்பாக வணிகவரிகள்-அறநிலையத்துறையின் 26—4—1982 ஆம் நாளிட்ட 437 ஆம் எண் அரசாணையில் அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டது. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது].

120. 4—3—1979 முதல் 23—3—1979 ஆம் நாள் வரை வாங்கப்பட்ட தேங்காய்களுக்காக வணிகர்களால் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரியைத் தள்ளுபடி செய்தல் தொடர்பாக, வணிகவரிகள்-அறநிலையத்துறையின் 17—12—1983 ஆம் நாளிட்ட 1433 ஆம் எண் அரசாணையில் அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டது. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது].

121. கோவை, குன்னூர் ஆகிய இடங்களில் ஏலச்சந்தைகளில் விற்பனை செய்யப்பட்ட தேயிலையின் மீதான வரி விதிப்பு வீதத்தைக் குறைப்பது தொடர்பாக வணிகவரிகள்-அறநிலையத்துறையின் 14—12—1983 ஆம் நாளிட்ட 1416 ஆம் எண் அரசாணையில் அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்டது. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது].

122. 1980 ஆம் ஆண்டுக்கான சோழன் சாலை போக்குவரத்துக் கழகத்தின் ஒன்பதாம் ஆண்டு அறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-A ஆம் பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்படுகிறது].